ΓΕΝΟΣ ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.

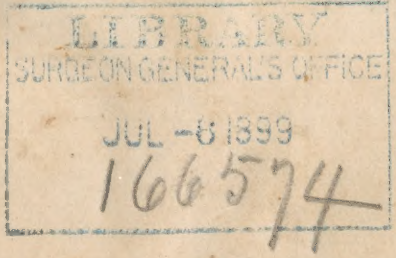
ΙΚΑΝΔΡΟΝ τὸν ποιητὴν, Διονύσιος ὁ φασηλίτης, ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιμάχου ποιήσεως αἰτωλὸν εἶναί φησι τὸ γένος. ἐν δὲ τῷ περὶ ποιητῶν, ἱερέα φησὶν αὐτὸν τοῦ κλαρίου ἀπόλλωνος, ἐκ προγόνων τὴν ἱερωσύνην δεξάμενον. καὶ αὐτὸς δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τῷ τέλει τοῦ βιβλίου φησὶ, τὸν ἔθρεψε κλάρου νιφόεσσα πολίχνη. κλάρος δὲ τόπος ἐστὶν, ἀπόλλωνος ἱερός. υἱὸν δὲ φησὶν αὐτὸν δαμναίου οὕτω λέγων, αἰνέσεις ἧκα πολυμνήστοιο δαμναίου. χρόνῳ δὲ ἐγένετο κατὰ τὸν ἄτταλον, τὸν τελευταῖον ἄρξαντα περγάμου. ὃς κατελύθη ὑπὸ ῥωμαίων. ᾧ προσφωνεῖ λέγων οὕτως. Τευθρανίδης, ὃς κλῆρον ἀεὶ πατρώϊον ἴσχεις, Κέκλυθι. μηδ' ἀμνηστὸν ἀπ' οὔατος ὕμνον ἐρύξῃς Ἄτταλ' ἐπεὶ σέο ῥίζαν ἐπέκλυον ἡρακλῆος. Εἰσέτι λισιακῆς τε περίφρονος, ἣν πελοπηῒς Ἱπποδάμεια φύλαξεν, ὅτε πιδὸς ἤρατο τιμήν. διέτριψε δὲ ἐν αἰτωλίᾳ τοὺς πλείονας χρόνους· ὡς φανερὸν ἐκ τῶν περὶ αἰτωλίας συγγραμμάτων καὶ τῆς ἄλλης ποιήσεως, ποταμῶν τε τῶν περὶ αἰτωλίαν καὶ τόπων τῶν ἐκεῖσέ τε καὶ ἄλλων διαφόρων διηγήσεως· ἔτι δὲ καὶ φυτῶν ἰδιότητος.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΘΗΡΙΑΚΑ.

Εἶά κέ τοι μορφάς τε σίνη τ' ὀλοφώϊα θηρῶν
Ἀπροϊδῆ τύψαντα, λύσιν θ' ἑτεραλκέα κήδευς,
Φίλ' ἑρμησιάναξ πολέων κυδίστατε παῶν,
Ἔμπεδα φωνήσαιμι· σὲ δ' ἂν πολυεργὸς ἀροτρεὺς
Βουκαῖός τ' ἀλέγοι καὶ ὀροιτύπος, εὖτε καθ' ὕλην
Ἢ καὶ ἀροτρεύοντι βάλῃ ἔπι λοιγὸν ὀδόντα,
Τοῖα παραφρασθέντος ἀλεξητήρια νούσων.

ὁ Νοῦς. ῥᾳδίως σοι τὰ εἴδη καὶ τὰς βλάβας τῶν φονευτικῶν καὶ ὀλεθρίων θηρῶν, ἀπροόπτως καὶ ἀθρόως βλαπτούσας, τήν τε ἴασιν καὶ θεραπείαν τὴν ἀντιπαθῆ τοῦ πόνου, ὦ τῶν πολλῶν συγγενῶν ἐνδοξότατε καὶ προσφιλέστατε ἑρμησιάναξ ἀσφαλῶς σοι καὶ ἀκριβῶς διηγήσομαι. σίνη γὰρ τὰ βλαπτικὰ σύμπτωματα τῶν θηρίων φησὶ, κατὰ περίφρασιν τῶν θηρίων τὰ εἴδη καὶ τὰς βλάβας. ὀλοφώϊα δὲ, τουτέστι φῶτας ἀναιροῦντα ἤγουν ἄνδρας ὀλλύοντα. ἐρχόμενος ὡς ἤ εἶπεν. ἐκεῖνος γὰρ ὀλοφώϊα ἔφη τὰ ὀλέθρια. γέρων ὀλοφώϊα εἰδώς. ἑτεραλκέα δὲ τὴν ἀντιπαθῆ ἀλκὴν λέγει ὅ ἐστι μάχην ἐναντίαν τῷ τύψαντι, οἷον τὴν θεραπείαν ἐμποιοῦσαν τοῖς δήγμασι τῶν δακετῶν. ὡς παρ' ὅμηρος ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες. τὸ δὲ κήδευς, ἰωνικὸν ἀντὶ τοῦ κήδους. σημαίνει δὲ τὸ κῆδος τρία. τὴν διὰ ἐπιγαμβρίας συγγένειαν. καὶ τὴν φροντίδα. καὶ τὸ κακὸν, ὡς ἐνταῦθα. Φίλ' ἑρμησιάναξ. ὁ ἑρμησιάναξ φίλος τοῦ φιλητᾶ καὶ γνώριμος ἦν. τούτου δὲ τὰ ποιητικὰ γέγραπται, καὶ τὰ λεγόμενα εἰς τὴν ἐρωμένην. οὐ δύναται δὲ Νίκανδρος μνημονεύειν τούτου διὰ τῆς προσφωνήσεως, διὰ τὸ τὸν φιλητᾶν πρεσβύτερον εἶναι Νικάνδρου. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Νίκανδρος μέμνηται τοῦ ἑρμησιάνακτος ὡς πρεσβυτέρου, ἐν τῷ περὶ τῶν ἐκ κολοφῶνος ποιητῶν. ἔστιν οὖν οὗτος ἕτερος Νικάνδρῳ, ὁμώνυμος τῷ προτέρῳ. δῆλον δὲ ὅτι συγγενὴς αὐτοῦ ἦν. ὁ γὰρ παός, σημαίνει τρία. τόν τε φίλον, καὶ τὸν συγγενῆ, ἔτι δὲ καὶ τὸν διὰ ἐπιγαμβρίας οἰκεῖον. ἔστι δὲ καὶ ὁ Νίκανδρος, ζηλωτὴς Ἀντιμάχου.

A

διό περ πολλοῖς αὐτοῦ κέχρηται. διὸ ἐν ἐνίοις δωρίζει. ὡς καὶ νῦν ἐν τῷ πηῶν. πηῶν γάρ ἐστι, ὅ ἐστι συγγενῶν. Βουκαῖος. θεριστής. βουκόλος. ζεύγεσι βοῶν ἑπόμενος, ἢ γεωπόνος ἁπλῶς. ἀλέγοι δὲ ἐν φροντίδι σχοίη καὶ τιμήσοι. ὀροιτύπος δὲ, ὑλοτόμος. ἡ ὕλη ὁ σύνδενδρος τόπος. λοιγὸν δὲ ὀδόντα, τὸν θανάσιμον. περὶ λοιγὸν οὖν, ἵν' ᾖ ὑπερβολὴ τὸν λοιγὸν ὀδόντα. περιφραδέντα δὲ, ἤγουν ἐγνωκότα, μεμαθηκότα. ἀντὶ παθητικῆς δὲ μετέβη εἰς γενικήν. σὲ δ' ἦν πολυεργὸς τοῖα περιφραδέντα κατὰ διάταξιν τῆς φράσεως.

Φαλάγγια σύν. εἶδος μικρῶν ὄφεων. φασὶ δὲ ὅτι ἀράχνη ἥ ἐστι τῇ Ἀθηνᾷ περὶ ἔργων γενομένη οὖσα τὸ πρῶτον, καὶ διὰ τοῦτο μετεβλήθη εἰς τὸ νῦν ζῷον. ἀνιγροὺς δὲ ἤτοι ἀνιαρούς· λυπηρούς. αἴτιοι κακοῦ. ἑρπηστὰς δὲ εἶπε, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἄλλων ἑρπετῶν. εἰ δέ τις εἴποι, ὅτι πάντα ἑρπετά ἐστι, τὰ ἕρπουσιν, ἀλλ' ἐροῦμεν ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ἑρπετὰ ᾠοτοκοῦσιν. οἱ δὲ ἔχεις ζῳοτοκοῦσι. διὸ ἐκ τόκου εὐθέως ἕρπουσι τὰ γεννήματα τίκτουσιν. ὅπερ οὐχ ὁρᾶται ἐν τοῖς ἄλλοις ἑρπετοῖς. ἐκεῖνα γὰρ ᾠὰ τίκτει, καὶ οὐ ζῷα ὡς οἱ ἔχεις. ἄχθεα δὲ ἤτοι βλάβας. εἰ δὲ διὰ τοῦ ε ἔχθεα, τὰ σινήματα καὶ τὰ ἐχθρά. ἐκ τοῦ αἵματος οὖν φησι τοῦ Τυφῶνος ταῦτα γενέσθαι. μετὰ γὰρ τὸ κεραυνωθῆναι αὐτὸν, ταῦτα τὰ θηρία ἀνεδόθησαν.

Ἀλλ' ἤτοι κακοεργὰ φαλάγγια σὺν καὶ ἀνιγροὺς
Ἑρπηστὰς ἔχιάς τε καὶ ἄχθεα μυρία γαίης,
Τιτήνων ἐνέπουσιν ἀφ' αἵματος, εἰ ἐτεόν περ
Ἀσκραῖος μυχάτοιο Μελισσήεντος ἐν ὄχθαις,
Ἡσίοδος κατέλεξε, παρ' ὕδασι Περμησσοῖο.
Τὸν δὲ χαλαζήεντα κόρη Τιτηνὶς ἀνῆκε
Σκορπίον ἐκ κέντροιο τεθηγμένον, ἦμος ἐπέχρα
Βοιωτῷ τεύχουσα κακὸν μόρον Ὠρίωνι,
Ἀχράντων ὅτε χερσὶ θεῆς ἐδράξατο πέπλων.
Αὐτὰρ ὅγε στιβαροῖο κατὰ σφυρὸν ἤλασεν ἴχνευς
Σκορπίος ἀπροϊδὴς, ὀλίγῳ ὑπὸ λᾶι λοχήσας.
Τοῦ δὲ τέρας περίσημον ἐν ἄστρασιν ἀπλανὲς αὔτως
Οἷα κυνηλατέοντος ἀείδελον ἐστήρικται.
Ἀλλὰ σύγε σταθμοῦ τε καὶ αὐλίου ἑρπετὰ φυγδὴν
Ῥηιδίως ἐκ πάντα διώξεαι, ἢ ἀπ' ἐρίπνης,
Ἢ καὶ αὐτοπόνοιο χαμευνάδος. ἦμος ἀν' ἀγροὺς
Φλόγων ἀυαλέος θέρεος πυρόεσσαν ἀϋτμὴν,
Αἴθριος ἐν καλάμῃ στορέσας ἀκρέσπερος εὕδῃς,
Ἢ καὶ ἀνυλήεντα περὶ κλόφον, ἢ ἀνὰ βήσσης
Ἐσχατιὴν, ὅθι πλεῖστα κινώπετα βόσκεται ὕλην,
Δρυμοὺς καὶ λασιῶνας ἀμορβαίους τε χαράδρας.

Ἀσκραῖος. ὁ Βοιωτός. καὶ γὰρ Ἄσκρη κώμη Βοιωτίας ἐστίν. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐτύγχανεν. ὥς φησι καὶ αὐτὸς τῷ αὐτοῦ ἀδελφῷ Πέρσῃ διὰ τὸν αὐτοῦ πατέρα. Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ, Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ. ἰστέον δὲ ὅτι ψεύδεται ὁ Νίκανδρος ἐνταῦθα. οὐδαμοῦ γὰρ τοῦτο εἶπεν Ἡσίοδος ἐν τοῖς φερομένοις. μελισσήεντα δέ φησι τὸν τόπον τοῦ Ἑλικῶνος, ἐν ᾧ εὗρε τὰς μούσας. ὃς οὕτως ἐκλήθη ἀπὸ Μελισσέως βασιλεύσαντος τοῦ τόπου. περὶ γοῦν τῆς τῶν δακνόντων θηρίων γενέσεως, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῶν Τιτάνων τοῦ αἵματος, παρὰ μὲν τῷ Ἡσιόδῳ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. Ἀκουσίλαος δέ φησιν ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Τυφῶνος πάντα τὰ δάκνοντα γενέσθαι. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῇ τῆς Ἀλεξανδρείας κτίσει, ἀπὸ τῶν σταγόνων τοῦ τῆς Γοργόνος αἵματος.

ματος. ὁ δὲ Ζηνόδοτος θεόφιλος ἱστορεῖ, ὡς ἄρα ἐν τῇ ἀττικῇ δύο ἐγένοντο ἀδελφοί. φάλαγξ μὲν ἄρσεν θῆλυ δὲ ἀράχνη τοὔνομα. καὶ ὁ μὲν φάλαγξ ἔμαθε παρὰ τῆς ἀθηνᾶς τὰ περὶ τὴν ὁπλομαχίαν. ἡ δὲ ἀράχνη, τὰ περὶ τὴν ἱστουργίαν. μιχθέντας δὲ ἀλλήλοις, καὶ συγγενομένους ὑπὸ τῆς θεοῦ, μεταβληθῆναι εἰς ἑρπετά. ἃ δὴ καὶ συμβαίνει ὑπὸ τῶν ἰδίων τέκνων κατεσθίεσθαι. ἐν δὲ τῷ χαλαζήεντα, εἶδος αὐτὴ γένους περιέλαβεν. εἰσὶ γὰρ σκορπίοι χαλαζήεντες, διὰ τὸ τοὺς δεδηγμένους ὑπ' αὐτῶν ἱδροῦν, ὡς ὑπὸ χαλάζης καὶ ὑετοῦ βεβρεγμένους. τιτηνὶς δὲ ἡ ἄρτεμις, ἡ λητοῦς θυγάτηρ καὶ κοίου τοῦ τιτᾶνος. Βοιωτῷ ἰάλλουσα. ὠρίων γὰρ ὁ πατὴρ ὠρίωνος, βοιωτὸς ἐστιν. ὠαρίων δέ, ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν οὔρων τοῦ διὸς καὶ ἀπόλλωνος καὶ ποσειδῶνος ἐγένετο. ὁ δὲ ὠρίων οὗτος ὥς τινές φασι, τῇ ἀρτέμιδι καὶ τῇ λητοῖ ἐπηγγείλατο, ὡς οὐδὲν τῶν θηρίων φεύξεται αὐτόν. ὑπὸ δὲ τοῦ σκορπίου πληγεὶς ἀπέθανεν. ὁ δὲ ζεὺς κατηστέρισεν αὐτόν τε καὶ τὸν σκορπίον ἐν τοῖς ἄστροις, εἰς σημεῖον τῆς αὐτοῦ πράξεως. οἱ δὲ πλείους ταναγραῖον εἶναί φασι τὸν ὠρίωνα. Κόριννα δὲ εὐσεβέστατον αὐτὸν λέγει. καὶ ἀπελθόντα πολλοὺς τόπους ἡμερῶσαι καὶ καθαρεῦσαι ἀπὸ θηρίων. ἡσίοδος δέ φησιν αὐτὸν ἐξ εὐρυάλης τῆς μίνωος θυγατρὸς εἶναι καὶ ποσειδῶνος. δοθῆναι δὲ αὐτῷ δωρεάν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. ἐλθόντα δὲ εἰς χίον πρὸς οἰνοπίωνα, ἀερόπην τὴν γυναῖκα βιάσασθαι, οἰνωθέντα. οἰνοπίωνα δὲ χαλεπήναντα, ἐκτυφλῶσαι αὐτόν. καὶ ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν. ἐλθόντα δὲ εἰς λῆμνον ἡφαίστῳ συμμῖξαι. ὃς ἐλεήσας αὐτόν, δίδωσιν αὐτῷ κηδαλίωνα ἕνα τῶν θεραπόντων. ὃς δὴ ὡδήγησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ὁδούς. ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς καὶ συμμίξας ἡλίῳ καὶ ὑγιασθείς, ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸν οἰνοπίωνα. ὁ δὲ οἰνοπίων ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑπὸ γῆν ἐκρύπτετο. ἀπελπίσας δὲ τὴν εὕρεσιν, ᾤχετο εἰς κρήτην καὶ ἐκυνήγει. κἀκεῖσε ὁ σκορπίος πεμφθεὶς ὑπὸ λητοῦς καὶ ἀρτέμιδος, χολουμένης αὐτῷ ἴσως διὰ τὴν μεγαλαυχίαν, ἔπληξε τὸν ὠρίωνα, καὶ οὕτως ἀπέθανε. τὸ δὲ ὑπὸ λᾶϊ, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ λίθῳ πρόσον ὑπὸ τοῖς λίθοις κάτω οἱ σκορπίοι κρύπτονται. ὡς σοφοκλῆς ἐν αἰχμαλώτοις. ἐν παντὶ γάρ τε σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ. τὸ δὲ λοχήσας, καὶ δοκήσας, καὶ τυχήσας. καὶ εἰ μὲν δοκήσας, ἐπιτηρήσας. εἰ δὲ λοχήσας ἐνεδρεύσας. εἰ δὲ τυχήσας, ἀντὶ τοῦ ἐπέτυχε κρύψας. κνωπαλαπίοντα δὲ ἀντὶ τοῦ κυνηγετοῦντα. ὡς εὐφορίων, αὐτῷ σὺν πελάμωνι νεοσμήκτῳ. Ἐρίπνην, τὴν ἀκρώρειαν λέγει. παρὰ τὸ ἀεὶ ἐριπνέεσθαι. οἷον καταπνέεσθαι ἢ τὴν κοιλότητα. παρὰ τὸ ἐριπεῖν ἤγουν πεσεῖν καὶ κοιλωθῆναι. ἡ ἐρίπνη τὸ ῥῆγμα τοῦ ὄρους. παρὰ τὸ δοκεῖν ἐρείπεσθαι. τοῦτο δὲ μᾶλλον νῦν δοκεῖ σημαίνειν. Αὐτοπόνοιο, τῆς οἰκείας καὶ αὐτοσχεδίου καὶ εὐτελοῦς χαμαιστρωσίας. παρὰ δὲ ἀττικοῖς, χαμευνάδες λέγονται μικρὰ κλινίδια. τὸ δὲ πυρόεσσαν, γράφεται καὶ πνιγόεσσαν τουτέστι καυστικήν. ἐπεὶ καὶ οἱ ἐνακμάζοντες τοῦ καύματος, δοκοῦσι φλέγεσθαι. τὸ δὲ ἀκρέσπερος, ἤτοι κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς νυκτός. οἷον περὶ ἄκραν ἑσπέραν. κνώπετα δέ, τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ πέδῳ κινούμενα, οἷον κινώπεδά τινα ὄντα. δρυμοὺς δὲ τοὺς συμφύτους τόπους. πᾶν γὰρ δένδρον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι δρῦν. λασιῶνας. τοὺς δασεῖς τόπους καὶ ὑλώδεις. ἀμορβαίους δὲ χαράδρας, τὰς βουκολικὰς ἢ ποιμενικάς, ὅπου βουκόλοι πατοῦσιν ἢ ἀμορβαίους χαράδρας, τὰς σκοτεινώδεις. ἀμορβὸν γὰρ τὸ σκοτεινόν, παρὰ τὴν ὄρφνην, ἐλλείψει τοῦ ν καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β. ἢ ἀμορφόντι ὂν καὶ ἀμορβόν.

Καί τε παρὲξ λιστρωτὸν ἅλω δρόμον, ἠδ' ἵνα ποίη

Λιστρωτόν, τὸ ὁμαλὸν γὰρ

Πρώτῃ κυϊσκομένῃ σκιάει χλοάοντας ἰάμνους.
Τῆμος, ὅτ' αὖ ἀλέων φολίδων ἀπεδύσατο γῆρας
Μῶλυς ἐπιστείχων, ὅτε φωλεὸν εἴαρι φεύγων,
Ὄμμασιν ἀμβλώσσει. μαράθου δὲ ἑνήχυτος ὄρπηξ
Βοσκηθεὶς, ὠκύν τε καὶ αὐγήεντα τίθησι.
Θιμβρὴν δ' ἐξελάσεις ὄφεων ἐπιλωβέα κῆρα,
Καπνείων ἐλάφοιο πολυγλώχινα κεραίην,
Ἄλλοτε δ' ἀζαλέην καίων ἐγγάγγιδα πέτρην,
Ἣν οὐδὲ κρατεροῖο πυρὸς περικαίνυται ὁρμή.
Ἐν δὲ πολυσχιδέος βλήχρου πυρὶ βάλλεο χαίτην,
Ἤ σύγκα χρυόεσσαν ἑλὼν περιθαλπέα ῥίζαν,
Καρδάμῳ ἀμμίξας ἰσοελκέϊ. μίσγε δ' ἔνοδμον.
Ζορκὸς ἐνὶ πλάστιγγι νέον κέρας ἀσκελὲς ἰσὰς,
Καί τε μελανθίου, βαρυαέος, ἄλλοτε θείου,
Ἄλλοτε δ' ἀσφάλτοιο φέρων ἰσοελκέα μοῖραν.
Ἠὲ σύ γε θρηΐσσαν ἐνὶ φλέξας πυρὶ λᾶαν.
Ἣ θ' ὕδατι βρεχθεῖσα, σελάσσεται. ἔσβεσε δ' αὐτὴν
Τυτθὸν ὅτ' ὀσδμήσηται ἐπιρρανθέντος ἐλαίου.
Τὴν, ἀπὸ θρηικίου νομέες ποταμοῖο φέρονται.
Ὃν πόντον καλέουσι. τόθι θρήικες ἀμορβοὶ
Κριοφάγοι, μήλοισιν ἀεργηλοῖσιν ἕπονται.
Ναὶ μὴν καὶ βαρύοδμος ἐπὶ φλογὶ μοιρηθεῖσα
Χαλβάνη, ἄκνηστίς τε καὶ ἣ πριόνεσσι τομαίη,
Κέδρος πολυόδουσι κατατμηχθεῖσα γενείοις
Ἐν φλογιῇ, καπνηλὸν ἄγει καὶ φύξιμον ὀδμήν.
Τοῖς δὴ χειραμὰ κοῖλα καὶ ὑληωρέας εὐνὰς
Κνώσσεις. δαπέδῳ δὲ πεσὼν, ὕπνοιο κορέσσῃ.

ὀξυσμένον, λίσγοι γὰρ οἱ ξυστῆρες. καὶ ὅμηρος. λίσγοι σιδηρείοις. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως. ἐστὶ παρὰ τὸν λισγωτὸν δρόμον τῆς ἀλωνίας. καὶ ὅπου βοτάνη κύουσα καὶ θάλλουσα, οἷον τικτομένη καὶ αὐξανομένη. ἰάμνους δὲ τοὺς ἰαμένας οἷον τοὺς συμφύτους τόπους. μῶλυς δὲ, βραδὺς ἐστὶ νωθὴς ἢ μογερός. ἢ νωχελὴς ἐστὶν ἀταλὸς, ὁ γεγηρακὼς ὄφις τὸ μόλις βαίνων. ἢ ὁ ταχὺς τὸ μολὼν. ἀμφὶ δ' ἦρι τὸ πρῶτον. ἱστέον δ' ὡς οἱ ὄφεις ἐν τῷ χειμῶνι τυφλοὶ γίνονται διὰ τὸ παχύ. ἐν δὲ τῷ ἔαρι γευσάμενοι μαράθου, πάλιν ὀξυδερκοῦσι καὶ ἀναβλέπουσι. καὶ τὸ λοιπὸν φεύγοντες τοὺς φωλεοὺς αὐτῶν, εἰς ὑλώδεις ἔρχονται τόπους. ὃ δὴ καὶ νίκανδρος νῦν λέγει. Μαράθου. Ὁ χυλὸς τοῦ μαράθου, ὀξυδερκίαν παρέχει, ὅθεν καὶ οἱ δράκοντες οὐ μόνον ἐσθίουσιν αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ περιχρίουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. θιμβρὴν δὲ τὴν θερμὴν καὶ ὀξεῖαν. διὰ τὰς ἐξ αὐτῆς γινομένας φλεγμονάς. καλλίμαχος θιμβρῆς κύπριδος ἁρμονίην. εὐφορίων. θιμβρήν τε σεμίραμιν, ἐγγάγγιδα δὲ πέτρην, τὴν γαγγίτην λίθον. ἐν γάγγαις γὰρ τῆς λυκίας, εὑρίσκεται. τὰς δὲ γάγγας πόλιν οὖσαν τῆς λυκίας καὶ γαγγίδα φασίν. ἐκεῖσε οὖν ἡ λίθος αὕτη εὑρίσκεται πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς μεγάλη τε καὶ χλωρά. ταύτης δὲ τῆς λίθου τὸ πῦρ οὐχ ἅπτεται, ἀλλὰ μόνον καιομένη, ἀσφαλτώδη ἔχει ἀποφορὰν καὶ ὀσμὴν, ὑφ' ἧς οἱ δράκοντες ἀποτρέπονται. Ἐν δὲ πολυσχιδέος. διότι εἰς πολλὰ ἔσχισται τὰ φύλλα αὐτοῦ. βλῆχρος δὲ, ἡ λεγομένη πτέρις, ἤγουν τὸ βλάχνον. ἔστι δὲ δριμεῖα καὶ δηκτική. διὸ καὶ τὰς πλατείας ἕλμινθας ἐκβάλλει, καὶ ἀποσύρει μετὰ πολλῆς καθάρσεως, χολώδεις βία. καχρυόεσσαν δὲ τὴν λιβανωτίδα λέγει. ὅτι ἡ ῥίζα αὐτῆς κριθῆς ῥίζῃ παρέοικε. περιθαλπέα δὲ τὴν θερμὴν, ἢ πυρὶ θάλπουσαν. ἡ δὲ κάχρυς, πυρώδης ἐστὶ τραχεῖα. ἐστὶ τὴν ἀρτηρίαν ἀναταράσσει. καὶ τὴν γεῦσιν

ἐκκαίει

ἐκκαίει οὐχ ἧττον πεπέρεως. τὸ δὲ κάρδαμον, δριμύ. καὶ ἐπιληπτικόν. καὶ πυρῶδες. διὸ καὶ λειχῆνας ἀποσμήχει. λέπρας ἐκτρίβει. ἄνθρακας ῥήσσει. ἔμμηνα κατάγει. πρὸς συνουσίαν ἐπαίρει. τὸ νεῦρον τῇ θερμότητι κινοῦσα. διὰ ταῦτα οὖν πάντα χαλεπὴν τοῖς θηρίοις ἐκπνεῖ ἀναθυμίασιν. Ἰσοελκεῖ. ἴσην ὁλκὴν ἔχοντι. ἤγουν ἰσοσταθμῷ. νεόδμον δὲ, τουτέστι νεαρὸν, ἐπὶ τὴν ὀσμὴν τοῦ κρέατος ἔχον, νεωστὶ ἐσφαγμένου τοῦ ζώου ἢ νεόδμον νέον, οἷον ἄρτι κοπὲν, ἀντὶ τοῦ ὠμόν. ἀσκελὲς δὲ, τὸ αὐτὸ σκέλος, ἢ τὸν αὐτὸν πηχισμὸν, ὅ ἐστιν ἴσον. ἡ μέντοι μελάνθιος βαρεῖά ἐστι. ἔστι δὲ πόα, δυναμένη ψυγμὸν ἀπελάσαι, εἴ τις τρίψας ταῖς προσενέγκοι τῇ ῥινί. τὸ δὲ θεῖον καὶ ἄσφαλτος, ἄμφω βαρύοδμα. καὶ πνευματικά. διὸ καὶ ἔμμηνα ῥηγνύει. καὶ καταρρους ἵστησι καὶ λέπρους καὶ φαλακροὺς ἐκλεαίνει. τὸ δὲ θεῖον, ὀρθόπνοιαν διαλύει. καὶ ληθαργικοὺς ὑποθυμιώμενον ἀνίστησιν. ἡ δὲ ἄσφαλτος, ἐπιληπτικοὺς ἐκταράσσει. πινομένη δὲ ἐν οἴνῳ πυρετοὺς τεταρταίους ἐξελαύνει, σφοδρότητι καὶ ταχύτητι τοῦ πνεύματος. οὐ θαυμαστὸν δὲ εἰ καὶ τοῖς θηρίοις ταῦτα ἐνοχλεῖ. Θρηίσσαν. ἡ δὲ θρῆσσα, λίθος ἐστὶν ἥτις βραχεῖσα τῷ ὕδατι καίεται. ὅτε δὲ εἰς αὐτὴν ἔλαιον βληθῇ, σβέννυται. ἀριστοτέλης δέ φησι τὸν ποταμὸν τοῦτον ἐν μηδικῇ καὶ ἰνδικῇ εἶναι. ἐν ᾧ καὶ ὁ λίθος οὗτος γεννᾶται. οὗ ἡ μὲν ὀσμὴ, ἀσφαλτώδης καὶ δριμεῖα. ἡ δὲ φύσις αὐτοῦ σύμπηξιν γεώδη ἀσφάλτου ξηρᾶς πρὸς τὸ λιθῶδες ἔχει. καὶ διὰ τοῦτο ἐν ὕδατι ἀναφλέγεται μᾶλλον. ἡ γὰρ ἰκμὰς ἰσχὺν τῇ ἀσφάλτῳ προστίθησι. καὶ τὸ ξηρὸν αὐτῆς ἐκκαὲς ποιεῖ. μήλοισι δὲ ἀεργηλοῖς ἢ τοῖς λευκοῖς κατὰ ἔρια, ἢ τοῖς ἀργοῖς. ἐπειδὴ τῶν ἄλλων ζώων ἀργότερά ἐστι τὰ θρέμματα καὶ νωθρότερα. μᾶλλον δὲ τὰ πρόβατα. οὐ γάρ εἰσι νωτοφόρα ἐστὶ κατὰ τοὺς ὄνους ἢ ἡμιόνους ἢ βόας. ἢ τοῖς μὴ ἐργαζομένοις πρὸς σύγκρισιν βοῶν καὶ ἵππων καὶ ὄνων.

Χαλβάνη. τὴν χαλβάνην ὁ διοσκορίδης φησὶν, ὀπὸν εἶναι νάρθηκος συριακοῦ. ὁ δὲ θεόφρασος, βέλτιον, ὀπόν. ἄκνησις δὲ, οἱονεὶ πολύκνησις. ὥσπερ καὶ τὸ ἄξυλος. ὕλη, ἡ πολύξυλος. τὴν δὲ ἄκνησιν, οἱ μὲν τὴν κνίδαν. οἱ δὲ τὴν σκύλλαν. ἢ ἀκαλήφην. ὁ μὲν τυραννίων, τὴν σκύλλαν. ἀπολλώνιος δὲ ὁ μεμφίτης τὸ κνέωρον, ὃ δή τινες κονύζην καλοῦσι. τὸ δὲ ἑξῆς, ἐν ὑπερβατῷ. καὶ ὑπὸ τοῖς πολυοδοῦσι γενείοις τῶν πριόνων τεμνομένη κέδρος. ἀντὶ τοῦ τὸ πρίσμα τῆς κέδρου ἀποτρεπτικὴν ὀδμὴν τῶν δακόντων δρακόντων ἐμπνεῖ. οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν ἐξηγησαμένων, τὸ ἁπλῶς ξύλον τῆς κέδρου. καὶ γὰρ τὰ ἑρπετὰ ψυχρὰ ὄντα, τὴν κέδρον διὰ τὸ ξηραντικὴν φεύγει. διὸ καὶ τοὺς νεκροὺς ἀσήπτους ποιεῖ. τὸν ὥσπερ καὶ ῥευστικὸν ἐξαιροῦσα. ὅθεν καὶ νεκρῶν ζωὴν ἔνιοι αὐτὴν ἐκάλεσαν. οἱ δὲ ὄφεις δέονται τῶν χαλώντων. τὸ δὲ καταψηχθεῖσα, ἀντὶ τοῦ διαιρεθεῖσά ἐστι. ψῶ γὰρ τὸ ψήχω, τὸ κόπτω καὶ διαιρῶ. ἢ καταψηχθεῖσα οἱονεὶ καταπρισθεῖσα. χειραμὰ δὲ τὰ κοιλώματα, παρὰ τὸ χεῖσθαι καὶ χωρεῖν ἐν αὐτοῖς.

Εἰ δὲ τὰ μὲν καμάτου ἐπιδεύεται. ἀγχι δέ τοι νὺξ
Αὖλιν ἄγει, κοίτου δὲ λιλαίεαι ἔργον ἀνύσσας,
Τῆμος δὴ ποταμοῖο πολυρραγέος κατὰ δίνας
Ὑδρηλὴν καλαμινθον ὀπάζεο χαιτήεσσαν.
Πολλὴ γὰρ λιβάσι παραέξεται, ἀμφί τε χεῖλη
Ἕρσεται. ἀγραύλοισιν ἀγαλλομένη ποταμοῖσιν.
Ἢ σύγ᾽ ὑποστορέσαιο λύγον πολυανθέα κόψας.

¶ Εἰ δὲ τὰ μὲν καμάτου ἤγουν κόπου δεῖται, σκόπησον εὑρεῖν τὴν ἔνυδρον καλάμινθον κατὰ τὰς δίνας τοῦ πολυρραγέος ποταμοῦ. πολυρραγῆ δὲ, τὸν πολλὰς ῥύσεις ἔχοντα εἶπεν. ἢ τὸν βίαιον καὶ πάντα ῥήσσοντα διὰ τὸ ῥαγ

Ἢ πόλιον βαρύοδμον, ὃ δὴ ῥίγιστον ὄδωδεν.
Ὡς δ' αὔτως ἔχιον. ὀριγανόεντά τε χαίτην.

λαιον. ὑψηλὴν δέ φησι τὴν χλωράν. ἢ ὑψηλὴν εἶπεν, ἐπειδὴ ἔστι καὶ ὀρφνὴ καλαμινθος. διαστέλλει οὖν τὸ εἶδος, τινὲς δὲ ἀγρίαν γλήχωνα αὐτὴν καλοῦσι. πάντα δὲ τὰ εἰρημένα, βρύοδμα καὶ θερμὰ καὶ θεραπεύει. ἡ δὲ καλάμινθος ἐν ὀρρῷ γάλακτος πινομένη, ἐλεφαντιάσεις καὶ χοιράδας, καταπλαττομένη, ἰᾶται. μετὰ δὲ οἴνου δοθεῖσα, ἴκτερον παύει. χαιτήεσσαν δέ, εἰ μὲν διὰ τοῦ χ, τὴν δασεῖαν καὶ κομῶσαν τοῖς φύλλοις. κόμη γὰρ τῆς βοτάνης τὰ φύλλα, ὡς αἱ τρίχες τῶν ζώων. εἰ δὲ διὰ τοῦ κ, τὴν μεγάλην καὶ ὑψηλήν, ὡς κῆτος οἱονεὶ κητώεσσαν οὖσαν. τοῖς δὲ ἀγραύλοισιν, ἤτοι τοῖς καλοῖς καὶ λαμπροῖς. τοῖς ἀγλαὰς αὔρας ἔχουσιν. ἀγλαύροις καὶ ἀγραύλοις κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων. ἢ τοῖς διαλελυμένοις καὶ τρυφεροῖς. λύγος δὲ εἶδος φυτοῦ, ἔχον κλάδους πέντε. Ἢ πόλιον, τὸ πόλιον εἶδος βοτάνης βαρύοσμον. γράφεται δὲ καὶ πόλιον καὶ πολιόν. ἄμεινον δὲ τὸ πόλιον, ἵν' ᾖ ὡς ἐπίθετον. οὐκ ἔστι δὲ ἡ λιβανωτίς. ἀλλ' ἔχει πέταλον μὲν μαλακώτερον θύμου καὶ δασύτερον. μέγεθος δὲ οἷον ῥάβδον ἀπὸ ῥίζης πολλοὺς ἀναδίδωσιν. ἡ δὲ ῥίζα ξυλώδης. πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα βαρύοδμα. Ἔχιον. τὸ δὲ ἔχιον ὅμοιον ἐστὶ πολίῳ τὴν χροιάν. ἀφομοιοῦται δὲ πρὸς τὸν ἔχιν. τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸν ἔχειν φύλλα ὅμοια ἔχεως κεφαλῇ. διὸ οὕτως ὠνομάσθη. δύο δὲ ταύτης γένη. τὸ μὲν, ὤκιμον. τὸ δὲ ἔχιον, ὅπερ πλατύτερόν ἐστι. τὸ δὲ ὀριγάνου γάλα μετὰ οἴνου καταπινόμενον ἀδήκτους φυλάττει τοὺς πίνοντας.

Ναὶ μὴν ἀβροτόνοιο ποτάγριον οὔρεσι θάλλει
Ἀργεννὴν ὑπὸ βῆσσαν. ἢ ἑρπύλλοιο νομαίου,
Ὅς τε φιλόζωος νοτερὴν ἐπιβόσκεται αἶαν.
Ῥιζοβόλος λασίοισιν ἀεὶ φύλλοισι κατηρής.
Φράζεσθαι δὲ θέοις κε χαμαιζήλοιο κονύζης,
Ἄγνου τε βρύα λευκά. καὶ ἔμπριον τονόγυρον,
Αὔτως τε τρήχοντα ταμὼν ἀπὸ κλήματα σίδης.
Ἠὲ καὶ ἀσφοδέλοιο νέον πολυαυξέα μόσχον,
Στρύχνον τε σκύρα τ' ἔχθρα, τά τ' εἴαρι σίνατο βούτην.
Ἦμος ὅταν σκιρόωσι βόες καυλεῖα φαγοῦσαι.
Ναὶ μὴν πευκεδάνοιο βαρυπνόου οὔ τε καὶ ὀδμὴ
Θηρί' ἀπασεύει τε καὶ ἀντιόωντα διώκει.
Καὶ τὰ μὲν, εἰκαίῃ παράθου καὶ ἀγραυλεῖ κοίτῃ.
Ἄλλα δὲ φωλειοῖσι τὰ δ' ἐμφράξαιο χελείαις.
Εἴγε μὲν ἐς τεῦχος κεραμήϊον ἠὲ καὶ ὄλπην
Κεδρίδας ἐνθρύπτων λιπόοις εὐήρεα γυῖα,
Ἢ καὶ πευκεδάνοιο βαρυπνόου ἄλλοτ' ὀρείου
Αὖα κατὰ ψήχοιο λίπει ἐνὶ φύλλα κονύζης.
Αὔτως δ' ἀλθήεν τε λελίσφακον, ἐν δὲ περίζαν
Σιλφίου. τὴν κνηστῆρι κατατρίψαι ὀδόντες.
Πολλάκι καὶ βροτέων σιάλων ὑποέζεσαν ὀδμήν.
Εἰ δὲ συγκρίψας ὀλίγῳ ἐν βράμματι κάμπτην

Ἀβροτόνοιο. τοῦ ἀβροτόνου δύο γένη εἰσί. τὸ μὲν, κηπεύσιμον. τὸ δὲ, ὀρφνὸν ἐν ἀργεννόεσι τόποις εὑρισκόμενον, διὸ εἶπεν ἀργεννὴν ὑπὸ βῆσσαν. τοῦτο δὲ προκρίνεται τοῦ κηπευσίμου, ὡς πρακτικώτερον. ἀβρότονον οὖν τὸ φύλλον τῆς ἀγρίας βοτάνης φησίν. ἀβρότονον δὲ ὠνόμασται, διὰ τὸ πρὸς ὄψιν ἁβρὸν καὶ ἁπαλὸν φαίνεσθαι. ἄλλως τε καὶ διὰ τὸ δύσπνοον εἶναι. Ἢ ἑρπύλλοιο. ἕρπυλλος εἴρηται, παρὰ τὸ ἕρπειν αὐτοῦ τὰς ῥίζας ἐπὶ πολύ. διὰ τοῦτο καὶ νομαῖον, διότι ἐπὶ πολὺ νέμεται. δύο δὲ αὐτοῦ εἴδη. ὁ μὲν γάρ ἐστιν ἥμερος. ὁ δὲ ἄγριος. εἶναι δὲ καὶ ὤκιμον μετὰ βαΐον ἐξαμελούμενον εἰς τὸν ἕρπυλλον.

Κυπείρην δροσόεσσαν, ἐπὶ χλωρηΐδα νώτω,
Ἠὲ καὶ ἀγριάδος μαλάχης ἐγκύμονα καρπὸν,
Γῆα περὲξ λιπάσειας, ἀναίμακτός κεν ἰαύοις.
Ψήχεο δ' ἐν στέρνῳ προβαλὼν μυλόεντι θυείῃς
Ἐσθλοῦ ἀβροτόνοιο δύω κομόωντας ὀράμνους
Καρδάμῳ ἀμμίγδην, ὀδελοῦ δὲ οἱ αἴσιον ὁλκήν.

ἔστι δὲ πολύχυτον πνευματῶδες. τῷ δὲ πνεῖν, τρέπει τὰ θηρία. ἢ νομαῖον εἴρηται, διότι πανταχόσε βάλλει ἑαυτοῦ τοὺς κλάδους. ἢ παρὰ τὸ ἐπιθέτῳ ὁμοφωνεῖ τὸ κύριον. ἕρπυλλος δὲ καλεῖται παρὰ τὸ ἕρπειν. ὡς κισσὸς δὲ αὔξει, περὶ τὰ ἄγχα αὐτῆς ἑλισσόμενος. καὶ περὶ βοσκόμενος περιλαμβάνει. Κονύζης. κόνυζα εἶδος βοτάνης. καταψυκτικὴ δὲ αὕτη πρὸς συνουσίαν. διὸ ταύτῃ τοῖς θεσμοφορίοις ὑπεστρώννυντο χαμαιζήλου δὲ τῆς χαμαιπετοῦς. δύο δὲ εἰσὶ καὶ αὐτῆς γένη, ἡ μὲν, ἀγρία. ἡ δὲ ἥμερος. ἀλλ' ἡ μὲν ἀγρία, δριμυτέρα ἐστὶ τῆς ἡμέρου κονύζης. τὸ δὲ ἄγνου βρύα λευκὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τέθεικεν. ἐπεί ἐστι καὶ μέλας ἄγνος. πολυανθὴς δὲ ἐστὶν ὁ λύγος τοῦ ἄγνου. ὃν ἐν τοῖς θεσμοφορίοις ὑπεστρώννυντο αἱ γυναῖκες. ἀντιπράττει γὰρ εἰς συνουσίαν. διὸ καὶ ἄγνος λέγεται. ἀγονός τις ὤν. βρύα δὲ τὰ ἄνθη. καὶ ὅμηρος. καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ. λευκὰ δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μελάνων. τὸ δὲ σπέρμα τοῦ ἄγνου, ταῦτα πινόμενον ἀπαλλάττει τῶν πυρετῶν. καὶ ποιεῖ ἱδρῶτας. ὑδρωπικοῖς τε καὶ σπληνικοῖς βοηθεῖ, εἰς κύστιν ἐκκαθαιρομένων τῶν ὑγρῶν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πόλιον βοηθεῖ ἰκτερικοῖς. πολέμιον δὲ ταῖς κυούσαις γυναιξίν. ἐκβάλλει γὰρ τὰ ἔμβρυα. καὶ ὀνόγυρος δὲ εἶδος βοτάνης. ἐμπρίοντα δὲ αὐτὸν εἶπεν ὡς ἀκανθώδη καὶ τραχύν. πριονώδη γὰρ ἔχει τὰ αὐτοῦ φύλλα. μόσχον δὲ τὸν κλάδον φησί. γράφεται δὲ καὶ πολυαυχέα καὶ πολυανθέα. τὰ δὲ σκύρα ὄρεξιν τῶν ἀφροδισίων παρέχει τοῖς βουσίν. ὡς οὖν τῶν βουκόλων ἐπέχοιτων τὰς βοῦς ἐπικοπιώντων, τὰ σκύρα ἐχθρὰ εἴρηται. τὸ δὲ τάτε ἰαλεῖ. ἀντὶ τοῦ ἅτινα σίναγο καὶ ἔβλαψε τὸν βοΐτην, ἤγουν τὸν βουκόλον. ἢ ὅτι ἐπέχων αὐτὰς κοπιᾷ. ἢ ὅτι ἐκτέμνει ὑπὲρ τοῦ μὴ γεύσασθαι αὐτῶν τὰς βοῦς. οἱ δὲ, τὸ ἐρυθράδιον φασίν. ἐπεὶ φοινίσσεται τὰ δέρματα τῶν γευομένων ζώων. τὸ δὲ σκιρόωσιν, ἀντὶ τοῦ ὀργῶσιν ἢ σκιρτῶσιν. ἢ ἐκμαίνονται. τῶν γὰρ σκίρων γευσάμεναι αἱ βόες, ἐκκλίνονται. καὶ ταύτῃ τοῖς βουσὶ μανίας ἐστὶ παρασκευαστικά. βοΐτην δὲ, βουκόλον. ταῦτα γὰρ βλάπτουσι τοὺς βουκόλους. οἱ γὰρ βόες τρώγοντες αὐτὰ, ὁρμητικοὶ γίνονται πρὸς τὰ ἀφροδίσια. ταῦτα φεύγουσι τὰς ἀγέλας. ὥστε ἀναγκάζονται οἱ βουκόλοι διώκειν. ἡ δὲ πευκέδανος, βοτάνη ἐστὶ πικρά. βαρύνεται δὲ, ἵνα μὴ ᾖ ἐπίθετον. Ἀγραυλεῖ κοίτη, τῇ ἐν τῷ ἀγρῷ γινομένῃ. ἡ δὲ λέξις ἀγροικική. χηλεαῖς δὲ ταῖς κατὰ δύσεσι. παρὰ τὸ χεῖσθαι ἐν αὐταῖς τοὺς ὄφεις. Κεδρίδας τὸν καρπὸν τῆς κέδρου. ἔχουσι γὰρ αὗται ὑγρότητα ἐλαιώδη. τὸ δὲ λίπει ἐνὶ, ἀντὶ τοῦ ἐλαίῳ τῷ ἐξ αὐτῶν, ὅπερ ἐστὶ ξηραντικόν. ἀλθήεντος δὲ, τὸν εἰς ὑγείαν λαμβανόμενον. ὅ ἐστι θεραπευτικόν. ὀδόντες δὲ οἱ σιδίδυκες καὶ τριβεῖς. ἀντὶ πτώσει δὲ ἐχρήσατο. ἔδει γὰρ εἰπεῖν κνιστῆρες ὀδόντες. τὴν δὲ κάμπην, τινὲς μὲν βοτάνην εἶναί φασι. τινὲς δὲ τὸ ζωΰφιον ὑπέλαβον. ἀγριάδος δὲ μαλάχης, κατὰ διαίρεσιν τῆς ἀγριομαλάχης ἣν ταῦτα ἀλθαίαν καλοῦσιν. ἐγκύμονα δὲ κεκλεισμένον. ἁπαλόν. μήπω ἐξηνθηκότα. ἰαύοις δὲ κοιμήσαιο. ψήχεο δὲ ἤγουν ἀνάτριβε ἐν τῇ κοιλότητι τῆς θυείας. μυλόεντι δὲ, λίθῳ τῷ μυλοειδεῖ. ὀράμνους δὲ τοὺς κλάδους, κατὰ συγκοπὴν δὲ εἶπεν οἷον ὀροθάμνους παρὰ τὸ ὀρθοῦσθαι τὸ δὲ ὀδελοῦ, ἀντὶ τοῦ ὀβελοῦ, δωρικῶς ἤγουν αἰολικῶς. καὶ θεόκριτος. δήλεται τὸ βλάπτεται. ἢ δήλεται τὸ βούλεται. αἴσιον δὲ οἱ ὁλκὴν, ἀντὶ τοῦ ἴσην. ἴσω γάρ φησι σταθμῷ βαλὼν, τρίβε. διὰ γὰρ τοῦ αἴσιον, σημαίνει τὸ καθῆκον ἐπὶ ἰσοσταθμον ποιεῖσθαι.

Ἐν δὲ χεροπληθεῖ καρπὸν νεοθηλέα δαύκου
Λειαίνειν τρίπτῆρι. τὰ δὲ προχέοντα πλάσσων,

Δαύκου. τὸ δαύκου, ταῦτα δαύχου γράφεται. ποτὶ τινων δὲ ἐπὶ λύκου. ἔστι δὲ ῥίζα παρόμοιον σταφυλίνῳ

Τέρσαι ὑπὸ σκιόεντι καλῶν ἀνεμώδεϊ χώρῳ.
Αὖα δ᾽ ἐν ὄλπῃ θρύπτε, καὶ αὐτίκα γυῖα λιπαίνοις.
Εἰ γε μὲν ἐκ τριόδοιο μεμιγμένα κνώδαλα χύτρῳ
Ζωὰ νέον θορνύντα, ἔνθορα χειάδι βάλλοις,
Δήεις οὐλομένῃσιν ἀλεξητήριον ἄταις.
Ἐν μὲν γὰρ μυελοῖο νεοσφαγέος ἐλάφοιο,
Δραχμάων τρίφατον δεκάδος καταβάλλεο βρῖθος.
Ἐν δὲ τρίτην μοῖραν ῥοδέου χοὸς, ἥν γε θυωροὶ
Πρώτην μεσάτην τε πολύτριπτον καλέουσιν.

ἀντὶ γοῦν ἢ λέγει δαῦχον ὁμοίαν δάφνῃ πικρὰν εἶναι. χειροπληθὲς δὲ, ὅσον γεμίσαι τὴν χεῖρα. εἰσὶ δὲ δύο γένη τῆς δαύκου. ἡ μὲν, κρητική. ἡ δὲ ἀσιατική. ὁ δὲ πλούταρχος πλείονα μὲν φησὶν αὐτῶν γένη εἶναι. τὸ δὲ κοινὸν τῆς δυνάμεως ἰδίωμα δριμὺ καὶ πυρῶδες. καὶ ὡς ἡ γεῦσις αἰσθάνεται καὶ ἡ ὄσφρησις, καὶ ἐκ τῆς πείρας δῆλόν ἐστι. τὰ γὰρ ἔμμηνα κινεῖ σφόδρα καὶ διαλύει στρόφους ὑπὸ τῆς θερμότητος. καὶ τῶν περὶ τὸν θώρακα παθῶν καθαρτικόν. καὶ λεπτυντικὸν ἔχει σθένος. τὸ δὲ τέρσαι ὑποσκιόεντι. ἀντὶ τοῦ ξηρᾶναι φησὶν, ἐν σκιώδει καὶ ἀνεμώδει τόπῳ. μὴ γὰρ ἡλίῳ. ἵνα μὴ ἡ ὑγρότης αὐτῶν ξηρανθῇ ὑπὸ τοῦ ἡλίου. καὶ ἀνενέργητα γένηται. Αὖα δ᾽ ἐν ὄλπῃ. σκιόψυκτα δὲ καὶ ξηρὰ ὄντα, θρύπτε ἐν ὄλπῃ, ἀντὶ τοῦ ἐν ληκύθῳ. καὶ οὕτως ἄλειφε. ὅτε καιρὸς καλέσει. Εἰ γε μὲν. κνώδαλα κυρίως μὲν τὰ θαλάσσια, παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν τῇ ἁλί. καταχρηστικῶς δὲ νῦν τοὺς ὄφεις λέγει. ὁ δὲ ὀππιανὸς, κνώδαλά φησι τὰ τῶν θηρίων γένη. ἐξ οὗ καὶ μνείαν ποιεῖται ὁ Νίκανδρος περὶ κνωδάλων. καὶ λέγει. οἷον αἱμοῤῥοΐας καὶ κεράστας καὶ τριχοφθόρους. ἤτοι χοίρους. μεμιγμένα δὲ, ἤγουν συνουσιάζοντα, διότι ἐν τῷ καιρῷ τῆς συνουσίας βρωμοῦσι. καὶ ἀποστρέφονται τὸν ἑαυτῶν βρῶμον. Δραχμάων, τὸ τρίτον μέρος τοῦ δεκάτου τῶν δραχμῶν. τὸ τρίτον δὲ τοῦ δεκάτου, τριακοστόν ἐστι τοῦ ὅλου. ἢ τριπλάσιον τῆς δεκάδος. τουτέστι τριάκοντα δραχμάς. τρίφατον οὖν ἀντὶ τοῦ τρίλεκτον. οἷον τριπλῆν δεκάδα, τουτέστι τριάκοντα δραχμάς. ὁ χοῦς δὲ δώδεκα κοτύλας ἔχει. τρίτον οὖν τῶν ιβ φησίν. Ἐν δὲ, τρίτην μοῖραν, ἀντὶ τοῦ δ΄ κοτύλας. ιβ γὰρ κοτυλῶν ἐστιν ὁ χοῦς. τοῦ δὲ ιβ τὸ τρίτον, δ΄. ἢ καὶ οὕτως. τῶν τριῶν ῥοδίνων, τῷ πρώτῳ ὡς ἐξόχῳ, φησὶ χρῆσθαι. τρεῖς γὰρ ἀποστάσεις ποιεῖ τὸ ῥόδον. πρώτην. μέσην. καὶ τελευταίαν. ἀντὶ τοῦ ἐν τρισὶν ἀγγείοις βάλλουσιν ἔλαιον. καὶ ἐν τῷ ἑνὶ ἐξ αὐτῶν βάλλουσι τὸ ῥόδον. καὶ ποιοῦσι τὴν πρώτην ἀπόστασιν τὴν ἐνεργεστέραν. καὶ ὅταν ἀποβραχῇ ἐν τῷ πρώτῳ ἀγγείῳ, καὶ ποιήσῃ τὴν πρώτην ἀπόστασιν, αἴρουσιν αὐτὸ, καὶ μεταβάλλουσιν ἐν τῷ δευτέρῳ ἀγγείῳ, καὶ ὅταν βραχὺν ποιήσῃ τὴν δευτέραν ἀπόστασιν, μεταβάλλουσιν αὐτὸ ἐν τῷ τρίτῳ ἀγγείῳ. καὶ οὕτω τρεῖς ἀποστάσεις ποιεῖ. Πολύτριπτον. ἐπειδὴ πολλὰ εἴδη ῥοδίνου, καὶ τὸ μὲν, πρῶτον. τὸ δὲ μέσον. τὸ δὲ μικρὸν καλοῦσιν, ὃ δὴ πολύτριπτον εἶπεν. ἢ τὸ ἔξοχον.

Ἰσόμορον δ᾽ ὠμοῖο χέειν ἀργῆτος ἐλαίου.
Τετράμορον κηροῖο. τὰ δ᾽ ἐν περιηγέϊ γάστρῃ
Θάλπε κατασπέρχων, ἔστ᾽ ἂν περὶ σάρκες ἀκάνθης
Μελδόμεναι θρύπτωνται. ἔπειτα δὲ λάζεο τυκτὴν
Εὐεργῆ λάκτιν. τὰ δὲ, μυρία πάντα ταράσσειν,
Συμφύρδην, ὀθένεσιν, ἑκὰς δ᾽ ἀπόερσον ἀκάνθας.
Καὶ γὰρ ταῖς, κακοεργὸς ὁμῶς ἐνιτέτροφεν ἰός.
Γυῖα δὲ πάντα λίπαζε καὶ εἰς ὁδὸν ἢ ἐπὶ κοῖτον.
Ἢ ὅταν αὐαλέου θέρεος μεθ᾽ ἀλώϊα ἔργα,
Ζωσάμενος, θείναξι βαθὺν διακρίνεαι αὔτλον.

Ἰσόμοιρον. ἰσόμοιρον λέγει, τὸ ἴσον τοῦ ὀμφακίνου ἐλαίου. ἀντὶ τοῦ δ΄ κοτύλας. ἀργῆτος δὲ, τοῦ λευκοῦ ἢ λαμπροῦ ἢ καθαροῦ, ἐξ ὠμῆς ἐλαίας γεγονότος. ἐν δὲ τῷ τετράμορον, λείπει ὁ καὶ σύνδεσμος. ἵνα ᾖ καὶ τετράμοιρον κηροῦ. τῶν δὲ τεσσάρων τὸ δ΄ κοτύλη μία ἐστί. λάκτις δὲ ἡ λεγομένη παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ἀλετρίβανον. νῦν δὲ λέγει, τὴν τορύνην τὸ κίνητρον. ἄκανθα δὲ, κυρίως μὲν ἡ σπεῖρα τοῦ δράκοντος. νῦν δὲ λέγει τὸν δράκον-

Εἰ δὲ

Εἰ δέ που ἐν δαμέεσσιν ἀφορμάκτῳ χροῒ κύρσῃς
Ἄκμηνος σίτων, ὅτε δὴ κακὸν ἄνδρας ἰάπτει,
Αἶψά κεν ἢ μετέρῃσιν ἐρωήσειας ἐφετμαῖς.
Τῶν, ἤτοι θήλεια παλίγκοτος αὐομένοισι
Δάγματι πλειοτέρη. καὶ ὁλκαίην ἐπὶ σειρήν.
Τοὔνεκα καὶ θανάτοιο θοώτερος ἵξεται αἶσα.
Ἀλλ' ἤτοι θέρεος βλαβερὸν δάκος ἐξαλέασθαι,
Πληϊάδων φάσιας δεδοκημένος. αἳ θ' ὑπὸ ταύρου
Ὁλκαίην ψαίρουσαι, ὀλίζωνες φορέονται.
Ἢ ὅτε σὺν τέκνοισι θερφομένοισιν ἀλυσκής,
Φωλειοῦ λοχάδην ὑπὸ γωλεὰ διψὰς ἰαύῃ.
Ἢ ὅτε δὴ λίπησι μετ' ὂν νομὸν ἢ ἐπὶ κοῖτον
Ἐκ νομοῦ ὑπνώοντος σκίῃ κεκορημένος ὕλης,
Μὴ σύ γ' ἐνὶ τριόδοισι τύχοις, ὅτε δῆγμα πεφυζὼς
Γερκνὸς ἔχις θύνῃσι τυπὴν ψολόεντος ἐχίδνης

τα. ἄφελε οὖν φησι καὶ ἀποχώρησον τὰς φολίδας καὶ τὰ λεπίσματα. ὁ δὲ θέναξ, γεωργικόν ἐστι σκεῦος, ἔχον τρεῖς ἐξοχὰς καὶ σκόλοπας ἀπεξυσμένους, ὧ τοὺς ἀστάχυας τρίβουσι. δαμέεσσι δὲ τοῖς θηρίοις. νῦν δὲ ταῖς ἀσπίσιν. ἀφόρμακτον δὲ, τὸ μὴ ἀλειμμένον. εἰ τοίνυν οὕτω ταῖς ἀσπίσιν ἐν τύχοις, ταχέως αὐταῖς ἡμετέραις προστάξεσιν ὑποχωρήσοις καὶ ἐκφύγοις τὰ δήγματα καὶ τὸν θάνατον τὸν ἐξ αὐτῶν. Τῶν, ἤτοι θήλεια περὶ τῆς ἀσπίδος λέγει. ἣν καὶ διψάδα φησί. τῆς γὰρ θηλείας τὸ σῶμα μεῖζον, καὶ παχυτέρα ἡ κεφαλή. τὸ δὲ παλίγκοτος, οἷον ὀργίλη ἐστὶ τοῖς ἀπαντῶσι, τῷ δήγματι πλειοτέρη, ἀντὶ τοῦ μείζων τῷ σώματι. καὶ βαρυτέρα τῷ δήγματι. στικτέον δὲ εἰς τὸ αὐομένοισι. τὸ δὲ ὁλκαίη, ἀντὶ τοῦ τῇ ὁλκῇ τοῦ σώματος. κυρίως δὲ ὁλκή, τὸ κατὰ τὴν οὐρὰν σῶμα. ἀπὸ κοινοῦ οὖν τὸ πλειοτέρη. ἵν' ᾖ πλειοτέρη καὶ κατὰ τὴν οὐρὰν τοῦ σώματος. βούλεται γὰρ σημαίνειν ὅτι τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς αὐτῆς παχύ ἐστι. σειρὰν δὲ τὴν πορείαν φησίν. εἰ δὲ τὸ ὁλκαίη ὡς αἰτιατικὴν ἐπίθετον τῆς σειρᾶς ἐκλάβοις, σειρὰν νοήσεις αὐτὴν τὴν οὐράν. καὶ ἔσται οὕτως, πλειοτέρη κατὰ τὴν ὁλκαίην ἤγουν ἑλκομένην σειρὰν ἤγουν οὐράν. ἰστέον ὅτι ὁ Νίκανδρος πανταχοῦ δάγμα διὰ τοῦ α, οὐ δῆγμα φησί. τὸ δὲ, τοὔνεκα, ἢ ὅτι ἐπειδὴ τῷ σώματι μείζων, ἢ ὅτι ὀργίλη τῷ δήγματι. Ἀλλ' ἤτοι θέρεος. οἷον ἀρχομένου τοῦ θέρους. πικρότατα εἰσὶ τὰ ἑρπετά. τὸ δὲ ἐξαλέασθαι, ἀπαρέμφατόν ἐστιν ἀντὶ προστακτικοῦ. ἤτοι ἐξάλυξον. ἔκφυγε. Ὁλκαίην ψαίρουσαι. αἵτινες ὑπὸ τὴν οὐρὰν τοῦ ταύρου ἐγγίζουσι, καὶ ἀπὸ μέρους ἢ ψαίρουσαι ἀντὶ τοῦ κινούμεναι, ἢ μικρότατον ἐπιφαίνουσαι. λέγει δὲ ἐν ταῖς ἐπιτολαῖς τῶν πλειάδων. τότε δὴ ἔκφυγε τὸ δῆγμα. ὁλκαίην δὲ τὴν οὐρὰν λέγει. παρὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τοῦ ὅλου σώματος ἀγράφεται καὶ ὁλκαίη καταχρηστικῶς. κυρίως δὲ ἡ τοῦ λέοντος οὐρά, ὁλκαία καλεῖται. ὅτι δι' αὐτῆς ἑαυτὸν ἐποτρύνει μάχεσθαι. σημείωσαι δὲ ὅτι ἄρατος μὲν ἡμιτελῆ φησιν εἶναι τὸν ταῦρον. οὗτος δὲ ὁλόκληρον. ὁλκὴ γὰρ ἡ οὐρά. γωλεὰ δὲ αἱ καταδύσεις, αἱ ἐν τοῖς κοίλοις τόποις γινόμεναι οὕτω καλοῦνται. Λίπησιν· ἤτοι ὅταν ἐπιθυμίαν σχοίη νομῆς, τουτέστι βοσκῆς ἢ ὅτε βοσκῆς κεκορεσμένη οὖσα τὸ κοιμηθῆναι προθύεται. Μὴ σύ γ' ἐνὶ τριόδοισιν. ἀπὸ κοινοῦ, ὅτε τὸ δῆγμα τῆς ἀσπίδος φεύγεις, μὴ τύχοις τῷ ἔχει τῷ ἐς φυγὴν ἐν τῇ συνουσίᾳ τραπέντι, διότι τὴν θήλειαν ἀναιρεῖ καὶ τότε αὐτόν. γερκνὸς δὲ ὅτι τοιοῦτος ὁ ἄρσην ἐστί. καὶ τὸ θύνῃσιν, ἀντὶ τοῦ ὁρμᾷ. ἤτοι φεύγει καὶ ἐκκλίνει τὴν τυπὴν τῆς πεφρώδους ἐχίδνης. ψολόεντα γάρ φησι τὸν πυρώδη καὶ πεφρώδη. τὸ δὲ σχῆμα μετάληψις ἀντὶ τοῦ ψολοέσσης ἐχίδνης. δῆγμα δὲ καὶ τυπὴ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. τὸ δὲ θορνυμένης, ἀντὶ τοῦ συνουσιαζομένης καὶ μιγνυμένης.

Ἤνικα θορνυμένου ἔχιος, θολερῷ κυνόδοντι
Θουρὰς ὀδὰξ ἐμφῦσα, κάρην ἀπέκοψεν ὁμεύνου.
Οἱ δὲ, πατρὸς λώβην μετεκίαθον αὐτίκα τυτθοὶ

Θολερῷ δὲ τῷ αἰνίμῳ. στόματι δὲ συνέχουσαι ἔχιδναι. ἢ τῷ ὀλεθρίῳ. ὀδὰξ δὲ ἤγουν δηγματικῶς καὶ τμητικῶς

Γεινόμενοι ἐχῖες· ἐπεὶ διὰ μητέρος ἀραιὴν
Γαστέρ' ἀναβρώσαντες, ἀμήτορες ἐξεγένοντο.
Οἴη γὰρ βαρύθει ὑποκύματι. τοὶ δὲ καθ' ὕλην
Ὠοτόκοι ὄφιες λεπυρὴν θάλπουσι γενέθλην.
Μὴ δὲ σύ γε ῥικνῆσι φολίδων ἄπο γῆρας ἀμέρσας,
Ἂψ ἀναφοιτήσῃ νεαρῇ τε κεχαρμένος ἥβῃ.
Ἢ ὁπότε σκαρθμοὺς ἐλάφων ὀχεῇσιν ἀλύξας
Ἀνδρὸς ἐνισκήψῃ χολόων θυμοφθόρον ἰόν.
Ἔξοχα γὰρ δολιχοῖσι κινωπησταῖς κοτέουσι
Νεβροτόκοι καὶ ζόρκες. ἀνιχνεύουσι δὲ πάντῃ
Τρόχμαλά θ' αἱμασιάς τε καὶ εἰλυοὺς ἐρέοντες,
Σμερδαλέῃ μυκτῆρος ἐπισπέρχοντες ἀϋτμῇ.
Ναὶ μὴν καὶ νιφόεσσα φέρει δυσπαίπαλος ὄθρυς
Φοινὰ δάκη, κοίλη τε φάραγξ καὶ τρηχέες ἀγμοί.
Καὶ λέπας ὑλῆεν, τόθι δίψιος ἐμβατέει σήψ.
Χροιῇ δ' ἀλλόφατόν τε καὶ οὐ μίαν οἰάδ' ἴσχει,
Αἰὲν ἐειδόμενος χώρῳ, ἵνα χειραμὰ τεύχῃ.
Τῶν, οἱ μὲν, λιθακάς τε καὶ ἕρμακας ἐνναίοντες
Παυρότεροι τρηχεῖς τε καὶ ἔμπυροι. οὐ κεν ἐκείνων
Ἀνδράσι δῆγμα πέλει μεταμώνιον. ἀλλὰ κακηθές.
Ἄλλος δ' αὖ κόχλοισι δομὴν ἰνδάλλεται αἴης.
Ἄλλῳ δ' ἐγχλοάουσα λεπὶς περιμήκεα κύκλον
Ποικίλον αἰόλλει. πολέες δ' ἀμάθοισι μιγέντες,
Σπείρῃ λεπτύνονται ἀλινδόμενοι ψαμάθοισι.

συμπλακεῖσα τῷ ἄρρενι. γράφεται δὲ καὶ ἄμυξ. ἀντὶ τοῦ ἀμυκτικῶς καὶ καταξυστικῶς ἐμφῦσα αὐτῷ. συνουσιάζονται γὰρ οἱ ἔχεις ταῖς ἐχίδναις. καὶ μετὰ τὸ συνουσιάσαι, ἀναιρεῖ τὸν ἄρρενα ἡ θήλεια, τὴν κεφαλὴν ἀποκόπτουσα. τὰ δὲ ἔμβρυα πάλιν τικτόμενα, τὴν γαστέρα τρώξαντα τῆς μητρὸς, οὕτως ἐξέρχονται θανατοῦντα αὐτὴν, καὶ ὡσανεὶ τοῦ πατρὸς ἐκδικοῦντα τὸν θάνατον. μετεκίαθον δὲ, ἀντὶ τοῦ μετῆλθον, ἤγουν τὴν λώβην τοῦ ἰδίου πατρὸς ἐξεδίκησαν. αὐτὰ μύνουσι γὰρ τῷ πατρί. ἀναβρώσαντες δὲ. ἤγουν ῥήξαντες. Οἴη γὰρ μόνη γὰρ βαρύνεται ὑπὸ τῷ κύματι τῆς γαστρός. ἐπειδὴ μόνη ἔγκυμων γίνεται. οἱ δὲ ἄλλοι πάντες ὄφεις ὠοτοκοῦσι. ῥικνῆσι δὲ ἐρρωγός. παλαιὸν ἢ τὸ ῥυσσόν. ἢ τὸ στομερόν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ, τὸ μὴ σύγ' ἐν τριόδοισι τύχοις. Ἢ ὁπότε σκαρθμοὺς ἤγουν τὰς διατριβάς. τοὺς τόπους. τὰ ἴχνη. ἢ τὰς κινήσεις καὶ διώξεις. ἢ σκαρθμὸς, ὁ διὰ ῥωθώνων ἀποσπασμὸς τῶν θηρείων. αὗται γὰρ ἀποσπῶνται τοῖς μυκτῆρσι τοὺς ὄφεις ἐκ τῶν καταδύσεων. τὸ δὲ ὅλον οὕτως. εἰ ὁπότε τὸν ἐξελκυσμὸν τὸν διὰ τῶν μυκτήρων ἐκκλίνας ὁ ὄφις καὶ φυγὼν, καὶ πλήρης ὢν χολῆς, ἐνερείσει καὶ προσπελάσει τὸ στόμα ἀνθρώπῳ τινὶ, διαφθείρει. τοῦτο γὰρ ἐξακούεται. κινωπησταῖς δὲ, κοινῶς μὲν, πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς. ἰδίως δὲ νῦν τοῖς ὄφεσιν. ὀργίζονται δὲ αὐτοῖς οἱ νεβροτόκοι καὶ ζόρκες. ἤγουν αἱ ἔλαφοι καὶ αἱ δορκάδες. Τρόχμαλα. τρόχμαλα οἱ τραχεῖς τόποι. καὶ πετρώδεις. ἢ αἱ τρίβοι. καὶ τὰ ἴχνη. ἢ τὰ εἰκαῖα τῶν ἀγρῶν τειχία. τὸ δὲ ἐρέοντες. ἀντὶ τοῦ ζητοῦντες, διώκοντες. καὶ ἰχνοσκοπούμενοι τοῖς μυκτῆρσι τὰς καταδύσεις. Ὄθρυς. ὄθρυς, ὄνομα ὄρους Θεσσαλίας. ὅπου ὁ σὴψ νέμεται. πλεονάζει γὰρ ἐκεῖ τὸ θηρίον τοῦτο. δίψιος δὲ, ὁ ξηρός. διὰ τὸ μὴ παρ' ὑδατώδεσι τόποις φαίνεσθαι, ἀλλ' ὀρεινοῖς. ἢ ὁ ποιῶν δίψαν τοῖς δακνομένοις. φοινὰ δὲ τὰ δάκη, τὰ φονικὰ θηρία. Καὶ τρηχέες ἀγμοί. οἱ τραχεῖς καὶ πετρώδεις τόποι. παρὰ τὸ κατάγνυσθαι. λέπας δὲ ἀκρωτήριον. ἀλλόφατον δὲ λέγεται, ὅτι μεταβάλλεται εἰς χρώματα πολλά. καὶ πρὸς ὅντινα ἐγγίσῃ τόπον, τούτῳ ἴσον τὸ χρῶμα αὐτοῦ τῷ τόπῳ μεταβάλλεται. τὸ δὲ οἰάδον, ἐπιρρηματικῶς εἴρηται. γίνεται γὰρ ἐκ τοῦ οἶος ὁ μόνος, οἰάδον. ὥσπερ ἐκ τοῦ μόνος μοναδόν.

Χειραμὰ, τὰς καταδύσεις. λίθακας δὲ τοὺς τραχεῖς τόπους. ἕρμακας δὲ, τοὺς ἑρμαίους

καὶ λι

καὶ λιθώδεις τόπους. ἢ ἑρμακας, λίθους σεσωρευμένους εἰς τιμὴν τοῦ ἑρμοῦ. τραχεῖς δὲ οἱ ὀρφνοί. πικρότατοι γάρ εἰσι, διὰ τὸ πυρῶδες τοῦ δήγματος. καὶ ἔμπυροι δὲ, οἱ χαλεπώτατοι, καὶ φλέγοντες τοῖς ἀλγήμασι τοὺς πληγέντας. αὐγοὶ δ' αὖ τοῖς κόχλοις τῆς γῆς τὴν ὁδμὴν ἤγουν τὸ σῶμα ἀφομοιοῦνται. τῆς γῆς δὲ κόχλοις εἶπεν, ἐπεὶ καὶ θαλάσσιοί εἰσιν. ἡ δὲ λεπὶς γράφεται ἔν τισι καὶ λοφίς. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἰχθύων. ὁ δὲ λόγος, αὐγοῦ δὲ ὄφεως ἐγχλωρίζουσα ἡ λεπὶς, τὴν ἐπὶ μῆκος τεινομένην σπεῖραν περιέχει. τὸ δὲ σπείρῃ λεπτύνονται, ἀντὶ τοῦ ἢ τραχύνονται ἢ λευκαίνονται. ἀφοῦ γὰρ ἡ ἐν τοῖς σώμασι παρὰ φύσιν λευκότης, καλεῖται λέπρα. ὁ δὲ λόγος, πολλοὶ δὲ ἐνδιατρίβοντες ἐν τῇ ἄμμῳ, ὑπολευκαίνονται τὴν σπεῖραν, ἀλινδούμενοι καὶ κυλιόμενοι τοῖς ἄμμοις. ἄμαθος δὲ ἡ χερσαία κόνις. ὅμηρος δὲ διαστέλλει· οὐ δ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε. ἐν τούτῳ δὲ γενόμενος ὁ νίκανδρος, ποιεῖται τὴν τῶν ζώων ἐναρίθμησιν. καὶ τὰ ἰδιώματα τῶν πληγῶν, καὶ τὰ συμβαίνοντα πάθη τοῖς ὑπὸ τῶν ἑρπετῶν πληγεῖσιν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἀσπίδος.

Φράζεο δ' αὐαλέαις μὲν ἐπὶ φρικτὴν φολίδεσσιν
Ἀσπίδα φοινήεσσαν, ἀμυδρότατον δάκος ἄλλων.
Τῆς μὲν γάρ τε κέλευθος ὁμῶς κατέναντίον ἕρπει
Ἀτραπὸν ὁλκαίην δολιχῷ μηρύγματι γαστρός.
Ἢ καὶ σμερδαλέον μὲν ἔχει δέμας. ἐν δὲ κελεύθῳ
Νωχελὲς ἐξ ὁλκοῖο φέρει βάρος. ὑπναλέοις δὲ
Αἰὲν ἐπιλλίζουσα φαείνεται ἐνδυκὲς ὄσσοις.
Ἀλλ' ὅταν ἢ δοῦπον νέον οὔασιν ἠέ τιν' αὐγὴν
Ἀθρήσῃ, νωθρὸν μὲν ἀπὸ ῥέθεος βάλεν ὕπνον.
Ὁλκῷ δὲ τροχόωσαν ἅλων ἐνελίξατο γαίῃ.
Σμερδαλέον δ' ἀνὰ μέσσα κάρη πεφρικὸς ἀείρει.
Τῆς ἤτοι μῆκος μὲν, ὁ κύντατον ἔτρεφεν αἶα,
Ὀργυιῇ μετρητὸν, ἀτὰρ περιβάλλεται εὖρος,
Ὅσσον τ' αἰγανέης, δορατοξόος ἤνυσε τέκτων,
Εἰς ἐνοπὴν ταύρων τε βαρυφθόγγων τε λεόντων.
Χροιὴ δ' ἄλλοτε μὲν ψαφαροῖς ἐπιδέδρομε νώτοις.
Ἄλλοτε μηλινόεσσα, καὶ αἰόλος, ἄλλοτε τεφρή.
Πολλάκι δ' αἰθαλόεσσα μελαινομένη ὑπὸ βώλῳ,
Αἰθιόπων. οἵην τε πολύστονος εἰς ἅλα Νεῖλος
Πλησάμενος κατέχευεν ἄσιν. προύτυψε δὲ πόντῳ.
Δοιοὶ δ' ἐν σκυνίοισιν ὑπερφαίνουσι μετώπου
Οἷα τύλοι. τὸ δ' ἔνερθεν ὑποφοινίσσεται ὄμμα
Πολλὸν ὑπὸ στείρης. ψαφαρὸς δ' ἀναπίμπλαται αὐχήν.
Ἄκεστα ποι φύσσοντος, ὅταν τομένοισιν ὁδίταις,
Ἄϊδα προσμάξηται, ἐπιζαμενὲς κοτέουσα.
Τῆς, ἤτοι πίσυρες κοῖλοι ὑπένερθεν ὀδόντες
Ἀγκύλοι ἐν γναθμοῖς δολιχήρεες ἐρρίζωνται
Ἰοδόκοι. μυχάτος δὲ χιτὼν ὑμένεσσι καλύπτει

Φράζεο δ' αὐαλέαις. τὴν φρίσσουσαν ταῖς καταξήροις φολίσι φονευτικὴν ἀσπίδα, τὸ χαλεπώτατον τῶν ἄλλων θηρίων σκέπτου. τὸ δὲ ἀμυδρὸν, ὁτὲ μὲν, ἀσθενές. ὁτὲ δὲ καὶ δυσκίνητον καὶ χαλεπόν. δημήτριος δέ φησιν εἰρῆσθαι ἀμυδρότατον δάκος τῆς ἀσπίδος, καθ' ὅσον οὐκ ἄγριόν ἐστι καὶ ὀξὺ τὸ ζῶον, ἀλλὰ μόνον τῇ φύσει χαλεπόν. δύναται δὲ κατ' ἀμφότερα, χαλεπὸν μὲν λέγεσθαι διὰ τὸ ἀνίατον. ἀμυδρὸν δὲ διὰ τὸ νωθρὸν, ὃ καὶ χωρὶς ἀλγημάτων ἀναιρεῖ. τὸ δὲ ἀμυδρὸν, ἀντὶ τοῦ χαλεπὸν καὶ παρ' ἀρχιλόχῳ εὕρηται, ἐκ τῶν τι ἀμυδρὰν χειρὰ δ' ἔξα λευάμενος. εὕρηται δὲ παρ' αὐτῷ νικάνδρῳ. καὶ ἀντὶ τοῦ δυσκινήτου, ὡς ἐπὶ τῆς ἰκτίδος. καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ χαλεποῦ. καί τε τυπῆσιν ἀμυδροτέρῃσιν ἰάπτει. ἡ ἀμυδρότατον ἐνταῦθα εἴρηκε τὸ ἀσθενέστατον καθό-

Ἔνθεν ἀμείλικτον γυίοις ἐνερεύγεται ἰόν.
Ἐχθρῶν που τέρα κεῖνα καρήασιν ἐμπελάσειεν.
Σαρκὶ γὰρ οὔτέ τι δῆγμα φαείνεται, οὔτε δυσαλθὲς
Οἶδος ἐπιφλέγεται, καμάτου δ' ἄτερ ὄλλυται ἀνήρ.
Ὑπνηλὸν δ' ἐπὶ νῶκαρ ἄγει βιότοιο τελευτήν.
Ἰχνεύμων δ' ἄρα μοῦνος ἀκήδεος ἀσπίδος ὁρμήν,

σωμαθενοποιός τίς ἐστιν ἡ πληγή. Κέλευθος ὁμῶς· κατεναντίον τῷ κεράσῃ. ὁ μὲν γὰρ πλαγίως βαδίζει. ἡ δὲ, τοὐναντίον· ἡ σύνταξις δὲ, ταύτης μὲν γὰρ ἡ ὁδὸς κατεναντίον οἱονεὶ κατ' εὐθεῖαν καὶ ὀρθῶς γίνεται. τῷ μακρῷ διασπασμῷ καὶ εἱλιγμῷ τῆς γαστρὸς, κατὰ τὴν ὁλκαίην ἀτραπὸν, οἱονεὶ τὴν ἐπιμήκη ὁδόν. δολιχῷ δὲ μηρύγματι γαστρός. οἱονεὶ τῷ ὁλκῷ, ἢ τῷ βαδίσματι καὶ ἐπισπασμῷ ἀπὸ τοῦ μακρύνεσθαι. ἀνακατάλληλα δὲ τὰ ἔπη. ἔδει γὰρ οὕτως ἀναγινώσκεσθαι. φράζεο δὴ τὴν ἀσπίδα φοινήεσσαν. εἶτα καὶ σμερδαλέον μὲν εἶτα νωχελὲς δὲ ὁλκοῖο εἶτα τῇ μὲν γάρ τε κέλευθος. εἶτα ἀτραπὸν ὁλκαίην.

Σμερδαλέον· φοβερὸν μὲν καὶ καταπληκτικὸν ἔχει ἀπὸ τοῦ ὄγκως, ἄλλως δὲ ἐν τῇ πορείᾳ καὶ τῷ ἑλκυσμῷ τοῦ σώματος, νωχελής ἐστι καὶ ὑπνώδης. τὸ γὰρ ὑπνηλοῖς ἐπιλλίζειν ὄσσοις, τοῦτο δηλοῖ, ὅτι συνεχῶς τοῖς ὄμμασιν ἐπινύσσουσα φαίνεται. Ἀθρήσῃ. αἴσθησις. ἀντὶ αἰσθήσεως. ὡς ἐπὶ τοῦ ὁρῶ οἷα λέγεις. νωθρὸν δὲ τὸν νωθῆ· καὶ νωθείαν ἐμποιοῦντα ἢ ἀργίαν. Ὁλκῷ, τῷ δὲ ὁλκῷ τοῦ σώματος τροχώδη καὶ κυκλοτερῆ ἀλωνίαν εἰλύξατο ἐν τῇ γῇ. ἅλωνα δὲ εἶπεν, ἐπεὶ καὶ αὗται αἱ ἀλωνίαι τροχοειδεῖς καὶ κυκλοτερεῖς εἰσι τῷ σχήματι τῷ τυπουμένῳ, τῷ εἱλιγμῷ τῆς ἀσπίδος. ἅλων δὲ, λέγεται μὲν καὶ ὁ δίσκος τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, ἔτι δὲ καὶ ἡ περὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην γινομένη πολλάκις νέφωσις. ἔτι δὲ καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἀλοοῦσι. νῦν δὲ τὴν σπεῖραν καὶ τὸ σῶμα τῆς ἀσπίδος. μᾶλλον δὲ τὴν ἐκ τοῦ εἱλιγμοῦ αὐτῆς γινομένην περιφέρειαν.

Αἰγανέη, τὸ ἀκόντιον, ἀπὸ μέρους τοῦ αἰγείου ἱμάντος, ὃν διαγκυλούμενοι βάλλουσι. λέγει δὲ τὸν μέσαυλον τὸν ἀναιροῦντα τοὺς θῆρας. καὶ ἴσως εἴρηται παρὰ τὸ ἀγανεῖσθαι. ὀργυιῇ δὲ μεστὴ τὸν, ἀντὶ τοῦ ἴσον ἢ μεμετρημένον ὀργυιᾷ· τὸν δὲ εἰς ἐνόπην ταύρων στίχον τινὲς ἀθετοῦσιν, ὡς μὴ νικάνδρου εἶναι. Χροιὴ δ' ἄλλοτε μὲν, τὸ δὲ χρῶμα τοῦ γένους τῶν ἀσπίδων, τινῶν μὲν ψαφαρὸν, ὅ ἐστι λευκὸν ἢ αὐχμηρόν. τινῶν δὲ μελανόεν. τουτέστι χλωρὸν, ἢ μέλανον καὶ ποικίλον. ἢ ὠχρόν. τινῶν δὲ, τεφρῶδες· ἢ σποδῶδες. ἢ καὶ τῇ ἰλύϊ τοῦ νείλου ἐμφερές. αἰθαλόεσσα δὲ ἤτοι πυρώδης καὶ λαμπρά. ἢ ξανθή, ἢ ὁμοίως τῇ βώλῳ τῶν αἰθιόπων μελαινομένη. Οἵην τε πολύστονος ἐπεὶ μετὰ στόνου καὶ ἤχου ῥέει ὁ νεῖλος. στένειν γὰρ τὸ ἠχεῖν. καὶ ὅμηρος· στοναχίζετο γυῖα λαῶν ἰζόντων. εὕρηται δὲ καὶ πολύστομος· ἐπειδὴ ἑπτάστομος ὁ νεῖλος ἐστὶ κατὰ τὸν περιηγητὴν διονύσιον. πλησάμενος δὲ ἤγουν ἑαυτὸν ἐμπλήσας ἢ πληρώσας. ἄσιν δὲ τὸν ῥύπον. φησὶ γοῦν οἷον ῥύπον κατέχει καὶ κατήγαγεν ὁ νεῖλος, ἑαυτὸν πληρώσας. Δοιοὶ, τουτέστι περὶ τὰς ὀφρῦς ὑπεράνω τοῦ μετώπου, ὑπερφαίνουσι καὶ ἐξέχουσιν οἷα τύλοι, οὐ κέρατα. ἀλλὰ τύλοι καὶ σαρκία τινά. ἢ κατὰ τὸν τῶν ὀφρύων τόπον, δύο χαῖται τινές εἰσι τύλοις ἐοικυῖαι περὶ τὴν ἀσπίδα. δι' ἃς ἔγκοιλον αὐτῇ φαίνεται τὸ ὄμμα. ἢ ὁ αὐχὴν δὲ ἐμπίπλαται. φυσῶντος τοῦ θηρίου. τὸ δὲ ποιφύξειν πολλαχῶς λέγεται. ποτὲ μὲν, ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν, ὡς σώφρων ἐν μίμοις· παιδικὰ ποιφύξεις. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ πνεῖν, ὡς εὐφορίων. ζεφύρου μέγα ποιφύξαντος. μετὰ πλασμῶν δὲ πάλιν κέχρηται, ἀντὶ τοῦ ποιφυζούσης

ἀσπίδος

ἀσπίδος εἰπὼν περιφύσωντος. ὡς ὁ αὐτὸς ἐν ἄλλῳ τόπῳ φολόεντος ἐχίδνης εἶπεν.

Πολλὸν ὑπὲρ σπείρης. ἀντὶ τοῦ ἐντὸς τῆς σπείρης. ψαφαρὸς δέ, οἷον αὐχμηρὸς ὀγκοῦται ὁ αὐχήν, τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀναπίμπλαται, καὶ ἄκριτα, ἀντὶ τοῦ μεγάλα ἄπακτα. τὸ δὲ περιφύσωντος, ἓν μέρος λόγου ἐστί, ἀντὶ τοῦ φυσῶντος. τὸ δὲ ὁδίταις, γράφεται καὶ ὁδούροις. ἤγουν ὁδοιπόροις, ἀΐδηλα δὲ προσμάξηται, ἀντὶ τοῦ προσπελάσῃ καὶ ἐμβάλῃ αὐτοῖς θάνατον, ἄγαν ὀργίλως θυμουμένη. δολιχήρεες δὲ ἤτοι μακροί. ἢ πρὸς μῆκος ἐρηρεισμένοι. διὸ σημαίνει τὸ, σὺν μήκει ἰσχυρόν. μύχατος δὲ χιτών. ὑποκάτω γὰρ τῆς γλώσσης τῆς ἀσπίδος χιτών ἐστι, ὃς καλύπτει τοὺς ὀδόντας αὐτῆς καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ τοῦ χιτῶνος ἰὸς ἔγκειται. ὑμενώδης δέ ἐστι χιτὼν καὶ τετρημένος, πρὸς τὸ εἰσδέχεσθαι διὰ τῶν τρήσεων τὴν τροφὴν αὐτῆς. ἢ χιτών ἐστι λέπωσμα. ὃς δὴ χιτὼν καλύπτει τοὺς ὀδόντας αὐτῆς. Οὔτε δυσαλθές. οὔτε δυσίατον οἴδημα ἐπιφλεγμαίνεται. καμάτου δ' ἄτερ. χωρὶς δὲ ὀδύνης ἀπόλλυται ὁ ἀνήρ. ὑπνηλὸν δὲ νῶκαρ ἐπάγει αὐτοῖς τελευτὴν τοῦ βίου. νῶκαρ δέ, ὁ κάρος. ἤγουν ὁ ὕπνος. οἱονεὶ τοῦ νοῦ κάρωσις. ὁ δὲ ἰχνεύμων εἶδος ἀετοῦ, ἱερὸς ἡρακλέους, ὡς αἰγύπτιοι. ἀκήριος δέ, ἤγουν ἄνευ κηρὸς καὶ θανάτου καὶ γὰρ μόνος ὁ ἰχνεύμων ἄνευ θανάτου τὴν ὁρμὴν τῆς ἀσπίδος ἐκφεύγει. καὶ ἐκκλίνει. τοῦτο γὰρ τὸ ἀλεύεται σημαίνει.

Ἡ μὲν ὅτ' ἐς μόθον εἶσιν, ἀλεύεται. ἠδ' ὅτε λυγρὰ
Θαλπούσης ὄφιος κηροτρόφου ὠεὰ γαίῃ
πάντα διεσκήνιψε καὶ ἐξ ὑμένων ἐτίναξε
Δαρδάπτων. ὀλοοῖς δὲ συνερραθάγησεν ὀδοῦσι.
Μορφὴ δ' ἰχνεύταο κινωπέτου, οἷον ἀμυδρῆς
Ἴκτιδος, ἥ τ' ὄρνισι κατοικιδίῃσιν ὄλεθρον
Μαίεται, ἐξ ὕπνοιο καθαρπάζουσα πετaύρων.
Ἔνθα λέχος τεύχονται ἐπίκριον. ἢ καὶ ἀφαυρὰ
Τέκνα πιθαιβώσσουσιν ὑπὸ πλευρῇσι θέρουσαι.
Ἄλλοτε δ' αἰγύπτοιο παρὰ θρυόεντας ἰάμνους
Ἀσπίσι μῶλον ἄγησιν ἀθέσφατον εἱλικοέσσαις,
Αὐτίκα μέν, ποταμόνδε καθήλατο. τύψε δὲ κώλοις
Τάρταρον ἰλυόεσσαν. ἄφαρ δ' ἐφορύξατο γυῖα
Πηλῷ ἀλινδηθεὶς ὀλίγον δέμας. εἰσόκε λάχνην
Σείριος ἀζήνῃ, τεύξῃ δ' ἄγναμπτον ὀδόντα.
Τῆμος δ' ἢ κάρη λιχμήρεος ἑρπηστοῖο
Σμερδαλέης ἔβρυξεν ἐπάλμενος, ἠὲ καὶ οὐρῆς
Ἁρπάξας, βρυόεντος ἔσω ποταμοῖο κύλισεν
Εὖ δ' αὖ ἐχιδνήεσσαν ἴδοις πολυδερκέα μορφήν,
Ἄλλοτε μὲν δολιχήν, ὁτὲ παυράδα τοῖον ἀέξει.
Εὐρωπῇ τ' ἀσίῃ τε, τὰ δ' οὐκ ἐπιείκελα δήεις

Ἡ μὲν ὅτ' ἐς, καὶ ὅταν εἰς μάχην συνέρχηται ὁ ἰχνεύμων μετὰ τῆς ἀσπίδος, ἐκφεύγει τὸν θάνατον αὐτῆς. καὶ ὅτε θαλπούσης αὐτῆς τὰ ὠά, πάντα λαβὼν διεσκόρπισε καὶ ἐξ ὑμένων ἐτίναξε καὶ πεδίων. καὶ τὸ κηροτρόφου δέ, ἤγουν θανατηφόρου, ἢ διὰ τὸ καὶ αὐτὰ τὰ ὠά, ἅπερ αὐτὴ θάλπει, θάνατον φέρειν τοῖς ἀνθρώποις. ἢ διὰ τὸ τὸν ἰὸν τρέφειν. συνερραθάγησε δέ, τουτέστι ποιόν τινα κτύπον ἀποτελέσθαι ἐν τοῖς ὀδοῦσι πεποίηκε. ῥάθαγος μὲν γὰρ ὁ κτύπος ὁ γινόμενος ὑπὸ τῶν κυμάτων, κλωμένων αὐτῶν, καὶ προσρηγνυμένων ἐν ταῖς πέτραις. ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ τοῦ κτύπου τούτου, εἶπε τὸ συνερραθάγησεν. ἤτοι κατέαξε συνέθλασε, συνέτριψε, διὰ τὸ ἐνδελεχῶς τρώγειν αὐτὰ τοιοῦτον τινὰ κτύπον ἀποτελέσθαι ὑπὸ τῶν ὀδόντων. ῥάγαθος δὲ κυρίως ὁ τῆς κώπης κτύπος. Κινωπέτου δὲ θηρίου, τοῦ ἐν τῷ πέδῳ κι

νουμένου δυσκινήτως. ἀμυδρῆς δὲ ἤτοι μικρᾶς, ἢ τῆς δεινῆς καὶ ὀργίλου. ἴκτις δὲ, ἡ λεγομένη ἀγρία γαλῆ. καὶ ὅμηρος. κρατὶ δ᾽ ἐπὶ κτιδέην, ὡς ἀπὸ τῆς ἴκτιδος τοῦ ζώου. Τιθαιβώσσουσι. κυρίως ἐπὶ μελισσῶν τοῦτο εἴρηται. παρὰ τὴν βόσιν τιθέναι. ἀλλ᾽ ὅμως κατεχρήσατο τούτῳ καὶ ἐν τούτοις. ἢ τιθαιβώσσουσιν, ἀντὶ τοῦ τυτθὰ καὶ μικρὰ βώσσουσιν, ἵνα ᾖ ἡ εὐθεῖα ἀντὶ οὐδετέρου αἰτιατικῆς. ἰάμνους δὲ, τοὺς ἰαμένας. τοὺς κλάδους. θρυόεντας δὲ τοὺς θρυώδεις, θρύον δὲ, εἶδος πόας. ἡ μὲν θρύον ἤδε, κύπειρον. Εἰλικοέσσαις· ἑλικοέσσαις, ἤτοι πυρώδεσιν. ἢ ἐπιμήκεσι. τάρταρον δὲ, τὸν βυθὸν ἐνθάδε εἴρηκε θηλυκῶς. καὶ ἰλυόεσσαν δὲ τὴν ἰλυώδη καὶ βορβορώδη. λιχμήρεως δὲ τουτέστι τοῦ προβάλλοντος τὴν γλῶσσαν ἐν τῷ λιχμάζειν, ὅ ἐστι λείχειν. προβάλλουσι καὶ γὰρ οἱ ὄφεις τὰς γλώσσας μέλλοντες λείχειν. Βρυόεντος. βρυόεντα λέγει τὸν θρυώδη καὶ βοτανώδη τόπον. καὶ γὰρ τὸ βρύον βοτάνη ἐστὶν, ἧς τὸ φύλλον, ἔοικε πράσῳ. πολυδερκέα, τὴν κατὰ πολλοὺς τρόπους ὁρωμένην κατὰ τὸν πολύποδα, ἢ ὡς ἔντισιν εὕρηται πολυδευκέα, δηλαδὴ πικράν.

Ἤχι ἀνδρώπην μὲν ὀλίζονα. καί θ᾽ ὕπερ ἄκρας
Ῥώθωνας. κεραοί τε καὶ ἀργίλιπες πελέθουσιν.
Οἱ μὲν, ὑπὸ σκείρωνος ὄρη, παμμώνια τ᾽ αἰπὴ,
Ῥύπαιον, κόρακός τε πάγον πολιόν τ᾽ ἀσέληνον.
Ἀσὶς δ᾽ ὀργυόεντα καὶ ἐς πλέον ἑρπετὰ βόσκει.
Οἷα περὶ τρηχὺν βουκάρτερον, ἢ καὶ ἐρυμνὸς
Αἰγαγέης πρηὼν καὶ κέρκαφος ἐντὸς ἐέργει.
Τῶν, ἤτοι βρεχμοὶ μὲν ἐπὶ πλάτος, ἡ δ᾽ ὑπὲρ ἄκρου
Ὀλκαῖον σπείρης κολοβὴν ἐπελίσσεται οὐρὴν,
Ἀργαλέαις φρίσσουσαν ἐπηετανὸν φολίδεσσι.
Νωθεῖ δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ δρυμὰ νίσσεται ὁλκῷ.

¶ Ἤχι ἀνδρώπην· οὐχ ὅμοιά φησι τὰ ἑρπετὰ τῶν δύο τόπων. αἱ γὰρ διάφοροι ταῦται, διάφορα τῶν ἑρπετῶν ἐκβάλλουσιν. ἄκραν δὲ ὑπὲρ ῥώθωνας ἤγουν ἐξοχὰς ὑπὲρ τοὺς ῥώθωνας ἔχουσι. κεραοὶ δὲ, τουτέστι κέρατα ἔχουσιν. ἀργίλιπες δὲ, ἤγουν ἔκλευκοι. ἀρχίλοχος δὲ, ἀργιλιπής φησιν. Οἱ μὲν, ὑπὸ σκείρωνος. σκείρων μὲν, ὄρος μεταξὺ μεγάρων καὶ κορίνθου κείμενον. ὅπερ τινὲς σκειρωνίδα πέτραν καλοῦσι. παμμώνια δὲ ὄρη τῆς μεγαρικῆς, ὡς αὐτὸς ἐν τρίτῳ τῶν θηβαϊκῶν φησί· τείχεά τε προλιπόντες ὑπὲρ παμμωνίδας ὄχθας ἑσσύμενοι μεγαρῆες ἐνδυνάσταν γρ δόμοισι. ῥύπαιον δὲ, ἀντίγονος μὲν, τῆς ἀχαΐδος φησὶν εἶναι. ἐπεὶ καὶ ῥυπαῖοι οἱ ἀχαιοὶ ὠνομάσθησαν. ἔστι δὲ τῆς αἰτωλίας, ὡς νίκανδρος περί τινων εἰς αἰτωλίαν ἐρχομένων διηγούμενός φησιν. αἰπεινήν τε κολώνην οἰωνοῦ τε ῥύπαιον ὃν θ᾽ ἵδεται τοῦ λίμνην ἐσέχοντες ἴσσον ναύπακτον. ἀμφὶ δύμην δ᾽ ἐπελάζετε. τὸ δὲ ἀσέληνον, λοκρικὸν ὄρος ἐστὶ δυσχείμερον. ταῦτα οὖν πάντα ὀνόματά εἰσιν ὀρῶν τῆς εὐρώπης. πάλιν δὲ βουκάρτερος. καὶ αἰγαγέης καὶ κέρκαφος, ὀνόματά εἰσιν ὀρῶν τῆς ἀσίας. Τῶν ἤτοι βρεχμοὶ μὲν, τὸ μὲν βρέχμα, ὅ ἐστι τὸ κρανίον, πλατύ ἐστιν. ὑπὲρ δὲ τὸ ἄκρον ὁλκαῖον ἡ σπεῖρα κολοβὴν οὐρὰν ἑλίσσεται. τουτέστι τὸ τούτων μῆκος οὐκ ἔστιν ἐκτεταμένον. ἡ δὲ ὑπὲρ πρόθεσις ἀντὶ τῆς περί. ἵνα ᾖ ὅτι περὶ τὸ ἄκρον σῶμα ἡ σπεῖρα κολοβὴν ἑλίσσει οὐράν. τὸ γὰρ ἑλίσσεται ἀντὶ τοῦ ἑλίσσει καὶ συνέχει. ἢ ὅτι περὶ τὸ ἄκρον ἕλκυσμα τῆς σπείρας τοῦ σώματος, κολοβὴν ἔχει τὴν οὐρὰν ἡ θήλεια.

Πᾶς δέ οἱ ὀξυκάρηνος ἰδεῖν ἔχις, ἄλλοτε μῆκος
Μάσσων, ἄλλοτε παῦρος. ἀκιδνότερος δὲ καὶ ἰθὺς
Νηδύος, ἡ δὲ μύουρος ἐφολκαίη τε τάνυσται,
Ἴσως μὲν πεδανὴ δολιχοῦ ὑπὸ πείρασιν ὁλκοῦ,
Ἴσως δ᾽ ἐκ φολίδων τετριμμένη. αὐτὰρ ἐνωπῆς
Γλήνεα φοινίσσει πεθωμένος. ὀξὺ δὲ δικρῆ
Γλώσσῃ λιχμάζων νέατον σκωλύπτεται οὐρήν.
Κωνυφὸν δὲ χναῖον ἐπιπλείουσιν ὁδῖται.
Τοῦ μὲν ὑπὲρ κνώδοντε δύω χροῒ τεκμαίρονται
Ἰὸν ἐρευγόμενοι. πλέονες δέ τοι αἰὲν ἐχίδνης.
Οὔλῳ γὰρ στομίῳ ἐμφύεται. ἀμφὶ δὲ σαρκὶ
Ῥεῖά κεν εὐρυνθέντας ἐπιφράσσαιο χαλινούς.
Τῆς καὶ ἀπὸ πληγῆς φέρεται λίπει ἴκελος ἰχώρ,
Ἄλλοτε δαιματόεις, ποτὲ δ᾽ ἄχροος. ἡ δ᾽ ἐπί οἱ σὰρξ
Πολλάκι μὲν χλοάουσα βαρὺ ἀναδέδρομεν οἴδει,
Ἄλλοτε φοινίσσουσα. ποτ᾽ εἴδεται αὖτε πελιδνή.
Ἄλλοτε δ᾽ ὑδατόεσσα κυεῖ βάρος. αἱ δέ, θαμειαὶ
Πομφόλυγες ὥς, εἴτε πυρὶ φλύκταιναι ἀραιαὶ
Οἷα πυρικμήτοιο χροὸς πλαδόωσιν ὕπερθεν.
Σηπεδόνες δέ οἱ ἀμφὶς ἐπίδρομοι, αἱ μὲν ἄπερθεν·
Αἱ δὲ κατὰ πληγὴν ἰοειδέα λοιγὸν ἰεῖσαι.
Πᾶν δ᾽ ἐπί οἱ δριμεῖα δέμας καταβόσκεται ἄτη
Ὀξέα πυρπολέουσα. κατὰ σφάραγον δέ τε λιγμοὶ
Κίονά τε ξυνιόντος, ἐπασσύτεροι κλονέουσιν
Ἀμφὶ καὶ εἰλίγγοις δέμας ἄχθεται. αἶψα δὲ γυίοις,
Ἀδρανίη βαρύθουσα, καὶ ἰξύι μέρμερος ἵζει.
Ἐν δὲ κάρῃ σκοτόεν βάρος ἵσταται. αὐτὰρ ὁ κάμνων
Ἄλλοτε μὲν δίψῃ φάρυγα ξηραίνεται αὖον.
Πολλάκι δ᾽ ἐξ ὀνύχων ἴσχει κρύος. ἀμφὶ δὲ γυίοις
Χειμερίη ζαλόωσα πέριξ κέβριθε χάλαζα.
Πολλάκι δ᾽ αὖ χολόεντας ἀπήρυγε νηδύος ὄγκους
Ὠχραίνων δέμας ἀμφίς. ὁ δέ, νοτέων περὶ γυίοις
Ψυχρότερος νιφετοῖο βολῆς περιχεύεται ἱδρώς.

Πᾶς δέ οἱ. εἰπὼν ὅτι ἡ θήλεια πλατὺ ἔχει τὸ βρέγμα, τὸ ἄρσεν ὀξυκέφαλον φησίν. ἐν δὲ τῷ ἀκιδνότερος, ἀμφοτέρους συμπαραλαμβάνει. καὶ τὴν ἄρσενα καὶ τὴν θήλειαν. ὥστε τὰ ἄνω μὲν μείζω καὶ ἐπισημότερα, τῆς θηλείας κατὰ τὸ πλατύ, τοῦ ἄρρενος τοῦ τε μείζονος καὶ τοῦ ἥσσονος κατὰ τὸ ὀξύ. ἀπὸ δὲ τῆς κοιλίας καὶ ἡ θήλεια καὶ ὁ ἄρρην ἀκιδνότεροι, δηλαδὴ κατεστρέφθησαν εἰς τὸ ἀσθενέστερον καὶ οὐχ ὅμοιοι τοῖς ἄνω μέρεσιν. ὁμοίως δὲ φολίδας μικροτέρας καὶ ἀσημοτέρας ἐπιβεβηκυίας ἔχει. ἡ δὲ ὁλκὴ μύουρος ὑποτετάνυσται, ἤγουν μύουρος οὐρὰ ἐπὶ τῇ ὁλκῇ τετάνυσται. πεδανὴ δέ, ἡ ταπεινή. νῦν δὲ ἡ μικρὰ καὶ κατ᾽ ὀλίγον στενουμένη. ἴσως ἴσον οὖν ταπεινή φησιν ὑπὸ τοῖς πέρασι τοῦ δολιχοῦ ὁλκοῦ. τὸ δὲ ἴσως ἀντὶ τοῦ ὁμοίως ἔλαβεν. ἢ οὕτως. τὸ ἐπάνω τῆς οὐρᾶς πολλὰς καὶ λαμπρὰς ἔχει φολίδας. τὸ δὲ ὑποκάτω τῆς οὐρᾶς, ἔχει τετριμμένον, ἰσχνόν, ἢ κατεξηραμένον, φθίσον, ἢ πεπυκνωμένον. γλήνεα δὲ φοινίσσει. ἤγουν αἱματώδεις ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ δὲ πεθωμένος, ἀντὶ τοῦ παροξυμμένος τεταραγμένος. Ὀξὺ δὲ δικρῆ. τῇ δικρῇ ἤγουν διπλῇ γλώσσῃ λείχων τὴν οὐρὰν κατὰ τὸ νέατον ἤγουν τὸ ἔσχατον, σκωλύπτεται καὶ σκολιῶς κινεῖται. ἢ σκωλύπτεται, δηλαδὴ εἱλιγμένην ἔχει καὶ σκολιὰν καὶ οὐκ εὐθεῖαν τὴν οὐράν. τὸ δικρῆ οὖν, ἢ ὅτι δύο στόματα ἔχει. καὶ ἐν ἑκάστῳ γλῶσσαν, ἢ ὅτι ἐν ἑνὶ στόματι,

διπλῆν ἔχει τὴν γλῶσσαν. ἢ ὅτι ἐν μιᾷ γλώσσῃ, δύο χρήματα ἔχει. τὸ δὲ σκωλύπτεται. καὶ σκωλύεται εὕρηται, ἀντὶ τοῦ ταχύνεται. ἀπτεῖται. Κωκυτόν. καὶ οὗτος ὁ στίχος, ὡς ὑποβολιμαῖος ἀθετεῖται. δύο δέ φησι κυνόδοντας ἤγουν ὀδόντας ὥσπερ ὀβελοὺς ὀξεῖς τῶν ἀρρένων εἶναι. πολλοὺς δὲ τῶν θηλειῶν. δυσκόλως δὲ ἐν τῇ σαρκὶ ἴδοις ἂν εὑρισκομένους ἤγουν χωρογραφηθέντας καὶ εὐρέας γινομένους τοὺς ὀδόντας. χαλινοὺς γὰρ ἐνταῦθα τοὺς ὀδόντας φησί. Πολλάκι μὲν χλοάουσα, ἀντὶ τοῦ χλωρά. μεταπεποίηται δὲ ἐκ τοῦ νουμηνίου. ὅς φησιν οὕτως. ὑπόχλωρον μὲν ἕλκος κυκλαίνεται. τὸ δὲ πολλὸν ἀνέδραμεν αὐτόθεν ἕλκος. Διονύσιος δὲ χλοάειν, καλῶς αὔξεσθαι, καὶ βλαστάνειν. Θέων δὲ ἐν ὑπομνήματι, χλοάουσα, ἀντὶ τοῦ οἰδοῦσα. κατὰ πλέον δὲ τίθεται τὸ χλοάειν. Αἱ δὲ θαμιναί. αἱ δὲ φλύκταιναι, ἀραιαὶ μὲν, θαμιναὶ δὲ καὶ συνεχεῖς πλαδῶσιν ἐπάνω τοῦ σώματος οἷα ὑπὸ πυρὸς δαμαζομένου, ὥσπερ καὶ αἱ πομφόλυγες ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ἐν πυρὶ ζέοντος. τὰς μὲν οὖν εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ὡς. ἀραιαὶ δὲ τουτέστιν ἀσθενεῖς καὶ κεναί. οὐδὲν γὰρ ἔχουσιν ἀλλὰ κεναί εἰσι. Πομφόλυγες δὲ, αἱ ἀναῤῥήξεις τοῦ ὕδατος. πυρικμήτοιο δὲ, ἀντὶ τοῦ κεκαυμένου ὑπὸ πυρός. πλαδῶσι δὲ ἤγουν ὑγραίνονται. ἢ οἰδοῦσι. καταπαλύνονται. πλαδῶν γὰρ καὶ πλαδαρὸν σῶμα, τὸ ὑγρὸν φαμὲν καὶ μὴ ἀντίτυπον. ὃ δηλαδὴ πιλούμενον τῷ δακτύλῳ, ἐνδίδωσί τε καὶ κοιλαίνεται. πάλιν δὲ εὐθέως ἀναδίδωσι καὶ γεμίζει τὸ κοίλωμα. Κίονά τε. κίονα τὸν τράχηλόν φησιν. ἐπειδὴ τρόπον κίονος ὑποβαστάζει τὴν κεφαλήν. οἱ δὲ, τὸν γαργαρεῶνα. οἱ δὲ τὴν λεγομένην κιονίδα, κοινῶς δὲ σταφυλήν. κίων δὲ, διὰ τὸ κεῖσθαι ἀπὸ τοῦ κάτω μέρους τοῦ στομάχου μέχρι τοῦ ἄνω. Αἶψα δὲ γυίοις. ἀντὶ τοῦ εὐθέως τοῖς μέλεσι καὶ τῇ ἰξύϊ. ἤγουν τῇ ὀσφύϊ, ἡ ἀδραγία βρίθουσα αὐτὸν, μέρμερος ἤγουν φροντὶς γίνεται. τοῦτο γὰρ νῦν σημαίνει τὸ ἵζει. σκοτεινὴν δὲ βάρος εἶπεν, ἐπειδὴ καρποῦται ὁ πληγόμενος ὑπὸ τῆς ἐχίδνης. ζαλόωσα δὲ, χιονίζουσα, στρέφουσα χειμερινῶς, ὥσπερ κρύος ζαλόεν περὶ ξ βέβριθεν. ἀντὶ τοῦ ῥίγει συνέχεται χαλεπωτάτῳ ὁ δηχθείς. Χολόεντας. ἤγουν χολὴν ἀπήμεσε. τὸ οὖν χολόεντας ὄγκους περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ χολώδη ἀπεμεῖ. τὸ γὰρ ἀπήρυγε, τὸ ἀπήμεσε σημαίνει. νοτέων δὲ ἀντὶ τοῦ ὑγραινόμενος ὁ ἱδρὼς περὶ τοῖς μέλεσι, ψυχρότερος τῆς τοῦ νιφετοῦ βολῆς περιχεῖται.

Ζοφοειδέος. ζοφοειδῆ, τὸν σκοτώδη ἢ τὸν ὠχρόν. ἄνθεσι δὲ χαλκοῦ, ἀντὶ τοῦ χαλκάνθῃ ἣν νῦν φασι καλακάνθην. ἄνθος δὲ ἐστι χαλκοῦ τι γένος γινόμενον, ἐν οἷς ὁ χαλκὸς χωνευόμενος καθίεται πελιδνόν τε καὶ μᾶλλον ἔχον ἔγκιῤῥον τὴν πελιδνότητα. μικρὸν δὲ καὶ στρογγύλον καὶ παραπλήσιον τῷ σπέρματι τοῦ νάπυος. καὶ ἴσως τούτου μέμνηται νῦν ὁ νίκανδρος γρά

Χροιὴν δ' ἄλλοτε μὲν μολίβου ζοφοειδέος ἴσχει.
Ἄλλοτε δ' ἠερόεντα. τὸ τ' ἄνθεσιν εἴσατο χαλκοῦ.
Εὖ δ' ἂν καὶ δολόεντα μάθοις ἐπιόντα κεράστην
Ἠύτ' ἔχιν. τῷ, γάρ τε δομὴν ἰνδάλλεται ἴσην.
Ἄλλοτε μὲν πισύρεσσι, τοτὲ δ' ἐν δοιοῖσι κεραστής,
Ἤτοι ὁ μὲν, κολός ἐστιν, ὁ δ' αὖ κεράεσσι πεπηθώς.
Χροιὴ δ' ἐν ψαφαρῇ λεπτύνεται. ἐν δ' ἀμάθοισιν
Ἢ καὶ ἁματροχιῇσι παρὰ στίβον ἐνδυκὲς αὔει.
Τῶν, ἤτοι σπείρησιν, ὁ μὲν, θοὸς ἀντία θύνει
Ἀτραπὸν ἰθεῖαν δολιχῷ μηρύγματι γαστρός.
Αὐτὰρ ὅγε σκαιὸς μεσάτῳ ἐπαλινδεῖται ὁλκῷ,
Οἶμον ὁδοιπλανέων σκολιὴν τετρηχότι νώτῳ,
Τράμπιδος ὁλκαίης ἀκάτῳ ἴσος. ἥτε διάλμης

πλευρὸν

Πλευρὸν ὅλον βάπτουσα κακοσταθέοντος ἀήτου,
Εἰς ἄνεμον βεβίηται ἀπόκρουστος λιβὸς οὔρῳ,
Τοῦ μὲν, ὅταν βρύξῃσιν ἀεικέλιον περὶ νύγμα·

Φησὶ δὲ καὶ ἄνθεσι χάλκης οὕτω καὶ παρὰ Νουμηνίῳ. ἄνθεσί ποτε μὲν εἶδε τὸ ἐπίχωρ ηερόφσ. ποτὲ δ᾽ αὖ μολίβῳ ἐναλίγκιον εἶδος, ἀμφὶ ἑ κυδαίνει χάλκῃ ἶσον. ἔστι δὲ ἡ χάλκη ἄνθος, ἀφοῦ καὶ τὴν πορφύραν ὠνόμασαν. τὸ δὲ ἐμφερὲς ὅμοιον τῷ ἐν τῇ ἡρακλείᾳ. φολὶς δ᾽ ἀπέλαμπε φαεινή, ἄλλοτε μὲν κυανοῦ. ποτὲ δ᾽ ἄνθεσιν εἴσατο χαλκοῦ. δολόεντα δὲ εἶπε τὸν κεράστην, ἐπεὶ ἐν τοῖς ἁμαξίοις κρύπτων ἑαυτὸν, ἀναιρεῖ τὸν τυχόντα. Ἤτοι ὁ μὲν κολός ἐστι, ἀντὶ τοῦ κολοβὸς τοῖς κέρασι. τουτέστι μὴ ἔχων κέρατα. ὁ γὰρ ἔχις, οὐκ ἔχει κέρατα. κολὸς οὖν. ἤτοι ὁ ἀκέρασος ἔχις. ἢ ὁ τῷ μήκει ἐλάσσων ἐστίν. εἰσὶ γὰρ κεράσται ἀκέρασοι. οἳ καὶ κολοὶ λέγονται. τισύρεατι δὲ, ἐπεὶ εἰσὶ καὶ τετρακέρατοι κεράσται καὶ δίκεροι. Ἁμαξοτροχιῇσιν, ἀντὶ τοῦ ἁμαξοτροχιαῖς κατὰ συγκοπήν. λέγει δὲ τὰς ἐγχαράξεις τοῦ τροχοῦ τὰς γινομένας εἰς τὴν γῆν. ἐν αὐταῖς γὰρ κοιμᾶται ὁ κεράστης ἔχις. τὸ δὲ ἐνδυκὲς αὖε, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς καὶ συνεχῶς κοιμᾶται ἢ διάγει. ὀξυνήνεγται δὲ χωρὶς τοῦ ι. ἔστι δὲ τὸ πλῆρες ἰαύει. τὸ δὲ θοὸς αὐτίκα θύνει ὁ ἔχις, ἀντὶ τοῦ τρέχει ὀρθῶς καὶ συντόμως τῷ κηρύγματι ἤγουν τῷ ἐπισπασμῷ τῆς γαστρός. Αὐτὰρ ὄγε· ὁ δὲ κεράστης πλάγιος ἐπικυλίεται τῷ σώματι. τετρηχότι δὲ, ἢ δασεῖ· ἢ τραχεῖ. διὸ καὶ ἡ χειὴ πορεία αὐτοῦ. ἐκ δὲ τοῦ πορεύω γίνεται πορεία, ὥσπερ ἐκ τοῦ πεｒιαστεύω περιαστεία. Τράμπιος ὁλκαίης. ἤτοι τῆς ἐπισπωμένης. πολλῆς δὲ ἐμφάσεως ἡ παραβολὴ γέμει καὶ σεμνότητος κατὰ τὴν συνθήκην. φησὶν οὖν τῷ βαδίσματι ὁ ἔχις ἢ ὁ κεράστης μᾶλλον, ὅμοιός ἐστι τῇ ἀκάτῳ ἤγουν τῇ πορείᾳ τοῦ πλοίου τοῦ μακροῦ ἢ τοῦ ὁλκαίου τοιούτου. ὡς γὰρ ἐκεῖνο τῇ βίᾳ τοῦ ἀνέμου ἐκκρούεται ἤγουν ἀποπέμπεται ἔξω τῆς εὐθείας ὁδοῦ καὶ ἐπὶ πλευρὸν ἤγουν πλάγιον φέρεται, οὕτω καὶ ὁ κεράστης πλάγιος καὶ ἐπὶ πλευρὸς ἕρπει. Τράμπις δὲ, κυρίως μὲν βαρβαρικὸν πλοῖόν ἐστιν. ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς τὸ ἁπλῶς πλοῖον ἐκάλεσε. καὶ ἴσως τὴν τριήρη, ὅπερ ἐδήλωσε διὰ τοῦ ὁλκαίης ἤτοι μακρᾶς. καὶ ὁ λυκόφρων δὲ τὸ πλοῖον τράμπιν ἐκάλεσε. λέγων. τράμπις δὲ χήσει καὶ φερέκλειοι πόδες. ὑπὸ γὰρ τοῦ Φερέκλου αἱ νῆες τῷ Ἀλεξάνδρῳ κατεσκευάσθησαν. τὸ δὲ ἀκάτῳ, εὕρηται καὶ ἀκαμάτῳ ἵν᾽ ᾖ ἀκαμάτῳ πορείᾳ. καὶ ἴσως ἄμεινον οὕτως. ἐπειδὴ τὸ ἄκατος, πλοῖον μᾶλλον σημαίνει, ἢ πορείαν. τὸ δὲ ἀπόκρουστος, ἤτοι πλαζομένη, ἢ ἀποκρουομένη. ἢ κλυζομένη τῇ πνοῇ τοῦ λιβός. ἢ ἀπόκρουστος, ὡσανεὶ ἀπελαυνομένη καὶ οἷον ἀποβαλλομένη καὶ ἀποπεμπομένη τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

Ἥλῳ ἐειδόμενον τυλόεν πέλει. ἀμφὶ δὲ πελιδναὶ
Φλυκταίναι πέμφιξιν ἐειδόμεναι ὑετοῖο,
Δῆγμα πέριξ πλάζονται ἀμυδρώεσσαι ἐς ὠπήν,
Ἤτοι ἀφαυρότερον τελέθει πόνον. ἐννέα δ᾽ αὐγὰς
Ἠελίου μογέων ἐπιόσσεται, οἷσι κεράστης
Οὐλόμενον κακοεργὸν ἐνιχραύσει κινώδοντα.
Διπλόοις δ᾽ ἐν βουβῶσι καὶ ἰγνύσιν ἀσκελὲς αὔτως
Μόχθος ἐνιτρέφεται. πελιδνός δέ τοι ἐμφέρεται χρώς.

Ἥλῳ ἐειδόμενον. ἧλος, σκληρωμά ἐστι περὶ τὰ πέλματα τῶν ποδῶν γινόμενον στρογγύλον, καὶ τοῖς τῶν ἥλων κεφαλαίοις παρόμοιον. ἧλος δὲ, καὶ τὸ ἐπιδημίως καλούμενον καρφίον. Φλυκταίναι, αἱ φλυκτίδες περὶ τὸ δῆγμα, ἀμυδραὶ

Τῶν δέ τε καμνόντων ὀλίγος περιάπτεται θυμός·
Λείπεται ἐκ καμάτοιο. μόλις γε μὲν ἔκφυγον αἶσαν.
Σῆμα δέ τοι δάκεος αἱμορρόου αὐτίκ' ἐνίψω.
Ὅς τε κατ' εἰλυθμοὺς πετρώδεας ἐνδυκὲς αὔει
Τρηχὼ ὑπάρπεζον θαλάμην ὀλιγήρεα τεύχων.
Ἔνθ' εἰλυθμὸν ἔχησιν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο φορβῆς.
Μήκει μὲν ποδὸς ἴχνος ἰσάζεται. αὐτὰρ ἐπ' εὖρος,
Τέθρυπται μύουρος ἀπὸ φλογιοῖο καρήνου.
Ἄλλοτε μὲν χροιὴν ψολόεις. ὁτὲ δ' ἔμπαλιν αἶθος.
Δειρὴν δ' ἐσφήκωται ἅλις. πεδανὴ δέ οἱ οὐρὴ
Ζαχρειὸν θλιφθεῖσα κατομφάλιος τετάνυσται.

ἐπανιστᾶσι. τὰ οὐκ ἐνδιδα-σνωσοι εἰς ὄψιν. περιμέμιξις δὲ, τοῖς φύσαις ταῖς ἐν τῷ ὕδατι γινομέναις πομφόλυξιν. Ἤτοι ἀφαυρότεροι. δηλαδὴ ἀναισθήτως ἀλγοῦσιν οἱ δηχθέντες. ἢ ἀσθενέστεροι γίνονται. καὶ ἐπάγει. Ἐννέα δ' αὐγάς. ἤγουν ἐννέα ἡμέρας ζῶσι μόνον οἱ δηχθέντες ὑπὸ κεράστου. τὸ δὲ οἷσιν, ἀντὶ τοῦ ᾧτινι. ἀπὸ γὰρ ἑνικοῦ μετῆλθεν εἰς πληθυντικόν. δέον εἰπεῖν ᾧ τε καθαυστῆς. ἀσκελὲς δέ, ἤγουν ἀδιαλείπτως. ἢ σκληρῶς. ἢ ἴσον ἐν τῷ δύο βεβῶσι. Μόλις μέν. τὸ μόλις νοητέον, ἀντὶ τοῦ σπανίως. εὑρῆσθαι γὰρ πολλοί. ἵνα ἢ πολλοὶ ὑπεξέφυγον τὴν μοῖραν. δηλαδὴ ἔζησαν. Ὑπάρπεζον. αἰτωλοὶ τὸν ὑπὸ τὸ λεῖον ὑπάρπεζον φασί. τρηχὼ δέ, οἱ μέν, αἱμασιὰν φασίν. οἱ δὲ τὸν προσάντη καὶ τραχὺν τόπον. οἱ δὲ λίθον.

Μήκει μέν. τὸ μῆκός φησιν αὐτοῦ, ποδιαῖόν ἐστιν, οἱ δὲ τοὺς δίμοιρον πήχεως. τὸ δὲ εὖρος φησὶ τέθρυπται ἤγουν τέθλιπται. δηλαδὴ λεπτός ἐστιν ὅλος. ὅλος γὰρ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρις οὐρᾶς τεθρυμμένος ἢ τεθλιμμένος καὶ λεπτός ἐστι. Ψολόεις. ἀντὶ τοῦ καυστικός. ἤγουν πεπυρακτωμένος. διὰ τὴν τῆς ἀλγηδόνος πύρωσιν. εἴωθε γὰρ τοῖς δηχθεῖσιν ἐπακολουθεῖν. ἢ διὰ τὸ διάπυρος ἔχειν τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ διὰ τὸ κεκινημένοι εἶναι καὶ τραχὺ τὸ δῆγμα. σημαίνει δὲ τὸ ψολόεις τρία. τὸ μέλαν. τὸ σποδοειδές. τὸ λαμπρόν. ἐν Φερείων. ἢ αἴτνην ψολόεσσαν ἐναύλιον ἀστεροπαῖον. καὶ ἐπὶ ἀχλυώ τε ψολόεσσαν αἱ δ' ἀνίεσαν τά τε καπνόν. καὶ αἰσχύλος ἐν βασσαραῖσι. κατὰ φορᾶς παλαιῷ κἀπηνθρωμένῳ ψόλῳ. Πεδανή. πεδανὴ δὲ λέγεται, ἡ λεπτὴ ἡ οὐρὰ καὶ συνεστραμμένη. αἶθος δὲ ἤτοι κεκαυμένος, ἢ σποδώδης. ἢ διάπυρος ἢ αἰθαλώδης. καὶ τὸ ἐσφήκωται, ἀντὶ τοῦ συνῆπται. πέπλεκται. κατομφάλιος δέ, ἤγουν ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ λίαν στενή ἐστιν ἡ οὐρά.

Τοῦ μὲν ὑπερνιφόεντα κεραίατα δοιὰ μετώπῳ
Ἔγκειται περὶ νοψιφαὴ λογάδεστε προσεικής.
Σμερδαλέον δ' ἐπὶ οἱ λαμυρὸν πέφρικε κάρηνον.
Δόχμα δ' ἀποσκάζων ὀλίγον δέμας, οἷα κεράστης,
Μέσσον ὅτ' ἐκ νώτου βαιὸν πλόον αἰὲν ὀκέλλει.
Γαίῃ ὑποθλίβων νηδύν. φολίσιν δὲ καὶ οἴμῳ
Παῦρον ὑποψοφέων, καλάμης χύσιν οἷα διέρπει.
Νύγματι δ' ἀρχομένῳ μὲν, ὑπερτρέχει ἄχροον εἶδος
Κυάνεον. κραδίην δ' ἱκανὸν περιτέτροφεν ἄλγος.
Γαστὴρ δ' ὑδαρόεσσα διέσσυτο. νυκτὶ δὲ πρώτῃ,
Αἷμα δ' ἐκ ῥινῶν τε καὶ αὐχένος ἠδὲ καὶ ὤτων,
Πιδύεται χολόεντι νέον πεφορυγμένον ἰῷ.
Οὖρα δὲ φοινίσσοντα κατέδραμεν, αἱ δ' ὑπὸ γυίοις.

Ὑπερνιφόεντα. τῷ γὰρ ψύχει φονεύουσιν. ἐν δὲ τῇ συντάξει ὁ στίχος οὗτος μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτῷ συμπλέκεται. καὶ ἔστιν ἡ σύνταξις οὕτως. τοῦ μέν, ὑπερνιφόεντα φανῇ κεραία τὰ δοιὰ μετώπῳ ἔγκειται. τουτέστι τούτου μέν, ὑπὲρ τὰ κρυμώδη ὄμματα. ἤγουν ὑπεράνω αὐτῶν, κέρατα δύο ἐν τῷ μετώπῳ ἔγκειται. κατὰ δὲ τὰς λογάδας ἤγουν τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν,

ὠτειλαὶ

Ὠτειλαὶ ῥήγνυνται, ἐπειγόμεναι χροὸς ἄζῃ.
Μήποτέ τοι θηλείας αἱμορροΐς ἰὸν ἐνείη.
Τῆς γὰρ ὀδαξαμένης, τὰ μὲν, ἀθρόα πίμπραται οὖλα.
Ῥιζόθεν. ἐξ ὀνύχων δὲ κατείβεται ἀστάγες αἷμα.
Οἱ δὲ, φόνῳ μυδόωντες ἀναπρίουσιν ὀδόντες.

προσεικὴς καὶ ὅμοιος δ' ἐστὶ τῷ πρηνοψῖν. ἤγουν τοῖς ἀνείσιν. ἢ ταῖς ἀγρίαις μελίσσαις. νιφόεντα δὲ τὰ ψυχρὰ λέγει. κοινῶς δὲ πάντα τὰ ἑρπετὰ ψυχρά. λαμυρὸν δὲ ἤγουν λαῦρον. ἢ τραχῶδες. ἢ δυσκίνητον. Δοχμὰ δ' ἐπισκάζων. ἤγουν πλάγιος πορεύεται προβαίνων τὴν κοιλίαν. καὶ ταῖς φολίσιν ὑποτρίβων τὴν γῆν. βαιὸν δὲ πλόον νῦν τὴν ὁδὸν τὴν πεζήν. τὴν χερσαίαν. οὕτω δὲ καὶ αὐτίμαχος εἶπε· τοῖσι δ' ἂν ὑλήεντα διὰ πλόον ἐρχομένοισιν. ὡς δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ γήρᾳ, γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὄνων ὀχουμένην, περάγει τινὰ ἐρῶντα αὐτῆς. ἢ καὶ ἐρεθίζουσά φησι πρὸς αὐτόν· ἀπέπλεις πρὸν ἐπὶ τὸ νυμφίον, ᾧ γαμοῦμαι σήμερον. φολίσι δὲ καὶ ὁμοίμῳ, τῇ βαδίσει τοῦ σώματος. γράφεται καὶ ὁλκῷ. ἵνα ᾖ ἐπὶ σώματι. Ὑποψοφέων. μετὰ ψοφητικῶς ἠρέμα ἕρπει προσπαίων. τουτέστι τραχύνεται τῇ φολίδι ἡ γαστήρ. καὶ περισύρων προστρίβεται τῇ γῇ καὶ ὑποψοφεῖ, οἷα χύσιν καλάμης διέρπων, τουτέστιν ὡς εἰς καλάμους βαδίζων. Γαστὴρ δ' ὑδατόεσσα. αὐτὶ τοῦ πολλὰ ὕδατα πίνει ὁ δηχθείς. ἡ δὲ ὑδατώδης αὐτοῦ γαστήρ, σκαίρει καὶ πηδᾷ. τοῦ τὸ γὰρ τὸ πιδύεται. κυρίως δὲ τὸ πίνειν, ἐξ οὗ καὶ τὸ πῖδαξ ἡ πηγή. πεφορυγμένον δὲ, ἤγουν μεμολυσμένον ὄβειν ἀναμεμιγμένον καὶ συγκεκραμένον τῷ χολώδει ἰῷ. Αἱ δ' ὑπὸ γυίοις. αἱ δὲ ὑπὸ τοῖς μέλεσιν ὠτειλαὶ, ῥήγνυνται. ἔφθη γὰρ εἰπὼν, ὅτι ὅλον τὸ σῶμα πελιδνοῦται ἤγουν ὠτειλῶν πληροῦται. ὠτειλαὶ δὲ, αἱ πληγαί εἰσι. καὶ Ἀπολλώνιός φησι τῶν πληγέντων ὑπὸ τῆς αἱμορροΐδος ῥήγνυσθαι τὰς ὠτειλάς. Πίμπραται. τουτέστιν ὑποκαίεται. καὶ πυροῦται τὰ οὖλα, ὡς ἐπὶ πεπέρεως ἢ σινάπεως ἤγουν πυρακτοῦται καὶ ἀναβράζουσιν. ἀστάγες δὲ, ἤτοι ἄστακτον ἢ μὴ στάζον, ἀλλὰ κρουνηδὸν φερόμενον, οἱονεὶ πολυσταγές. μυδῶντες δὲ, ἤτοι δυσώδεις, διυγροὶ τῇ σήψει τῶν οὔλων καὶ τοῦ σώματος. ἢ ὄζοντες καὶ δυσωδίαν πνέοντες.

Εἰ ἔτυμον, Τροίηθεν ἰοῦσ' ἐχαλέψατο φύλοις
Αἰνελένη, ὅτε νῆα πολύστροιβον περὶ Νεῖλον,
Ἔστησαν, βορέαο κακὴν προφυγόντες ὁμοκλήν,
Ἦμος ἀναψύχοντα κυβερνητῆρα Κάνωβον
Θώνιος ἐν ψαμάθοισιν ἀθρήσατο. τύψε γὰρ αὐτὸν
Αὐχέν' ἀποθλιβεῖσα, καὶ ἐν βαρὺν ἤρυγεν ἰὸν
Αἱμοροῒς θήλεια. κακὸν δέ οἱ ἔχραε κοῖτον.
Τῶν δ' Ἑλένη μέσον ὁλκὸν ἀνέκλασε. θραῦσε δ' ἀκάνθου
Δεσμὰ περὶ ξυνοχαῖα, ῥάχις δ' ἐξέδραμε γυίων.
Ἐξόθεν αἱμορόοι σκολιοπλανέες τε κεράσται,
Οἶοι χωλεύουσι, κακὴν πελίῃ βαρύθοντες.
Ἐνδαὼν σηπεδόνος γυοίης δέμας. ἄλλο μὲν, εἴδει
Αἱμορόῳ σύμμορφος. ἀτὰρ στίβον ἀντίον ἕλλει,
Καὶ κεράων δέμας ἔμπλην ἄμμορον. ἡ δ' ἐνὶ χροιῇ
Οἵη περ δάπεδος λασίης περιδέδρομε τέρφος.

Εἰ ἔτυμον. τὸ ἑξῆς, τῶν δὲ Ἑλένη μέσον ὁλκὸν ἀνέκλασεν εἰ ἔτυμα, εἰ ἔτυμον Τροίηθεν ἰοῦσα. ἱστορεῖται δὲ ὅτι ἀπὸ Τροίας ὑποστρέφων ὁ Μενέλαος σὺν τῇ Ἑλένῃ, ἐπλανήθη καὶ ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον. ὁ γοῦν κυβερνήτης αὐτοῦ Κάνωβος ἐξελθὼν κοιμηθῆναι ἐν τῷ αἰγιαλῷ, ἀκωνὶ ἐπιπέπτωκεν αἱμορροΐδι. ἥτις θλιβεῖσα ὑπ' αὐτοῦ τὸν αὐχένα καὶ ὀδυνηθεῖσα, ἐξελθοῦσα, ἔδακεν αὐτόν. θνήσκοντος οὖν ὑπ' αὐτῆς τοῦ κυβερνήτου θεωρήσασα ἡ Ἑλένη, καὶ ὀργισθεῖσα τῇ αἱ

Κράατι δ' ἐμβαρύθει· ἐλάχεια δὲ φαίνεται οὐρὴ
Ἐστυμμένη. σκολιὴν γὰρ ὁμῶς ὑποτείνεται ἄκρην.
Τῆς δ' ἤτοι ὀλοὸν καὶ ἐπώδυνον ἔπλετο ἕλκος
Σηπεδόνος. νέμεται μέγας ἠδ' ὀλοφώιος ἰὸς
Πᾶν δέμας. αὐαλέη δὲ περὶ χροῒ καρφομένη θρίξ,
Σκίδναται ὡς γῆρας κατὰ ψυχθέντος ἀκάνθης.
Ἐκ μὲν γὰρ κεφαλῆς τε καὶ ὀφρύος αὐχένι τυπέντι,
Ῥαίονται. βλεφάρων δὲ μέλαιν' ἐξέφθιτο λάχνη.
Ἄψεα δὲ τροχόεντα, ὑποστίζουσι μὲν ἀλφοί.
Λεῦκαι τ' ἀργινόεσσαν ἐπ' ἀρ σεύονται ἔφηλιν.

μορροΐδι, ἔηλασε τὴν ἄκανθαν αὐτοῦ. καὶ ἐξέβαλε τοὺς τῆς ῥάχεως αὐτοῦ σπονδύλους. ἢ ἐκ τότε αἱ αἱμορροΐδες ἢ οἱ σκολιοὶ καὶ οἱ πλάγιοι κατὰ τὴν πορείαν κέρασται, κεκλασμένοι εἰσὶ τὰς ῥάχας. καὶ ἡ μὲν ἱστορία οὕτως. τὸ δὲ ἐχαλέψατο, ἀντὶ τοῦ ὠργίσθη τῶν αἱμορροΐδων τῷ γένει.

Πολύστροιβον. τουτέστι πολλὰς ἴλυγγας ἔχοντα. καὶ ἄπειρο πλήθη καὶ ἀπλήρωτα καὶ πολλὰ ῥεύματα. καὶ γὰρ ἡ τῶν ὑδάτων στροφή, στρόβος λέγεται. θῶνος βασιλεὺς αἰγύπτου γέγονεν. ἀπὸ τούτου οὖν θώνιον τὴν αἱμορροΐδα ἔφη, διὰ τὸ ἐν αἰγύπτῳ εἶναι. Ολκὸν, ἤγουν τὸ σῶμα. ἀκάνθου δὲ δεσμά, ἤγουν αὐτὴν τὴν τῆς αἱμορροΐδος τὴν ἄκανθαν, δηλαδὴ τὸ λεγόμενον κοινῶς κέντρον, ἔηλασεν ἡ ἑλένη, χαλεπήνασα τοῖς ἑρπετοῖς, διὰ τὸ τὸν κυβερνήτην καθὼς εἴρηται ἀπολωλέναι. τὸ δὲ ῥάχιος ἐξέθραμε γνίων, ἀντὶ τοῦ ἐξῆλθον οἱ σπόνδυλοι τῆς ῥάχεως. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ θηλυκοῦ τῆς αἱμορροΐδος εἰς ἀρσενικὸν ἀνήνεγκε τὸν λόγον. Ἄλλο ὁ μὲν εἴδει. καὶ γὰρ τῇ μὲν ὄψει τῷ αἱμορρόῳ ὅμοιός ἐστι. τῇ δὲ χρείᾳ διαφέρει. παρόσον αἴτιον τοῦ αἱμόρρου πορεύεται. καὶ οὐ σκολιῶς, καθάπερ ἐκεῖνός τε καὶ οἱ κεράσται. σηπεδὼν δὲ εἴρηται, ὅτι σήπει τῶν δακέντων τὰ σώματα. Εμπλην ἄμμορον. παρὰ ἀρχιλόχῳ, ἔμπλην ἀντὶ τοῦ χωρίς. οἷον ἔμπλην ἐμοῦ τε καὶ ἐφόλκου. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ, ἀντὶ τοῦ πλησίον. βοιωτοῦ ἔμπλην ἐπάλειστερ ἀθωρήσσοντο. ἐνταῦθα ἤγουν τὸ χωρὶς τακτέον. οὐ γὰρ τῷ ἐναντίως πορεύεσθαι διαφέρει ἐκείνων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ κέρατα μὴ ἔχειν τῶν προειρημένων ἐχόντων. τὸ οὖν σῶμα αὐτοῦ φησὶν ἄμοιρον τῶν κεράτων ἐστίν. ἐκ παραλλήλου ἢ λαμβάνεται, τό, τε ἔμπλην ἢ τὸ ἄμοιρον. Ἢ δ' ἐνὶ χροιῇ. τὸ δὲ χρῶμα αὐτοῦ τοιοῦτον ἐστίν, οἷον περὶ τῆς λασίας δάπιδος. δάπις μὲν οὖν ἐστίν, ὃς καὶ τάπης λέγεται. λασίας δέ, οἱονεὶ δασείας, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ψιλῶν. εἰσὶ γὰρ καὶ ψιλαὶ δάπιδες. ἀσαφῶς δὲ τοῦτο περὶ τοῦ χρώματος τῆς σηπεδόνος εἴρηται. μὴ γὰρ ὡρισμένου τοῦ χρώματος τῆς δάπιδος, ὁποῖον ἐστί, φησὶ τὴν σηπεδόνα ὁμοίαν εἶναι τὴν χροιὰν τῷ χρώματι τῆς δάπιδος, εἰ μὴ ἄρα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ δάπιδες κόκκιναι γίνονται. ἢ βούλεται δηλοῦν νῦν τὸ χρῶμα τῆς σηπεδόνος κόκκινον εἶναι. Σκολιὴν γάρ. τὸ ἄκρον δέ φησι τῆς οὐρᾶς σκολιοῦντι ἀνατέταται ὥστε συγκαλύπτεσθαι τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ μακρὰν οὖσαν, ἐλάχειαν ἤγουν μικρὰν φαίνεσθαι. Ὡς γῆρας. γῆρας λέγεται ἡ τῶν κινάρων ἐξάνθησις. ἀκανθώδης δὲ ἐστί. τῶν οὖν δηχθέντων φησὶν ὑπὸ σηπεδόνος αἱ τρίχες ἀπορρέουσιν ἢ ἐκπίπτουσιν ἴσα κινάρων ἀκάνθαις καὶ ἐξανθήσεσι. τὸ δὲ κατὰ ψυχθέντος, ἀντὶ τοῦ καταψυχθείσης καὶ ἀπηναχθείσης. κέχρηται δὲ τούτῳ τῷ σχήματι πολλάκις. θεόφραστος δὲ ἀρσενικῶς εἶπε τὸν ἄκανθον. ἀλφοὶ δὲ καὶ λεῦκαι καὶ ἔφηλις, εἴδη εἰσὶ νόσων. ἡ μὲν οὖν ἔφηλίς ἐστι, ὅταν τοῦ σώματος

σώματος γινόμενος ἀπαλός. ὡσαύτως δὲ, καὶ αἱ λεῦκαι καὶ οἱ ἀλφοί. ἢ ὥς τινες, αἱ μὲν λεῦκαι καὶ οἱ ἀλφοὶ προσηγορικῶς ὀνομάζουσι τὸ πάθος. ἡ δὲ ἔφηλις, αὕτη οἱ ἑτεροίωσις τῆς ἐπιφανείας ἐστίν. ἔοικε δὲ ταύτῃ καὶ Νίκανδρος ἐνταῦθα νοεῖν.

Ναὶ μὴν διψάδος εἶδος ὁμώσεται αἰὲν ἐχίδνῃ
Παυροτέρῃ. θανατοῦ δὲ θοώτερος ἵξεται αἶσα.
Οἷσιν ἐνισκίμψῃ βλοσυρὸν δάκος. ἤτοι ἀραιὴ
Αἰὲν ὑποζοφόωσα μελαίνεται ἄκροθεν οὐρή.
Δήγματι δ' ἐμφλέγεται κραδίη πρόπαν, ἀμφὶ δὲ καύσῳ
Χεῖλε' ὑπ' ἀζαλέης ἀζαίνεται ἄβροχα δίψης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἠΰτε ταῦρος ὑπὲρ ποταμοῖο νενευκὼς
Χανδὸν, ἀμέτρητον δέχεται ποτὸν, εἰσόκε νηδὺς
Ὀμφαλὸν ἐκρήξειε. χέῃ δ' ὕπερ ἀχθέα φόρτον.
Ὠγύγιος δ' ἄρα μῦθος ἐν αἰζηοῖσι φορεῖται,
Ὡς ὁπότ' οὐρανὸν ἔσχε Κρόνου πρέσβιστος υἱὸς,
Νειμάμενος κασίεσιν ἑκὰς περικυδέας ἀρχὰς
Ἰδμοσύνῃ, νεότητα γέρας πόρεν ἡμερίοισι,
Κυδαίνων. δὴ γάρ ῥα πυρὸς ληΐστορ' ἐνίπτον
Ἄφρονες, οὐ μὲν τῆς γε κακοφραδίης ἀπόναντο.
Νωθεῖ γὰρ κάμνοντες ἀμορβεύοντο λεπάργῳ
Δῶρα. πολυσκαρθμὸς δὲ κεκαυμένος αὐχένα δίψῃ,
Ῥώετο. γωλειοῖσι δ' ἰδὼν ὁλκήρεα θῆρα,
Οὐλοὸν, ἐλλιτάνευε κακῇ ἐπαλαλκέμεν ἄτῃ.
Σαίνων. αὐτὰρ ὁ βρῖθος ὃ δή ῥ' ἀνεδέξατο νώτοις

Ναὶ μὴν διψάδος. εἶδός τι καὶ τὴν διψάδα φησὶν ὄφεων, ἣν ἀκεξίναν καλοῦσιν. ἐπειδὴ ὀξὺ τὴν ὄψιν ἀπὸ ὀλίγου μέρους ἔχει κατηγμένην, ὡς δοκεῖν κέντρον εἶναι. ἔχει δὲ πλατὺ τὸ ῥύγχος, καὶ πλατεῖαν τὴν κεφαλήν. καὶ τὴν οὐρὰν περὶ ἄκρως μέλαιναν. Οἷσιν ἐνισκίμψῃ. γράφεται καὶ ἐνιχρίμψῃ. ἤτοι ἐμπέσῃ ἢ ἐμβάλῃ. βλοσυρὸν δὲ τὸ καταπληκτικὸν θηρίον. Ἀμφὶ δὲ καύσῳ. γράφεται καὶ κάπῳ. φησὶν οὖν ὅτι εἰώθασιν ἐπακολουθεῖν τοῖς ὑπὸ διψάδος πληγεῖσιν, ἤγουν δηχθεῖσιν καύσων. ὥστε χανδὸν, ἀντὶ τοῦ πολὺ καὶ ἀθρόον, ἢ ἐκχύτως ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πίνειν ὕδωρ. καὶ ὁ ποιητής. ὃς ἂν μὲν χανδὸν ἕλῃσιν αἴσιμα πίνῃ. πολλῆς δὲ ἐμφάσεως καὶ σεμνότητος γέμει ὁ λόγος. φησὶ γὰρ ὅτι πληγείς τις καὶ δηχθεὶς ὑπὸ τῆς διψάδος, ἴσα ταύρῳ διψῶντι καὶ ἀθρόως ἐπὶ ποταμὸν φοιτῶντι, βρέχει ἐπὶ τὸ ὕδωρ· καὶ τοσοῦτον πίνει, ἕως ἂν διαρραγείη τὴν γαστέρα, ὑπὲρ μέτρον πιών. Ὠγύγιος. βούλεται ἀπὸ μύθου δεῖξαι εἶναι ἀρχαίας τὰς διψάδας ἐν πορείᾳ. καὶ φησὶν, οἱ ἄνθρωποι παρεκάλεσαν τοὺς θεοὺς δοθῆναι αὐτοῖς νεότητα πρὸς τὸ μηδὲ ἀπεπειρᾶν αὐτούς. λαβόντες οὖν, ἐπέθηκαν ὄνῳ βαστάζειν. ὁ δὲ, δίψει συνεχόμενος, ἦλθεν εἴς τινα τόπον ὕδωρ ἔχοντα ἐν ᾧ ὄφις ὑπῆρχε φυλάττων. καὶ δὴ φησὶ βουλόμενον πιεῖν τὸν ὄνον, ὁ ὄφις ἐκώλυσε, φήσας ὅτι ἂν δῷς μοι ἃ βαστάζεις, πιεῖν συγχωρήσω. ὁ δὲ ὄνος ὑπὸ τῆς δίψης συνεχόμενος, δέδωκεν αὐτῷ ἃ ἐβάσταζε. τουτέστι τὴν νεότητα, ἀφ' οὗ χρόνου, οἱ μὲν ὄφεις ἀποβάλλουσι τὸ γῆρας. οἱ δὲ ἄνθρωποι ὑπὸ τοῦ γήρως καταπονοῦνται. ὁ οὖν ὄφις δεξάμενος ἀπὸ τοῦ ὄνου τὸ δῶρον τοῦ θεοῦ, ἀργότερος ὑπάρχει περὶ τὴν πορείαν, καὶ τὸ δῆγμα. ἀνέλαβε δὲ καὶ τὴν τοῦ ὄνου δίψαν. ὅθεν ἐν τοῖς δακνομένοις ὑπ' αὐτοῦ, δίψαν ἐμποιεῖ. Ἄλλοι δὲ οὕτω τὸν μῦθον φασίν. Προμηθέα τὸ πῦρ κλέψαντα καὶ τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενον οἱ λαβόντες ἐμήνυσαν, οὐ καλὴν τῆς χάριτος τίνοντες ἀμοιβήν. ἐφ' οἷς τὸν Δία φασὶν ἐπαινέσαντα, φάρμακον αὐτοῖς ἀγηρασίας δοῦναι. τοὺς δὲ, λαβόντας ἀπο-

φέρειν τὸ δωρηθὲν ἐπὶ ὄνου. τὸν δὲ, διψῇ πειρόμενον ἐλθεῖν εἰς κρήνην, ἣν ἐφύλαττεν ὁ ὄφις. ὁ δὲ τοῦ ποτοῦ ὀρεγόμενος, ἀπέδοτο τῷ θηρὶ τὸ φάρμακον. διὸ πάντας μὲν τοὺς ὄφεις καθ' ἕκαστον νεάζειν ἐνιαυτὸν, ἀποδυομένους τὸ γῆρας. τὸν δὲ ὄφιν τῆς κρήνης φύλακα καταλαβεῖν τὸ δίψος. ὅθεν τοῖς δηχθεῖσιν ἐμποιεῖ δίψαν. ἔστι δὲ ὁ μῦθος παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν κωφοῖς. ὠγύγιος δὲ, ἀπὸ ὠγύγου τινὸς, ὅς ἐστιν τοῦ χάους καὶ παλαιός. ἐνιπῇ δὲ, ἀντὶ τοῦ διέβαλον ἢ ἐλοιδόρουν τὸν Προμηθέα, ὅτι μὴ ἀεὶ αὐτοὺς νέους ἐποίησεν. Ἄφρονες οἱ ἀνόητοι ὀκνηροὶ ὄντες, ὅθεν τὸ ἀναγκαιότατον ἀπέθηκαν. ἐβλάβησαν δὲ ὑπὸ τῆς ἀβουλίας. κακοφραδίᾳ γὰρ ἡ ἀβουλία. τὸ δὲ οὐκ ἀπόναντο, ταυτόν ἐστι τῷ ἐβλάβησαν. τὸ ἀμορβεύοντο δὲ, ἀντὶ τοῦ διηκονίζοντο φέροντες ἐπὶ ὄνῳ διὰ τὸ ὀκνηρὸν αὐτῶν. ἀμορβεύειν γὰρ, τὸ ἀκολουθεῖν καὶ ὑπηρετεῖν. Νίκανδρος ἐν ἑτέρῳ, βουκαῖοι ζεύγεσιν ἀμορβεύουσιν ὀρῆαν. καὶ Καλλίμαχος. οὕνεκ' οὐλητῆρι δὴ πέμπον ἀμορβούς. λεπάργῳ δὲ τῷ ὄνῳ φασί. παρὰ τὸ τὰς λαγόνας ἔχειν λευκάς. τῷ οὖν νωθεῖ λεπάργῳ, ἤγουν ὄνῳ ἠμορβεύοντο ἤγουν ὑπηρετοῦντο ὑπ' αὐτοῦ.

Ἤπερεν ἄφρονα τὸν ὄνον φησὶ, διὰ τὴν τοιαύτην περιπέτειαν. δῶρον δὲ τὴν νεότητα, ἣν ἐπὶ ὄνῳ ἔφερον, μὴ δυνάμενοι αὐτὴν βαστάζειν διὰ τὸ ὀκνηρόν. γηραιὸν δὲ φλόον, τὸ σῦφαρ λέγει. διὰ δὴ τὸν προειρημένον λόγον, τὰ μὲν ἑρπετὰ τὸ γῆρας ἀποβάλλει, καὶ ἀεὶ σχεδὸν ἐν νεότητι διατελεῖ. οἱ δὲ ἄνθρωποι γηρῶντες φθείρονται. Νοῦσον δ' ἀργαλέην, τὴν δίψαν φησὶν, ἢ τὸ νωθὲς καὶ βραδὺ τοῦ ὄνου τοῦ βρωμήτορος, ἤγουν τοῦ ὀγκαστικοῦ, παρὰ τὸ βρωμᾶσθαι.

Νῦν δ' ἄγε χερσύδροιο. ὁ χέρσυδρος, ὕδρος πρότερον ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ χέρσυδρος, διὰ τὸ ἐν ὕδασι καὶ ἐν χέρσῳ διατρίβειν. ἰσαίας δὲ τὰς ὁμοίας. καὶ ὅτι κατὰ μέγεθος ἶσοι εἰσίν. ὅ, τε χέρσυδρος καὶ ἡ ἀσπίς. Σήματ' ὁμαρτεῖ. σημεῖά φησι χαλεπὰ τοῖς δηχθεῖσιν ἀκολουθεῖ, ἅπερ ἐν τοῖς ἑξῆς

Ἤπερεν ἄφρονα δῶρον. ὁ δ' οὐκ ἀπανήνατο χερσί.
Ἐξότε γηραλέον μὲν ἀεὶ φλόον ἑρπετὰ βάλλει
Ὁλκήρη. θνητοὺς δὲ κακὸν περὶ γῆρας ὀπάζει.
Νοῦσον δ' ἀργαλέην βρωμήτορος οὐλομένη θὴρ
Δέξατο. καί τε τυπῇσιν ἀμυδροτέρῃσιν ἰάπτει.
Νῦν δ' ἄγε χερσύδροιο καὶ ἀσπίδος ἔρεο μορφάς
Ἰσαίας. πληγῇ δὲ καὶ ἤθεα σήματ' ὁμαρτεῖ.
Πᾶσα γὰρ αὐαλέη ῥινὸς περὶ σάρκα μυσαχθής.
Νέοθι πιτναμένη, μυδόεν τε κμήρατο νύγμα.
Σηπεδόσι φλιδόωσα. τὰ δ' ἄλγεα φῶτα δαμάζει
Μυεία πυρπολέοντα. θοῶς δ' ἐπὶ γυῖα χέονται
Πρηδόνες, ἄλλοθεν ἄλλαι ἐπημοιβοὶ κλονέουσαι.
Ὃς δή τοι τὸ πρὶν μὲν ὑπὸ βροχθώδεϊ λίμνῃ,
Ἄσπειστον βατράχοισι φέρει κότον. ἀλλ' ὅταν ὕδωρ
Σείριος αὐαίνῃσι, τρύγη δ' ἐνὶ πυθμένι λίμνης,
Καὶ τόθ' ὅγ' ἐν χέρσῳ πελέθει ψαφαρός τε καὶ ἄχρους,
Θάλπων ἠελίῳ βλοσυρὸν δέμας. ἐν δὲ κελεύθοις
Γλώσσῃ ποιφύγδην νέμεται διψήρεας ὄγμους.
Τὸν δὲ, μετ' ἀμφίσβαιναν ὀλίζονα καὶ μινύθουσαν
Δήεις ἀμφικάρηνον, ἀεὶ γλήναισιν ἀμυδρήν.
Ἀμβλὺ γὰρ ἀμφοτέρωθεν ἀμφιπρονένευκε γένειον
Νόσφιν ἀπ' ἀλλήλων, χροιὴ γε μὲν ἠΰτε γαίης,
Ῥωμαλέον φορέουσα περιστιγὲς αἰόλον ἔρφος.
Τὴν μὲν, ὅθ' ἁδρύνηται, ὀροιτύποι οἱ βατῆρα,
Κόψαντες ῥάδικα πολυστεφέος κοτίνοιο,
Δέρματος ἰσκυλεύουσιν, ὅτε πρώτιστα πέφανται.
Πρόσθε βοῆς τέττιγος ἐαρτέρου. ἥδ' ὀνίνησι.

Ῥινῷ δυσπαθέοντας, ὅτ' ἐν παλάμῃσιν ἀθρήσῃς,
Μάλκαι ὑποπροθέωσιν ὑπὸ κρυμοῖο δαμέντων

καταλέγει. πᾶσα γάρ φησιν ἡ περὶ τὴν ῥῖνα σὰρξ, τουτέστιν ἡ δορὰ, μυσαχθὴς ἤγουν δυσώδης ἀναδιδομένη, καὶ ἡ ἁπλωμένη. τοῦτο γὰρ τὸ πιτναμένη, μυδόεντι κμαίρει, ἢ σαπῶς περιέχει τι καμαίρεσθαι. Νύγμα. γράφεται δὲ καὶ δῆγμα. δηλαδὴ δύσγρον ἐποίησε τὸ δῆγμα καὶ σεσηπός. μυσαχθὴς οὖν, ἤτοι δυσαχθὴς, ἢ μυσαρόν. ἢ καὶ δυσώδης. πιτναμένη δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐκτεινομένη. ἢ διαπλωμένη. φλιδόωσα δὲ, διερρωγυῖα. μύδοθι δὲ ἀντὶ τοῦ καταπωθεν ἀπὸ τῶν ἐνδοτέρων μερῶν. ἐκ δὲ τούτων ἀλγηδόνες πολλαὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγγίνονται. βροχθώδει δὲ, ἤγουν ἀνύδρῳ. ἡ ξηρᾷ. ἡ κοίλῃ. ἡ ὀλίγον ὕδωρ ἐχούσῃ. ὅθεν καὶ βρόχθος τὸ ὀλίγον πόμα. Ἄπειστον. ἄπειστον τὸ χαλεπὸν καὶ ἄσπονδον. ἢ ἄστοργον. παρὰ τὸ μὴ ἀπείσασθαι φιλίαν πρὸς ἀλλήλους. σείριος δὲ ὁ ἥλιος. ἀζαίνῃσι δὲ, ἤγουν ξηραίνῃ. ἐν δὲ τῷ, τρύχῃ διὰ ἐνὶ πυθμένι. λείπει τὸ μίμνῃ. ἰγνὺν, ὅταν ἡ τρύχη μίμνῃ ἐν τῷ πυθμένι τῆς λίμνης, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ξυγκτοῦ. τουτέστιν ἡ ξηρασία τῆς λίμνης. τὸ δὲ ποιφύγδην, ἀντὶ τοῦ φυσητικῶς καὶ μεθ' ὁρμῆς ἐκ φόβων. τότε γὰρ καὶ τῇ χέρσῳ προσβάλλει ὁ χέρσυδρος. ἔχουσι δὲ διὰ ὑοσλώτας οἱ χέρσυδροι. ὁ δὲ εἰς εἴδους λίχνος εἶναι φησὶν αὐτούς. ὄγμους δὲ ἤγουν ὁδούς. ἢ τὰς ἐγχαράξεις τῆς γῆς. Τόνδε μετ' ἀμφίσβαιναν. ἡ ἀμφίσβαινα, ὄφις ἐστὶ μικρὰ καὶ νωχελὴς, ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχουσα κεφαλάς. ἀμβλυωποῦσα δὲ διὰ τὴν παχύτητα τῶν γενείων. κατὰ δὲ τὴν χροιὰν γεώδης ἐστὶ, μικροῖς ποικιλλομένη στιγμαῖς. τοῦτον δὲ τὸν ὄφιν οἱ περιτυχόντες ὑλοτόμοι, ἐπὰν κτείνωσι, τὴν δορὰν περιτιθέντες βακτηρίᾳ, ξηραίνουσι. καὶ πρός τε τοὺς κόπους καὶ τὰς νάρκας ἔχει βοήθημα. ἀμφικάρην δὲ, τὴν ἀμφοτέρωθεν κεφαλὰς ἔχουσαν. καὶ ὀλίζονα, ἀντὶ τοῦ μικροφυῆ. μικράν. βραδεῖαν. ἀμβλὺ δὲ, οὐ τὸ ἐναντίον τῷ ὀξεινῷ, ἀλλ' οἷον στρογγυλοειδές. καὶ ἀμβλυωπητικόν. ἀμβλυωπεῖ γὰρ ἐξ ἑκατέρας τῆς κεφαλῆς. γένειον δὲ, ἀντὶ τοῦ γένυος. ἠσιαλών. τὸ δὲ χροιὴ ἠύτε γαίης. ἀντὶ τοῦ γεώδης ἐστὶ τὸ χρῶμα. Περιστιγὴς, ἐὰν μὲν ἔχῃ οὕτω περιστιγὴς, σημαίνοι ἂν τὸ ποικίλον. ἐὰν δὲ ὡς ἔνιοι γράφουσι περισιβδὸν, εἴη ἂν ἀντὶ τοῦ πεπιλημένον. πεπατημένον. ἀπὸ τούτου καὶ σίβιος ὁ κναφεὺς καλεῖται. διὰ δὲ τοῦ πεπιλημένον, δηλοῦται τὸ στερεόδερμον τοῦ θηρός. βατῆρα δὲ τὴν βακτηρίαν, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ κ. ὁμοίως τῷ ἐν ἡμιάμβοις. ἐν τῷ ὑπογραφομένῳ ὑπνῷ. φυτωμένη ἐκ προσώπου. μηδ' ἐμπεσὼν πρέσβυς οὐλῇ κατ' εὐθὺ βακτηρίῃ καλυφθῇ. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως. κόψαντες ῥάδικα πολυστεφοῦς κοτίνου, οἵαν τινὰ βακτηρίαν ἤγουν τοσοῦτον τὸν ῥάδικα εἶναι, ὅσον βακτηρίαν, ἐξήραναν τὸ δέρμα αὐτῆς. φασὶ δέ τινες βατῆρα εἶναι τὴν ποιμενικὴν ῥάβδον. μεθ' ἧς βόσκουσι. Δημήτριος δὲ ὁ χλωρὸς βατῆρα αὐτὴν φασὶ καλεῖσθαι, ἐπειδὴ τὰ βοτὰ ἐλαύνει. αὐτίτον δὲ βατῆρα, παρὰ τὴν βάσιν τηρεῖν. τὴν ἀμφίσβαιναν δέ φασιν ἐκδείραντες, καὶ περιθέντες τὸ δέρμα αὐτῆς τῇ ῥάβδῳ, ὅταν ἐξέρχωνται ἐπὶ ἔργον, ἐν ἐκείνῳ διατρίβουσι τὰς χεῖρας καὶ θερμαίνονται. φασὶ δὲ μήτε ξύλῳ μήτε ἑτέρῳ τινὶ ἀναιρεῖσθαι τὸ ζῷον, εἰ μὴ ἀμπέλῳ, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Νίκανδρος ἐν τῷ ὀφιακῷ φησὶ, διόνυσον ἐμμανῆ γενόμενον ὑπὸ τῆς ἥρας ὑπνῶσαι. τὴν δὲ ἀμφίσβαιναν πηδῶσαν αὐτοῦ τὰ σκέλη. τὸν δὲ ἀναστάντα καὶ πλήξαντα τῷ κλήματι ἀποκτεῖναι. ὅθεν καὶ ἐκ παλαιοῦ ὑπὸ νῦν κλήματι τελευτᾷ. Πρόσθε βοῆς πρὸ τοῦ ἔαρος ἤγουν ἐν τῷ χειμῶνι, πρὶν τὸν τέττιγα ἐπιφαίνεσθαι. τὸ, τέττιγος δὲ, δύ-

ρηται καὶ ἡ κόκκυγος. ἑκατέρου δὲ τοῦ ἐρινοῦ. τέθεικε γὰρ τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ. Μάλκαι. τῇ μάλκῃ Νίκανδρος ποτὲ μὲν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῇ γλώσσῃ ῥίγους χρῆται. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ περὶ τοὺς πόδας καὶ χεῖρας. ὡς τὸ, πιδύμακος ἀργαλέοιο, πόνοιό τε μαλκείοντα. Δημήτριος δὲ, τὸν ὑπὸ τοῦ ῥίγους διασπασμόν. ἔστι δὲ ὅτε τὴν νάρκην φασὶ σημαίνειν. ἔοικε δὲ νῦν οὐ τὴν νάρκην. ἀλλὰ τὸ ψῦχος σημαίνειν. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ Νίκανδρος καὶ ἐν ἄλλοις, ὁτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ψύχους. ὁτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ νάρκης κέχρηται. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ψύχους ἐν σικελίᾳ, οὕτως. ὄμβρῳ τε κρυμῷ τε, ὅταν δάμνωνται μάλκαι. ἐπὶ δὲ τοῦ νάρκης, ἐν τοῖς κιμμερίοις χρῆται. μάλκαι οὖν, αἱ μαλακίαι καὶ δυσκινησίαι, διὰ τὴν τοῦ κρύους ὑπερβολήν. ἢ τὰ χίμετλα. ἤγουν αἱ ῥήξεις τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν.

Ἡ δ᾽ ὁπότ᾽ ἂν ξαναὰ νεύρων κεχαλασμένα δεσμά.
Δήεις καὶ σκυτάλην ἐναλίγκιον ἀμφισβαίνῃ,
Εἶδος, ἀτὰρ πάχετός τε καὶ οὐτιδανὴν περὶ σειρήν,
Πάσσον. ἐπεὶ σκυτάλης μὲν, ὅσον σμινύοιο τέτυκται
Στειλειῆς πάχετος· τῆς δ᾽ ἕλμινθος πέλει ὄγκος.
Ἠὲ τὰ ἔντερα γῆς, οἷα τρέφει ὄμβριμος αἶα.
Οὐ γὰρ ὅταν χαραδρεῖα λίπῃ καὶ ῥωγάδα πέτρην
Ἦρος ἀεξομένου, ὁπόθ᾽ ἑρπετὰ γαῖα φαείνει,
Ἀκρέμονος μαράθοιο χυτὸν περιβόσκεται ἔρνος,
Εὖτ᾽ ἂν ἀπ᾽ ἠελίοιο περὶ φλόον ἄψεα βάλλῃ.
Ἀλλ᾽ ἥγ᾽ ἀρπέζαις τε καὶ ἐν νεμέεσσι πεσοῦσα,
Φωλειῇ βαθύυπνος, ἀπειρεσίης δὲ βοτεῖται
Γαίης, οὐδ᾽ ἀπὸ δίψος ἀλέξεται ἰκμένη περ.
Τεκμαίρου δολιχὸν μὲν, ἀτὰρ προφερέστατον ἄλλων
Ἑρπηστῶν βασιλῆα. τὸ μὲν δέμας ὀξυκάρηνος.
Ξανθός. ἐπὶ τρία δῶρα φέρων μῆκός τε καὶ ἰθύν.

Ξαναά. ἤγουν θερμαίνει καὶ διαλύει. τὸ δέρμα οὖν φησὶ τῆς ἀμφισβαίνης ἐπιτιθέμενον ὀνήσει ξηραίνειν καὶ διαλύειν καὶ ἀποτείνειν τὰ δεσμὰ καὶ τὰς δυσκινησίας τῶν νεύρων. οἱ δὲ, ξαναὰ φασὶ τὰ γινόμενα ταῖς γυναιξὶν ἐν χειμῶνι πάθη, ὅταν τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων δυσκίνητα ἔχωσι. Σμινύοιο. τῆς μὲν σκυτάλης φησὶ τὸ πάχος παραπλήσιον στελεῷ σμινύου. σμινύον δὲ, ἡ τὴν δίκελλαν φησίν. ἢ τὴν ἀξίνην, ἢ σκαπάρνου ᾧ τὰ ξύλα κλῶσι. τῆς δὲ ἀμφισβαίνης φησὶ τὸ σῶμα λεπτὸν ὡς ἕλμινθος. καὶ γὰρ ἡ ἕλμις λεπτή ἐστιν, ἢ παρείκασε τὰ λεγόμενα γῆς ἔντερα. Ῥωγάδα κεχαραγμένην. τουτέστι τὸν φωλεόν. οὐ γὰρ αὐτὴ ἡ σκυτάλη γεύεται μαράθου ὡς οἱ ἄλλοι, ὅταν φησὶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὸν περὶ τὰ μέλη φλοῦν ἀποβάλλῃ, τουτέστι τὸ γῆρας. τὰ γὰρ ἄλλα ἑρπετὰ παραυτίκα ἐξιόντα ἐκ τῶν φωλεῶν, ὁρμᾷ ἐπὶ τὴν μάραθον. διὰ τὸ ἀμβλυωπεῖν, ἧς ἀποτρώγοντα, ὀξυδερκέστερα γίνεται. καὶ ὀξυωπέστερα. καθ᾽ ὃν καιρὸν καὶ τὸν φλοῦν ἀποβάλλει, παρατριβόμενα κατὰ τὴν ἔξοδον ἐν ταῖς χειαῖς. Ἀλλ᾽ ἥγ᾽ ἀρπέζαις. ἀρπέζα, τὸ κάτω καὶ ἔσχατον τοῦ ὄρους, ἤγουν ἡ πέζα τοῦ ὄρους. οἱονεὶ ὀρόπεζα. νεμέεσσι δὲ, τοῖς πρὸς νομὴν ἐπιτηδείοις. ἀπειρεσίης δὲ γῆς, τουτέστιν ἀπὸ τῆς εὐτελοῦς καὶ τῆς τυχούσης γῆς τρέφεται. τὸ δὲ βοτεῖται. γράφεται καὶ φορεῖται, ἵν᾽ ᾖ ἐμφορεῖται. καὶ τὸ ἀλέξεται δὲ, γράφεται καὶ ἀλδύνεται ἐπὶ ἐνεστῶτος. ἵν᾽ ᾖ οὐδ᾽ ἀπαλύνεται καὶ ἐκκλίνει καὶ ἰᾶται τὴν δίψαν αὐτῆς.

καί περ προθυμουμένη πέσῃ. Ἐπὶ τρία δῶρα, ἤγουν παλαιστάς. δῶρον γὰρ ἡ παλαιστή. ἐπὶ τρία οὖν δῶρα τὸ μῆκος. ἤγουν μῆκος φέρει τρία παλαιστὸν. μῆκος δὲ καὶ ἰθὺν ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ, ἤγουν μῆκος.

Σπειραχέα, τὰ ὑπὸ τῆς σπείρας βεβαρυμμένα. τὰ γὰρ μεγάλα ἑρπετὰ, διὰ τὸ βάρος τῆς οὐρᾶς, σπειραχέα καλεῖται, διὰ τὸ ὡς ἄχθος καὶ βάρος ἔχειν τὴν οὐράν. ἰυγὴ δὲ φωνή τίς ἐστιν. ἡ βοὴ ἀδιάρθρωτος, ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος πεποιημένη. καὶ Ἐρατοσθένης ἐν Ἐριγόνῃ, περὶ Ἰκάριος λέγων, εἶπεν. ἰυγῆς ὡς πάμπρον ἀπέκλυσεν. Ὅτ' ἐς νομόν. ἐς τὸν νομὸν καὶ τὴν ὕλην καὶ τὸν ἀρδηθμὸν τὸ μεσημβρινὸν ἀΐξαντος, οὐκέτι τὰ σπειραχέα κνώδαλα τὴν ἰυγὴν τούτου μίμνουσι. ἢ οὕτως. ὅτε τοῦ νομοῦ καὶ τῆς ὕλης καὶ τοῦ ἀρδηθμοῦ μέρονται, οὐ μίμνουσι τὴν ἰυγὴν ἐκείνου τὸ μεσημβρινὸν ἀΐξαντος. ἢ λείπει τὸ ὁρμῶσιν, ἵν' ᾖ ὅτ' ἐς τὸν νομὸν καὶ τὴν ὕλην ὁρμῶσιν. ἢ καὶ ἀρδηθμοῦ μέρονται, οὐκέτι τὴν ἰυγὴν ἐκείνου μίμνουσιν ἀΐξαντος τὸ μεσημβρινόν.

Οὐκ ἄρα δὴ κείνου σπειραχέα κνώδαλα γαίης
Ἰυγὴν μίμνουσιν, ὅτ' ἐς νομὸν ἠὲ καὶ ὕλην
Ἠὲ καὶ ἐς ἀρδηθμοῖο μεσημβρινὸν ἀΐξαντος,
Μέρονται, φύξῃ δὲ παλιντροπέδην φορέονται.
Τύμματι δ' ἐμπρήθει φωτὸς δέμας· αἱ δ' ἀπὸ γυίων
Σάρκες ἀπορρείουσι πελιδναί τε ζοφεραί τε.
Οὐδέ τις οὐδ' οἰωνὸς ὑπὲρ νέκυν ἴχνια τείνας,
Αἰγυπιοὶ γῦπές τε κόραξ τ' ὀμβρήρια κρώζων.
Οὐδὲ μὲν ὅσσα τε φῦλ' ὀνομάζεται οὔρεσι θηρῶν.
Δαίνυνται, τοῖόν περ ἀϋτμία δεινὸν ἐφέλκει.
Εἰ δ' ὀλοὴ βούβρωσις ἀιδρείῃ φι πελάσσῃ,
Αὐτοῦ οἱ θάνατός τε καὶ ὠκέα μοῖρα τέτυκται.
Κῆρα δέ τοι δρυΐναο πιφάσκεο. τόνδε χέλυδρον
Ἐξέτεροι καλέουσιν. ὁ δ' ἐν δρυσὶν οἰκία τεύξας,
Ἢ ὅγε που φηγοῖσιν, ὀρεσκώοις περὶ βήσσας.
Ὕδρον μιν καλέουσι, μετεξέτεροι δὲ χέλυδρον.
Ὅς τε βρύα προλιπὼν καὶ ἕλος καὶ ὁμηθέα λίμνην,

Οὐδέ τις. ἤγουν οὐδεὶς τῶν οἰωνῶν τῷ σώματι τῷ ὑπὸ βασιλίσκου δηχθέντι προσελθεῖν δυνήσεται πρὸς τὸ θοινηθῆναι. ἀλλὰ πάντες οἰωνοὶ φεύγουσι τὸ σῶμα τοῦ δηχθέντος ὑπὸ τοῦ βασιλίσκου. καὶ οὐδεὶς αὐτῶν πρόσεισιν εἰς τὸ θοινηθῆναι. ἀπείργει γὰρ ἡ ἐξ αὐτοῦ δυσωδία, πάντως τοὺς οἰωνοὺς θανατικὴ οὖσα. ὀμβρήρια δὲ, κρώζοντα τὸν κόρακα λέγει. ὅτι χειμῶνα δηλοῦσιν οἱ κόρακες. καὶ ὁ Ἄρατος μαρτυρεῖ λέγων. δή ποτε καὶ γλυκεραὶ κοράκων καὶ φῦλα κολοιῶν, ὕδατος ἐρχομένοιο διὸς παρὰ σημεῖ' ἐγένοντο. καὶ Εὐφορίων ὁμοίως, ὑετομάντις ὅτε κρώζει κορώνη.

Εἰ δ' ὀλοή. εἰ δέ τι τῶν ὀρνέων ὑπερβάλλοντι λιμῷ κατεχόμενον, προσέλθῃ τῷ σώματι, αὐτοῦ ἤγουν αὐτόθι ἀπόλλυται. τὸ γὰρ αὐτοῦ ἐπίρρημα τοπικόν.

Πιφάσκεο. ἄκουε δὴ καὶ περὶ δρυΐνου. ὃν ἕτεροι χέλυδρον ὀνομάζουσιν. ἐστὶ δὲ ὄφις ὁ δρυΐνας. ὃς ἐν ἀενάῳ λίμνῃ διατρίβει, καὶ ἐν δρυσὶν ἢ φηγοῖσιν. ὅταν δὲ καταλιπὼν τὴν λίμνην εἰς

τὴν δρυῶ ἔλθῃ, ὅπερ δρυΐνας καλεῖται. καὶ δὴ σημειωτέον, ὅτι ἄλλο ἐστὶ φηγὸς, καὶ ἄλλο δρῦς. ὁ γὰρ Θεόφραστος πέντε γένη φησὶ δρυῶν. ὧν δὲ τούτοις τὴν φηγόν.

Ἀγρώσσων λειμῶσι μολουρίδας ἢ βατραχίδας.
Σπέρχεται ἐκ μύωπος ἀήθεα δέγμενος ὁρμήν.
Ἔνθα κατὰ πρέμνον κοίλης ἀπεδύσατο φηγοῦ.
Ὀξὺς ἀλεὶς· κοῖτον δὲ βαθεῖ ἐνεδείματο θάμνῳ.
Αἰθαλόεις μὲν, νῶτα· κάρη γε μὲν ἀρπεδὲς αὔτως
Ὕδρῳ εἰσκόμενον· τὸ δ᾽ ἀπὸ χρόος ἐχθρὸν ἄηται,
Οἷον ὅτε πλαδόωντα περὶ σκῦλα καὶ δέρη ἵππων.
Γναμπτόμενοι μυδόωσιν ὑπ᾽ ἀρβήλοισι λάθαργοι.
Ἤτοι ὅτ᾽ ἐν κώληπος ἢ ἐν ποδὸς ἴχνεϊ τύψῃ,
Χρωτὸς ἀποπνιγόεσσα κεδαιομένη φέρεται δμή.
Τοῦ δ᾽ ἤτοι περὶ τύμμα, μέλαν κορθύεται οἶδος.
Ἐν δ᾽ ἡ νόσον πεδόωσιν ἀλυσθαίνοντος ἀνῖαι
Ἐχθόμεναι· χροιὴ δὲ μόρῳ αὐαίνεται ἀνδρός.
Ῥινοὶ δὲ πλαδόωσιν ὑπὸ χροΐ· τοῖα μὶν ἰὸς
Ὀξὺς ἀεὶ νεμέθων ὑποβόσκεται· ἀμφὶ δ᾽ ἀχλὺς
Ὄσσε καταμαρύπτουσα, κακοσταθέοντα δαμάζει.
Οἱ δέ τε μυκάζουσι. περιπνιγέες τε πέλονται.

Μολουρίδας. μολουρὶς, ζῶον ἐστίν. ὅμοιον ἀκρίδι. σπέρχεται δὲ, ἀντὶ τοῦ διώκεται ὑπὸ τοῦ μύωπος. τοῦτον δὲ τὸν ὄφιν ἀείποτε πείρει ὁ μύωψ καὶ διώκει αὐτόν. ὅτε οὖν διωκόμενος ὑπ᾽ αὐτοῦ, εἰς κοῖλον πρέμνον δρυὸς ὑποδύσεται. Ἀρπεδές. οἷον πλατὺ καὶ ὁμαλόν. δηλαδὴ οὐκ ὀξυκέφαλός τις ἐστί. γίνεται δὲ παρὰ τὴν ἔραν ἤγουν τὴν γῆν, οἱονεὶ ἐροπεδές. ἢ ἀρπεδές, ἤγουν κατὰ τὴν ἀρπεδόνα λεπτὸν ἐστί. Τὸ δ᾽ ἐχθρὸν ἄηται. δυσωδία δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ θηρίου τοῦ δρυΐνου ἐκπέμπεται. τοιαύτη δέ φασιν ἐστὶν ἡ δυσωδία, οἵαν οἱ περὶ τὰ δέρματα τῶν ἵππων σκώληκες ἀφιᾶσι, τεμνόμενοι. ἄρβηλοι δὲ λέγονται τὰ κυκλοτερῆ σιδήρια, οἷς οἱ σκυτοτόμοι τέμνουσι καὶ ξέουσι τὰ δέρματα. λάθαργοι δὲ, οἱ ὑμένες καὶ τὰ ξύσματα τῶν δερμάτων. γναμπτόμενοι δὲ μυδόωσι, τουτέστι ξεόμενοι τοῖς ἀρβήλοις ἢ σμίλαις, ἢ ξυστροῖς οἱ λάθαργοι, ὄζουσι. γνάμπτω δὲ τὸ ξέω, ἐξ οὗ καὶ γναφεὺς καὶ κναφεύς. ἡ δὲ ἀρβήλη, ἔστι καὶ εἶδος ὑποδήματος, παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐν Ὀρέστῃ. ὡς τὸ, ἆ ἆ σιγᾶτε. μὴ ψοφεῖτε. μὴ δ᾽ ἔστω κτύπος. ὑπόθες λεπτὸν ἴχνος ἀρβήλης. Κώληπος. ἤγουν τοῦ ἀστραγάλου. ὅ ἐστι μηρὸς. κόψῃ ὄπισθεν κώληπος τυχών. πνιγόεσσα δὲ, ἤγουν χαλεπὴ, ὥστε τὸν ὀσφρανθέντα πνίγεσθαι. κεδαιομένη δὲ ἀντὶ τοῦ σκεδαννυμένη, οἱονεὶ μερίζομένη, κατὰ στέρησιν τοῦ σ. γράφεται καὶ κεδαννυμένη. πεδόωσι δὲ, ἀντὶ τοῦ πεδοῦσιν. ἀμαυροῦσιν. ἀλυσθαίνοντος δὲ, τουτέστιν ἀδημονοῦντος, ἐν ἀλύῃ τυγχάνοντος ἤγουν ἀδημονίᾳ. Ῥινοὶ δὲ πλαδόωσιν. ἀντὶ τοῦ δυσωδίαν πέμπουσιν αἱ βύρσαι αὐτῶν. νεμέθων δὲ ἤγουν νέμων. κατατρώγων. ὑποβόσκεται δὲ, ἤγουν καταδαπανᾷ καὶ δαμάζει. κακοσταθέοντα δὲ, ἤγουν μηδόπωσοῦν ἠρεμοῦντα. ἢ μὴ ἱστάμενον, ἀλλὰ κακῶς ἑστῶτα. ἢ σειόμενον διὰ τὸ βάρος. Οἱ δέ τε, τουτέστιν ἄλλοι πάλιν τῶν δηχθέντων μυκάζουσιν, οἱονεὶ ὡς αἶγες κράζουσιν ἢ χασμῶνται κατὰ τὸν τρόπον τῶν αἰγῶν, ἢ βληχῶνται. περιπνιγέες δὲ, ἀντὶ τοῦ περίπνιγοι. ἤγουν ὡσανεὶ παρὰ τὸ πνίγεσθαι οὐ δύνανται καθαρῶς ὁμιλεῖν.

Οὖρα

Οὖρα δ' ἀπέστυπται. οἱ δ' ἔμπαλιν αὖ ὑπνώοντες,
Ῥέγκουσιν. λυγμοῖσι βαρυνόμενοι θαμέεσσιν.
Ἢ ἀποδυόμενοι ἔμετον χολοειδέα δειρῆς,
Ἄλλοτε δ' αἱματόεντα· κακὴ δ' ἐπὶ δίψιος ἄτη,
Ἐσχατιῇ μογέουσι τρόμον κατεχεύατο γυίοις.
Φράζεο δὲ χλοάοντα δαεὶς κυανόν τε δράκοντα,
Ὅν ποτε Παιήων λασίῃ ἐνιθρέψατο φηγῷ,
Πηλίῳ ἐν νιφόεντι, πελεθρονίου κατὰ βῆσσαν.
Ἤτοι ὅ γ' ἄγραυλός γε ἐείδεται. ἐν δὲ γενείῳ
Τρίστοιχοι ἑκάτερθε περιστιχόωσιν ὀδόντες.
Πίονα δ' ἐν σκυνίοισιν ὑπ' ὄμματα. νέρθε δὲ πώγων
Ἐπλεῦ ὑπ' ἀνθερεῶνος χολοιβάφος. οὐ μὲν ὅ γ' αὔτως
Ἐγχρίψας ἤλγυνε, καὶ ἢν ἔκπαγλα χαλεφθῇ.
Βληχρὸν γὰρ μυὸς οἷα νυχιβόρου ἐν χροῒ νύγμα
Εἴδεται, αἱμαχθέντος ὑποκραντῆρος ἀραιοῦ.
Τῷ μὲν τ' ἔκπαγλον κοτέων βασιλήϊος ὄρνις,
Αἰετὸς ἐκ παλάχης ἐπαΐξεται. αὐτίκα δὲ χθρὴν
Δῆριν ἄγει γενύεσιν, ὅταν βλώσκοντα καθ' ὕλην
Δέρκηται. πάσας γὰρ ὅ γ' ἠρήμωσε καλιάς.

Οὖρα δ' ἀπέστυπται. ἤγουν ἀπέστυπται, ἢ ἀποστύφεται. ἀντὶ τοῦ ὠχρὰ φαίνεται. ῥέγκουσι δέ, ἤγουν ῥέγχουσι. διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀναπνεῦσαι. τὸ δὲ ἐπὶ δίψιος ἄτη, ἀντὶ τοῦ δίψῃ χαλεπῇ συνεχόμενοι οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκουσι. τρόμον δέ, ἐπειδὴ μετὰ τὰ προειρημένα πάντα καὶ τρόμος τοῖς μέλεσι τοῦ κάμνοντος περιτρέχει.

Φράζεο δέ. ὁ δράκων ἐτράφη μέν, ὑπὸ τοῦ ἀσκληπιοῦ κατά τινα τόπον τοῦ πηλίου καλούμενον πελιθρόνιον. τὴν δὲ φύσιν ἐστὶ μέλας, ὑπόχλωρος τὴν κοιλίαν. καλὸς δὲ τὴν μορφήν. τοὺς ὀδόντας ἔχων τριστίχους. τὸ δὲ ὑπὸ σκύνιον, πάντοθεν πῖον. ὑπὸ δὲ τῆς πιότητος αἱ σάρκες ἐπεσηγερμέναι ὑπὸ τὸν ἀνθερεῶνα, πώγωνος περιέχουσι φαντασίαν. χολοβαφεῖ χρώματι προσεοικυῖαι. τὸ δὲ δῆγμα, ἄπρακτον. καὶ τὸ τοῦ μυὸς προσεοικός, κἂν σφόδρα χαλεπήνῃ. πολεμεῖται δὲ καὶ πολεμεῖ συνεχῶς τὸν ἀετόν, πολλάκις μὲν καὶ περὶ τὴν νοσσιὰν περιαγόμενος, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ὠὰ σιτούμενος, συνεχῶς δὲ κἀκείνῳ ἐνεδρεύων, ὅταν ἐπὶ ἁρπαγὴν ἀρνὸς ἢ λαγωοῦ τρέπηται. πελιθρόνιον δὲ τόπος ἐστὶ τοῦ πηλίου ἀνθώδης. διὸ καὶ οὕτω καλεῖται, ἀπὸ τοῦ πελάζειν ἐκεῖσε τὰ ἄνθη. θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη λέγεται. ἄγραυλος δέ, ἤτοι ἀγλαός. καλός. λαμπρός. εὐπρεπής. ὡραῖος φαίνεται. ὑπὸ σκύνιον δέ, ὅπερ σκύνιον εἶπε, τὸ ἐπάνω τῶν ὀφρύων. χολοιβάφος δέ, ὁ χολῆς χρώματι βεβαμμένος, ἢ χλωρὸς ὡσεὶ σμαραγδώδης, ἢ χρυσίζων. Οὐ μὲν ὅ γ' αὔτως. οὐ μὴν οὗτος φησὶν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ὄφεσιν ἀνίατα δάκνει. ἀλλὰ κἂν βαρέως χαλεπήνῃ, τὸ δῆγμα αὐτοῦ σμικρόν ἐστιν, ὅμοιον μυὸς ἐστὶ νυχιβόρου, δηλαδὴ τοῦ ἐν νυκτὶ ἐσθίοντος ὃ ἂν εὕρῃ. εὕρηται δὲ καὶ μυχιβόρου. ἤγουν τοῦ ἐν μυχοῖς ἐσθίοντος. Ὑποκραντῆρος. κραντῆρες οὖν λέγονται, οἱ ὕστερον ἀναβαίνοντες ὀδόντες, παρὰ τὸ κραίνειν καὶ ἀποπληροῦν τὴν ἡλικίαν. νεωτέρων γὰρ ἤδη ἡμῶν γινομένων, φύονται οἱ ὀδόντες οὗτοι. κλέανθος δέ, σωφρονιστῆρας αὐτοὺς καλεῖ. διὰ τὸ ἅμα τῷ ἀνιέναι αὐτούς, καὶ τὸ σῶφρον τοῦ νοῦ λαμβάνειν ἡμᾶς. νῦν δὲ ἁπλῶς ὀδόντας λέγει. Ὄρνις. τὸ ὄρνις αἰετὸς ἐκ παλάχης, γράφεται καὶ ἐξ αἴθρης, ἤγουν ἐξ αἰθέρος, ὕψοθεν. βλώσκοντα δὲ ἐνταῦθα, ἤγουν μολοῦντα. βόσκοντα. ἀναστρεφόμενον. νεμόμενον. λέγει δὲ τὸν δράκοντα.

Αὐτῶς ὀρνίθων τε τόκον κτίλα τ' ἀβρύκων.
Αὐτὰρ ὅ τοι, καὶ ῥῖνα καὶ ἰὼ ἐμόεντα λαγρόν,
Ῥεῖα δράκων ἤμυξε νέον μάρψαντος ὄνυξι.
Θάμνου ὑπαΐξας. ὁ δὲ λύεται. ἀμφὶ δὲ δαυτὸς
Μάρναθ'. ἵπταμενον δὲ περὶ ξ ἀτέλεστα διώκει,
Σπειρηθεὶς καὶ λοξὸν ὑποδρὰξ ὄμμασι λεύσσων.
Εἴ γε μὲν ἡφαίστοιο χαλαίποδος ἐν πτυχὶ νήσου
Βήσεαι, ἢ σάμον δυσχείμερον, αἵ τ' ἐνὶ κόλπῳ
Θρηικίῳ βεβλῆνται, ἑκὰς ῥησκυνθίδος ἥρης,
Ἕβρος ἵνα ζώνη τε καὶ αἱ χιονώδεες φάληρα
Καὶ δρύες οἰαγρίδαο, τόθι ζηρύνθιον ἄντρον,
Δήεις κεγχρίνεω δολιχὸν τέρας, ὅν τε λέοντα
Αἰόλον αὐδάξαντο περίστικτον φολίδεσσι.
Τοῦ, πάχετος μῆκός τε πολύστροφον. αἶψα δὲ σαρκὶ
Πυθεδόνας κατέχευε δυσαλθέας. αἱ δὲ περὶ γυίοις,
Ἰοβόροι βόσκονται. ἀεὶ δ' ὑπὸ νηδύσιν ὕδρωψ
Ἄλγεσιν ἐμβαρύθουσα, κατὰ μέσον ὀμφαλὸν ἵζει.
Ἤτοι ὅτ' ἠελίοιο θερειτάτη ἵσταται ἀκτίς,

Κτίλα τιθασά. τὰ κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τιθασῶν τίθεται. καὶ ἐπὶ τῶν ποίμνης προηγουμένων κριῶν, καὶ ἐπὶ τῶν λιπαρῶν. ἐμπεδοκλῆς, ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ πραέων. ἦσαν δὲ κτίλα πάντα καὶ ἀνθρώποισι προσηνῆ, θῆρές τ' οἰωνοί τε. φιλοφροσύνη τε δεδήει. καὶ Ἡσίοδος, χρὴ περὶ κτίλον ἔμμεναι. ὁ δὲ ποιητής, τὸν ἡγεμόνα τῶν ποιμνίων κριὸν λέγει. αὐτὰρ ὁ κτίλος ὣς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν. Ἀτέλεστα διώκει. ὁ δράκων δηλαδὴ τὸν ἀετόν, καθὸ οὐδὲν αὐτὸν δύναται ποιῆσαι πετόμενον ἐν ὕψει. τὸ δὲ ἀτέλεστα, ἀντὶ τοῦ ἀτελέστως. τὸ δὲ ὑποδρὰξ, ἀντὶ τοῦ ὑποβλεμματικῶς, ὑποβλεπομένως. Χαλαίποδος. γράφεται καὶ κυλλοίποδος. καὶ χωλοίποδος. πάντα δὲ τὸν χωλὸν σημαίνει. χαλαίποδος δὲ, διὰ τὸ κεχαλασμένους τοὺς πόδας τὰς ἁρμονίας ἔχειν. ἡφαίστου δὲ νῆσον, τὴν λῆμνον ἐκάλεσεν. ὡς λέγει ὁ ὅμηρος. κάππεσεν ἐν λήμνῳ. σάμον δὲ δυσχείμερον, τὴν σαμοθράκην λέγει. Ῥησκυνθίδος. ῥησκυνθίδα τὴν ἥραν λέγει, ἀπὸ ῥησκυνθίου ὄρους θράκης, ὅπου ἱερὸν ἐστὶν αὐτῆς, ἐξ οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχεν. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τόπῳ, καὶ κυντίνου ἀπόλλωνος ἱερόν ἢ νεώς. τοῦ αἴνου δὲ πλησίον, ἐστὶν ὁ ποταμὸς ἕβρος. οὐ μακρὰν δὲ τοῦ ποταμοῦ καὶ ζώνη πόλις. μεθ' ἣν αἱ ὀρφέως δρύες εἰσίν, ὑφ' ἃς τὸ ζηρύνθιον ἄντρον. οἰαγρίδην δὲ τὸν ὀρφέα λέγει. οἴαγρος γὰρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἄλλοι δὲ, τὸ ζηρύνθιον ἄντρον ἐν σαμοθράκῃ φασὶν εἶναι. λυκόφρων δέ φησι, ζηρύνθιον ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεοῦ. ὅ ἐστι σπήλαιον τῆς ἑκάτης. τῆς δὲ ζώνης, μέμνηται καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ, θρηϊκίῃ ζώνῃ ἐπιτηλεθέουσαι. μέμνηται καὶ αὐτὸς Νίκανδρος ἀλλαχοῦ. καὶ μὲν ὑπὲρ ζωναῖον ὄρος δρύες ἀμφί τε φηγοὶ ῥιζόθι δινήθησαν ἀνεστήσαντό τε χορείαν. οἵην παρθενικαί. Δήεις. διὰ μακροῦ ἀπεδόθη ἡ ἀπόδοσις. ἔστι δὲ οὗτος μακρὸς κατάστικτος. ὃν καὶ λέοντα φησὶ καλεῖν. ἢ διὰ τὸ πολύστικτον τῶν φολίδων, ἢ διὰ τὸ γενναῖον. ἢ λέοντα ἐκάλουν αὐτόν, ἤτοι διὰ τὸ ὀρθὴν τὴν οὐρὰν βαστάζοντα διεγείρειν ἑαυτὸν εἰς μάχην, ἢ διὰ τὸ δάκνειν καὶ ῥοφᾶν τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου. ἅτινα δὴ ὁ λέων ποιεῖ. ῥοφᾷ δὲ τὸ αἷμα διὰ τῶν καταπλείδων. Αἶψα δὲ σαρκί. ταχέως δὲ παρὰ τὴν σάρκα σηπεδόνας ἐποίησε διϊστάμενος. αὗται γάρ εἰσιν αἱ πυθεδόνες. ὅμηρος. σέο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα. καὶ ἐρατοσθένης. τὸ δ' ἤπειλ' ἑνὸς πυθεδόνος γάστρην αὖ ὑπέτρεφον οὐλοὸν ἕλκος. οἱ δὲ αἰολεῖς τὸ φθίνειν πύθεσθαι λέγουσι.

Μαιμώωντων

Οὔρεα μαιμώσσων πολὺ νίσσεται ὀκρυόεντα,
Αἵματος ἰσχανόων καὶ ὅτ' ἐκ κτίλα μῆλα δοκεύων
Ἢ σάου ἠὲ μοσύχλου, ὅτ' ἀμφελάτῃσι μακεδναῖς,
Ἄγραυλοι ψύχωσι, λελοιπότες ἔργα νομήων.
Μὴ σύ γε θαρσαλέος περ ἐὼν θέλε βήμεναι αὐτῶν
Μαινομένου, μὴ δή σε καταφλέξῃ, καὶ ἀνάγκῃ
Πάντοθι μαστίζων οὐρῇ δέμας, ἐν δὲ καὶ αἷμα
Λαιφάξῃ, κληῗδας ἀναρρήξας ἑκάτερθεν.
Φολκὴ δ' εἰ σκολιὴν τε οὐκ ἰθείαν ἀταρπὸν ἴλλων,
Δοχμὸς ἀνακρούων θηρὸς δρόμον. ἢ γὰρ ὁ δεσμοῖς
Βλάπτεται εὐκαμπῆσι πολυστρεπτοῖσιν ἄκανθον,
Ἰθεῖαν δ' ὤκιστος ἐπιδρομάδην σίβον ἕρπει.
Τοῖος Θρηικίῃσιν ὄφις νήσοισι πελάζει.
Ἔνθα καὶ οὐτιδανοῦ περ ἀπεχθέα βρύγματ' ἔασιν
Ἀσκαλάβου. τὸν μέν τε φάτις οὕνεκ' Ἀχαιὴ
Δημήτηρ ἔβλαψεν, ὅθ' ἅψεα σίνατο παιδὸς
Καλλίχορον περὶ φρεῖαρ, ὅτ' ἐν Κελεοῖο θεράπναις
Ἀρχαίη Μετάνειρα θεὴν δείδεκτο περίφρων.
Ἄλλα γε μὴν ἄβλαπτα κινώπετα βόσκεται ὕλῃ,
Δρυμοὺς καὶ λασιῶνας ἀμορβαίους τε χαράδρας.

Μαιμώσσων, ἀντὶ τοῦ ζητῶν. γράφεται καὶ λαιμώσσων, ἀντὶ τοῦ πεινῶν, ὡς ἱππῶναξ. λαιμώσσει δέ σου τὸ χεῖλος ὡς ἐρωδιοῦ. κτίλα, ἤμερα· μῆλα, τὰ ἥμερα καὶ τὰ λιπαρά. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸν προκείμενον κριὸν τοῦ ποιμνίου σημαίνει. καὶ ὁ σάος δὲ καὶ ὁ μόσυχλος, ὄρη φασὶ τῶν σάμων. μέμνηται δὲ τούτων τῶν τόπων, τὴν λῆμνον καὶ σαμοθράκην ἑκατέρας τὰς νήσους διὰ τούτων σημαίνων. ἐκαλεῖτο δὲ σάος καὶ ἡ ὅλη θρακικὴ σάμος. καὶ μόσυχλος δὲ, τὰ ὄρη τῆς λήμνου, ὡς ἀντίμαχος, ἡφαίστου πυρὶ εἴκελον, ἥν ῥα τιτύσκει δαίμων ἀκροτάταις ὄρεος κορυφαῖσι μοσύχλου. καὶ ἐρατοσθένης, ὅττι οἱ ὅσσοις φαῖνε σκε μοσυχλαίῃ φλογὶ ἶσον. Ἄγραυλοι, τουτέστιν οἱ ποιμένες καταλείψαντες τὰ ἔργα τῶν νομέων, τουτέστι τὸ βόσκειν, καταψύχωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὰ θρέμματα, ὑπὸ ταῖς μακεδναῖς ἤγουν ἐπιμήκεσιν ἐλάταις, τουτέστιν ἐν ταῖς σκιαῖς. Καταφλέξῃ, ἀντὶ τοῦ ἀγρεύσῃ. περιπλέξῃ. ἤγουν περιπλακῇ. καὶ τὸ μαστίζων, ἑαυτὸν δηλονότι τῇ οὐρᾷ, ἢ ὃν ἂν θέλῃ πλῆξαι. γράφεται δὲ καὶ λαιμώσσων, ὅ ἐστι πεινῶν. καὶ κατακλεῖδας· ἤτοι τὰς τοῦ πληττομένου. ἢ τοῦ οἰκείου χαλινοῦ.

Σκολιὴν, ἤγουν καμπτὴν καὶ οὐκ ἰθείαν, τουτέστιν οὐκ ἰθεῖαν. ἤγουν οὐκ εὐθεῖαν ὁδὸν βαδίζει. τὸ δὲ ἴλλων σημαίνει καὶ τὸ συγχεῖν, καὶ συντηρεῖν. καὶ τὸ δοχμὸς δὲ, ἤγουν πλάγιος τὴν πορείαν τοῦ ἑρπετοῦ ἀνακρούων. καὶ ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν, ὅτι ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ ἐλαύνων, ὤκιστόν ἐστι τὸ ἑρπετόν. ἐν δὲ τῇ καμπτῇ βραδύτερον. Τοῖος, ἤγουν τοιοῦτος φοβερὸς δηλαδὴ ὄφις πλησιάζει ταῖς θρακικαῖς νήσοις. Ἀσκαλάβου. ἀσκάλαβον τὸν καὶ ἀσκαλαβώτην, γαλεώτην οἱ ἀττικοὶ καλοῦσιν. ἔοικε δὲ σαύρᾳ. ὁ δὲ μῦθος τοιοῦτος. ἡ δημήτηρ κελεὸν λαβοῦσα, ἀνέτρεφεν ὡς υἱόν. βουλομένη δὲ ἀπαθανατίσαι, συνεχῶς εἰς τὸ πῦρ ἔβαλλεν. ὡς δὲ ἐπὶ πολὺ τοῦτο ποιοῦσα, πεφώραται ὑπό τινος, ἐπαύσατο καὶ οὐκ ἀπηθανάτισεν αὐτόν. ὑπέδειξε δὲ αὐτῷ τὴν σπορὰν τοῦ σίτου. χρόνῳ δέ ποτε ἡ Μετάνειρα τὴν δήμητρα ὑπεδέξατο εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. τῶν δὲ θυσιῶν γινομένης ἐπ' αὐτῇ, παρὼν ἄβας ὁ υἱὸς αὐτῶν, ὁ φθονερώτερον διενεχθεὶς πρὸς τὴν θυσίαν τῆς θεοῦ, ὁ δυσχεράνας ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ τὴν δήμητρα ὑπεδέξατο, κατεγέλασέ τε ἕως τῆς θυσίας. καί τι ἐφθέγξα
(το εἰς τὴν θεὸν

ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα, ἐπιχέασα αὐτῷ τὸ ἐν τῷ κρατῆρι ἀπομεῖναν κέρασμα, ἐποίησεν αὐτὸν ἀσκαλαβώτην. τὸ μὲν οὖν ἐρέει φάτις, ἤγουν ὁ λόγος φησί, τὸ δὲ ἀχαιὴ δημήτηρ, ἢ διὰ τὸ ἄχος καὶ τὴν λύπην τῆς θυγατρός, ἢ διὰ τὸν τῶν κυμάτων ἦχον. τὸ δὲ θεράπναις, ἤγουν ταῖς θεραπαίναις, ἢ τόποις πρὸς ξενίαν ἐπιτηδείοις.

Ἔλοπας. τουτέστιν ἀσθενεῖς. ἀπὸ τοῦ γένους δὲ εἰς εἴδη μετέβη. τοὺς μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῆς χώρας ἀμμώδεις καλοῦσιν. ἄλλους δὲ μυοθήρας. τοὺς δὲ, ἔλοπας. λίβυας μὲν οὖν τοὺς ἀμμώδεις φησί. πολλοὶ γὰρ ἐν λιβύῃ τοιοῦτοι τυγχάνουσι. πολυστεφέας δὲ, τοὺς πολλοὺς στεφάνους ἔχοντας καὶ γραμμάς. μυάγρους δὲ, τοὺς μυοθήρας. οἳ καλοῦνται καὶ ῥοξίαι. ἀκοντίαι δὲ, οἳ κατὰ τὰ ἀκόντια διατρέχοντες. καὶ ἄλλα δὲ ζῶα εἰσὶν ἀκοντίαι καλούμενοι, διὰ τὸ ὁρμᾶν ὥσπερ τὰ ἀκόντια. ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ τυφλῶπες, τουτέστιν οἱ καλούμενοι τυφλῖνοι. οἳ καὶ πατούμενοι, ἠρεμοῦσι. θρόνα δὲ, τὰς ἐμπαθεῖς βοτάνας λέγει. τὸ δὲ διείσομαι, ἀντὶ τοῦ διηγήσομαι.

Οὓς ἔλοπας λίβυάς τε πολυστεφέας τε μυάγρους
Φράζονται. σὺν δ᾽ ὅσσοι ἀκοντίαι ἠδὲ μόλουροι.
Καὶ ἔτι που τυφλῶπες ἀπήμαντοι φορέονται.
Τῶν μὲν, ἐγὼ θρόνα πάντα καὶ ἀλθεστήρια νούσων,
Φύλλα τε ῥιζοτόμον τε διείσομαι ἀνδράσιν ὥρην,
Πάντα διαμπερέως καὶ ἀπηλεγές. οἷσιν ἀρήγων,
Ἀλθήσῃ νούσοιο κατασπέρχουσαν ἀϋτήν.
Τὰς μὲν, ἐπιβλύζοντι φόνῳ περιαλγέι ποίας,
Δρέψασθαι νεόκμητα. τὸ, γὰρ προφερέστατον ἄλλων,
Χώρῳ ἵνα κνῶπες θαλερὴν βόσκονται ἀν᾽ ὕλην.
Πρώτην μὲν χείρωνος ἐπαλθέα ῥίζαν ἑλέσθαι,
Κενταύρου κρονίδαο φερώνυμον. ἥν ποτε χείρων
Πηλίῳ ἐν νιφόεντι κιχὼν ἐφράσσατο δειρῇ.
Τῆς μὲν, ἀμαρακόεσσα χυτὴ περιδέδρομε χαίτη.
Ἄνθεα δὲ χρύσεια φαείνεται. ἡ δ᾽ ὑπὲρ αἴης
Ῥίζα, καὶ οὐ βυθόωσα πελεθρόνιον νάπος ἴσχει.
Ἣν σὺ καὶ αὐαλέην, ὁτὲ δ᾽ ἔγχλοον ὅλμῳ ἀράξας,
Φυρσάμενος κοτύλην πίνειν μενοεικέος οἴνης.
Παντὶ γὰρ ἄρκιος ἥδε. τό μιν πανάκειον ἔπουσιν.
Ἠὲ καὶ ἀριστολόχεια παλίσκιος ἐνδατέοιτο.
Φύλλα τε κισσήεντα περικλυμένοιο φέρουσα.

Διαμπερέως, ἤγουν ἀκριβῶς. συντόμως, τὸ δὲ οἷσιν ἀρήγων, ἀντὶ τοῖς τισὶ θρόνοις καὶ φαρμάκοις βοηθῶν, τὴν κατεπείγουσαν σὲ τῆς νόσου αἰτίαν θεραπεύσειας. ἀλθήσειν γὰρ τὸ θεραπεῦσαι λέγει. Τὰς μέν. ἄρχεται ἐντεῦθεν περὶ τῶν βοτανῶν διαλέγεσθαι. καὶ πρῶτον περὶ τῆς χειρωνείας. τῷ συμβλύζοντι αἵματι, τῷ θανάτῳ· καὶ τῷ ἄλγει, καὶ τῇ ὀδύνῃ φησί. νεόκμητα δὲ, ἤγουν νεοθαλῆ. ἢ νεωστὶ τμηθέντα. κνῶπες δὲ εἰσιν εἴδη ζώων θηριωδῶν. Πρώτην μὲν, χείρωνος. περὶ τῆς χειρωνείας ῥίζης φησίν, ἥτις καὶ πανάκειος καὶ κένταυρος καλεῖται. εὑρεθῆναι δέ φησιν αὐτὸ ὁ Νίκανδρος ὑπὸ χείρωνος. πολύστροφον δὲ αὐτό φησιν ὁ Θεόφραστος, λέγων οὕτω. τὸ δὲ χειρώνιον, ὅμοιον ἀμαράκῳ. μεῖζον δὲ καὶ δασύτερον, ἄνθος δὲ χρυσοειδές, ῥίζαν μακράν. φιλεῖ δὲ μάλιστα χωρία ταπεινά. ἐπαλθέα δὲ, ἤγουν θεραπευτικὴν τὴν χειρωνείαν φησίν. ἣν καὶ κενταυρείαν καὶ πανάκειαν καλοῦσιν. ἀμαρακόεσσα δὲ, ἤγουν παραπλησία τῷ ἀμαράκῳ κατὰ τὴν χαίτην, ἀμάρακος δὲ ἐστὶν ἡ καλουμένη σάμψυχος. οὐ βυθόωσα δέ φησιν· ἤγουν ἐπάνω κατωτέρω τὴν ῥίζαν ἀποπέμπουσα.

Ἀριστολόχεια. ἀριστολοχείας δύο εἴδη. τὸ μὲν, ἄρρεν, θῆλυ δὲ τὸ ἕτερον. τὰ δὲ ἄνθη αὐτῆς, ὡς ὑσγίνῳ βάπτεται. δηλαδὴ ἐρυθρά. ταύτην δέ φησιν Ἀριστοτέλης γυναῖκα εὑρηκέναι.

οἱ δὲ ἀκριβέστερον περὶ τούτων εἰπόντες, τὴν ἀριστολόχειαν καὶ τὸ περικλύμενον βοτάνας φασὶν εἶναι, ἐχούσας φύλλα ὅμοια τοῖς τοῦ κισσοῦ. παλίσκιος δὲ, ἡ ἐν τοῖς σκιεροῖς τόποις φυτεύεται μᾶλλον. ἐνδατέοιτο δὲ, ἤγουν τρίβοιτο. κόπτοιτο. μερίζοιτο. καὶ τὸ περικλύμενον δὲ, τὰ φύλλα ὡς ἔφην ὅμοιον τῷ κισσῷ. ἢ τῷ περιβοήτῳ, ἢ ἑτέρῳ τινί. τὸ δὲ ὕσγινον, φυτόν ἐστι. ξανθὸν τῷ χρώματι. καὶ μᾶλλον ἰοβαφεῖν ἐπιτήδειον. ὑσγινοβαφῆ οὖν λέγονται τὰ ὑσγίνῳ βεβαμμένα.

Ἄνθεα δ' ὑσγίνῳ ἐνερεύθεται. ἡ δέ οἱ ὀδμὴ
Σκίδναται ἐμβαρύθουσα. μέσον δ' ἀχεράδα κεύθει,
Μυρτάδος ἠδ' ὄχνης ἐπιτέφεται ἠὲ καὶ βάκχης.
Ῥίζα δὲ, θηλυτέρης μὲν ἐπίστροφος ἕλκεται ὄγκῳ.
Ἄρσενι δ' αὖ δολιχή τε καὶ ἀμπύνονος βάθος ἴσχει.
Πύξου δὲ χροιῇ προσαλίγκιος ὠρικίοιο.
Τὴν, ἤτοι ἔχιός τε καὶ αἰνοπλῆγος ἐχίδνης
Ἀγρώσσεις ὄφελος περιώσιον. ἔνθεν ἀπορρὼξ
Δραχμαία μίσγοιτο ποτῷ ἐνὶ κιρράδος οἴνης
Ναὶ μὴν καὶ τριόφυλλον ὀπάζεο κνωψὶν ἀρωγὴν,
Ἥ πού ἐν τρήχοντι πάγῳ ἢ ἀποσφάγι βήσσῃ.
Τὴν, ἤτοι μινυανθὲς, ὁ δὲ, τριπέτηλον ἐνίσπει,
Χαίτην μὲν, λωτῷ, ῥυτῆς γε μὲν εἴκελον ὀδμὴν.
Ἤτοι ὅτ' ἄνθεα πάντα καὶ ἔκπτιλα ποικίλα τεύχῃ,
Οἷόν τ' ἀσφάλτου ἀπερδύεται. ἔνθα κολούσας
Σπέρματά θ', ὅσσον κυμβοιο τραπεζήεντος ἑλέσθαι,

Ὑσγίνῳ. τὸ ὕσγινον φυτόν ἐστι. ξανθὸν τῷ χρώματι. ἔνθεν καὶ ὑσγινοβαφῆ τὰ ὑπ' αὐτοῦ βεβαμμένα. βάπτονται δὲ ἰοβαφῆ.

Ἀχεράδα. ἑρμῶναξ ἐν ταῖς κρητικαῖς λέξεσι, τὴν ἀγρίαν ἄπιον ἀχεράδα φησὶν εἶναι. ἡ δὲ ἄπιος εἰς πολλὰ διαιρεῖται. καὶ γὰρ βάκχη λέγεται καὶ μυρτάς. οἱ δὲ, τὴν μὲν, ἀχεράδα, τὴν ἀγρίαν ἄπιον φασὶν εἶναι. βάκχην δὲ ἄμπελον ἢ μυρρίνην. Ὠρικίοιο. ὤρικος, ἀπόλλωνος πόλις ἐστὶν ἐν κρήτῃ. ἔνθα καὶ πύξος γίνεται. καὶ διὰ τοῦτο ὠρίκιον αὐτὸν ἐπωνόμασεν.

Ἀπορρὼξ δραχμαία. τουτέστι μερὶς μία, ὅσον δραχμή. τῷ οἴνῳ μισγομένη τῷ κιρραίῳ, καὶ διδομένη τοῖς δηχθεῖσι πιεῖν, ὠφέλιμος. κιρράδα δὲ οἴνην, τὴν μέλαιναν ἄμπελον φησίν. Τριόφυλλον. τὸ τριόφυλλον, διονύσιος μὲν, ἐν τοῖς ῥιζοτομικοῖς, μινυανθὲς καλεῖ. καλλίμαχος δὲ, τριπέτηλον. ἔχει δὲ τὸ φύλλον ἐμφερὲς τῷ λωτῷ. τὴν δὲ ὀσμὴν τῷ πηγάνῳ, καθόσον ἐστὶ νέον. ὅταν δὲ παρακμάσαν φυλλορροήσῃ, τότε τὴν ἀναφορὰν ποιεῖται ἀσφάλτου. τρήχοντι δὲ πάγῳ, ἀντὶ τοῦ ὑψηλῷ τόπῳ. καὶ ἀποσφάγι βήσσῃ, ἀποκρήμνῳ καὶ ῥωγάδι. ἰόλαος δὲ, ἐν τῷ περὶ πελοποννησιακῶν πόλεων, τὸ πήγανον ὑπὸ πελοποννησίων, ῥυτὴν καλεῖσθαί φησιν. Ὅσον κυμβοιο. ἤγουν ὀξυβάφου. ἐπειδὴ κύβον ἐστὶ, σημειοῦται δὲ, ἐκ τοῦ ὑποφερομένου, τραπεζήεντος· καὶ τὸ παρὰ σώφρονι κύμβου ὄγκον ἔχειν. ἢ τραπεζήεντος εἶπε, τοῦ εἰς τράπεζαν πεποιημένου. τὸ δὲ κύμβον, λέγεται καὶ κυμβίον. καὶ ἐμβάφιον. καὶ ὀξίς, ἡ δὲ συνήθεια καὶ ἄριον καλεῖ. τοῦτο οὖν φησιν, ὅτι λάβε τοσαῦτα σπέρματα, ὅσον γεμισθῆναι τὸ ὀξύβαφον. καὶ τὸ παρὰ σώφρονι δὲ κύμβου ὄγκον ἔχειν ἀνωτέρω ῥηθὲν τοῦτο ἐμφαίνει, ὅσον ἂν χωρῇ κυβοειδὲς ποτήριον.

Καρδόπῳ ἐντρίψας, πίεειν ὀφίεσσιν ἀρωγήν.
Νῦν δ' ἄπερ τοι τῶν μικτὰ νόσων ἀλκτήρια λέξω.
Θελνακίην μὲν ῥίζαν ἑλὼν γυαλθέα θάψου.
Μίξας. ἐν δὲ σπέρμα χυτὸν λευκανθέος ἄγνου.
Νήελιν πηγάνιόν τε περὶ βρυὲς, ἔνδε τε βύμβρης,
Δρεψάμενος βλαστὸν χαμαὶ εὐνάδος, ἥ τε καθ' ὕλην,
Οἵας θερπύλλοιο περὶ ῥακίδας ἀέξει.
Ἄγρει δ' ἀσφοδέλοιο διανθέος, ἄλλοτε ῥίζαν,
Ἄλλοτε καὶ καυλεῖον ὑπέρτερον ἀνθερίκοιο.
Πολλάκι δ' αὖ καὶ σπέρμα, ὅσον λοβὸς ἀμφὶς ἀέξει.
Ἢ ἐκ καὶ ἐλξίνην, τήν τε κλύβατιν καλέουσιν,
Ὕδατι τερπομένην καὶ ἀειθάλλουσαν ἰάμνοις.
Πῖνε δὲ γῦν τρίψας κοτύλης ῥυτὸν ὄξος ἀφύσσων,
Ἢ οἴνου· ῥέα δ' αὖ τε καὶ ὕδατι κῆρας ἀλύξαις.
Ἐσθλὴν δ' ἀλκιβίου ἔχιος περὶ φράζεο ῥίζαν.
Τῆς καὶ ἀκανθοβόλος μὲν ἀεὶ περιτέτροφε χαίτη.

Καρδόπῳ· ἤτοι κοίλῳ ἀγγείῳ ἢ καυκείῳ. λέγεται δὲ κάρδοπος. καὶ ἐν ᾗ τὰ ἄλευρα μάσσονται.

Νῦν δ' ἄπερ· περὶ τῶν μεμιγμένων φαρμάκων ἄρχεται λέγειν. ἃ δὴ καὶ ἀλκτήρια ἐπωνόμασεν. οἱονεὶ ἀποσβεστήρια, ἤτοι ἀπηρυστικὰ τῶν νόσων. θελνακίαν δὲ τὴν ῥίζαν τῆς θάψου λέγει. διὰ τὸ ἐν σικελίᾳ γίνεσθαι. ἡ γὰρ σικελία, διὰ τὸ τρεῖς ἄκρας ἔχειν, τρινακρία καὶ τρινακία καλεῖται. ἐκεῖ οὖν ἡ θάψος εὕρηται. ταύτης δὲ τῷ χυλῷ χρῶνται πρὸς ὄφεις. ἔστι δὲ χλωρότερος. ὅθεν οἱ βουλόμενοι χλωροὶ φαίνεσθαι καὶ νοσώδεις, ταύτῃ περιχρίονται τὸ πρόσωπον. εὑρῆσθαι δὲ αὐτήν φασι τὸν Κρατεύαν ἐν νήσῳ τινὶ Θάψῳ μιᾷ τῶν σποράδων. ἔστι δὲ αὕτη ἡ νῆσος ἀρηνούσης καὶ φοινίκης μεταξύ. περὶ ῥακίδας δὲ, κυρίως μὲν, οἱ ἀπὸ τῶν φοινίκων κλάδοι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς κέχρηται τῇ λέξει. Ἀσφοδέλοιο διανθέος. διανθῆ φησι τὸν ἀσφόδελον. ἤτοι διαφανῆ. εὐανθῆ. ἢ δισανθῆ, ὡς διπλοῦν ἔχοντα ἄνθος. δὶς γὰρ κατ' ἐνιαυτὸν ἀνθεῖ. ἢ διὰ τὸ τοὺς κύκλους αὐτοῦ ἀνθέρικας καλεῖσθαι. καυλεῖον δέ φησι τὸν κάλαμον. ὑπέρτερον δὲ τοῦ ἀνθερίκου φησὶν αὐτὸ, ἀντὶ τοῦ μεῖζον τοῦ ἀνθερίκου. τὸ δὲ ἀμφὶς, ἀντὶ τοῦ χωρίς. οὐ γὰρ ὡς περὶ ἐν ἐρεβίνθῳ συμβέβηκεν, οὕτω καὶ τῷ ἀσφοδέλῳ. ἀλλὰ χωρὶς ἕκαστον σπέρμα ἐν τῷ ἰδίῳ λοβῷ ἔγκειται. τινὲς δὲ τὸ ἀμφὶς, ἀντὶ τοῦ ἀμφὶ ἐξέλαβον. ἵν' ᾖ περὶ τὸ σπέρμα. λοβὸς γὰρ λέγεται, πᾶσα λεπὶς ἧς ἔνδον ἐστὶ σπέρμα. ἔστι δὲ καὶ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ οἱ γεωργοὶ τὰ σπέρματα βάλλουσιν.

Ἢ ἐκ καὶ ἐλξίνην. ἐλξίνη καλεῖται, παρὰ τὸ ἑλκύειν εἰς ἑαυτήν. ἡ γὰρ ὀσμὴ αὐτῆς ἐστιν ἑλκυστική. ἢ ὅτι κωλύει τι ἐπάνω αὐτῆς φύεσθαι. κλύβατις δὲ, ὅτι χυλὸν ἔχει κολλώδη καὶ κηρῷ οἰκεῖον. καὶ τὸν προσιόντα κρατεῖ. ἐλξίνη δὲ, καὶ κλύβατις, καὶ σιδηρῖτις, καὶ παρθένιον καὶ περδίκιον, πάντα τοῦ ἑνὸς φυτοῦ. ἰάμνοις δὲ, ταῖς ἰαμεναῖς καὶ ἕλεσι. Πῖνε. πῖνε φησὶ. μίξας τὰ προειρημένα, κοτύλῃ οἴνου ἢ ὄξους. εἰ δὲ καὶ ὕδατι μίξας πίῃς, τοῦ μήτε ὄξος μήτε οἶνον παρεῖναι, ἀλύξειας αὖ καὶ ἐκφύγοις τὰ κακά. Ἐσθλὴν δ' ἀλκιβίου. ἀντὶ τοῦ θεραπευτικήν. ἀλκίβιος δὲ καλεῖται καὶ ἔχις ἡ βοτάνη. ὁ ἀλκίβιος μὲν, ἀπὸ τοῦ εὑρόντος ἀλκιβίου. ἔχις δὲ, διὰ τὸ ἰᾶσθαι ὑπ' αὐτῆς τοὺς ὑπὸ ἐχίδνης πληττομένους. Δημήτριος δὲ ὁ χλωρός φησιν ὑπὸ ἔχεως πληγέντα τινὰ ἀλκίβιον, κοιμώμενον παρὰ τῇ ἁλωνίᾳ ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ἢ ἐπὶ τῆς θημωνίας, ἀμφότερα γὰρ τὸ αὐτὸ σημαίνει, κατὰ τὸν βουβῶνα ἤτοι τὸ γονάτιον, ἀναστῆναί τε καὶ ταύτην τὴν βοτάνην ἀνασπάσαι, καὶ τὸν χυλὸν μὲν διαμασησάμενον πιεῖν, ὡς ἀποκρουστικὸν τοῦ ἰοῦ. τὸ δὲ μάσ-

σημα

σῆμα ἐπιθέντα τῷ ἄλγει ἰαθῆναι. διὸ ὁ ἀλκίβιος ἀπὸ τοῦ ἰαθέντος ἡ βοτάνη ὠνόμασται.

Λείρια δ' ὡς ἰάσιμα περιστρέφει. ἡ δὲ, βαθεῖα
Καὶ ῥαδινὴ ὑπένερθεν ἀέξεται οὐδέ τι ῥίζα,
Τὸν μὲν, ἔχις βεβρῶνος ὑπὲρ νεαροῖο χαράξας,
Αντρῳ ἐν ὑπνώοντα χυτῆς περὶ πέλασεν ἀλωῆς.
Εἴθαρ ἀνέπνευσε καμάτου βίη, αὐτὰρ ὁ γαίης
Ρίζαν ἐρυσσάμενος, τὸ μὲν, ἕρκεϊ θρύψεν ὀδόντων
Θηλάζων, τὸ δὲ πέσκος ἑῷ τάχα κάββαλεν ἕλκει.
Η μὴν καὶ πρασίοιο χλοανθέος ἔρνεα κόψας,
Χραισμήσαις ὀθένεσι, πιὼν ἀργῆτι σὺν οἴνῳ.
Ητε καὶ ἀσόργοιο κατείρυσεν οὔθατα μόσχου
Γρωτογόνου, στέργει δὲ περισφαραγεῦσα γάλακτι.
Τὴν, ἤτοι μελίφυλλον ἐπικλείουσι βοτῆρες,
Οἱ δὲ, μελίκταιναν, τῆς γὰρ περὶ φύλλα μέλισσαι
Οδμῇ θελγόμεναι μέλιτος, ῥοιζηδὸν ἵενται.
Ηὲ σύγ' ἐγκεφάλοιο περὶξ μήνιγγας ἀραιὰς
Ορνιθος λάζοιο κατοικίδος. ἄλλοτε μόρξας

Λείρια δ' ὡς ἴα. τὰ αὐθηδῆ λονότι ὡσεὶ ἴα περὶ αὐτὴν στρέφεται. ῥαδινὴ δὲ ἤγουν ἡ ῥίζα ῥαδαμνώδης ἐντὸς τῆς γῆς αὔξεται. ἤγουν κλαδώδης. ῥάδαμνος γὰρ ὁ κλάδος. τὸ δὲ ἀνέπνευσεν, ἀντὶ τοῦ εὐθέως ἀναπνεῦσαι αὐτὸν τῆς κακοπαθείας ἐποίησεν. εἰ δὲ ἐνέπνευσε, γράφεται, σημαίνει τὸ ἐνέβαλεν. εἰ δὲ ἀνέπνευσεν, οὕτως. ὁ ἀλκίβιος ῥίζαν ἐρυσσάμενος, καὶ τὸ μὲν, αὐτῆς καταπίνων θρύψας τοῖς ὀδοῦσι, τὸν χυλὸν δηλονότι, τὸ δὲ μάσημα ἤγουν τὸν φλοιὸν τῷ τραύματι περιθεὶς, εὐθέως ἀνέπνευσε τοῦ καμάτου. ἤγουν τοῦ πόνου καὶ τῆς κακοπαθείας. θηλάζων μὲν οὖν, τουτέστι τὸν ζωμὸν ἤγουν τὸν χυλὸν καταπίνων. πέσκος ἢ τὸν φλοιὸν τῆς βοτάνης ἤγουν τὸ λέπος; φησὶν, ὃ μασησάμενος ἐπέθηκε τῷ τραύματι. Η μὴν καὶ πρασίοιο. ὁ τὸ ἔρνος δὲ τοῦ πράσου πιὼν μετὰ οἴνου, βοηθηθήσεται ὁ πληγείς. ἀργῆτι μὲν οὖν οἴνῳ, τῷ λευκῷ θερμῷ καὶ διαπύρῳ. ἀσόργοιο δὲ, τῆς μὴ βουλομένης θρέψαι τὰ βρέφη τῆς μὴ στεργούσης. κατείρυσε δὲ, ἀντὶ τοῦ καταρρεῦσαι ἐποίησε. τὸ δὲ πρωτογόνου, καὶ τῆς ἀρτιγεννηθείσης καὶ τῆς ἀρτιτετοκυίας. νῦν δὲ τὸ δεύτερον σημαίνει. φασὶ γὰρ ὅτι αἱ μόσχοι τῇ ἀπάνει τοῦ γάλακτος, ἀστοργοῦνται. καὶ οὐ χαλῶσι ταῖς δαμάλεσι τὸ γάλα, ἀλλ' ἀνακόπτουσι καὶ ἐπέχουσι. τρώγουσαι δὲ τὴν πράσιον, γαλακτοφόρος γὰρ αὕτη, στέργουσι τὰ τέκνα ὑπὸ τοῦ πλεονάζοντος γάλακτος τοὺς μαστοὺς σφαραγούμεναι οἱονεὶ ῥασσόμεναι. μελίφυλλον δὲ καὶ μελίκταιναν τὴν πράσιον οἱ ποιμένες καλοῦσι, διὰ τὸ ὀσμὴν μέλιτος ἔχειν αὐτήν. ῥοιζηδὸν δὲ, ἤτοι μετὰ ῥοίζου καὶ κτύπου ὁρμῶσι πρὸς αὐτὴν αἱ μέλισσαι, ἡδόμεναι τῇ μελιτώδει ὀσμῇ, ἣν ἔχει, ἠὲ σύγ' ἐγκεφάλου. ἢ σύ φησι λάβε τὰς πέριξ τοῦ ἐγκεφάλου ἀραιὰς μήνιγγας τῆς κατοικίδος ὄρνιθος. καὶ ἐπιθεὶς, ὠφελήσεις. τὸ μήνιγγας δὲ, γράφεται καὶ σμήριγγας καὶ σημαίνει κατά τινας τὰς τρίχας τὰς ἐπὶ τῶν μηρῶν καὶ τοῦ τραχήλου. κατὰ δὲ ἐνίους τὰς ὑπὸ τῶν μετώπων τρίχας. οἱ δὲ τὸν ὑμένα λέγουσι σημαίνειν τὸν περιτρέχοντα τὸν ἐγκέφαλον. ἔστι δὲ οὗτος τραχύτερος, περιέχων τὴν ἀρχὴν τὴν ἐν τῷ νωτιαίῳ μυελῷ. ὅτι δὲ ὠφελεῖ ὁ ἐγκέφαλος τῆς ὄρνιθος εἰς τοὺς ὀφιοδήκτους, φησὶ καὶ Πέτριχος ἐν ὀφιακοῖς.

Ψῆγμα πολυκμήνου καὶ ὀρείγανον, ἢ ἀπὸ κάπρου
Ἥπατος ἀκρότατον κέρσας λοβὸν, ὅστε τραπέζης
Ἐκφύεται. νεύει δὲ χολῆς σχεδὸν ἠδὲ πυλάων.
Καὶ τὰ μὲν, ἢ σύμμικτα τρίψον δόθ', ἢ ἄνδιχα κόψας
Ὄξεος ἢ οἴνης. πλεῖον δ' ἄκος ἕψεται οἴνῃ.
Ἐν δὲ φόβην ἐρύσαιο ἀεθαλέος κυπαρίσσου.
Ἐς ποτὸν ἢ πάνακες, ἢ κάστορος οὐλοὸν ὄρχιν.
Ἢ ἵππου, τὸν νεῖλος ὑπὲρ σάϊν αἰθαλόεσσαν
Βόσκει. ἀρούρῃσιν δὲ κακὴν ἐπιβάλλεται ἅρπην.
Ὅστε καὶ ἐκ ποταμοῖο λιπὼν ζάλον εἰλυόεντα,
Χιλοὶ ὅτε χλοάουσι, νέον δ' ἐπεχεύατο ποίην,
Τόσσον ἐπιστείβων λείπει βυθὸν, ὅσσατίον περ
Ἐκνέμεται γενύεσσι παλίσσυτον ὄγμον ἐλαύνων.
Τοῦ μὲν, ἀποπροταμὼν δραχμῆς βάρος ἰσοφαρίζειν.
Ὕδατι δ' ἂν ἥ πίσαιο κύτει ἐν ἀολλέα κόψας.
Μὴ δὲ σύ γ' ἀβροτόνου πολλήθεο. μὴ δ' ἔτι δάφνης
Καρπὸν ἀρμοιοτέρης. μάλα δ' ἂν καὶ ἀμάρακος εἴη
Χραισμήεις, πρασιῇς τε καὶ ἀνθήροισι χλοάζων.

Ψῆγμα πολυκμήνου. γράφεται καὶ πολυκνήμου. σημαίνει δὲ ποτὲ μὲν, τὸ περίψηγμα. ποτὲ δὲ τὴν βοτάνην. ἧς μνημονεύει καὶ ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ βοτανῶν. ἔτι δὲ γράφεται καὶ ψῆχρα πολύκνημα. Ὅστε τραπέζης. τράπεζα καὶ πύλη, μέρη τινά εἰσιν διῃρημένα τοῦ ἥπατος. ὥσπερ καὶ ὄνυξ καὶ μάχαιρα, καὶ κανέον. διὰ τοῦ νεύει δὲ χολῆς σχεδὸν καὶ τῶν τοιούτων, ἀνατομικῆς ἐμπειρίας τὴν ἐπιστήμην παρίστησιν οἰκείαν ἔξωθεν παριστορῶν ἐγκαίρως. φησὶν οὖν ὅτι ἐκεῖνος ὁ λοβὸς ὃς ἐπὶ τραπέζης ἐκφύεται, ἐγγύς ἐστι τῆς χολῆς καὶ τῶν πυλῶν τῆς τροφῆς. σύμμικτα δὲ μετὰ οἴνου ἢ ὄξους. πλείων δὲ θεραπεία ἐπακολουθήσει τῷ μετὰ οἴνου πιόντι. Ἐν δὲ, φόβην. φόβη ἡ θρίξ. νῦν τὰ φύλλα. πάνακες δὲ, ἢ τὸ ἡράκλειον φησὶν, ἢ τὸ κενταύρειον ὃ καὶ χειρώνειον καλεῖται. ἢ τὸ ἀσκληπίειον. πολλὰ γὰρ πανάκη ἐστί. θεόφραστος δὲ, τὴν τιθύμαλλον φησὶ, πάνακες γίνεσθαι καὶ λέγεσθαι. Οὐλοὸν ὄρχιν. ἢ τὸν ὁλόκληρον. ἢ τὸν ὀλέθριον ἑαυτῷ. σώστρατος γάρ φησιν ἐν τῷ περὶ φύσεως ζώων, ἀμφίβιον εἶναι τὸ ζῶον τοῦτο, ἤγουν τὸν κάστορα. διαιτᾶσθαι δὲ ἐν ταῖς κατὰ τὴν σκυθίαν ἐρημίαις. καὶ ἔχειν τοὺς ὄρχεις πλατεῖς ὡς κάπρου. λέγεται δὲ λόγος, ὅτι διωκόμενος ἐκκόπτει τοὺς ὄρχεις αὐτοῦ, νοῶν ὡς αὐτῶν ἕνεκα διώκεται. Ἢ ἵππου. καὶ τοῦ ἱπποποτάμου ὁ ὄρχις ὠφελεῖ φησί. σάϊς δὲ, πόλις αἰγύπτου γέμουσα ἱπποποτάμων. αἰθαλόεσσαν δέ φησιν αὐτὴν, ἐπεὶ μελανόγεώς ἐστιν. ἅρπη δὲ, σημαίνει μὲν τὴν δρεπάνην. νῦν δὲ τοὺς ὀδόντας λέγει, δεικνὺς, ὅτι ὅλους τοὺς στάχυας τρώγει. ζάλον δὲ, τὸ βορβορῶδες κῦμα φησίν. ὁ δὲ χιλὸς, σημαίνει μὲν καὶ τὴν τροφήν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν δημητριακὸν καρπὸν, ἤγουν σῖτον καὶ κριθήν. ὅτε τοίνυν φησὶν οἱ χιλοὶ ἤγουν οἱ σῖτοι ὑποχλοάζουσι, νεαστὶ δὲ τὴν πόαν ἀπέθεντο, ἤγουν τὸ βοτανῶδες καὶ χλοῶδες, τουτέστιν ὅτε αὔξει ὁ σῖτος ὑπόξηρος ὤν, τότε ὁ ἵππος καταλιπὼν τὸ βορβορῶδες κῦμα, καὶ τὸν βυθὸν, καὶ ἐξιὼν τοῦ ποταμοῦ, τοσοῦτον περιπατεῖ, ὅσον δύναται φαγεῖν. καὶ πάλιν ὑποστρέφων, καταλαβεῖν τὸν ποταμόν. τὸ ἐπιστείβων, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ κολυμβᾶν εἴρηκε. ἔνυδρον γάρ ἐστι τὸ ζῶον. παλίσσυτον δὲ, ἤτοι ὀπισθόρμητον ἢ ἀναποδίζουσαν. ὄγμος δὲ ἡ τάξις. ἡ ἐπίστιχος φυτουργία τῶν

δένδρων

δένδρων. καὶ ἡ κατὰ τάξιν ἀγωγή. νῦν δὲ ἁπλῶς τὴν ὁδόν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄγω, ἀγμὸς καὶ ὄγμος μεταθέσει τοῦ ο εἰς α αἰολικῶς, καὶ ὑπερθέσει τοῦ τόνου. Ἀραιοτέρης. Ἀντίγονος τὴν λεπτόφυλλον δάφνην ἀραιοτέραν εἶναι φησίν. τὴν δὲ αὐτὴν καὶ δύρσαν καλεῖσθαι. ἀραιοτέρης οὖν τῆς λεπτοφύλλου. Χραισμήεις. πάνυ δὲ καὶ σαμάρακος ἤτοι σάμψυχος, ἐστὶ βοηθητικός. ὅταν ἐν τοῖς αὐδήροις καὶ ταῖς πρασιαῖς ἤγουν τοῖς κήποις καὶ ταῖς ἀναχώσεσι τῶν ποταμῶν αὐξηθῇ καὶ φυτεύηται.

Ἐν δὲ τίθει τάμισον σκίνακος νεαροῖο λαγωοῦ,
Ἢ προκὸς ἢ νεβροῖο παροιθ' ἀπολύματα κόψας,
Ἢ ἐλάφου νηδὺν, τὴν δὴ καλέουσιν ἐχῖνον.
Ἄλλοι δ' ἐγκατόεντα κεκρύφαλον. ὧν ἀπερύσας
Δραχμάων ὅσσον τε δύω κατὰ βάλλεο μοίρας,
Τέτρασιν ἐν κυάθοις μέθυος παλιοῦ ἀπομίξας.
Μηδὲ σύ γε χραίσμη πολιοῦ λάθοι ἠὲ κέδροιο,
Ἄρκευθος, σφαίρη τε θερειλεχέος πλατάνοιο,
Σπέρματα βουπλεύρου τε καὶ ἰδαίης κυπαρίσσου,
Ἠὲ καὶ ἐξ ἐλάφοιο ταμὼν γοιρῖνα θοραίην.
Πάντα γὰρ ἀλθήσει, καὶ ἀθέσφατον ἐκ μόρον ὤσει.
Τὴν δὲ μεθεξετέρην θανάτου φύξιν τε καὶ ἀλκὴν
Φράζεο, πουλυβάτειαν ἑλὼν τροχαλῷ ἐνὶ λίγδῳ
Σώχειν. ἐν δέ τε οἰνοτύλην πισάνοιο χέασθαι.

Τάμισον, τὴν πιτύαν λέγει ἥτις ὑπάρχει τῶν ἤδη γαλακτοτροφουμένων δ' εἴσηται. χρῶνται δὲ αὐτῇ πρὸς πῆξιν τῶν τυρῶν. καὶ Νικέων δὲ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἀρίστην τὴν πιτύαν εἶναι φησί· πρώτην τὴν τοῦ νεβροῦ. δευτέραν δὲ τὴν τοῦ λαγωοῦ. καὶ τρίτην τὴν τοῦ ἐλάφου. ἧς μέμνηται Θεόκριτος. σκίνακος δὲ τοῦ σκιρτητικοῦ, εὐκινήτου. ταχέως. προκὸς δὲ, τοῦ τέκνου τῆς δορκάδος. πάροιθ' ἀπολύματα δὲ, ἀντὶ τοῦ πρῶτον τὰ ἀφοδεύματα καθάρας. Ἢ ἐλάφου νηδύν. ἐλάφου νηδὺν τὴν κοιλίαν λέγει· ἣν δέ φησι καλοῦσιν ἐχῖνον, τουτέστιν ἣν πολύπτυχον λέγουσιν. ἐχῖνος μὲν οὖν κυρίως, ἡ κοιλία τοῦ βοός. νῦν δὲ ὑπὸ τῆς ἐλάφου. καὶ ὁ κεκρύφαλος δὲ εἶδος κοιλίας. ἰστέον δὲ ὅτι τρεῖς εἰσὶ κοιλίαι. καὶ ἡ μὲν πρώτη καὶ ἄνω κεκρύφαλος καλεῖται, παρὰ τὸ κρύπτειν τὴν τροφήν. ἡ δὲ δευτέρα ἐχῖνος, διὰ τὸ ἔχεσθαι ἐκεῖ τὴν τροφήν. ἢ διὰ τὸ τραχὺ εἶναι ἢ πολύπτυχος. τρίτη δὲ ἡ ἀποκριτική. οἱ δὲ, τῶν μηρυκωμένων ζώων τρεῖς τὰς κοιλίας λέγοντες, τὴν μὲν πρώτην, ἤνυστρον καλοῦσι. τὴν δὲ δευτέραν, ἐχῖνον. τὴν δὲ τρίτην, κεκρύφαλον. δραχμάων δὲ ὅσσον τε δύω μοίρας, ἀντὶ τοῦ δύο δραχμάς. ὁ δὲ κύαθος, μέτρον ἐστί. τὸ δὲ πολιοῦ, ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ ἢ λευκοῦ. Χραίσμη. χραίσμην, τὴν βοήθειαν λέγει. ἄρκευθος δὲ καλεῖται ὁ καρπὸς τῆς κέδρου. ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον, ἄρκευθος λέγεται. ἔστι δὲ καὶ εἶδος βοτάνης. θερειλεχέος δὲ, ἤγουν σκιώδους. ἐπεὶ πλατέα ἔχει τὰ φύλλα, ὥστε δύνασθαι ὑπ' αὐτῶν σκεπάζεσθαι θέρους ὄντος. ἢ διὰ τὸ ἐν θέρει δύνασθαι περὶ λέχος ἐκ τῶν φύλλων αὐτῆς. ὁ δὲ καρπὸς αὐτῆς σφαιρία τινὰ τραχέα ἐστίν· ὃν δὴ καὶ σφαίραν εἶπε. Βουπλεύρου. Δημήτριος ὁ χλωρὸς τὴν βούπλευρον δένδρον εἶναι φησίν. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ λάχανον, οὗ μνημονεύει Νίκανδρος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὑακίνθῳ. καὶ Ἐπαίνετος ἐν τῷ περὶ λαχάνων. Ἀντίγονος δέ φησι τὸν Λύκωνα μεμνῆσθαι τοῦ λαχάνου. ἰδαίας δὲ, ἢ κρητικῆς, ἢ ὀρεινῆς. καταχρηστικῶς γὰρ πᾶν ὄρος, ἴδη. Γοιρῖνα, ποτὲ μὲν, τὸ ἄστρον τῶν διδύμων. ποτὲ δὲ τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοίου. ἐξ οὗ αἱ προρρεύσεις γίνονται. θοραίην δὲ, τὴν σπερ-

μαίνουσιν. θορὸς γὰρ τὸ σπέρμα, ὡς φησὶ καὶ ὁ ὀππιανός. Σώχειν. σώχειν ἐστί, τὸ τρίβειν καὶ λεοῦν

Ἐν δὲ δύω κυάθεια παλαισταγέος οἴνοιο.
Ἐν δὲ καὶ ἀργῆτα λίπευς ἰσόμοιρον ἐλαίου.
Φύρσας δὲ, πληγῇσι χολοιβόρον ἰὸν ἐρύξεις.
Ἄγρει δ' ἑξάμορον κοτύλης δυωδέκα πίνειν.
Καὶ χλοεροῦ νάρθηκος ἀπὸ μέσον ἦτρον ὀλόψας.
Ἠὲ σὺ ἱππείου μαράθου πολυαυξέα ῥίζαν.
Κεδρίσιν ἐν τρίψας ἐλεοθρέπτου τε σελίνου
Σπέρματα· μεσωθὲν δὲ χάδοι βάθος ὀξυβάφοιο.
Ἔνθα καὶ ἱππείου γε ταμὼν σπερμεῖα σελίνου,
Δραχμάων δὲ δύο σμύρνης ἐχεπευκέος ἄχθει.
Ἐν δ' ἀθερηγγέος κὰρ τὴν κέρσαιο κυμίνου
Στήσας, ἢ ἐχίδνην τε καὶ ἄστακον ἀμφικυκήσας.
Πῖνε δὲ μιξάμενος κυάθῳ δὶς ἀφύξιμον οἴνου,
Νάρδου τ' εὐσταθέος δραχμήιον ἄχθος ἑλέσθαι.
Σὺν δὲ καὶ ὀκτάποδην ποταμοῦ ἀποσυληθέντα
Καρκίνον ἐνθρύψαιο νεοβδάλτοιο γάλακτος.
Ἶριν θ' ἣν ἔθρεψε Δρίλων καὶ Νάρωνος ὄχθη,
Σιδονίου Κάδμοιο θεμείλιον Ἁρμονίης τε.
Ἔνθα δύω δασπλῆτε νομὸν στείβουσι δράκοντε.
Λάζεο δ' ἀνθεμόεσσαν ἄφαρ τανύφυλλον ἐρείκην.

Κυάθεια, οὐδετέρως εἶπεν, ὡς κύπελλα καὶ λύχνα. λείπει δὲ τὸ πίε. ὡς ἂν ᾖ, φύρσας δὲ καὶ πιών, τὸν χολοιβόρον ἰὸν τῶν πληγῶν ἐξελάσεις. χολοιβόρον δὲ φησι τὸν βαρὺν καὶ σφοδρῶς χεόμενον, ἢ τὸν ὁμοίως τῇ χολῇ κατατρώγοντα. τὸ δὲ ἐρύξεις ἀντὶ τοῦ ἀποδιώξεις καὶ παύσεις καὶ κωλύσεις. Ἐξάμορον. ἑξάμορον λέγεται, τὸ ἕκτον τῆς κοτύλης· δυωδέκα δέ, κατ' εὐφημισμόν. βαρύοδμος γὰρ ὡς τὴν χολὴν γλυκεῖαν. καὶ τὸ ὄξος γλυκάδιον. καὶ τοὺς ταχεῖς, ἀργούς. ὡς φησὶν ὅμηρος. οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο καὶ κύνας ἀργούς. Ἦτρον, τὸ γονάτιον. ἢ τὸν ὀμφαλὸν τοῦ νάρθηκος λέγει. ἢ ἦτρον, τὴν ἐντεριώνην φησίν. κυρίως δὲ ἦτρον ὁ μετὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος. καὶ ἦτρ' ἰδὲ τὸ ἦτρον. ἢ ῥίζα ἱππείοιο. ὀλόψας δὲ, ἀντὶ τοῦ λεπίσας κόψας. Ἱππείου μαράθου. καὶ τὸ ἱππομάραθον, εἶδος βοτάνης ἐστί. θεόφραστος δὲ λέγει, τὸ ἱπποσέλινον εἶναι. ἐν τοῖς πετρώδεσι δὲ τόποις γίνεσθαι. ὁ δὲ οὕτως ὠνόμασται, διὰ τὸ μέγα εἶναι. ἢ διὰ τὴν τῶν ἵππων στρατείαν. τοῦτο δὲ, σμυρνεῖον καὶ κόψον καλοῦσι τινές. ὡς ἀνακρέων ἐν τῷ περὶ ῥιζοτομικῆς. ἐλεοθρέπτου δὲ σελίνου, τοῦ ἐν τοῖς ἕλεσιν ἤγουν ἑλώδεσι καὶ καθύγροις τόποις φυομένου καὶ τρεφομένου. ἐχεπευκέος. ἤγουν πικρᾶς καθάπερ πεύκη. πικρὰ γὰρ αὕτη. δραχμάων δὲ δύο ἄχθει φησί. τουτέστιν ὁλκήν. Ἀθερηγγέος δέ, ἐπειδὴ τοῦ κυμίνου ὁ στάχυς ἀθέρας ἔχει, καθάπερ καὶ ἡ κριθή. Κυάθῳ. τουτέστι δὶς τὸν ἐν κυάθῳ ἄντλει. ἀντὶ τοῦ δισσοῖς κυάθοις. ἀφύξιμον δέ, παρὰ τὸ ἀφύσσειν. εὐσταθέος δέ, τῆς ναρδοστάχυος δραχμὴν στήσας. εὐσταθῆ δὲ αὐτὴν φησιν, οἱονεὶ ῥωστικήν. γράφεται καὶ εὐστάχυος. Ὀκτάποδην. τὸν ποτάμιον καρκῖνον φησίν. ὀκτὼ γὰρ πόδας ἔχουσιν οἱ καρκῖνοι. νεοβδάλτοιο δέ, ἀντὶ τοῦ νεωστὶ ἐβδαλμένου, τουτέστι πεπηγμένου. ἤγουν ἀμέλκτου. ἔστι δὲ ἀντίπτωσις γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς. ἔδει γὰρ εἰπεῖν οὕτω. καρκίνον ἐνθρύψαιο νεοβδάλτῳ γάλακτι. Ἶριν. κελεύει συμμίσγεσθαι τούτοις τὴν ἰλλυρικὴν ἶριν. Δρίλων δὲ ποταμὸς ἰλλυριῶν καὶ νάρων. ὃς διαχωρίζει τοὺς ἰλλυριοὺς καὶ λιβύρνους. ἐνταῦθα καὶ ὁ κάδμος καὶ ἡ ἁρμονία ᾤκησαν. οἳ καὶ εἰς ὄφεις μετεβλήθησαν. ὡς φησὶ καὶ διονύσιος. κεῖθ' ὡς εἰς ὀφίων σκολιῶν γένος ἠλλάξαντο.

Ἤν τε

Ἥν τε μελισσαῖος περιβόσκεται οὐλαμὸς ἕρπων.
Καὶ μυρίκης λάζοιο νέον πανακαρπέα θάμνον
Μάντιν ἐνὶ ζωοῖσι γεράσμιον, ᾗ ἐν Ἀπόλλων
Μαντοσύνας Κορυπαῖος ἐθήκατο καὶ θέμιν ἀνδρῶν.
Μὶξ δὲ κονυζῆεν φυτὸν ἔγχλοον, ἠδὲ καὶ ἀκτῆς
Καυλοὺς ἠνεμόεντας. ἰδὲ πτερὰ πολλὰ καὶ αὐτὴν
Σαμψύχου. κύτισόν τε καὶ εὐπλαγέας θυμαλίδας.
Πάντα δ᾽ ἐλιγδὴν θρύπτε καὶ ἐν σκαφίδεσσι δοχαίαις,
Φαρμακτῶν μέθυ κεῖνο χοὸς δεκάτῃ ἐνὶ μοίρᾳ.
Ἀλλ᾽ ἤτοι γερύνων κανάχοι περὶ ἄλλα τοκῆες
Βάτραχοι ἐν χύτρῃσι καθεψηθέντες ἄριστοι
Βάμματι. πολλάκι δ᾽ ἧπαρ ἐνὶ σχεδίῃ ποθὲν οἴνῃ,
Ἢ αὐτοῦ σίνταο κάρη κακὸν, ἄλλοτε νύμφαις
Ἐμπιθὲν, ποτὲ δ᾽ οἴνου ἐνὶ σταγόνεσσιν ἀρήξει.
Μὴ σύ γε λιχεύσοιο λιπεῖν πολυδευκέος αὔθην,

Ἥν τε μελισσαῖος περιβόσκεται. ὅπου φησὶν οἱ δύο ὁ κάδμος καὶ ἡ ἁρμονία, δράκοντες δασπλῆτες γενόμενοι, τὸν νομὸν στείβουσι. τουτέστι τὸν πρὸς νομὴν ἐπιτήδειον τόπον πατοῦσι· καὶ δεῦρό εἰσι πεινητικοί. ἐρείκη δὲ, εἶδος βοτάνης. ἥτις φύλλα ἔχει τῷ κισσῷ παραπλήσια. μακρότερα δὲ καὶ τραχύτερα. οὐλαμὸς δὲ νῦν ἡ τῶν μελισσῶν τάξις. κυρίως δὲ ἡ στρατιωτικὴ τάξις. καὶ τὸ ἕρπων δὲ καταχρηστικῶς εἴρηται, ἀντὶ τοῦ ἱπτάμενος.

Πανακαρπέα. ἤγουν περιθαλπέα. ἢ τὸν ἁπαλὸν ἔτι καὶ νέον καὶ πάντῃ ἄκαρπον. οὐδέπω γὰρ ὁ τοιοῦτος ἐστὶ καρποφόρος. ἢ πάντῃ ἄκαρπον. ἐπειδὴ ἄκαρπός ἐστιν ἡ μυρίκη. καὶ ταύτῃ ἐνομοθέτησεν ὁ ἀπόλλων τοὺς μάντεις μαντεύεσθαι. διὸ καὶ ἐπίσημον τὸν θάμνον τῆς μυρίκης μάντιν φησίν. ἀλλὰ καὶ μάγοι καὶ σκύθαι μυρικίνῳ μαντεύονται ξύλῳ. καὶ γὰρ ἐν πολλοῖς τόποις ῥάβδοις μαντεύονται. δίνων δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῆς τρίτης συντάξεως καὶ τοὺς μάντεις φησὶ μήδοις ῥάβδοις μαντεύεσθαι. ἡρόδοτος δὲ ἔν τε τῇ τετάρτῃ καὶ ἐν ἄλλαις, ἐν πολλοῖς παρήγαγε τόποις καὶ ἐν τῇ εὐρώπῃ τινὰς διὰ μυρίκης μαντευομένους. καὶ ἐν λέσβῳ ὁ ἀπόλλων μυρίκης κλάδον ἔχει. ὅθεν καὶ μυρικαῖος καλεῖται. καὶ ἀρχαῖος φησὶν ἐν τοῖς περὶ ἀρχαναλιτίδην καὶ τὸν πρὸς ἐρυθραῖον πόλεμον, φανῆναι τὸν ἀπόλλωνα καθ᾽ ὕπνον ἔχοντα μυρίκης κλῶνα. καὶ μητρόδωρος ἐν τῷ περὶ συνηθείας, ἀρχαιότατον εἶναι φησὶ φυτὸν τὴν μυρίκην. καὶ τοὺς αἰγυπτίους ἐν τῇ τοῦ διὸς πομπῇ ἐστεφανῶσθαι μυρίκῃ, καὶ παρὰ μήδοις, τοὺς μάγους. Κορυπαῖος. τινὲς θεσσαλικός. κορύπη γὰρ πόλις θεσσαλίας. γράφεται καὶ ὀρόπειος. ὀρόπεια δὲ πόλις βοιωτίας, ὅπου διασημότατον ἱερὸν ἀπόλλωνος. Μὶξ δὲ ἤγουν μεμιγμένον κονυζῆεν δὲ φυτὸν τὸ τῆς κονύζης. ἤγουν τὴν κόνυζαν ἔτι ἔγχλοον. ἡ δὲ ἀκτὴ κατὰ θεόφραστον ἐν τῷ περὶ φυτῶν, θαμνῶδες φυτόν ἐστι. ἔχει δὲ ῥάβδους πηχῶν ἕξ. Κύτισόν τε. ἀρχίλοχος τὸν κύτισον φυτόν φησιν ὠφέλιμον εἶναι τοῖς θρέμμασιν. ὅτι πλῆθος γάλακτος ποιεῖ. ὁ δὲ Μίκτων ἐν τῷ περὶ ῥιζοτομικῶν περὶ θυμαλίδος φησὶ, τρία εἶναι εἴδη κραταιίας. καλεῖσθαι δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἄρσεν, ὑπό τινων δὲ κώβιον. εἶναι δὲ θαμνίσκον ἔχοντα ῥάβδους ἐρυθράς. τὸ δὲ δεύτερον, μυρίνην. τὸ δὲ τρίτον, θυμαλίδα. εὐπλαγέας δὲ αὐτάς φησιν, ἀντὶ τοῦ πολὺν ὀπὸν ἐχούσας, ἢ γαλακτώδεις. ἤγουν πληθυνούσας τὸ γάλα. σκαφίδεσσι δὲ δοχαίαις, ἀντὶ τοῦ ἀγγείοις δεκτικοῖς. ὅμηρος, γαλοί τε σκαφίδες τε. Δεκάτῃ. ἤγουν τὸν οἶνον ἐμβαλεῖς τὰ εἰρημένα τῇ δεκάτῃ τοῦ χοός. ἢ τὸ ὑπὲρ τοῦ χοὸς δεκαζόμενον. δέκα δὲ κοτύλας καὶ πλέον. Γερύνων. ἤγουν τὰ γεννήματα τῶν βατράχων, ἤτοι οἱ μικροὶ

καὶ αἱ διάπλασοι βάτραχοι. ζῶντας οὖν φησὶ τοὺς βατράχους ἕψησον μετὰ οἴνου ἢ ὄξους. ἢ ὕδατος καὶ πίε. Πολλάκι. τρεῖς εἶναι φησὶ θεραπείας. μίαν μὲν, ἑψηθέντων τῶν βατράχων. ἑτέραν δὲ τοῦ ἥπατος μετὰ κερκυραίου οἴνου. ἄλλην τῆς κεφαλῆς ἢ ἐν οἴνῳ ἢ ἐν ὕδατι. ἐνὶ χεδίνῃ δὲ, ἤτοι ἐν τῷ τυχόντι, ἢ αἰγυπτίῳ. χεδία γὰρ πόλις αἰγύπτου πλησίον τῆς χώρας. Δημήτριος δὲ, χέδιον οἶνον τὸν κερκυραῖον φησί. ἔστι γὰρ πεπηγὼς ὡς ἀγαθοκλῆς ἐν τῷ περὶ διαίτης. Η αὐτοῦ σίνταο. περὶ τοῦ ἔχεος τοῦτο φησίν. ἡ γὰρ κεφαλὴ τούτου ἑψηθεῖσα μετὰ οἴνου, ὠφελεῖ. ἐμπιοθὲν δὲ, ἤγουν ποτισθέν. ποθέν. Ελιχρύσοιο, τὸ ἑλίχρυσον ἄνθος ἐστὶν οὗ μέμνηται καὶ Θεόκριτος. πολυδευκέος δὲ, τοῦ γλυκέως. τοῦ ἡδυτάτου. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκὺ παρ' αἰτωλοῖς. ὅθεν ἀδευκὴς ὁ πικρός. αὐθὴν δὲ θηλυκῶς εἶπε τὸ ἄνθος. τὸ δὲ κόρκορον εἶδος βοτάνης ἐστὶν ἢ λαχάνου εὐτελοῦς. ὅθεν καὶ παροιμία, καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοις. καὶ ὁ Φαινίας μέμνηται τούτου. ἔστι δὲ ἀεὶ κατακλινόμενον. ὅθεν καὶ ἠμυόεν αὐτὸ εἶπεν, οἱονεὶ ἠμυκὸς φύλλον ἔχον. ἢ ἠμυόεν, δηλαδὴ κεκλεισμένον. ὡς ἡσίοδος. μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη. ἐπειδὴ πάντα ἐν χειμῶνι συνεσταλμένα εἰσὶ καὶ ἠσφαλισμένα.

Πανάκτειόν τε τὴν ὁμοίαν πανακτείῳ. τινὲς δὲ πανάκειον τὴν πάντας ἰωμένην. καὶ ἐπεκτάσει τοῦ τ διὰ τὸ μέτρον πανάκτειον. Διοκλῆς δὲ τὴν κονίλην φησίν. ἐφ' ὧν μὲν ἡράκλειον καλεῖσθαι καὶ ὀρείγανον. ἐφ' ὧν δὲ ἀγρίαν ὀρείγανον καὶ πανακίδα. καὶ πανάκτειος οὖν καὶ κονίλη, ταὐτόν ἐστι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἡράκλειον καὶ ὀρείγανον. πέτριχος δὲ, ἐν τῷ ὀφιακῷ φησίν. ὅτι κονίλος διαφέρει τῶν βοτανῶν. Σὺν καὶ

Κόρκορον ἠμυόεντα πανάκτειόν τε κονίλην,
Ἥν τε καὶ ἡράκλειον ὀρείγανον ἀμφενέπουσι.
Σὺν καὶ ὄνου πέταλον ὀρείγανον, ἀμφί τε θύμβρης
Στρομβεῖα ψώχοιο κακῆς ἐμφόρβια νούσου.
Ἄγρει μὴν, ὀλίγαις μηκωνίσι ῥάμνον ἐΐσην
Ἑρσομένην, ἀργῆτι δ' ἀεὶ περιτέτροφεν ἄνθει.
Τὴν, ἤτοι φιλέταιρον ἐπίκλησιν καλέουσιν
Ἀνέρες, οἳ Τμώλοιο παραὶ Γύγαό τε σῆμα
Παρθένιον ναίουσι λέπας, τόθι κλέζος ἀεργοὶ
Ἵπποι χιλεύουσι, καὶ αὐτολαί εἰσι καΰστρου.
Νῦν δ' ἄγε τοι ῥίζας ἐρέω ὀφίεσιν ἀρωγούς.
Ἔνθα δύω ἐχίεα πιφάσκεο. τῆς δὲ, τὸ μέν που,
Ἀγχούσῃ προσέοικεν ἀκανθῆεν πέταλον,
Ταῦρον ἐπεὶ τυτθόν τε καὶ ἐν χθονὶ πυθμένα τείνει.

ὄνου. ὄνου πέταλον καλεῖται, οἱονεὶ ὀνόφυλλον. τὸ στρομβεῖα δὲ ψώχοιο, ἀντὶ τοῦ τὸ περιφερῆ καὶ τὸν λέωσον. καὶ τὸ τῆς κακῆς ἐμφόρβια νόσου, οἱονεὶ δαπανητικὰ τῆς νόσου. ἤγουν δι' ὧν ἡ νόσος ἐσθίεται. ἤτοι θεραπεύεται. Ἄγρει μὴν, ἀντὶ τοῦ ἄγε μὴν ταῖς μικραῖς μήκωσι τὴν ὁμοίαν ῥάμνον κατὰ τὸ μέγεθος. τουτέστιν οὕτω μικρὸν κλάδον ῥάμνου. ῥάμνος δὲ, φυτὸν ἀκανθῶδες. ἑρσομένην δὲ, ἤγουν βρεχομένην. δροσιζομένην, αὐξομένην. σημειωτέον δὲ, ὅτι τὸ ἀκανθῶδες φυτὸν ἡ ῥάμνος παρὰ μυσοῖς καὶ λυδοῖς φιλέταιρος ὀνομάζεται. Τμῶλος δὲ, ὄρος λυδίας. γύγου δὲ σῆμα, τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος, ὥς φησιν ἱππῶναξ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν λυδιακῶν ἰάμβων. ἢ τὴν γυγαίαν λίμνην λέγει, ἀπὸ γύγου τοῦ ἑκατογχείρου. γυγαία γὰρ λίμνη λυδίας καὶ μυσίας. καὶ τὸ παρθένιον δὲ λέπας, ἀκρωτήριον τῆς λυδίας οὕτω καλούμενον. καὶ κλέζος ὄρος λυδίας ἢ τόπος. ἢ ποταμὸς ἔνθα πολλοὶ ἵπποι νέμονται. ἀργοὶ δὲ, οἱ μὴ ἕλκοντες ἅρματα. ἀργοὶ δὲ ἵπποι

πρῶτον

πρῶτον ἐκεῖ ἐξάφησαν. πρῶτον δὲ ἢ αὐτοὶ ἠροτρίων. χιλεύουσι δὲ, ἤγουν τρέφονται ἐσθίοντες. ἢ καὶ ἐσθίουσιν. Ἔνθα δύω ἐχίοιο. ἤγουν δύο εἴδη ἐχίου. οὕτω δὲ ὠνόμασται διὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ὠφέλειαν. τοὺς γὰρ ὑπὸ ἔχεως δηχθέντας θεραπεύει. ὅτι δὲ δύο εἴδη μαρτυρεῖ καὶ Νουμήνιος ἐν τῷ θηριακῷ. καί φησι τὸ ἕτερον ὠφελεῖν. κατὰ δὲ Νίκανδρον καὶ ἄμφω ὠφελεῖ τοὺς ὑπὸ ἔχεως δηχθέντας. διὸ καὶ οὕτως ἐκλήθησαν, ὧν τὸ ἓν τὸ μικρὸν ὠκιμοειδές ἐστιν. ὠκίμῳ γὰρ ἔχει τὰ φύλλα παραπλήσια. τὸ γὰρ ὤκιμον διὰ τοῦ, ἀγχούσῃ δηλοῖ. ἔχει δέ φησι καὶ ἀκανθώδη φύλλα τὸ μικρὸν ἔχιον. μικρὰν δὲ τὴν ῥίζαν καὶ ὑπὸ γῆν οὖσαν ἐλάχιστον.

Ἡ δ' ἑτέρη πετάλοισι καὶ ἐν καλύκεσσι θάλλει
Ὑψηλή. ὀλίγον δὲ πέριξ πορφύρεται ἄνθει.
Βλάστη δ' ὡς ἔχιος. σφεδανὸν δ' ἔφυ πυθμένα ῥηνόν.
Τῶν μὲν, ἀπ' ἀνδρακάδα προταμὼν ἰσήρεα χεύαισμεν,
Ἢ σφέλᾳ ἢ ὅλμῳ κεάσας ἢ ῥωγάδι πέτρῃ.
Ἠὲ σὺ γ' ἠρύγγοιο καὶ ἀλθήεντος ἀκάνθου
Ῥίζαν λειώσαιο, φέροις δ' ἰσόρροπες ἄχθος
Ἀμφοῖν, καὶ κλώθοντος ἐν ἀρπέζαισιν ἐρίνου.
Λάζεο δ' εὐκνήμοιο κόμην βρίθουσαν ὀρείης,
Καὶ σπέραδος νεμεαῖον ἀειφύλλοιο σελίνου,
Σὺν δὲ καὶ ἀννήσοιο τὸ διπλοῦν ἄχθος ἀείρας
Ῥίζαις ὁλκήεσσαν ὑπὸ πλάστιγγα πεσοῦσαν.
Καὶ τὰ μὲν, ὀργάζοιο καὶ ἐν ἑνὶ τεύχει μίξας,
Ἄλλοτε μὲν τ' ἐχίων ὀλοὸν σίνος ἄλλοτε τύμμα
Σκορπιόεντά τε δῆγμα τ' ἐπαλθήσαιο φάλαγγος.

Ἡ δ' ἑτέρη. τὸ δὲ ἕτερον φησὶν ἔχιον φύλλοις καὶ κλάδοις ὑψηλοῖς ἀεὶ θάλλον, ὀλίγῳ περιστρέφει ἄνθει. κάλυξ δὲ τὸ κεκλεισμένον ἄνθος τοῦ ῥόδου. νῦν δὲ ἴσως τὸν βλαστὸν σημαίνει. εὕρηται καὶ κάλχαισι. κάλχη δὲ τὸ ἄνθος. ἢ ζῶον. ὃ βάπτεται πορφύρα. Βλάστη. ἡ βλάστη ἤγουν ὁ στέλεχος ὥσπερ τοῦ ἐχίου. ἔχις δὲ εἶδος βοτάνης. σφεδανὸν δὲ τὸ τραχὺ καὶ σκληρόν. καὶ σφοδρόν. ἀνδρακάδα δὲ, τὴν μερίδα φασὶν οἱ νεώτεροι. ἀλλ' ὅμηρος ἐπιρρηματικῶς ἀνδρὰξ εἶπεν. ἀπὸ τούτων οὖν φησὶ τῶν ἐχίων ἀνδρακάδα κόψας ἤγουν μερίδα ἰσόμοιρον. ἰσήρεα γὰρ τὸν ἰσόσταθμον ἤγουν ἰσόζυγον. σφέλα δὲ κυρίως μὲν, τὸ ὑποπόδιον. νῦν δὲ ξύλον κοῖλον. ὥσπερ καὶ ὅλμος. ῥωγάδι δὲ πέτρῃ, τῇ λιθίνῃ ἴσως δή. κεάσας δὲ, ἤγουν τρίψας. Ἠὲ σύ. ἤρυγγος βοτάνη ἐστίν. ἀλθήεντος δὲ ἀκάνθου, ἤγουν θεραπευτικοῦ. λαβὼν τοίνυν τοῦ ἠρύγγου καὶ τοῦ ἀνθεμώδους ἀκάνθου τὰς ῥίζας, ἰσοβαρῆ κίνησον. καὶ τρίψας πότισον. ὁ δὲ ἀριστοτέλης διαλεγόμενος περὶ τοῦ ἠρύγγου φησί. νέας ἀγέλης   αἰγῶν διακρινομένων. καὶ αὐτὸς ἵσταται καὶ οἱ ἐπακολουθοῦντες. μνημονεύει δὲ τοῦ ἀκάνθου καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν. μάγον δὲ ἀμφοτέρας τὰς βοτάνας, φησὶ φύλλα ἀκανθώδη ἔχειν. Κλώθοντος. γράφεται καὶ χλοάοντος. τὸν δὲ ἐρινὸν τὸν καὶ ἐρινεὸν Διοκλῆς ἐν τῷ ῥιζοτομικῷ φησὶν εἶναι ὅμοιον ὠκίμῳ. βοηθεῖ δὲ πρὸς τὰ θηρία. φύεται δὲ πρὸς ποταμοὺς. καὶ κρήνας. καὶ τόπους εὐηλίους, καὶ ὑπωρείας. ἃς δὴ καὶ ἀρπέζας εἶπεν. ἀρπέζα γὰρ, οἱονεὶ ὀροπέζα. φησὶ τοίνυν ὅτι ἴσον βάρος φέρε ἠρύγγου. καὶ ἀκάνθου, καὶ τοῦ ἐρινεοῦ, τοῦ κλώθοντος ἤγουν κυκλοῦντος καὶ ἀποκρεμαμένου καὶ ἠρτημένου, ἐν ταῖς ἀρπέζαις. εὐκνήμοιο δὲ ἤγουν εὐκλάδου. ἡ εἶδος βοτάνης. τοῖς δὲ δυσὶν ὀνόμασιν ἐχρήσατο ἀπὸ ἑνὸς, εὔκνημον καὶ ὄρθον καθ' ἑνὸς εἰπών, ἢ εὐκνήμου. ἤγουν εὐαξοῦς κλάδους ἐχούσης. σπέραδος δὲ αὐτὶ τοῦ σπέρμα. καὶ κλίνεται τοῦ σπεράδους. ὡς τενάγους. νεμεαῖον δὲ ὅτι ἐν νεμέᾳ εὑρέθη ἡ βοτάνη αὕτη. καὶ ἀείφυλλον, διὰ τὸ μὴ ἀποβάλλειν τὰ φύλλα. οὐ γὰρ φυλλορροεῖ.

Ἀννήσοιο. διὰ δύο νν. ἀττικῶς. ἤγουν ἀνήσου. ὀλκήεσσαν δὲ, τὴν ὁλκὴν καὶ βάρος ἔχουσαν διὰ τὰς ῥίζας. ἢ ἐπὶ τὴν ὁλκήεσσαν πλάστιγγα πεσοῦσαν. Ἄλλοτε μὲν τ' ἐχίων. νῦν

μὲν τοὺς ὀφιοδήκτους, νῦν δὲ τοὺς σκορπιοδήκτους, ἄγε ὅτι τοὺς ὑπὸ φαλαγγίων δηχθέντας θεράπευε.

Τριπλόον ἐνθρύπτων ὀδελοῦ βάρος ἔνδοθεν οἴνης.
Φράζεο δ' αἰγλήεντα χαμαιλέον ἠδὲ ὀρφνόν.
Δοιοὶ δ' ἀμφὶς ἔασιν· ὁ μὲν, ζοφοειδέλος ὠπὴν
Ἤικται σκολύμῳ. τροχέην δ' ὑπεχεύατο χαίτην.
Ῥίζα δέ οἱ βεβαρής τε καὶ ἄθαλος· ἥ δ' ὑπὸ κνημοῖς
Σκιεροῖς ἐντελέθει φυξήλιος ἐννεμέεσθαι.
Τὸν δ' ἕτερον δήεις αἰεὶ πετάλοισιν ἀμαυρόν.
Μέσσῃ δ' ἐν κεφαλῇ φύεται πεδόεσσα μολοβρὴ
Ῥίζα θ' ὑπαργήεσσα, μελίζωρος δὲ πάσασθαι.
Τῶν δὴ κυάνεον μὲν ἀναίνεο. τοῦ δ' ὑπὸ φάρσους
Δραχμαῖον πότι μοῖο πιεῖν, ὕδασι ταράξας.
Ἄλλην δ' ἀλκιβίοιο φερώνυμον αἴρεο ποίην,
Δράχμα χερὸς πλήσας· παύρῳ δ' ἐν νέκταρι πίνοις.
Τὴν μὲν, τῶν σκοπέλοισι φαλακραίοισιν ἐπακτήρ,
Κρύμνης ἂμ πεδίον καὶ ἀνὰ γράσον, ἠδ' ἵνα θ' ἵππου
Λειμῶνες, σκυλάκεσσιν ἀμυκλαίῃσι κελεύων,
Κνυζηθμὸν κυνὸς οὖλον ἐπώλενε θυμολέοντος.

Τριπλόον. ἤγουν τριπλοῦν βάρος ἐνθρύπτων ἐν οἴνῳ. τουτέστι τριώβολον, τρεῖς ὀβολούς. ὁ γὰρ νοῦς αὐτοῦ ἐστιν οὗτος. ἐλαίας φύλλα καὶ σελίνου ῥίζας, καὶ ἀννήσου τὸ διπλάσιον βάρος, τὰς εἰρημένας τρεῖς ῥίζας, ἐχείων λέγω, καὶ ἠρύγγου καὶ ἀκάνθου καὶ σελίνου, λαβὼν, τρίψον. καὶ ἐν ἀγγείῳ μίξας, ἔχε εἰς βοήθειαν ὀφεοδήγματος, ἢ εἰς τύμμα σκορπίου, ἢ ῥωγὸς πλῆγμα. ἀλλ' ὁπότε ἐξ αὐτοῦ διδόναι ἐθέλοις τινὶ, ὀδελοῦ βάρος τριπλοῦν σταθμήσας, βάλε ἐν οἴνῳ, καὶ οὕτω δίδοθι. Χαμαίλεον. δύο εἴδη εἰσὶ χαμαιλέου. ὁ μὲν, λευκός. ὁ δὲ, μέλας. ὃν ποικίλον τινές φασι διὰ τὸ μέλαν, ὡς κρατεύας. μνημονεύει δὲ καὶ ἀμφοτέρων θεόφραστος. ζοφοειδέλος δὲ, ὅτι ζοφώδης ἐστὶ κατὰ τὴν ὄψιν. ἤικται δὲ, ἤγουν ὅμοιός ἐστι σκολύμῳ. ὁ δὲ σκόλυμος, εἶδος βοτάνης. οὗ καὶ ἡσίοδος μέμνηται. ἦμος δὲ, σκόλυμός τ' ἀνθεῖ. τροχέην δὲ χαίτην, ἤγουν περιφερῆ. τὰ δὲ χαμαίμηλα, ὅμοιά ἐστι ὀριγάνῳ. τὴν δὲ τοιαύτην σκιάδειον καλοῦσιν. Σκιεροῖς δὲ, σκιεροῖς. ἀνηλίοις. κοίλοις. σκιὰν ἀποτελοῦσι. πεδόεσσα δὲ, ἤγουν χαμαιπετής. χαμηλή. διὸ καὶ μολοβρὴν εἶπεν, οἱονεὶ μολυβδοειδῆ. μόλις αὐξανομένην, ἢ ταπεινήν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ταπεινῶν τῶν ἐπὶ τῇ βορᾷ μολούντων. βούλεται δὲ λέγειν, ὅτι καυλὸν οὐκ ἔχει. ἀλλ' ἐν μέσοις τοῖς φύλλοις ἐστὶν ἡ κεφαλὴ κειμένη. φάρσος δὲ, ἤγουν κλωνάριον ἢ τὸ ἐκτὸς τῆς ῥίζης φλοιῶδες. ἢ μερίδα. Ἄλλην δ' ἀλκιβίοιο. τουτέστιν ἄλλην βοτάνην. ἄλλο εἶδος. ἄλλο ἀλκιβίειον. φερώνυμον δὲ αὐτὸ εἶπεν. ἐπειδὴ ἀλκεῖ ἤγουν βοηθεῖ τῇ δυνάμει τοῖς χρωμένοις αὐτῇ εἰς ἀλεξητήριον. Φαλακραίοισι. φάλακρα ἀκρωτήριον τροίας. ἢ φαλάκραι τὰ ἐν τροίᾳ παραλίου ἀκρωτήρια. ὧν τὰ ὀνόματα, λεκτόν. πέργαμον, καὶ ἴδη. κρύμνη δὲ καὶ γράσος, πεδία εἰσὶ τροίας. ἵππου δὲ τὸν δούρειον λέγει. καὶ λειμῶνας δὲ τοὺς τόπους, ἐν οἷς ὁ ἵππος γέγονεν. ἀμυκλαίας δὲ κύνας, τὰς λακωνικάς. Ἐπώλενε. γράφεται καὶ ἐφώρασε. καὶ εἰ μὲν ἐπώλενεν, οὕτω. ταύτην τὴν βοτάνην εὗρεν ὁ ἐπακτήρ, ἐν τοῖς φαλακραίοις σκοπέλοις, ὅτε ἀνὰ τὸ πεδίον τῆς κρύμνης καὶ τὸν γράσον, κελεύων τοῖς λακωνικοῖς σκύλαξιν, ὦλεν τὸν κνυζηθμὸν καὶ τὴν ὑλακὴν τοῦ θυμολέοντος κυνὸς ἐπώλενεν. ἤγουν διήγειρεν. νοεῖται δὲ τὸ εὗρε καὶ τὸ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐκτός. εἰ δὲ ἐφώρασε, νοεῖται ἢ διὰ μόνον. ἢ ἡ διὰ τὸν κνυζηθμὸν τοῦ κυνὸς, ἐφώρασε τὴν βοτάνην.

Ὅστε μεταλλεύων αἰὸς ῥόθον ἐνστείβῃ ὕλης,
Κανθῷ ἐνὶ ῥαιστῆρι τυπὴν ἀνεδέξατο χέλυνης.
Καὶ τὴν μὲν, κλάγξας ἀφεκὰς βάλε. ῥεῖα δὲ ποίης
Φύλλα κατέβρυξε. καὶ ἀλύξατο φοινὸν ὄλεθρον.
Λάζεο δ᾽ ἔγχλοα φλοιὸν ἐλαιήεντος κρότωνος
Συμμίγδην πετάλοισι μελισσοβότοιο δασείης.
Ἠὲ καὶ ἠελίοιο τροπαῖς ἰσώνυμον ἔρνος.
Ἥθ᾽ ὑπεριονίδαο πολυστρέπτοιο κελεύθοις
Τεκμαίρει γλαυκοῖσιν ἴσον πετάλοισιν ἐλαίης.,
Αὔτως δὴ ῥίζαν κοτυληδόνος, ἥ τοῦ νακρυμὸν
Ῥηγνυμένων ὀλοφυγδὸν δ᾽ ἤφυσε ποσσὶ χίμετλα.
Δή ποτε δ᾽ ἢ βλωθροῖο πυρίτιδος ἔγχλοα φύλλα.
Ἢ σκολοπενδρείοιο φέρειν ἄπο καυλὸν ἀμήσας.
Ἄγρει καὶ πάνακες φλεγυήιον, ὅ ῥά τε πρῶτος,
Παιήων μέλανος ποταμοῦ παρὰ χεῖλος ἄμερσεν,
Ἀμφιτρυωνιάδαο θέρων ἰφικλέος ἔρνος,
Εὖτε σὺν ἡρακλῆι κακὴν ἐπυράκτεεν ὕδρην.

Ὅστε. ὅστις ὀκνῶν δηλαδὴ ἐδήχθη ὑπὸ χελύνης, ζητεῖ τὴν αἶγα. στείβω μὲν οὖν τῇ βάσει. γράφεται δὲ καὶ τρίβω. κανθὸν δὲ λέγει τὸ κάτω τῆς ῥινὸς μέρος. ἤγουν τὸ ῥάμφος. καὶ τοῦ κανθοῦ, τὸ μὲν πρὸς τὴν ῥῖνα μέρος ῥαιστὴρ λέγεται, ὅπερ ῥαίνεται τοῖς δάκρυσι. τὸ δὲ ἕτερον προσώπιον. Λάζεο γράφεται καὶ ἄσαι, οἱονεὶ χορτάσαι. κορεσθῆναι. ἐμπλησθῆναι. ἀπαρέμφατον δὲ ἐστὶν ἀντὶ προστακτικοῦ. ἐλαιήεντος δὲ, ἤτοι ἐλαιώδης. ἢ ἰταλικόν. ἐλαία γὰρ πόλις ἰταλίας. κρότων δὲ εἶδος φυτοῦ, ὅμοιον πεύκῃ. συμμίγδην δὲ, ἀντὶ τοῦ μεμιγμένως τοῖς φύλλοις τοῦ μελισσοφύλλου. λέγει οὖν τὸν φλοιὸν τοῦ κρότωνος, ἢ αὐτὴν τὴν ῥίζαν μετὰ τῶν φύλλων τῆς δασείας μελισσοφύλλου. καὶ τὴν σκορπίουρον τὴν λεγομένην ἰσχύουσάν τε καὶ ἡλιοτρόπιον, λευκὰ φύλλα ἔχουσαν ἐλαίας ἐοικότα φύλλοις. καὶ ῥίζαν κοτυληδόνος, τὴν ἰωμένην τὰ ἀπὸ κρυμοῦ γινόμενα τῶν ποδῶν ὑπεκκαύματα, καὶ τῆς πυρίτιδος χλωρὰ φύλλα, καὶ τοῦ σκολοπένδρου τὸν καυλὸν, ἢ πανάκειον, πάντα ταῦτα ὠφελεῖν εἰς τοὺς ὀφιοδήκτους. Σκορπίουρος οὖν ἡ βοτάνη καλεῖται, ἐπειδὴ ἡ ῥίζα αὐτῆς ἐμφερής ἐστι τῷ τοῦ ζώου κέντρῳ, ἀθερώδης οὖσα, ἔοικε δὲ τῇ τῆς κοτυληδόνος. οἱ δὲ κλάδοι αὐτῆς ἀειθαλεῖς, λευκὰ φύλλα ἔχοντες ὡς ἡ ἐλαία, εἰς ὕψος ἀνατείνονται, ὅμοιοι ὄντες τοῖς ἀεὶ χλοάζουσι τῆς μολοθόρου. αὕτη φύεται ἐν ψαφαρᾷ γῇ ἢ ὀρεινῇ καὶ κρημνώδει. ἡλιοτρόπιος δὲ διὰ τὸ πρὸς ἥλιον ἀεὶ στρέφεσθαι, ὥσπερ καὶ ἡ ἀνεμώνη. ἰσχύουσα δὲ, ὅτι τὸ ἐν αἰγύπτῳ αὐτῆς φυτὸν ἀκανθῶδες τοιαύτην ἔχει δύναμιν. ὅταν γὰρ αὐτῆς ἅψηταί τις, μαραίνεται αὐτῆς τὰ φύλλα. ἐπειδὰν δὲ ἐάσῃ, πάλιν ἀναθάλλουσιν. ἰσώνυμον οὖν ταῖς ἡλίου τροπαῖς, τὸ ἡλιοτρόπιον λέγει, ὅπερ οὕτω καλεῖται, διὰ τὸ πρὸς τὰς τροπὰς τοῦ ἡλίου τρέπεσθαι. ἐν γὰρ τῷ ἡλιοτρόπῳ, καὶ αὐτοῦ τὰ φύλλα τρέπεται. τεκμαίρει δὲ, ἤγουν σημαίνει. φαίνει. δεικνύει. ἴσον δὲ τοῖς πετάλοις τῆς ἐλαίας, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἡ ἐλαία τὰ γλαυκὰ τῶν φύλλων ἄνω ἔχει ἐν θέρους ὥρα. τὰ δὲ μέλανα, χειμῶνος. Κοτυληδόνος. καὶ ἡ κοτυληδὼν εἶδος φυτοῦ ὅμοιον κυμβάλῳ, ἐν θριγκοῖς φυόμενον. ἐὰν δέ τις φάγῃ αὐτὴν, ἔχων χίμετλα ἐν ποσὶν, ἰᾶται. κρατεύας δὲ ἐν ῥιζοτομικῷ προστίθησιν. ὅτι καὶ αἱ ὄϊες τοὺς ἄρνας μὴ στέργουσαι, ἐάν τις τρίψας κοτυληδόνα δῷ μεθ᾽ ὕδατος, στέργουσι. τὸ δὲ ἤφυσεν, ἀντὶ τοῦ ἰάσατο, ἐθεράπευσε. Τὴν δὲ πυρῖτιν, τὴν καὶ πύρεθρον καλουμένην, βλωθρὸν ὠνόμασεν. ἡ πυρῖτις καλεῖται, διὰ τὸ δριμεῖα εἶναι. βλωθρὸς δὲ, ἤγουν ἁπαλὴ χλωρά. ἢ μεγάλη μακρά. μολοθαίρητις οὖσα. καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β, βλωθρή. μνημονεύει δὲ αὐτῆς καὶ ἰόλαος λέγων αὐτὴν χρησιμεύειν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πυρῖτις βοτάνη. ἣν πρὸς-

πάντων γὰρ φησὶ θηρείων δῆξιν ἀγαθὴν εἶναι ὡς δὴ καὶ ἀριστεύας. Καὶ κισσὸ ὁλοπένδρειος δὲ, βοτάνη ἐστὶν, ὡς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ νάρθηκι ὁ ἀνδρέας εἶπεν. ἔοικε δὲ τὸ πέταλον σκολοπένδρᾳ τῷ θηρείῳ. στυπτικὸν δέ ἐστι. καὶ βοηθεῖ τοῖς θηριοδήκτοις. Καὶ τὸ πάνακες δὲ, τὸ ἀσκληπιανικόν, εἶδος φυτοῦ. φλεγυήιον δὲ, διότι ἐν φλεγύαις ἔθνος τῆς φωκίδος φύεται. φλεγύαι γὰρ ἔθνος φωκίδος παρὰ δελφοῖς ᾤκησαν. ἢ ἐπεὶ οἱ δελφοὶ ἀπόλλωνος ἱερὸν ὃ φλεγύαι ἱδρύσαντο. ἢ ἐπεὶ ὁ ἀσκληπιὸς τούτῳ λέγεται ἰατρεῦσαι, ὅς τις υἱὸς ἦν τῆς κορωνίδος τῆς θυγατρὸς τοῦ φλεγύου. παιήων δὲ, ὁ ἀσκληπιός. μέλας δὲ, ποταμὸς βοιωτίας. ἡρακλέους γὰρ τὴν ὕδραν ἀναιροῦντος, ὁ ἀδελφὸς ἰφικλῆς πληγεὶς ὑπ' αὐτῆς, ἐθεραπεύθη ὑπὸ ἀσκληπιοῦ. ἢ τὸ ἔρνος ἀντὶ τοῦ ὁ υἱὸς τοῦ ἰφικλέους. ἵν' ᾖ λέγων τὸν ἰόλαον πεπλῆχθαι ὑπ' αὐτῆς. ὅπερ ἄμεινον. οὐ γὰρ ἰφικλῆς, ἀλλ' ὁ τούτου παῖς ἰόλαος συνεστράτευσεν ἡρακλεῖ, ἐπὶ τὴν ὕδραν. τὸ δὲ ἄμερσεν, ἀντὶ τοῦ ἔλαβεν. θέρων δὲ ἤγουν ἰώμενος. ἐπυράκτεεν. ἤγουν, ἔφλεγε.

Εἰ δὲ σύ γε σκύλακας γαλέης ἢ μητέρα λαιδρὴν
Ἀγρεύσειας πρόσπαιον, ἀποσκύλαιο δὲ λάχνην,
Κερφαλέου καθύπερθε πυρὸς σελάοντος ἀϋτμῆς,
Τῆς δ' ἔγκατα πάντα βαλὼν καὶ ἀφόρδια γαστρός,
Φύρσον ἁλὸς θείοιο καὶ ἠελίου δίχα τέρσον,
Μήτι ἐνὶ σκήλῃ νεαρὸν σκίναρ ὠκὺς ἀΐξας.
Ἀλλ' ὁπόταν χρειώ σε καταμπάζῃ μογέοντα,
Σῶχε διακνήσει σκελετὸν δέμας, οἷά τε φαυρὸν
Σίλφιον, ἢ στροφάλιγγα περὶ ξηροῖο γάλακτος,
Οἴνῳ ἐπικνήθων. τὸ δέ τοι προφερέστατον ἄλλων
Ἔσσεται. πάσας γὰρ ὁμῶς ἀπὸ κῆρας ἀλύξεις.
Πολύθεο δ' εἰναλίης χέλυος κρατέουσαν ἀρωγὴν,
Δήγματος εἶλαρ ἔμεν δολιχῶν, ὅσα φῶτας ἀκηροὺς
Ἑρπετὰ σίνονται. τὸ δέ τοι μέγ' ἀλέξιμον εἴη.

Εἰ δὲ σύ γε, σκύλακας καταχρηστικῶς, τὰ τέκνα τῆς γαλῆς. λαιδρὴν δὲ εὐκίνητον, ἀναιδῆ. θρασεῖαν, ἁρπακτικήν. πρόσπαιον δὲ πρόσφατον. ἀποσκύλαιο δὲ, ἤγουν ἐκδείρειας. λάχνη δὲ τὸ δέρμα. κερφαλέου τουτέστι ξηροῦ. ἢ ξηροποιοῦ. καθύπερθε δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπεράνω θεὶς τῆς ἀϋτμῆς τοῦ πυρὸς τοῦ σελάοντος. ἤγουν ἀναπτομένου. ἢ φλογίζοντος. ἀφόρδια, τὰ σκύβαλα. ἔγκατα, τὰ ἔντερα. ταῦτα δὲ φησιν ἐκβαλὼν, αὐτὴν τὴν γαλῆν φύρσον. τουτέστι ταρίχευσον. τῷ ποσῷ ἅλατι, καὶ ἐν σκιαῖς ξήρανον. ἐν δὲ τῷ ἁλὸς, λείπει ἡ μετά. ἵν' ᾖ μετὰ ἁλός. ἠλίου δίχα. ἵν' ᾖ σκιόψυκτον. ἵνα μὴ ἡ ποιότης αὐτοῦ ἤγουν τὸ ὑγρὸν ξηρανθείη ἤγουν ἰκμάς. μὴ δὴ ἐν σκήλῃ ἤγουν ξηρανῇ φησὶ τὸ σκίναρ νεαρὸν ἔτι ὂν ὁ ἥλιος προσπεσὼν ὀξύς. δυσωδία γὰρ περιέσται. ἢ τὴν ἰκμάδα ἀπολέσει. σκίναρ δὲ τὸ γέννημα, παρὰ τὸ σκιρτᾶν. ἢ τὸ σῶμα ἢ σκήνωμα τῆς γαλῆς. ὁπόταν δὲ ἡ χρεὼ ἤγουν ἡ χρεία σε καταλαμβάνῃ καὶ κατεπείγῃ κάμνοντα ὑπὸ τῆς ἀλγηδόνος, διάσωχε τῇ κνήσει δὲ τὸ σκελέτευμα τῆς γαλῆς, κατὰ τὸ καλούμενον σίλφιον ἤγουν τυροῦ στροφάλιγγα. καταμπάζῃ δὲ ἤγουν κατεπείγῃ. σῶχε διακνήσει δὲ, ἀντὶ τοῦ διάσωχε ἢ τρῖβε τῇ κνήσει διὰ εἰς μικρά. σκελετὸν δὲ τὸ ἐσκληκός. ἀφαυρὸν δὲ σίλφιον, τὸ ἀρόσσον χαῦνον ἢ στρυφνὸν τὸ σίλφιον. στροφάλιγγα δὲ, ἣν ἡμεῖς στροφαλίδα λέγομεν. οἷον τυροῦ τροχόν. ἐπὶ ξηροῖο γάλακτος. τουτέστι τυροῦ. ἐπικνήθων ἤγουν ἐπιτρίβων οὕτως, ὡς σίλφιον ἢ τυρόν. προφερέστατον δὲ ἄλλων, ἤγουν ὧν ἄνω εἶπε. γράφεται δὲ ἄλκαρ. Πολύθεο. ἀγάπα τὴν δύναμιν ποθεινὴν φησὶ ἢ ἄκουε τὴν ἐκ τῆς θαλασσίας χελώνης. ἥτις ἀλέξημα γενήσεται τοῦ ἑρπετοῦ τῷ δήγματι. κρατέουσαν οὖν ἀρετὴν, ἀντὶ τοῦ βοήθειαν ἐπικρατοῦσαν. ἢ θεραπευτικήν. ἔσται δὲ αὐτὴ εἶλαρ καὶ ἀλεξητήριον τοῦ δήγματος τῶν δολιχῶν ἑρπετῶν ὅσα ἂν τοὺς ἀνιαροὺς καὶ ἐπιπόνους ἀνθρώπους βλάπτωσιν.

Ἤτοι ὅταν βροχολοιγὸν ὑπὲρ πόντοιο χελώνην
Αἰγιαλῶν ἐρύσωσιν ἐπὶ ξερὸν ἀσπαλιῆες,
Τὴν δ' ἀνακυπτώσας, κεφαλῆς ἄπο θυμὸν ἀράξαι
Μαυλίδι χαλκείῃ, βλοσυρὸν δ' ἐξαίμα χέασθαι
Ἐν κεράμῳ νεοκμῆτι καμινόθεν· ἐκ δὲ πελιδνὸν
Οὐρὸν ἀπηθῆσαι πλαδόωντ' εὐεργέϊ μάκτρῃ.
Ἧς ἔπι δὴ τερσαίοιο διαδρυφὲς αἷμα κεάσας,
Δραχμάων πισύρων μίστων βάρος. ἐκ δὲ κυμίνου
Δοιὰς ἀγροτέροιο, καὶ ἐκ ταμίσοιο λαγωοῦ
Τετράμορον δραχμῇσι δύω καταβάλλεο βρῖθος.
Ἔνθεν ἀποτμήγων, πῖε δραχμαῖον ἐν οἴνῃ.
Καὶ τὰ μὲν ἐν θήρεσιν ἀλεξητήρια δήεις.
Ἔργα δέ τοι σίνταο περιφράζοιο φάλαγγος,
Σήματά τ' ἐν βρυχμοῖσιν· ἐπεὶ ῥ' ὃ μὲν, αἰθαλόεις ῥὼξ
Κέκληται, πισσῆεν, ἐπασσύτερος ποσὶν ἕρπων.
Γαστέρι δ' ἐν μεσάτῃ ὀλοοῖς ἔσκληκεν ὀδοῦσι.

Ἤτοι ὅταν. ὅταν φησὶ τὴν χελώνην ὑπὲρ τῶν αἰγιαλῶν τοῦ πόντου ἕλξωσιν οἱ ἀσπαλιεῖς ἤγουν οἱ ἁλιεῖς, ταύτην ἀνακυπτώσας τουτέστιν ὑπτίαν ποιήσας καὶ ἀναστρέψας ἐπὶ νῶτον τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ὑπόκοψον χαλκῇ μαχαίρᾳ. ἀπὸ θυμὸν οὖν ἀράξαι, ἀντὶ τοῦ φόνευσον. μαυλὶς δὲ μάχαιρα. βλοσυρόν. μέλαν. κακόν. κεράμῳ δὲ, πίθῳ. σαμνίῳ. νεοκμῆτι δὲ, καινῷ ἐκκαμίνου. πελιδνὸν δὲ, ἤγουν μέλανα. οὐρὸς δὲ, ἡ ὑποστάθμη, ἤγουν τὸ ὑδατῶδες τοῦ πεπηγότος γάλακτος. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ αἵματος. ἤγουν τὸ λεπτὸν καὶ ἄπονον. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως. τὸν πελιδνὸν οὐρὸν πλαδόωντα. ἤγουν ὑγρὸν ἀπηθῆσαι. τουτέστι διυλίσαι εὐεργέϊ ἤγουν καλῶς κατεσκευασμένῃ, μάκτρῃ, ἤγουν θυίᾳ ἴσως. πελιδνὸν δὲ, καὶ τὸν μέλανα ὡς ἔφην, καὶ τὸν σεσηπότα καὶ ἰχωρώδη καὶ ἄχρουν οὐρόν. τὸ δὲ εὐεργέϊ, γράφεται καὶ ἐν λαοεργέϊ νῇ ἐκ λίθου κατεσκευασμένῃ. τουτέστι λιθίνῃ. Ἧς ἔπι δὴ γράφεται καὶ ἧς ἐπειδάν. καὶ εἰ μὲν τὸ πρῶτον, οὕτως. ἐφ' ἧς δὴ μάκτρης ξήρανον τὸ αἷμα ἐκχέας τὸν οὐρόν. καὶ αὐτὸ τὸ διαθρυβὲν καὶ διακλασθὲν, διὰ τὸ θρομβῶσαι, αἷμα συντρίψας καὶ λειώσας, τεσσάρων δραχμῶν βάρος καὶ τὰ ἑξῆς δίδοθι πιεῖν. εἰ δὲ τὸ δεύτερον, οὕτως ἐπειδὰν ἧς ἤγουν τῆς χελώνης τὸ αἷμα ξηρὸν ᾖ, κλάσματι καὶ μέρος ἀφελὼν, ὥστε τετράδραχμον εἶναι, μίγνυε μετὰ τῶν ἄλλων εἰδῶν, καὶ τῷ βλαβέντι δίδου ἐν οἴνῳ πιεῖν. ἡ μὲν οὖν φράσις καὶ ὁ νοῦς μᾶλλον ἀπαιτεῖ τὸ δεύτερον τὸ δὲ μέτρον τὸ πρῶτον. Ἐκ δὲ κυμίνου, μίγνυε φησὶ καὶ ἀγρίου κυμίνου δύο δραχμὰς καὶ ἐκ ταμίσου λαγωοῦ τετάρτην μοῖραν τῶν δύο δραχμῶν. τὸ γὰρ τετράμοιρον καταβαλεῖν τῶν δύο δραχμῶν τοῦ ἀγριοκυμίνου. ἀποτμήγων δὲ, ἤγουν ἐκ τῆς εἰρημένης συνθέτου κατασκευῆς, δραχμὴν λαβὼν, μετὰ οἴνου πιεῖν δίδου τῷ βλαβέντι. ἐν δὲ τῷ δραχμαῖον, λείπει τὸ βάρος. Ἔργα δέ τοι σίνταο. ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ θηριακῷ, δέκα γένη φησὶν εἶναι τῶν φαλαγγίων. ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ περὶ θηρίων, καὶ ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι ἐν γαργάθοις γεννῶσι τὰ φαλάγγια. τίκτει δὲ, ὑπὲρ τὰ τριάκοντα. γεννηθέντα δὲ τὰ φαλάγγια, ἀναιροῦσι τὴν μητέρα. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸν ἄρρενα. τὸ οὖν πρῶτον φησὶ φαλάγγιον, ῥὼξ καλεῖται. διὰ τὸ ῥωγὶ σταφυλῆς ἐοικέναι. ῥὼξ οὖν φαλαγγίου εἶδος, ὅπερ κατὰ μέσην γαστέρα τὸ στόμα ἔχει. τοῦτο δὲ καὶ μέλαν κέκληται. τὸ γὰρ πισσῆεν, τὸ μέλαν δηλοῖ. δηλαδὴ πισσῶδες, διὰ τὸ τοιοῦτον εἶναι τὴν χροιὰν ἢ τὴν πνοιήν. ἢ οὕτως. αὐτὸ ὃ κέκληται ῥὼξ, πισσῆεν ἤγουν μέλαν ἐστί. τὸ δὲ οὖν φράζεο, ἀντὶ τοῦ περισκόπει. τὸ δὲ σήματα τ' ἐν βρυχμοῖσιν, ἀντὶ τοῦ καὶ τὰ ἐν τοῖς δήγμασι γινόμενα σημεῖα. τὸ δὲ γαστέρι ἐν μέσῃ ἔσκληκεν, ἤγουν ἐξήρανται κατὰ μέσην τὴν γαστέρα. ἤγουν τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας κατὰ μέσην τὴν γαστέρα ἔχει.

Τοῦ δὲ καὶ ἐγχρίμψαντος, αὐτήτῳ ἴκελος χρὼς
Μίμνει ὁμῶς· τὰ δ᾽ ἔνερθε φαεινὰ ὑποφοινίσσονται.
Φρίκη δ᾽ ἐν ῥέθεϊ σκηρίπτεται· αὐτίκα δὲ χρὼς
Μέζεά τ᾽ ἀνδρὸς ὕπερθε τιταίνεται· ἐν δέ τε καυλὸς
Φύρματι μυδαλέος προϊάπτεται· ἰξία δ᾽ αὔτως
Μάλκη ἐνισκήπτουσα, κατήριπεν ἔγχματα γούνων.
Ἀστέριον δ᾽ ἐπὶ τῷ ἄλλο πιφάσκεο· τοῦ δ᾽ ἐπὶ νώτῳ
Λιγνωτὰ στίλβουσι, διαυγέες ἐγχροῒ ῥάβδοι.
Βρύξαντος δ᾽ ἀΐδηλος ἐπέδραμεν ἀνέρι φρίκη.
Ἐν δὲ κάρος κεφαλῇ, γούνων δ᾽ ὑπέκλασε δεσμά.
Κυάνεον δ᾽ ἔτι ἄλλο πεδήορον ἀμφὶς ἀΐσσει
Λαχνῆεν· δεινὸν δὲ φέρει καὶ ὑπὸ χροῒ νύγμα,
Ὅντινα γναμψει· κραδίη δέ οἱ ἐν βάρος ἴσχει.
Νὺξ δὲ περὶ κροτάφοις· ἔμετον δ᾽ ἐξήρυγε δειρῆς
Λοιγὸν ἀραχνήεντα· νέμει δ᾽ ὅ γε σὺν ὄλεθρον.
Ἀγρώστης γε μὲν ἄλλος, ὃ δὴ λύκου εἴσατο μορφὴν
Μυάων ὀλετῆρος· ὀπιπεύει δὲ μελίσσας
Ψῆνας, μύωπάς τε, καὶ ὅσσ᾽ ἐπὶ δεσμὸν ἵκηται.
Ἄκμητον δ᾽ ἐπὶ τύμμα φέρει μεταμώνιον ἀνδρί.

Τοῦ δὲ, τουτέστι τοῦ φαλαγγίου πλήξαντος φησὶν, αὐτήτῳ καὶ ἀτρώτῳ τὸ σῶμα μένουσιν οἱ πληγέντες. οἱονεὶ ὑπάρχει τὸ ἀφανὲς πλήττειν τὴν πληγὴν καὶ δῆγμα μὴ ἐργαζόμενον. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ πληγέντος, φοινικοί τε καὶ μέλανες γίνονται. τὰ ἔνερθεν οὖν φαεινὰ, τουτέστι τὰ φαεινὰ ὑποκάτω φοινίσσονται. τὸ αὐτίκα δὲ χρὼς καὶ τὰ μέζεα τοῦ. βούλεται δηλοῦν, ὅτι τὸ σῶμα τοῦ δηχθέντος ἄνωθεν τείνεται ὑπὲρ τὰ κάτω. καὶ τὰ ἑαυτοῦ αἰδοῖα ἐξορθοῖ. καὶ διὰ τῶν αἰδοίων ἀναδίδωσι χολώδες. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ καυλὸς, τὸ σπερμαῖον δηλαδὴ μόριον, τῷ σπέρματι διύγρος γινόμενος, διὰ τὸ ἀκουσίως ἀποσπερματίζειν τε καὶ γονορρυεῖν τὸν δηχθέντα, προϊάπτεται, ἀντὶ τοῦ προπέμπεται. καὶ προδίδοται. καὶ οἱονεὶ σήπεται. καὶ εἰς τὰ ἰξία δὲ μάλκη, ὅ ἐστι ῥῖγος ἐμπίπτουσα, κατέβαλε τοὺς δεσμοὺς τῶν μελῶν, καὶ γόνατα τὰ νεῦρα. καὶ μύας. Ἀστέριον. δεύτερον φησὶ φαλάγγιον, ὃ καλεῖται ἀστέριον. ὑπὸ τῷ νώτῳ δὲ τούτου λιγνωτὰ ἤγουν λιπώδη τινὰ στίλβουσι. καὶ λαμπραὶ ῥάβδοι ἐν τῷ σώματι. λείπει δὲ ὁ καί. ἵνα ᾖ καὶ διαυγέες. δήξαντος δέ τινα, ἀΐδηλος, ἤγουν ἀπροσδόκητος φρίκη ἐπέδραμε τῷ δηχθέντι. κάρωσις δέ τε ὕπνος τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ παρακολουθεῖ. τε μελῶν ἀσθένεια καὶ χαύνωσις ὑπογίνεται. Κυάνεον. τρίτον εἶδος φαλαγγίου φησὶν, ὃ καλεῖται κυάνεον. ἔστι δὲ δασὺ καὶ μετέωρον. χαλεπὸν δὲ πλῆγμα ὑποφέρει καὶ ὀδύνην τῷ δακνομένῳ. πεδήορον οὖν ἤγουν ὑψηλὸν ἐκ τοῦ πέδου, μετέωρον καὶ ἐκκρεμές. λοιγὸν δὲ ἀραχνήεντα τὸν ἔμετον τοῦ δηχθέντος καλεῖ, βουλόμενος δεῖξαι, ὅτι ὁ ἔμετος ἀραχνώδης ἐστίν. ἤγουν ἔχει ὄψιν ἀραχνῶν, ἢ ὅτι λεπτός ἐστιν, ὅμοιος τῇ ἀράχνῃ. ἔστι δὲ γλίσχρος κατὰ τὴν ἀφὴν καὶ χυμώδης· ὅστις διὰ τὸ γλίσχρον κολλᾶ ἐν τῷ φάρυγγι. τὸ δὲ νὺξ περὶ κροτάφοις, τουτέστι σκοτοῦνται καὶ βαροῦνται οἱ κρόταφοι αὐτοῦ. Ἀγρώστης. τέταρτον εἶδος φαλαγγίου φησὶν, ὅπερ καλεῖται ἀγρώστης. ἔστι δὲ ὅμοιον λύκῳ μυιῶν δηλαδὴ, οὕτω καλούμενος ὡς διὰ τῶν ἑξῆς ἐρεῖ. Μυάων ὁ λύκος δηλαδὴ ᾧ ἀπεικάζει τὸ φαλάγγιον, ὀλετὴρ τῶν μυιῶν ἐστιν, εἶδος μυίας τε αὐτὸς ὤν, μέλαινα. μεγάλη. μακροσκελής, δίπους. κατεσθίει δὲ, οὐ μυίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑξῆς ὑποφερόμενα ζῶα, ψῆνας· καὶ μύωπας καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα ὑπὸ δεσμὸν τοῦ ἀραχνίου αὐτοῦ παραπίπτει. ἄκμητον δὲ, ἤγουν μὴ ἔχον κάματον καὶ ὀδύνην, τύμμα ὑποφέρει τῷ ἀνδρὶ, μεταμώνιον. ἤγουν μάταιον καὶ ἀφανές.

Ἀλλ

Ἄλλο γε μὴν δύσδηρι. τὸ δὲ σφήκειον ἔπουσι,
Γυρσὸν ἅλις σφηκὶ παναλίγκιον ὠμοβόρῳ.
Ὅς δὴ θαρσαλέην γενεὴν ἐκμάσσεται ἵππου.
Ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.
Σκήνεσι πυθομένοισι λυκοσπάδες ἐξεγένοντο.
Τοῦ δὲ καὶ οὐτήσαντος, ἐπὶ κρατερὸν θέει οἶδος.
Νοῦσοι τ' ἐξ ἕτεραι μετὰ ὠδίνεσσιν ἄλλοτε παλμός.
Ἄλλοτε δ' ἀδρανίῃ. μινύθοντα δὲ τόνδε δαμάζει,
Ἐσχάτιον κακοεργὸν, ἄγει πανυστήριον ὕπνον.
Εἰ δ' ἔτι μυρμήκειον, ὃ δὴ μύρμηξιν ἔικται.
Δειρῇ μὲν πυρόεν. ἄζῃ γε μὲν εἴσατο μορφήν.
Πάντοθεν ἀστερόεν περὶ στίγμασιν ἠρείνωτο.
Αἰθαλέη δ' ἐπὶ τυτθὸν ἀείρεται αὐχένα κόρσῃ.
Ἄλγεα δὲ προτέροισιν ἰσαίνωπα πελάζει.
Χειροδρόποι δ' ἵνα φῶτες ἀπερδρεπάνοιο λέγονται
Ὄσπρια χεδροπὰ τ' ἄλλα μεσοχλόος ἐν γύοις ἀρούρης,
Ἐνθάδ' ἐπασσύτερα φλογερῇ εἰλημένα χροιῇ
Ἴκελα κανθαρίδεσσι φαλάγγια τυτθὰ δέδενται.
Τοῦ μὲν ὁμῶς ἔμμοχθον ἀεὶ περὶ δῆγμα χέονται.
Φλύκταιναι. κραδίη δὲ παραπλάζουσα μέμηνε.
Γλῶσσα δ' ἄτακτα λέλακε. παρέστραπται δὲ καὶ ὄσσε.

Ἄλλο γε μὴν δύσδηρι τὸ δὲ σφήκειον ἔπουσι πέμπτον εἶδος φαλαγγίου φησίν. ὅπερ καλεῖται δύσδηρι. ἔοικε δὲ σφηκί, ὅθεν καὶ σφήκειον αὐτὸ καλοῦσιν. ὃς δὴ σφὴξ ἐκ τοῦ ἵππου γίνεται. καὶ ἐκμάσσεται τὴν θαρσαλέαν αὐτοῦ γενεὰν, ἤγουν ἐκ τούτου ἐκφαίνει αὐτὸν κατὰ τὸ θάρσος. τοῖς σκήνεσιν οὖν φησὶν ἤγουν τοῖς σκηνώμασι καὶ σώμασι τῶν ἵππων καὶ τῶν ταύρων ἀποθνησκόντων σηπομένοις, γίνονται ἐκ μὲν τῶν ἵππων σφῆκες. ἐκ δὲ τῶν ταύρων μέλισσαι. λυκοσπάδες δὲ, ἤγουν, τραχεῖς καὶ ὅμοιοι λύκοις τῷ σχήματι. ἢ ὅτι ἀναιδεῖς εἰσιν ὡς οἱ λύκοι. οἱ γὰρ σφῆκες ἀναίσχυντοί εἰσιν. ἢ ὅτι γυμνωθείσης τῆς σαρκὸς ὑπὸ τῶν λύκων, ἐσθιόντων αὐτὰ, τότε γίνονται. ἡ γὰρ βύρσα πως συνέχει αὐτά. οἱ δὲ λύκοι διασπῶντες τοὺς βόας καὶ τοὺς ἵππους, αἴτιοι τῆς μελισσῶν καὶ τῶν σφηκῶν εἰσὶ τῆς γεννήσεως. Τοῦ δὲ. ὅταν οὖν φησι τὸ σφήκειον πλήξῃ τινὰ ἄλλα τε τῷ πληχθέντι ἕπονται, καὶ δὴ καὶ παλμός. παλμὸς δὲ λέξιν, ἢ τῶν νεύρων καὶ τῆς καρδίας καὶ τῶν φλεβῶν νοσησάντων κίνησις. παλμὸς μὲν οὖν ἐξ ἀρρώστου σώματος. σφυγμὸς δὲ, καὶ ἐξ εὐρώστου. μινύθοντα δὲ λέγει τὸν δηχθέντα. καὶ ἀσθενῶς διακείμενον. καὶ ἐλαττούμενον. ἀδρανία δὲ, ἡ ἀσθένεια. καὶ γίνεται παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι δρᾶν.

Εἰ δ' ἔτι. ἕκτον εἶδος φαλαγγίου φησίν, ὃ δὴ μυρμήκειον καλεῖται. ἔοικε γάρ φησι μύρμηκι. ἔχει δὲ τὸν μὲν τράχηλον πυρρόν. τὴν δὲ κεφαλὴν μέλαιναν. ἅμα τε καὶ τὸ σῶμα μέλαν. περιέχον μικρὰς, λευκὰς ῥανίδας ἀστέρι ὁμοίας. σώστρατος δὲ, μυρμήκειον καὶ μύρμηκα ἡρακλεωτικὸν καλεῖ. ὑπὸ δὲ τῶν ἄλλων μυρμηκοειδές. τῇ ἄζῃ μὲν οὖν, ἤγουν τῇ ἀπὸ σήψεως μελανίᾳ τοῦ μύρμηκος ἢ ξηρασίᾳ, ὁμοιοῦται κατὰ τὴν μορφήν. Δημήτριος μὲν οὖν ἄζαν, τὴν ξηρασίαν φησίν. ἀντίγονος δὲ ἐναντιούμενος φησὶν. ἄζαν τὴν ἐπίχρωσιν τοῦ σώματος καὶ μελασίαν. καὶ παρ' ὁμήρῳ δὲ ἐν οἷς λέγουσι πεπλασμένον ἄζῃ, ἀντὶ τοῦ κεχρωσμένον ὑπὸ μελανίας. αἰθαλέη δὲ, ἤγουν τεφρώδης. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. μέλαινα δὲ καὶ τεφρώδης ὀλίγον φαίνεται ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ὑπὲρ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ. ἢ ἀείρεται, οἷον ἐπίκειται καὶ ὑπερέχει. Ἄλγεα. τὰς ἀλγηδόνας φησίν. ἴσας περιέχει τοῖς προτέροις θηρίοις. ἤγουν τοῖς φαλαγγίοις οἷς προεῖπε. Χειροδρόποι. ἤγουν οἱ ταῖς χερσὶ δρέποντες, ἤγουν θερίζοντες ἄνευ δρεπάνου. ἐν δὴ τοῖς

τὸ ὅσποις τούτοις τῶν ὀσπρίων φησὶ τὸ ἕβδομον εἶδος τῶν φαλαγγίων εὑρεθῆναι. λέγεται δέ, ὅμοιον εἶναι κανθάροις πυρόν. παρὰ δὲ τὸ δῆγμα τοῦ βλαβέντος φλύκταιναι ἐπανίστανται. τὸ μὲν οὖν ὄσπρια, χέδροπα τἆλλα, ὅμοιον τῷ ἐρωῆσαι ἐχιάς τε, ἀπὸ γενικοῦ εἰς εἰδικόν. μεσοχλόου δέ, τοῦ μήτε λίαν σκληρᾶς, μήτε λίαν ἁπαλῆς. ἀλλ' ἔτι ἐγχλόου οὔσης. τότε γὰρ θερίζουσι τὰ ὄσπρια, πρὶν ξηρανθῶσι τελείως. δίενται δέ, ἀντὶ τοῦ διάγουσιν, ἐν τοῖς κυάμοις εὑρίσκονται. ἢ διαιροῦνται. ἢ σιτίζονται καὶ νέμονται. καὶ τὰ ἄτακτα δέ, ἤγουν ἄσημα ἡ γλῶσσα φθέγγεται, λήθουσα καὶ παραφρονοῦσα. καὶ τὸ αὖ ἐστράπται δέ ἤγουν τὸ νοερὸν παραβέβληται. διάστροφοι γὰρ τοῦ πληγέντος οἱ ὀφθαλμοί.

Φράζεο δ' αἰγύπτοιο. τά τε τρέφει οὐλοὸς αἶα
Κνώδαλα. φαλαίνῃ ἐναλίγκια. τὴν περὶ λύχνους
Ἀκρόνυχος δειπνηστὸς ἀπήλασε παιφάσσουσαν.
Στεγνὰ δέ οἱ πτερὰ καὶ οὐκ ἔγχλοα τοῖα κονίλης.
Ἢ καὶ ἀπὸ σπληδοῖο, φαείνεται, ὅστις ἐπαύρῃ.
Τῷ, ἴκελος περσεῖος ὑποτρέφεται πετάλοισι.
Τοῦ. καὶ σμερδαλέον νεύει κάρη αἰὲν ὑπόδραξ
Ἐσκληκός. νηδὺς δὲ βαρύνεται. αὐτὰρ ὁ κέντρῳ

Φράζεο. σκόπει φησὶ καὶ τὰ ἐν τῇ αἰγύπτῳ ἑρπετά. οὐλοὸν δέ φησιν αὐτήν, διὰ τὸ δυσ περὶ τὸν ἀέρα εἶναι. ὡς τὸ οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε. ἢ διὰ τὸ τὰ τικτόμενα ἐκεῖ ἑρπετὰ καὶ θηρία ὀλέθρια εἶναι. κνώδαλα δὲ τὰ μικρὰ ζῶα ἐνταῦθα λέγει. φαλαίνας δὲ τὰς ἀκείδας. τὰς εἰωθυίας φαίνεσθαι περὶ τὰς ἁφὰς τῶν λύχνων. οἱ μὲν οὖν περὶ ἀρίσταρχον τὰ κνώδαλα κοινῶς ἐπὶ τῶν θαλασσίων τάττουσιν. ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῶν χερσαίων. ὁ δὲ Νίκανδρος νῦν ἐπὶ τοῦ πτηνοῦ. τὸ δὲ ζῶον καλεῖται κρανοκολάπτης. φαλαίνῃ δέ ἐστιν ὅμοιον. ἣν φάλαιναν, νῦν ψώραν καλοῦσιν. ἡ φάλαινά ἐστιν, ἡ παρ' ἡμῖν ψυχή. αὐτῇ οὖν τῇ ψυχῇ ἐμφερῆ φησι τὸν κρανοκολάπτην. σώστρατος δέ φησιν ἐν τῷ περὶ βλήτων ἢ δακέτων, ὅτι ἐάν τις λαβὼν κρανοκολάπτην ἐλαίῳ ἀποπνίξῃ, ἀλεξίκακον γίνεται. φάλαινα δέ, ῥόδιον ἐστὶν ὄνομα. οὕτω γὰρ αὐτοὶ τὰ περὶ τοὺς λύχνους πετόμενα θηρία καλοῦσι. παιφάσσουσαν δέ, ἤγουν ὁρμῶσαν καὶ πολλῷ ταράχῳ κινουμένην. ἀκρόνυχος δέ ἤγουν ἑσπερινός. δειπνηστὸς δέ, ἤγουν δεῖπνος. τὸ δὲ στεγνὰ δέ οἱ πτερά, ἀντὶ τοῦ ὑμενώδη ὡς τῶν ἀκρίδων. οὐκ ἔγχλοα δέ, αὐχμηρὰ γὰρ εἰσι. καὶ ἐπάγει. τοῖα κονίλης. ἡ γὰρ κονίλη, βοτάνη ἐστὶ ξηρότατα ἔχουσα τὰ φύλλα. καὶ ἔτι μᾶλλον παρεικάζων, φησίν. Ἢ καὶ ἀπὸ σπληδοῖο, ἤγουν ἀπὸ σποδοῦ. δηλαδὴ σποδώδη τὰ πτερὰ φαίνεται, ἐάν τις αὐτῶν ἅψηται. τοῦτο γὰρ τὸ ἐπαύρῃ. τῷ γὰρ ὄντι σποδώδη εἰσὶ τὰ πτερὰ τοῦ κανδυλοσβέστου, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν τοῦ νῦν ψώρας, εἴτουν φαλαίνης καλουμένης. ἢ σποδοῦ χροιὰν ἔχει τὰ πτερά, οἵαν οἱ ἀπὸ κόνεως μεμολισμένοι ἔχουσιν. Τῷ, ἴκελος. τούτῳ οὖν φησι τῷ ζώῳ τῇ φαλαίνῃ ὅμοιός ἐστιν ὁ κρανοκολάπτης, ὁ καὶ κεφαλοκρούστης καλούμενος. ὃς ἐν τοῖς φύλλοις τῆς περσείας τρέφεται. καὶ τὰ πτερὰ ἔχει ὅμοια ταῖς ἐν ταῖς κίσσαις ψυχαῖς. ἰστέον δὲ ὅτι σώστρατος ἐν τῷ περὶ βλήτων ἢ δακέτων, τὴν περσείαν ἣν ῥοδακινέαν καλοῦσι φησὶν ἀπὸ αἰθιοπίας εἰς αἴγυπτον μεταφυτευθῆναι. βῶλος δὲ ὁ δημοκρίτειος ἐν τῷ περὶ συμπαθῶν καὶ ἀντιπαθῶν, πέρσας φησὶν ἔχοντας θανάσιμον φυτὸν, εἰς αἴγυπτον πέμψαι, ὡς ἐκ τούτου πολλῶν μελλόντων ἀναιρεθήσεσθαι. τὴν δὲ ἀγαθὴν οὖσαν, εἰς τοὐναντίον μεταβαλεῖν, ποιῆσαί τε τὸ φυτὸν καὶ τὸν

γλυκύτατον

γλυκύτατον, οἷος ὁρᾶται νῦν. περσεῖος δὲ τὴν γενικὴν εἶπεν, ὡς ἀπὸ τοῦ περσεὺς εὐθείας, περσέος καὶ περσεῖος αἰολικῶς. ἀρσενικῶς κλίνας, ὡς βασιλεὺς βασιλέος καὶ βασιλεῖος.

Αὐχένι τ' ἀκροτάτῳ κεφαλῆς ἐνεμάξατο φωτός.
Ῥεῖα δέ κεν θανάτοιο καὶ αὐτίκα μοῖραν ἐφείη.
Εἰ δ' ἄγε καὶ κέντρῳ κεκορυθμένον ἀλγινόεντι
Σκορπίον αὐδήσω. καὶ ἀεικέα τοῖο γενέθλην.
Τῶν, ἤτοι λευκὸς μὲν ἀκήριος οὐδ' ἐπιλωβής.
Πυρσὸς δ' ἐν γενύεσσι, θοὸν προσεμάξατο καῦσον
Ἀνδράσιν αἰθαλόεντα. περισπαίρουσι δὲ λώβῃ
Οἷα πυρίκλαυτοι. κρατερὸν δ' ἐπὶ δίψος ὄρωρεν.
Αὐτὰρ ὁ γε ζοφόεις ἄραδον κακὸν ὤπασε τύψας
Ἀνδρί. παραπλῆγες δὲ καὶ ἄφρασι γελόωσιν
Ἄλλος δὲ χλοάων τε καὶ ὁππότε γυῖον ἀράξῃ,
Φρίκας ἐπιπροΐησι. κακὴ δ' ἐπὶ τοῖσι χάλαζα
Εἴδεται ἐμπλάζουσα. καὶ εἰ μέγα σείριος ἄζει.
Τοίη οἱ κέντροιο κόπις. τοῦ δ' ἐπὶ κέντρῳ
Σφόνδυλοι ἐννεάδεσμοι ὑπερτείνουσι κεραίης.
Ἄλλος δ' ἐμπέλιος. φορέει δέ τε βοσκάδα νηδὺν
Εὐρεῖαν. δὴ γάρ τε ποηφάγος αἰὲν ἄητος
Γυιοφάγος, βουβῶσι τυπὴν ἀλίαστον ἰάπτει.
Τοίη οἱ βουβρῶστις ἐνέσκληκε γένυσσι

Αὐχένι. τὸ κέντρον φησὶν ὑπὸ τῆς κεφαλῆς ἔχει. καὶ τῷ αὐχένι κρύπτει. ἢ τὸ κέντρον φησὶν, ἐν τῷ αὐχένι καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ ἀνδρὸς ἐνεμάξατο καὶ προσέβαλεν. Εἰ δ' ἄγε. ἐνταῦθα κοινῶς διαλέγεται περὶ τοῦ κατ' εἶδος σκορπίων. καί φησι. τῶν, ἤτοι τούτων τῶν ῥηθησομένων σκορπίων, ὁ μέν τις ἐστὶ λευκὸς κατὰ τὸ εἶδος. ἀβλαβὴς δὲ οὗτος. Πυρσὸς. ὁ ἕτερος δὲ πυρὸς κατὰ τὴν γένυν. καύσωνα δὲ τοῖς πληγεῖσιν ἐπάγει. οἱ δὲ, περισπαίρουσι, τουτέστι χορεύουσιν, ἢ συνεχῶς κινοῦνται, ἐν τῇ λώβῃ ἤγουν τῷ πάθει, καθάπερ οἱ πυρετῷ συνεχόμενοι. τὸ δὲ περισπαίρουσι, γράφεται καὶ περιπλάζονται. κρατερὸν δὲ δίψος, ἀντὶ τοῦ μεγάλην δίψαν ἤγειρεν ἐπ' αὐτούς. σημείωσαι δὲ, τὸ δίψος οὐδέτερος. Αὐτὰρ ὅτε ζοφόεις. ἕτερος δέ φησι, ζοφερὸς μὲν, τὸ εἶδος ἐστίν. ἄραδον δὲ κακὸν ἤγουν κακὴν κίνησιν τῷ δηχθέντι ἐπήνεγκεν. ἄραδος γὰρ λέγεται κίνησις σώματος μετὰ γυμνασίας καὶ ἀλγηδόνος. οἱ δὲ πληγέντες ὑπ' αὐτοῦ μεμήνασι. καὶ ἀθυμαίνοντες τελευτῶσιν εἴπερ, σπαίροντες τελέθουσιν, ὡς ἐν τισὶν εὕρηται, γράφεται. εἰ δὲ, ἄφρασι γελόωσιν. εἴη ἂν ἀντὶ τοῦ ἀλογίστως καὶ ματαίως γελῶσιν. Ἄλλος δὲ χλοάων. ἄλλος φησὶ χλωρός ἐστι. καὶ ἐπειδὰν τύψῃ, ῥίγος ἐπάγει τοῖς δηχθεῖσιν, οὕτως ὥστε καὶ τοῦ ἡλίου σφοδρότατα ἀλεαίνοντος αὐτοὺς νομίζειν ἐντὸς χαλάζης ἵστασθαι. τὸ δὲ ἐννεάδεσμοι, ἤτοι ἐννέα ἁρμογαῖς ἤγουν δεσμοῖς καὶ ἁρμοῖς οἱ σφόνδυλοι συνεχόμενοι, ἢ ἐννεάδεσμοι ἤγουν πολύδεσμοι. οὐ γὰρ πλείους τῶν ἑπτὰ ἔχων ὁρᾶται. καὶ εἰ οὕτως, δεῖ τὸ ἐννεάδεσμοι ἀκούειν ἐπιρρηματικῶς. τὸ γὰρ ἐννέα ἐπὶ πλήθους τέτακται. ὡς ἄλλοθι ὁ Νίκανδρος μέμνηται, τὸν δύο κέντρα ἔχοντα ἐννεάκεντρον εἰπών. οὔτε οὖν διὰ τὸ ἐννεαδέσμους ἔχειν, ὥς φησιν Ἀντίγονος, τὸ ἐννεάδεσμοι εἶπεν, οὔτε διὰ τὸ ἐννέα σπονδύλους, ὥς φησι Δημήτριος. τοὺς γὰρ σπονδύλους ὁ σκορπίος οὐ πλείους ἔχων τῶν ἑπτὰ ὁρᾶται. ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς σπανίους, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος. ἴσως οὖν λέγει καὶ ἐνταῦθα τοὺς δύο κέντρα ἔχοντας

σκορπίους. Ἄλλος δ᾽ ἐμπέλιος. ἐμπέλιος, ὁ πελιδνός. ἢ ὁ ὠχρὸς λεγόμενος. ἔχει δὲ οὗτος μεγάλην γαστέρα. βοσκάδα γὰρ τὴν γαστέρα λέγει. Ἰστέον ὅτι τὰ ἀνωτέρω δύο εἴδη τῶν σκορπίων, τό, τε λευκὸν καὶ τὸ πυρρόν, τινὲς ἀντὶ ἑνὸς λαμβάνουσι καὶ τὸ ἀκήριος οὕτω νοοῦσιν. ὡς οὐ θανατηφόρος μέν ἐστι. καύσωνα δὲ ἵησι καὶ ὅσα ἄλλα φησίν, ἐπάγει τοῖς δηχθεῖσιν ὑπ᾽ αὐτοῦ. Ἄατος. ἤγουν ἄπληστός ἐστι. διὸ καὶ μεγάλην ἔχειν αὐτὸν ἔφη τὴν γαστέρα. καὶ Ὅμηρος. ἆτος πολέμοιο. τὸ δὲ βουβῶσι τυπῆν, ἢ ὅτι τοῖς πληγεῖσιν οἰδήσεις βουβώνων ἐμποιεῖ, ἢ ὅτι διαλανθάνων ὑπὸ τὰ ἱμάτια ἔρχεται καὶ τὸν βουβῶνα τύπτει. βούβρωσις δὲ, κυρίως ἡ τροφή. νῦν δὲ ἡ ἀνία καὶ ὁ ἰός. ἐνδεικτικὸν γὰρ τοῦ σφοδροῦ δήγματος τὸ βούβρωσις. ὡσανεὶ λέγει, τοιαύτη αἰτία, μεγάλη δηλαδὴ ἀνία ταῖς γούνυσιν ἐνεσκλήκει, ἤγουν ἐξήρανται, ἢ ἐστήρικται.

Τὸν δ᾽ ἕτερον δήεις ἐναλίγκιον αἰγιαλῆι
Καρκίνῳ, ὃς μνία λευκὰ ῥόθον τ᾽ ἐπιβόσκεται ἅλμης.
Ἄλλοι δ᾽ αὖ ῥαιβοῖσιν ἰσήρεες αὐτὰ παγούροις
Γυῖα βαρύνονται. βορέαι δ᾽ ἐσκλήκασι χηλαί.
Οἷά τε πετραίοισιν ἐποκριόωσι παγούροις.
Τῶν δὴ καὶ γενεὴν ἐξέμμορον. εὖτε λίπωσι
Πέτρας τε βρύα λεπτὰ πολυρροίζοιο θαλάσσης.
Τούς, ἁλὸς ἐξερύουσι δελαστρέες ἰχθυβολῆες.
Αὐτίκα δ᾽ ἐγγρυνθέντες, ἐνὶ γρωνῇσιν ἔδυσαν
Μυοδόκοις. ἵνα τέκνα κακόφθορα τῶν δ᾽ ἐθανόντων
Σκορπίοι ἐξεγένοντο καθέρπετα λωβητῆρες.
Τὸν δέ, μελίχλωρον. τοῦ γὰρ προμελαίνεται ἄκρη
Σφόνδυλος. ἄσβεστον δὲ νέμει πολυκήριον ἄτην.
Ἔχθιστος δ᾽ ὅγε ῥαιβὰ φέρει φλογὶ εἴκελα γυῖα
Ἀνδράσι. νηπιάχοις δὲ παρασχεδὸν ἤγαγεν αἶσαν.
Οἷς δὴ καὶ νώτοισι περὶ πτερὰ πυκνὰ χέονται,
Μάστακι σιτοφάγῳ ἐναλίγκια. τοί θ᾽ ὑπὲρ ἄκρων
Ἱπτάμενοι ἀθέρων, λεπυρὸν στάχυν ἐκβόσκονται,
Γηδασσέ τε νησοῖο κατὰ πτύχας ἐμβατέοντες.

Τὸν δ᾽ ἕτερον. ὁ ἕτερος φησίν, ὅμοιός ἐστι τῷ αἰγιαλείῳ καρκίνῳ. αἰγιαλῆι γοῦν, ἤγουν οὐ πετραίῳ, οὐ πελαγίῳ, οὐ λιμναίῳ, οὐ ποταμίῳ, ἀλλ᾽ αἰγιαλεῖ. τῶν γὰρ καρκίνων, οἱ μὲν θαλάσσιοι εἰσίν, οἱ δὲ ποτάμιοι. νῦν δὲ τοὺς θαλασσίους λέγει. τουτέστι τοὺς αἰγιαλεῖς. αἰγιαλὸς γὰρ ἡ ἀκτὴ τῆς θαλάσσης λέγεται. Ἄλλοι δ᾽ αὖ. ἄλλοι δέ φησιν, ὅμοιοί εἰσι τοῖς ῥαιβοῖς παγούροις. ῥαιβοῖσιν οὖν, ἤγουν ἐπικαμπέσι. σκαμβοῖς. πλαγίως περιπατοῦσιν. ἰστέον δέ, ὅτι ὁ ἄρρην σκορπίος ἀεὶ κατάστικτον ἔχει τὴν κοιλίαν. καὶ τὰς χηλάς, καὶ τὸ κέντρον. παντὸς δὲ σκορπίου τὸ κέντρον τετρημένον ἐστίν, ἔχον δὲ πόρον τινὰ δυσόρατον διὰ λεπτότητα. δι᾽ ἧς τὸν ἰοβόλον ἰχῶρα προΐησιν. οὗτος τοῖς σιάλοις ἀνθρώπου ῥαινόμενος, ἀσθενὴς καὶ ναρκώδης γίνεται. γίνονται δὲ οἱ σκορπίοι οὐ μόνον ἐξ ἀλλήλων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ σεσημμένων ξύλων καὶ παγούρων. Βορεαί. αἱ χηλαὶ δὲ τῶν σκορπίων, ἃς βορεὰς καλεῖ οἱονεὶ πολυφάγους, ἐξήρανται, ὥσπερ καὶ τῶν πετραίων παγούρων, τῶν ὀκελλόντων, καὶ φοβουμένων. ἀφ᾽ ὧν δὴ παγούρων καὶ τὴν γένεσιν ἔχουσιν οἱ σκορπίοι. πάγουροι δὲ λέγονται, παρὰ τὸ ἐν τοῖς πάγοις ὀρούειν καὶ ὁρμᾶν. ἢ παρὰ τὸ τοὺς πάγους ὁρᾶν καὶ φυλάττειν. πάγοι δέ εἰσιν οἱ τραχεῖς καὶ δύσβατοι.

δύσβατοι χοιαί. τὸ δὲ ἔμμορον. ἤγουν ἔλαχον. ἔτυχον. φασὶ δὲ ὅτι ὁ πάγουρος ἐπὰν ἀγρευθῇ παρὰ τῶν ἁλιέων, εἰ δυνηθῇ ἀποδράσαι καὶ εἰσελθεῖν εἰς τρώγλην, ἀποθνήσκει ἐκεῖ δηλονότι. καὶ ἐκ τοῦ σκήνους αὐτοῦ γίνονται οἱ σκορπίοι οὗτοι. τὸ δὲ πολυρροίζοιο θαλάσσης, γράφεται, καὶ πολυφλοίσβοιο. καὶ πολυσίβοιο. ἤγουν πολυψόφου. ἢ πολυπόρου. ἰχθυβολῆες δὲ οἱ ἁλιεῖς. καὶ δελεαστῆρες, οἱ δελεάζοντες τοὺς ἰχθῦς. γρώναις δὲ μυοδόκοις, ταῖς τῶν μυῶν τρώγλαις. τίκνα δὲ κακοφθόρα, εἰ μὲν τῶν μυῶν, τὰ κακῶς φθειρόμενα, καὶ τὰ ὑπὸ κακῆς φθορᾶς τεχθέντα. εἰ δὲ τοὺς σκορπίους λέγει, τοὺς κακῶς φθείροντας σημαίνοι ἄν. ἢ ἕρκεα δὲ, τὰς τρώγλας λέγει τῶν μυῶν. Τὸν δὲ, μελίχλωρον. ἄλλος δέ ἐστι σκορπίος οὕτω καλούμενος, διὰ τὸ μελιχρόους εἶναι. ἤγουν κηροειδής. φλογοειδής. οὗτινος τὸ ἄκρον τοῦ σφονδύλου μέλαν ἐστί. θηλυκῶς δὲ εἶπεν ἡ σφόνδυλος. Ἔχθιστος. καὶ γὰρ τῷ ὄντι ἔχθιστός ἐστι τοῖς ἀνδράσιν, εἰ βλάψει τινὰ τούτων. ὑπὸ γὰρ πολὺν χρόνον ἔχουσι τὰς ἀλγηδόνας. τῶν δὲ παίδων ἐὰν προσέλθῃ τινὶ, θάνατον εὐθὺς ἐπάγει. Τούτοις δὲ τοῖς σκορπίοις περὶ τὰ νῶτα πτερὰ λευκὰ ἔχονται μαστακὶ σιτοφάγῳ ἤγουν ἀκρίδι σιτοφάγῳ, ὅμοια. αἵτινες ἀκρίδες ὑπὸ τῶν ἄκρων ἀθέρων τοῦ σίτου ἱπτάμεναι, τὸν λεπυρὸν ἤγουν λεπυριζόμενον στάχυν βόσκονται. ῥαιβὰ μὲν οὖν, ἤγουν σκαμβὰ καὶ στρεβλά. γυῖα δὲ νῦν τοὺς πόδας. βούλεται δὲ δηλοῦν ὅτι στρεβλῶς περιπατοῦσιν οἱ σκορπίοι. τὸ δὲ ἴκελα φλογίφησι, διὰ τὰς ἐπαγομένας ἀλγηδόνας ἐκ τούτων τοῖς δηχθεῖσιν. Γνήδωσα, ἢ τὰ πηγάζοντα χωρία φησὶν, ἢ τὰ ὀρεινά. πήδασος γὰρ τὸ ὄρος. κατὰ τούτους δὴ τοὺς τόπους φιλοῦσι διάγειν αἱ ἀκρίδες ἔνθα καὶ αἰπὺ ὕψος τοῦ κισσοῦ εἰσιν, ἀντὶ τοῦ ὁ κισσὸς περιφραστικῶς.

Οἶδα γε μὴν φράσσασθαι ἀλέξια τοῖσι βολάων
Οἷά περ ἐκ βέμβικος ὀρεστέρου ἠὲ μελίσσης.
Ἥ τε καὶ ἐκ κέντρου θάνατος πέλει, εὖτε χαράξῃ
Ἄνδρα περὶ σίμβλοισι πονεύμενον ἠὲ καὶ ἀγροῖς.
Κέντρον γὰρ πληγῇ περικάλλιπεν ἐμματέουσα.
Κέντρον δὴ ζωήν τε φέρει θάνατόν τε μελίσσης.
Οἶδα γε μὴν καὶ ἴουλος ἃ μήδεται ἠδ' ὀλοὸς σφήξ,
Γεμφρηδών ὀλίγη τε καὶ ἀμφικαρὴς σκολόπενδρα.
Ἥ τε καὶ ἀμφοτέρωθεν ὀπάζεται ἀνδράσι κῆρα.
Νήια θῶς ἀπέρχονται ὑπὸ πτερὰ θηρὶ κιούσῃ.
Τυφλήν τε σμερδνήν τε βροτοῖς ἐπὶ λοιγὸν ἄγουσαν
Μυγαλέην τροχιῇσιν ἐνὶ θνήσκουσαν ἁμάξης.
Σῆπα γε μὴν πεδανοῖσι δομὴν σαύροισιν ἀλύξεις.

Οἶδα γε μὴν, ἐπαγγέλλεται εἰπεῖν ἀλεξητήρια φάρμακα πρὸς τὴν τῶν σκορπίων καὶ τῶν ἄλλων δακόντων πληγὴν, καθ' ὁμοιότητα ταῖς βέμβιξι καὶ ταῖς μελίσσαις. εἰκότως δὲ μέτεισιν ἐπὶ τὰ κέντρῳ ἀμυνόμενα ζῶα. τοιαῦτα γάρ εἰσι καὶ τῶν σκορπίων τὰ τύμματα, οἷα τῶν βεμβίκων καὶ μελισσῶν. βέμβιξ δέ ἐστι ζῶον σφηκοειδὲς, μέλαν κατὰ τὴν χροιὰν, κέντρῳ χρώμενον ὡς οἱ σφῆκες. μνημονεύει δὲ καὶ Παρμενίων αὐτοῦ ἐν τοῖς ἰάμβοις. τῶν δὲ μελισσῶν μόνος ὁ ἄρρην κέντρον ἔχει. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ σφηκί. ἡ δὲ πεμφρηδὼν καὶ αὐτὴ ζῶόν ἐστι, παραπλήσιον μελίσσῃ. καὶ ὁ ἴουλος δὲ, εἶδος σφηκὸς, ἢ σκώληκος τοῦ καλουμένου μυριόποδος.

Τοῖσι βολάων. ἤγουν τούτοις τοῖς βλαπτομένοις ὑπὸ τῶν βολῶν καὶ δηγμάτων, οἶδα εἰπεῖν ἀλέξια καὶ ἰάματα τοιαῦτα, οἷάπερ εἰσὶ καὶ ἐπὶ τοῦ βέμβικος τοῦ ὀρεστέρου

καὶ τῆς μελίσσης. ὀρέστερον δὲ νῦν εἶπε τὸν ἄρρενα τὸν πλήττοντα τῷ κέντρῳ καὶ ἰοβόλον. εἰσὶ γὰρ καὶ θηλυκαὶ βέμβικες. ἐμματέουσαν δέ φησι τὴν μέλισσαν, ἤγουν ἐνεργοῦσαν κατὰ τὸ βάθος καὶ σφοδρῶς πλήττουσαν. Ἀμφικαρὴς δὲ, ἤγουν δικέφαλος ψευδῶς δέ φησιν. οὐ γάρ ἐστιν. ἀλλ᾽ ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν εἰς τοὐπίσω πολλάκις ἕρπει. καὶ παρέχει δόξαν τοῦ δικέφαλος εἶναι. Νηιάθ᾽ ὥς. τουτέστιν ὡς τὰ νήια περὶ τὴν ναῦν, ἤγουν αἱ κῶπαι, ἀπέρχονται καὶ ἐλαύνονται, οὕτως αἱ δύο κεφαλαὶ τῆς σκολοπένδρας κινοῦνται. ἴσως δὲ καὶ διὰ τὸ πολύπουν, ὡς ναῦν εἶπεν αὐτὴν ἐλαυνομένην. Τυφλήν τε οἶδε. δηλονότι κατὰ τοῦ κοινοῦ. καὶ τὴν τυφλὴν καὶ ἐκπληκτικὴν μυγαλὴν ἐπὶ θάνατον ἄγουσαν τοὺς ἀνθρώπους. ἥτις καὶ ἐν ταῖς τροχιαῖς, ἤγουν παρὰ τοὺς τροχοὺς διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν ἐμπίπτουσα, ἀναιρεῖται ἐκεῖ. Ἀμύντας δέ φησι τὴν μυγαλῆν ἐκ μυὸς καὶ γαλῆς γίνεσθαι. ἧς τὸ δῆγμα χαλεπόν ἐστιν, ὅταν δάκῃ. Σῆπα. λείπει τὸ ὁμοίαν. τουτέστι τὴν σῆπα τὴν τοῖς πεδανοῖς σαύροις κατὰ τὴν δομὴν ἤγουν τὸ σῶμα ὁμοίαν, ἀλύξεις. ἡ δὲ σὴψ ὁμοία ἐστὶ τῇ σαύρᾳ. καλεῖται δὲ καὶ χαλκίς. ἔχει γὰρ ἐπὶ τοῦ νώτου χαλκιζούσας ῥάβδους. ἔστι δὲ ὀκτὼ παλαιστῶν. σὴψ δὲ καλεῖται, παρὰ τὸ σήπειν τοὺς πληγέντας. γίνεται δὲ ἐν Συρίᾳ καὶ Λιβύῃ καὶ Κύπρῳ. καὶ διατρίβει ἐν πέτραις.

Καὶ σαλαμάνδρειον δόλιον δάκος αἰὲν ἀπεχθές.
Ἥ τε καὶ ἀσβέστοιο διὲκ πυρὸς οἶμον ἔχουσα,
Ἔσσυται ἄκμηνος καὶ ἀνώδυνος· οὐδέ τι οἱ φλὸξ,
Σίνεται ἀσβέστη ῥαγόεν δέρος ἄκρα τε γυίων.
Ναὶ μὴν ἠδ᾽ ὅσσα πόντος ἁλὸς ῥοθίοισιν ἑλίσσει·
Μυραίνης δ᾽ ἔκπαγλον, ἐπεὶ μογεροὺς ἁλιῆας,
Πολλάκις ἐμβρύξασα, κατεπρήνιξεν ἐπάκτρων,
Εἰς ἅλα φυζηθέντας, ἐχετλίου ἐξαναδῦσα·
Εἰ δ᾽ ἔτυμον, κείνην γε σὺν ἰοβόλοις ἐχίεσσι
Θόρνυσθαι προλιποῦσαν ἁλὸς νομὸν ἠπείροισι.
Τρυγόνα μὴν ὁλοεργὸν ἁλιρραίστην τε δράκοντα
Οἶδ᾽ ἀπαλέξασθαι. φορέει γε μὲν ἄλγια τρυγὼν,
Ἦμος ἐν ὁλκαίοισι λίνοις μεμογηκότα κέντρῳ.

Σαλαμάνδρειον. ἱστορεῖται καὶ ταύτην διὰ πυρὸς πορεύεσθαι καὶ μὴ βλάπτεσθαι. τὰ δὲ ἔντερα αὐτῆς ψιλοῖ τὰς τρίχας. ἔστι δὲ τὸ ζῶον ὅμοιον σαύρᾳ τετράπουν. βραχύκερκον. ἄκμηνος δὲ, ἤγουν ἀκάμνουσα· μὴ φλεγομένη ἐκ τοῦ καμάτου, ἢ ἄγευστος καὶ ἀνεπαίσθητος τοῦ πυρός. οἱ δὲ, οὕτω τὰ περὶ τῆς σαλαμάνδρας φασίν. ὡς ἔστι ζῶον τετράπουν. μήτε δέρμα μήτε λεπίδας ἔχον βραχὺ δὲ ὂν ὡς ἡ σαύρα. ἔοικε δὲ τῷ χερσαίῳ κροκοδείλῳ. ψυχρὸν δὲ φύσει ὑπάρχον, ἐὰν εἰς κάμινον ἐμπέσῃ, τὸ μὲν πῦρ σβέννυσιν, αὐτὸ δὲ μένει ἄφλεκτον. ῥαγόεν δὲ δέρος φησὶ τὸ διερρωγός. διέρρηκται γὰρ τὸ δέρμα τῆς σαλαμάνδρας, δι᾽ ὧν ῥαγάδων ὁ ἱδρὼς αὐτῆς καταστάζων, τὸ πῦρ κατασβέννυσιν. ἄκρα δὲ γυίων, τὰ κῶλα τῶν γονάτων δηλοῖ. Ναὶ μὴν, ἀλλὰ τὰ ὅσα φησὶν ἡ θάλασσα τοῖς ἑαυτῆς ῥοθίοις ἤγουν κύμασιν ἑλίσσει, οἶδα κατὰ κοινοῦ. ἔστι δὲ τὸ, πόντος ἁλὸς, περίφρασις. βούλεται οὖν διαλεχθῆναι καὶ περὶ τῶν θαλασσίων. Μυραίνης. Ἀρχέλαος ἐν τοῖς ἰδιοφυέσι φησὶ, τὰς μυραίνας τοῖς ἔχεσι μίγνυσθαι πελούσας εἰς γῆν. ἔχει δὲ ὀδόντας ὁμοίους ἔχεσι. φησὶ δὲ ὁ Ἀνδρέας ψευδὲς εἶναι. καὶ μήτε τὴν μύραιναν προϊέναι, μήτε τὸν ἔχιν παρέναλον διατρίβειν.

τὸ οὖν

τὸ οὖν κατεπρήνιξεν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν θάλασσαν πρηνέως ἔρριψεν. ἐμβρύξασα, ἤγουν δακοῦσα τοὺς ἁλιεῖς. ἐπακτήρων δὲ, ἤτοι ἁλιευτικῶν πλοίων. ἐπακτῆρες γὰρ οἱ ἁλιεῖς. τὸ δὲ εἰς ἅλα φυζηθέντας, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν θάλασσαν φυγόντας, ἢ τοὺς παρὰ τὴν θάλασσαν ἐνδιατρίβοντας ἢ καὶ ὁρμήσαντας διὰ φόβον. ἐχέτλιον δὲ, τὸ τοῦ πλοίου, ὅπου τοὺς ἰχθῦς τιθέασι καὶ συλλέγουσιν. ἢ ὁ ζωγρὸς καὶ τὸ βιβάριον, ἐχέτλιον λέγεται. ἢ καὶ οὕτω τὸν νοῦν ἐκληπτέον. πολλάκις ἐξαναδῦσα τοῦ ἐχετλίου καὶ ἐμβρύξασα, κατεπρήνιξε τοὺς ἁλιεῖς εἰς ἅλα, ἤγουν ἐπὶ πρόσωπον τοὺς ἁλιεῖς εἰς τὴν θάλασσαν ἔρριψε, φυζηθέντας, οἱονεὶ φυγόντας καὶ φοβηθέντας. τοῦτο οὖν λέγει ὅτι ὅταν φανῇ ἡ μύραινα ἐξαναδῦσα τοῦ ἐχετλίου, οἱ ἁλιεῖς φοβούμενοι, καὶ εἰς φυγὴν τρεπόμενοι, ἐπὶ πρόσωπον ἑαυτοὺς ῥίπτουσιν εἰς τὴν θάλασσαν. εἰ δὲ οὕτω δεῖ νοεῖν, τὸ ἐμβρύξασα, οὐκ ἂν εἴη ἀντὶ τοῦ φυγοῦσα, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ μανεῖσα, τοὺς ὀδόντας βρύξασα, οὗ τὸ θέμα εἴη ἂν βρύκω ἢ βρύχω. Τρυγόνα. ἡ τρυγὼν, θαλάσσιόν ἐστι θηρίον φονευτικόν. διὸ καὶ ὀλοεργὸν, αὐτὴν εἶπε. φέρει δὲ κακά φησιν, ὁπότε ἐν τοῖς ἐπιμήκεσι καὶ μακροῖς λίνοις ἤγουν δικτύοις μεμονηκότα καὶ ἀθενήσαντα τὸν ἐργοπόνον, τουτέστι τὸν ἐν τῷ ἔργῳ πονοῦντα, τύψῃ τῷ κέντρῳ. καὶ ὅταν εἰς δένδρου πρέμνον ἐμπαγῇ. καὶ γὰρ εἰ πλήξειέ τις δένδρον τῷ κέντρῳ αὐτῆς, κατάξηρον αὐτὸ ἀπεργάζεται.

Ἐργοπόνον τύψῃσιν, ἢ ἐν πρέμνοισι παγείη
Δενδρείου, τό γε πολλὸν ἀφαυρότερον τελέθησι.
Τοῦ μὲν, ὑπὸ πληγῇσιν ἀτήλιοι δαμέντος
Ῥίζαι σύν τε φύλλας ἀποφθίνει. ἀνδρὶ δὲ σάρκες
Πυθόμεναι μινύθουσι. λόγος γε μὲν ὡς ποτὲ δυσδὸς
Ἔφθιτο, λευγαλέοιο τυπεὶς ἁλὸς ὑπὸ κέντρου.
Οἷσιν ἐγὼ τὰ ἕκαστα διείσομαι ἄρκια νούσων.
Δὴ γὰρ ὁτὲ χουσῆς θριδακηίδα λάζεο χαίτην
Ἄλλοτε πενταπέτηλον, ὁτ' ἀνθέα φοινὰ βάτοιο,
Ἄρκτιον ὀξαλίδας τε καὶ ὁρμενόεντα λύκαψον,
Κίκαμά τ' ὀρδείλοντε περιβρυὲς, ἐν δὲ χαμηλὴν
Ῥέα πίτυν, φηγοῦ τε βαθὺν περὶ φλοιὸν ἀράξας,
Σὺν δὲ ῥα καυκαλίδας τε καὶ ἐκ σταφυλίνου ἀμήσας
Σπέρματα, καὶ τριμίθοιο νέον πολυειδέα καρπὸν,
Ἠέ τι καὶ φοινίσσον ἐνὶ καταβάλλεο φῦκος.
Ἀχαιὲς τὰ δ' αὖ τόν, ὃ οὐκ ὄμβροιο ῥαγέντος
Λεπταλέη ἐπίπτουσα νοτὶς πετάλοισιν ἐφίζει.

Ἢ ἐν πρέμνοισι. καὶ ὅταν φησὶν εἰς πρέμνον δένδρου παγῇ, ξηραίνει αὐτὸ, καὶ γὰρ εἴ τις πλήξει πρέμνον δένδρου, ἢ στέλεχον τῷ τρυγόνος κέντρῳ, βλάβην καὶ ξηρασίαν ἐμποιεῖ τῷ φυτῷ, ὡς ὑπὸ ἡλίου δὲ καέντος αὐτοῦ αἱ ῥίζαι καὶ τὰ φύλλα ἀποφθίνονται. τούτῳ δὲ τῷ κέντρῳ ἱστορῆσαι τινὰ λέγει τὸν ὀδυσσέα πληγέντα τελευτῆσαι. Οἷσιν ἐγώ. λείπει ἡ ἐπὶ πρόθεσις. ἤγουν, ἐφ' οἷς τισιν ἐγὼ διελθὼ, τοῦ γὰρ σημαίνει τὸ διείσομαι, ἄρκια νούσων, ἤγουν ἀποτρεπτικὰ καὶ βοηθητικά. Δὴ γὰρ ὁτὲ χουσῆς. ἡ ἄρχουσα φυτὸν θαμνῶδές ἐστι. καὶ τὰ μετὰ ταύτην δὲ ἑξῆς κείμενα βοτανῶν ὀνόματά εἰσιν. οἷον θριδακηίς. πενταπέτηλον. βάτος. ἄρκτιον. ὀξαλίς. λύκαψος. κίκαμα. ὀρδεῖλον. χαμαιπίτυς. καυκαλίδες. σταφύλινον. τρίμιθος. ἄγριον φῦκος. ἡ γοῦν θριδακηὶς οὕτω καλεῖται, διὰ τὸ τὰ φύλλα τοῖς θρίδαξιν ὅμοια ἔχειν. ὃ δὴ καὶ δεῖξαι θέλων, χαίτην εἶπε. τοῦτο δ' αὐτὸ, καὶ ὀνόχειλον λέγεται. τὸ δὲ πενταπέτηλον, ἀντὶ τοῦ

πεντάφυλλον. ἡ δὲ ὀξαλίς, καὶ ὀξυλάπολις καὶ ἀναξυρὶς καλεῖται. τὸν δὲ λύκαψον ὁρμενόεντα εἶπεν, οἱονεὶ βεβηκότα καὶ κατὰ γῆς ἐρριμμένον. ἢ τὸν ὁρμητικὸν πρὸς ὕψος. εὐαυξὴς γάρ ἐστι. καὶ καυλὸν ἔχει μακρόν. τὸ δὲ ὀρδεῖλον, σπερμάτιόν τι λαχανῶδές ἐστι. τρίμιθος δέ, ὁ λεγόμενος τερέβινθος. οὗ τὸν καρπὸν πολυειδέα φησί, δηλαδὴ ποικίλον τῇ χροιᾷ. ὁ γὰρ τερέβινθος τοὺς κόκκους φέρει, διαφόρους χροιὰς καὶ εἴδη ἔχοντας. καὶ ἡ καυκαλὶς δὲ λαχανόν ἐστιν ἁλμυρόν. μνημονεύει δὲ αὐτῆς, χρύσιππος ἐν τῷ περὶ λαχάνων. φοινίσσον δὲ φῦκος, τὸ ξανθίζον φυκίον τῆς θαλάσσης. καταβάλλεο δέ, ἤγουν μίγνυε. τὸ δὲ ἀχραὲς οὕτω καλεῖται, διὰ τὸ καθαρὸν καὶ ἄχραντον. ἐν ἀνύδροις γὰρ τόποις φύεται. καλεῖται δέ, καλλίτριχον. καὶ πολύτριχον. καὶ τριχομανές. τὸ δὲ ἀδίαντον, διότι οὐ διαίνεται καὶ βρέχεται ὑπὸ ὑετοῦ καὶ δρόσου. τοῖς φύλλοις γὰρ αὐτοῦ ῥανὶς οὐκ ἐφιζάνει. ἤγουν οὐδέ ποτε συμπίπτει.

Εἰ δ᾽ ἄγε καὶ σμυρνεῖον ἀφβρυὲς, ἠὲ σὺ ποίης
Λευκάδος, ἠρύγγου τε ταμοῖς ἀθεραίδα ῥίζαν,
Ἄμμιγα καχρυφόρῳ λιβανώτιδι, μὴ δ᾽ ἀπανήνῃ.
Μηδέ τι πουλυβότεια περιβρίθουσά τε μήκων
Θυλακὶς ἢ ἐπιτηλὶς ἐπὶ χραίσμησιν ἀπείη.
Σὺν δὲ κράδης κυέουσαν ἀποτμήξαιο κορύνην.
Ἢ αὐτοὺς κόκκυγας ἐρινάδος, οἵ τε πρὸ ἄλλης
Γόγγυλοι ἐκφαίνουσιν ἀνοιδείοντες ὀπώρης.
Λάζεο καὶ πυράκανθαν. ἰδὲ φλόμου ἄρρενος ἄνθην,
Ἄμμιγα δ᾽ αἰγίλιπός τε χελιδονίου τε πέτηλα,
Δαύκειον, ῥίζας τε βρυωνίδος, ἢ καὶ ἔφηλιν
Θηλυτέρης ἐχθρὴν χροιῆς ἀπεμόρξατο λεύκην.
Ἐν δὲ περιστερεῶντα καταμίξαιο πέτηλα.
Ἢ καὶ ἀλεξιάρης πτόρθους ἀπαμέργεο ῥάμνου.
Μούνη γὰρ νήστρα βροτῶν ἀπὸ κῆρας ἐρύκει.

Εἰ δ᾽ ἄγε καὶ σμυρνεῖον. τὸ σμυρνεῖον ὅμοιόν ἐστι τῷ μεγάλῳ σελίνῳ, ὃ δὴ καὶ ἱπποσέλινον καλεῖται. σμυρνεῖον δέ, ἐπειδὴ ἐμφερές ἐστι τῇ σμύρνῃ κατὰ τὴν ὀσμήν. περὶ δὲ τῆς λευκάδος ἀγνοεῖται περὶ ποίας φησίν. ἀντίγονος μέντοι τὴν λευκάδεσμόν φησιν. Καὶ ἤρυγγες δέ, εἶδος λαχάνου ἀκανθώδους, οὗ τὴν ῥίζαν ἀθερεΐδα φησὶν ἢ διὰ τὸ θερμὴν εἶναι ἢ διὰ τὸ ἀθέρας ἔχειν ἢ διὰ τὸ ψυχρὰν εἶναι. τὴν δὲ λιβανῶτιν καχρυφόρον λέγει, οἱονεὶ κάχρυς φέρουσαν. τὴν δὲ μήκωνα περιβρίθουσαν φησὶν ἤγουν περισσῶς ἀνθοῦσαν. δύο δὲ γένη μηκώνων εἰσίν. ὧν ἡ μέν, μεγάλα φέρει θυλάκια, ἐν οἷς τὸ σπέρμα. θυλακὶς μὲν οὖν ἡ τὰ μικρά. ἐπιτηλὶς δέ, ἡ τὰ μεγάλα. μὴ οὖν ἀπέστωσαν αἱ ῥηθεῖσαί φησι βοτάναι τοῦ βοηθήματος. χραίσμησι γὰρ τοῖς βοηθήμασιν. ἡ εὐθεῖα, ἡ χραίσμη. τὴν δὲ τῆς κράδης κορύνην κυέουσαν εἶπεν, ἤγουν ἐμφύουσαν κλάδους μήπω πεπληρωμένους. κράδην δὲ τὴν ἀγρίαν συκῆν λέγει. κόκκυγας δὲ τοὺς ὀλύνθους, διὰ τὸ φαίνεσθαι κατ᾽ ἔαρ ἅμα τοῖς κόκκυξι. καὶ ἐρινάδα δὲ τὴν ἀγρίαν συκῆν λέγει. καὶ φαίνεσθαι δὲ αὐτούς φησι πρὸ πάσης ὀπώρας. προακμάζουσι γὰρ τῆς τε ἄλλης ὀπώρας καὶ τῶν ἄλλων σύκων οἱ ὄλυνθοι. καὶ γογγύλους δὲ τοὺς ὀλύνθους φησίν, ἀντὶ τοῦ στρογγύλους. στρογγυλοειδεῖς γάρ εἰσιν. ἀνοιδείοντας δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκμάζοντας. τοῦ δὲ φλόμου δύο εἴδη ὁ θεόφραστος φησὶν εἶναι ἄρρεν καὶ θῆλυ. ἀπὸ κρατεύας φησὶν ἔχειν διαφοράς, τὸ μὲν γὰρ ἔχει τὰ φύλλα ὅμοια μαράθῳ. μακρότερα δὲ καὶ λεπτότερα. τὸ

δὲ ὅμοια

δὲ, ὅμοια κοριάννῳ. Τὸ δὲ χελιδόνιον, βοτάνη ἐστί. καὶ φύεται καθ᾽ ὃν καιρὸν αἱ χελιδόνες φύονται. τὸ δὲ δαύκειον, ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ περὶ θηρίων βοηθεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα. τὴν δὲ βρυωνίαν ἣν τε βρυωνίδα ὑποκοριστικῶς εἶπε, φησὶν ἔφηλιν τε λεύκην, ἅπερ εἰσὶν εἴδη νόσων, καθαίρειν. ἔφηλις μὲν οὖν ἐστὶν ἡ καλουμένη λέπρα. λεύκη δὲ, ἄλλο τι νόσημα ὅμοιον τῇ ἐφήλιδι. θηλυτέρης δὲ, ἤγουν γυναικός. τὸ δὲ ἀπεμόρξατο, ἤγουν ἀπεσμήξατο. ἐκαθάρισε. καλεῖται δέ φησιν ὁ κρατεύας ἡ βρυωνία, ὑπὸ μέν τινων σταφύλιον. ὑπὸ δὲ ἄλλων ἄμπελος ἀγρία. ὑφ᾽ ἑτέρων δὲ, χειρώνειον. Περιστερεῶνα. ταύτην τὴν βοτάνην, κρατεύας φησὶν ὑπό τινων περιστερεῶνα καλεῖσθαι. ἔχει δὲ τὰ φύλλα ἐσχισμένα, καὶ ταῖς περιστεραῖς παραπλήσια. Τὴν δὲ ῥάμνον, ἀλεξιάρην φησὶν, οὐ μόνον ὅτι ἀγαθή ἐστιν ἀπαλλάξαι τοὺς ὑπὸ ἑρπετῶν πληγέντας τοῦ πάθους, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ εἰς φαντάσματα βοηθεῖ. ὅθεν καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἐν τοῖς ἐναγίσμασι κρεμῶσιν αὐτήν. ἔστι δὲ λευκὴ καὶ μέλαινα. μέμνηται τῆς βοτάνης καὶ εὐφορίων. ἀλεξίκακον φύε ῥάμνον. καὶ σώφρων ὁμοίως. ἀεὶ δὲ πρὸς φύλλοις ῥάμνου κρατιζόμεθα. Νήστειρα δὲ, ἤγουν τοῖς νήστεσι διδομένη γράφεται καὶ δρήστειρα ἤγουν δραστική.

Ναὶ μὴν παρθενίοιο νεοδρέπτους ὀροδάμνους,
Κόρκορον, ἢ πέταλῖτιν, ἀμέργεο πολλάκι μίλτου
Λημνίδος, ἣ πάσῃσι πέλει θελκτήριον ἄτης.
Δήποτε καὶ σικύοιο ταμοὶς ἐχεπευκέα ῥίζαν
Ἀγροτέρου. νήδυν δὲ καὶ ἐμβρίθουσαν ἀνίης
Ἥμυε καρπὸς καὶ μὴν ἀῤῥήχου παλιούρου
Σὺν καὶ ἀκανθοβόλος χαίτη νεαλεῖς τ᾽ ὀρόβακχοι.
Σίδης δ᾽ ὑστηνόεντας ἐπημύοντας ὀλόσχους
Αὐχενίους, ἵνα λευκὰ πέριξ ἐνερεύθεται αὐθη.
Ἄλλοτε δ᾽ ὑσσωπός τε καὶ ἡ πολύγονος ὄνωσις.
Φύλλα τε τηλεφίοιο νέον τ᾽ ἐν βότρυσι κλῆμα,
Ἀπλίθες καὶ καρπὸς ὀρειγενέος κορίοιο,
Ἢ καὶ λεπτοθρίοιο πολύθρονα φύλλα κονύζης.
Πολλάκι δ᾽ ἢ πέπερι κόψας νέον, ἢ ἀπὸ μήδων
Κάρδαμον ἀμπίσαις. σὲ δ᾽ αὖ πολυανθὴς γλήχων.
Στρύχνον τῇδε σίνηπι κακηπελέοντα σαώσαι.
Ἄγρει καὶ στατίης χλοερὸν πράσον, ἄλλοτε δ᾽ αὐτῆς
Σπέρμ᾽ ὀλοὸν κνίδης, ἥθ᾽ ἕψει ἔπλετο κούροις.

Ναὶ μήν. τὸ παρθένιον τινὲς ἑλξίνην ὀνομάζουσιν. ἔνιοι δὲ, περδίκιον. τὸ δὲ κόρκορον, λάχανον εὐτελές ἐστι. λημνίδα δὲ μίλτον, τὴν λημνίαν σφραγίδα φησίν. ἦν τε θελκτήριον, οἱονεὶ ἀλεξητήριον, πάσης ἄτης φησί. καθαρτικὸν γάρ ἐστι. Νηδὺν δὲ, τὴν κοιλίαν φησὶ καὶ τὴν βαρυνομένην ταῖς ἀνίαις, θεραπεύει ὁ καρπὸς τοῦ παλιούρου. σὺν τῷ καρπῷ δὲ, καὶ οἱ νέοι ὀροβάκχοι, ἤγουν ἡ ἐξάνθησις τῶν ῥοιῶν. ἄῤῥηχος οὖν ἡ παλίουρος λέγεται, οἱ μὲν περιφράσσουσι. καὶ πρὸς φραγμὸν εὖ πεποιημένη. ἀπὸ τοῦ ἐπιτατικοῦ α καὶ τοῦ ῥῆχος, ὃ σημαίνει τὸν φραγμόν. οἱ δὲ ὀροβάκχοι, σημαίνουσι καὶ τοὺς σκυτίνους ἀσκούς. καὶ τὸ ἀκανθοβόλος δὲ χαίτη, ἄδηλον εἰ καὶ περὶ τῆς ῥοιᾶς εἴρηται. Σίδης. νοεῖται ἔξωθεν τὸ λάβε. ἵν᾽ ᾖ λάβε τοὺς ὀλόσχους τοὺς αὐχενίους τῆς σίδης. ὑστηνόεντας καὶ ἐπημύοντας. ὑστηνόεντας μὲν οὖν, ἤγουν πυρούς, καὶ τῷ ὑσγίνῳ τῇ βοτάνῃ ὁμοίους κατὰ τὸ χρῶμα, ἐπειδὰν τὸ κύτινον ἀποβάλλωσιν. ἐπημύοντας δὲ, τοὺς μύοντας καὶ οἱονεὶ ἐσφιγμένους. ὀλόσχους δὲ τοὺς τῶν ῥοιῶν τραχήλους, τοὺς πρότερον μὲν κεχηνότας, ὕστερον δὲ μύοντας. πρὸ

περὸν γὰρ αἰωρημένοι ὄντες, κατ' ὀλίγον μύουσι, τοὺς κυτίνους ἀποβάλλοντες. νῦν δὲ ἀπὸ μέρους τὰς ἐξανθήσεις τῶν ῥοιῶν ὁλόχους εἶπεν. αὐχενίους δὲ, ἤγουν τραχηλώδεις. οἱονεὶ τραχήλους ἔχοντας. Καὶ ὕσσωπος δὲ, βοτάνη, ὁμοία συμψύχῳ. τὸ δὲ νέον ἐν βότρυσιν, ὑπαλλαγή ἐστι. ἔδει γὰρ εἰπεῖν βότρυς ἐν κλήματι. οὐ γὰρ ἐν τοῖς βότρυσι τὸ κλῆμα. ἀλλ' οἱ βότρυς ἐν τῷ κλήματι. νέον δὲ φησι τὸ ὄμφακας ἔχον. Καὶ ἡ κόνυζα δὲ, εἶδος βοτάνης. ἣν καὶ λεπτόθελον εἶπεν ἤγουν λεπτόφυλλον. τὸ δὲ πολύθρονα ἤγουν πολυφάρμακα. γράφεται δὲ καὶ πολύχνοα, ἤγουν πολὺν χνοῦν ἔχοντα. εἰσὶ γὰρ χνοώδη. ὥσπερ τὰ κυδώνια. Πέπερι δὲ, τὸ μέλαν, οὐ τὸ λευκόν φησι. Καὶ τὸ ἀπὸ μήδων δὲ κάρδαμον, οὐ τὸ βαβυλώνιον, ἀλλὰ τὸ περσικόν φησι. Τὸ δὲ πολυανθὴς γλήχων, γράφεται καὶ πολυανθέα γλήχων. τοῦ γλήχων γενικῆς ὄντος κατὰ ἀποκοπήν. καὶ εἴη αὖ ὄνους, τὰ πολυανθῆ ἔρνη ἤγουν κλάδοι τοῦ γλήχωνος. καὶ τὸ στρύχνον καὶ τὸ σίνηπι, σώσειε σε κακὴν πελέοντα, καὶ τῇ κακῇ, ἤγουν νόσῳ πελάζοντα, τουτέστι νοσοῦντα. Σπερμολόον κνίδης. κνίδην τὴν ἀκαλύφην λέγει, οὕτω γὰρ παρ' ἀθηναίοις καλεῖται. κνησμὸν δὲ τῷ ἐφαψαμένῳ ποιεῖ. ἐψία δὲ τουτέστι παίγνιον. ὅμηρος ἐψιάαθην. παίζουσι γὰρ τῷ σπέρματι ταύτης οἱ νεώτεροι ἐν παιδιᾷ, ὡς ἀστραγάλοις. ἢ ὅτι παίζοντες, τύπτουσι δι' αὐτῆς ἀλλήλους.

Σὺν καί που νιφόεν σκύλλης κάρα, αὖά τε βολβῶν
Σπέρματα, καὶ καυλεῖον ὁμοκλήτοιο δράκοντος,
Ῥάμνου τ' ἀσπαράγοις θαμύντιδος, ἠδ' ὅσα πεῦκαι
Ἀγρότεραι στρόμβοισιν ὑπεθρέψαντο νάπαισιν.
Εἰ δὲ σύ γ' ἢν ποίης ἀβληχρέος ἔγχλοα ῥίζαν
Θηρὸς ἰσαζομένην τμήξῃς ἰοειδέϊ κέντρῳ
Σκορπίου, ἠὲ σίδας ψαμαθηΐδας, ἃς τρέφει αἶα,
Κωπαΐδες λιμναῖον ὑπεθρέψαντο παρ' ὕδωρ,
Ἢ πρὸς χοινῆός τε ῥόος κνώποιό τε βάλλει,
Ὅσα θ' ὑπ' ἰνδὸν χεῦμα πολυφλοίσβοιο χοάσπου
Πιστάκια ἀκρεμόνεσσιν ἀμυγδαλόεντα πέφανται,
Καυκαλίδας, σὺν δ' αὖθι βάλοις φιμώδεα μύρτα,
Κάρφεά θ' ὀρμίνοιο καὶ ἐκ μαράθου βρυόεντος,
Ἰάσιμόν τε καὶ ἀγροτέρου σπέρμ' ἐρεβίνθου,
Σὺν χλοεροῖς θάμνοισι βάλοις βαρυώδεα ποίην.
Καὶ μὴν καὶ σισύμβρα πέλει μειλίγματα νούσων
Σὺν δὲ, μελιλώτοιο νέον στέφος, ἠδ' ὅσα χαύνης

Νιφόεν τὸ τῆς σκύλλης κάρα λέγει, ἢ ὅτι ὑγρὸν, ἢ ὅτι ψυχρόν. καὶ γὰρ ἡ σκύλλα ψυχρᾶς ἐστιν ἐνεργείας. ἢ τὸ λευκὸν οἷός ἐστιν ὁ νιφετός. τὸ γὰρ τῆς θηλείας σκύλλης κάρα λευκόν ἐστι. Αὖα σπειρεαβολβῶν τὰ σπέρματα τῆς σκύλλης λέγει. πολλαῖς γὰρ περιβολαῖς ὑμένων καλυπτομένη, ἔνδον τῶν χιτώνων, οἷα ἐν σκότει καὶ ἀορασίᾳ, ἔχει τὰ σπέρματα. Τὸ δὲ ὁμοκλήτοιο. ἤγουν ὁμωνύμως λεγομένου δράκοντος. Ἠδ' ὅσα πεῦκαι. ἡ σύνταξις οὕτως. ὅσα αἱ ἀγρότεραι πεῦκαι καὶ νάπαι τοῖς στρόμβοις ὑπεθρέψαντο. ὡς λέγει αὐτὸν στρόμβους, τὸν κωνοειδῆ καρπὸν τῆς πεύκης· ὅμοιος γὰρ τοῖς στροβύλων κώνοις ἐστίν. ἢ στρόμβοισι νάπαις, τοῖς συνεστραμμένοις καὶ βαθέσι κοιλώμασι, τοῖς ἐν ταῖς νάπαις. Καὶ τὸ σκορπίουρον δὲ, βοτάνη ἐστὶ, ὅπερ ἀβληχρεία λέγει, διὰ τὸ τὴν ῥίζαν αὐτοῦ, τοῦ δήγματος τοῦ σκορπίου θεραπευτικὸν εἶναι. ἢ διὰ τὸ βληχρὰς ποιεῖν τὰς ὀδύνας. ἰσαζομένη δὲ

κατὰ

κατὰ τὴν ὁμοιότητα δηλαδὴ ἤγουν ὁμοίαν. θηρὸς δὲ ἤγουν τοῦ σκορπίου ἰοφόρῳ ἤγουν ἰοβόλῳ. κέντρῳ. ἤγουν τῇ οὐρᾷ. ἐν τῇ οὐρᾷ γὰρ ἔχει τὸ κέντρον ὁ σκορπίος. Ἡ δὲ σίδη, φυτόν ἐστιν, ὃ κατὰ Θεόφραστον ἐν Ὀρχομενῷ φύεται ἐν ὕδατι, ῥίζα ὄν. τηλίκον δέ, ἡλίκον μήκων, ἔχει δὲ κώδωνας ἐρυθρούς, ὁμοίους ῥοιᾶς. στρογγυλωτέρους δέ. ψαμαθηίδας δὲ εἶπεν, ἀπὸ ψαμάθης τόπου ἐν Βοιωτίᾳ οὕτω καλουμένου, ἢ κρήνης. ἢ γραπτέον ἀμαθηίδας, ἐπεὶ διαφόρως, ἄμαθον μὲν τὸν παρὰ τοῖς ποταμοῖς. ψάμαθον δὲ τὸν παρὰ τῇ θαλάσσῃ λέγουσι. παρόμοιον δὲ τὸ φυτόν ἐστι ῥοιᾷ. καὶ βρωσίμους δὲ τὰς σίδας φασὶν εἶναι. τὸ δὲ ἃς τρέφει αἶα, γράφεται καὶ ἃ τρέφει αἶα. αἱ δὲ Κωπαΐαι, πόλις Βοιωτίας, αἳ καὶ Κῶπαι λέγονται. αἵ τινες φησὶν ἀνέθρεψαν τὰς σίδας περὶ τὸ λιμναῖον ὕδωρ, ὅπου ὁ ῥοῦς τοῦ Κνώπου καὶ τοῦ Σχοινέως βάλλει καὶ φέρεται. Σχοινοῦς δὲ καὶ Κνῶπος, ἄμφω ποταμοὶ Βοιωτίας εἰσί. Κνῶπος δέ, ὁ Ἰσμηνός ἐστιν. ὃς οὕτω καλεῖται ἀπὸ Κνώπου τοῦ Ἀπόλλωνος. ἔστι δὲ καὶ τόπος Κνῶπος, δι' οὗ ὁ Ἰσμηνὸς φέρεται. Ὅσα θ' ὑπὸ ἴνδον. καὶ ὅσα φησὶν ὑπὸ τὸ ἔνδον χνοῦμα τοῦ χράσπου πιστάκια ἀμυγδαλόεντα φαίνεται ἐν τοῖς ἀκρέμοσι. καυκαλίδας δέ, τὰ λέπη τῶν πιστακίων λέγει, ἢ ἄλλο εἶδος βοτάνης. Τὰ δὲ μύρτα, ἤγουν τὸν καρπὸν τῆς μυρρίνης, αἰθὰ μὲν εἶπεν, ἤγουν μέλανα. φιμώδη δέ, διὰ τὸ στυπτικόν. στύφα γάρ ἐστι. καὶ ἐπειδὰν τις αὐτὰ φάγῃ, τῇ στυφότητι δεσμεῖ καὶ φιμοῖ τὸν λαιμὸν καὶ τὸ στόμα τοῦ φαγόντος. Σὺν χλοεροῖς θάμνοισι. λείπει ὁ καὶ σύνδεσμος. ἤγουν σὺν τοῖς χλωροῖς θάμνοις τοῦ ἐρεβίνθου, βάλε καὶ τὴν βαρύοδμον καλουμένην βοτάνην. καὶ τὸ μελίλωτον δέ, βοτάνη εὐωδεστάτη ἐστί.

Οἰνάνθης βρύα λευκὰ κατατμήχοισι νομῆες,
Ὅσσα τε λυχνὶς ἔνερθεν, ἐρευθήεις τε θρυαλλίς,
Καὶ ῥόδον, ἠδ' ἴα, λεπτὸν ἀεὶ σπερμεῖον ἀέξει,
Ἢ καὶ πουλύγονον λασίων ὑπάμησον ἰάμνων,
Ψίλωθρον, καρπόν τε πολυθρήνου ὑακίνθου.
Ὃν Φοῖβος θρήνησεν, ἐπεί ῥα κούσιος ἔκτα
Παῖδα, λαβὼν προπάροιθεν Ἀμυκλαίου ποταμοῖο,
Πρωθήβην Ὑάκινθον. ἐπεὶ σόλος ἔμπεσε κόρσην
Πέτρου ἀφαλλόμενος, νέατον δ' ἤραξε κάλυμμα.
Τὺ δέ τε καὶ τριπέτηλον ὁποῖό τε δάκρυα βάλλοις,
Τερσοῖς ὁλκήεσιν ἰσοζυγέων ὀδελοῖσιν.
Ἠὲ σὺ ἕρπυλλον κεροειδέα πολλάκι κρῆθμον,
Ἢ ποινικυπάρισσον ἀμέργων, σὺν δὲ καὶ αὐτοῖς
Ἄννησον, λιβυκάς τε ποτῷ ἐνικνήθεο ῥίζας.
Ὧν σὺ τοτᾶ μμίσγειν, τό τε δ' ἄνδιχα πίνεο θρύψας
Ἐν κελέβῃ, κεράσαι δὲ σὺν ὄξει. πολλάκι δ' οἴνῃ,
Ἢ ὕδατι. χραισμεῖ δέ, καὶ ἐν θρυφθέντα γάλακτι.

Τὰ δὲ τῆς οἰνάνθης βρύα φησὶ κατατμήχουσιν ἤγουν συντρίβουσι οἱ νομεῖς. διὰ τὸ παραβάλλειν ἴσως ταῖς αἰξὶ ταῦτα. βρύα δὲ νῦν, τοὺς πρέμνους καὶ τὰ φύλλα λέγει. ἡ δὲ λυχνὶς βοτάνη ἐστί. λέγει δὲ τὴν ἀγρίαν. αὕτη γὰρ συμβάλλεται τοῖς ὀφιοδήκτοις καὶ σκορπιοδήκτοις. Καὶ ὁ πολύγονος βοτάνη ἐστὶν ὃν ὑπαμήσαι ἀπὸ τῶν λασίων ἰάμνων κελεύει. δηλαδὴ ὑποθερίσαι ἀπ' αὐτοῦ τοὺς πυκνοὺς κλάδους. ἢ ὑπάμησον καὶ θέρισον τὸν πολύγονον ὅπερ ἄμεινον. ἴαμνοι δὲ λέγονται μέν, καὶ οἱ κλάδοι. λέγονται δὲ καὶ τὰ ἰαμενὰ ἤγουν σύμφυτα χωρία. τὸ δὲ ψίλωθρον βοτάνη ἐστὶν ἥτις καὶ καρκίνωθρον καὶ κλῆμα καλεῖται. τὸν δὲ ὑάκινθον πολύθρηνον φησίν, οἱονεὶ πολυθρήνητον.

γράφεται καὶ φιλοθρήνου, ἤγουν φιλοῦντος τοὺς θρήνους, ἢ ὑπὸ φίλου θρηνηθέντος. ὁ γὰρ ἀπόλλων πολλὰ ἐθρήνησε τὸν ὑάκινθον ἀποθανόντα. ὅστις ὑάκινθος, υἱὸς μὲν ἦν ἀμυκλαίου καὶ διομήδης. ὃν ἠγάπησεν ὁ ἀπόλλων σφόδρα, ὥστε καὶ συγγυμνάζεσθαι αὐτῷ καὶ συμπαίζειν. δισκευόντων οὖν αὐτῶν ποτὲ, λαβὼν ὁ ἀπόλλων τὸν δίσκον καὶ ἀφεὶς, ἄκων κατήγαγεν αὐτὸν κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὑακίνθου. καὶ οὕτως αὐτὸν τὸν τριπόθητον ἀπέκτεινεν. ὃν πάνυ πολλὰ ἐθρήνησεν ἀποθανόντα. ἐκ τοῦ αἵματος οὖν αὐτοῦ ἔφυ ἡ βοτάνη. ἣν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὑάκινθον ἐκάλεσε. τοῦτο οὖν ἐστιν, ὃ καλεῖ πολύθρηνον ἢ καὶ φιλόθρηνον ὑάκινθον. σόλον δέ φησι, τὸν δίσκον. ὅστις φησὶν ἀφαλλόμενος τῆς πέτρας, ἐνέπεσε τῇ κόρσῃ, τουτέστι τῇ κεφαλῇ τοῦ ὑακίνθου. κάλυμμα δὲ, τὸν παρὰ τὸ κρανίον ὑμένα φησίν. Ὀπὸν νῦν, τὸν κυρηναϊκόν φησι. δάκρυα δὲ, τὸν χυλόν. τριπόδοις δὲ ὁλκήεσσιν ὀδελοῖς, ἀντὶ τοῦ τριπόλοις ὀβελοῖς ὁλκήεσσιν, ἤγουν βαρέσιν ἐσταθμημένοις. ἰσοζυγῶν, καὶ ἐξ ἴσου τῷ ζιπετήλῳ ἤγουν ζιφύλλῳ σταθμῶν καὶ ἰσῶς. καὶ ὁ ἕρπυλλος, εἶδος λαχάνου. ὃν κεροειδέα φησὶν, ἐπειδὴ κερατοειδής ἐστι κατὰ τὰ φύλλα. κρῆθμον δὲ, τὸ λάχανον λέγεται. τοῦ δὲ ἑρπύλλου μέμνηται καὶ καλλίμαχος ἐν τῇ ἑκάβῃ, ἢ ἑκάλῃ. Ἐνικνήθεο ῥίζας. τουτέστι τρίβε τὰς ῥίζας τοῦ σιλφίου μετὰ οἴνου. λιβυκὰς γὰρ ῥίζας, τὸ σίλφιον φησί. διότι πολὺ ἐστιν ἐν τῇ λιβύῃ.
Ὧν σὺ, ἐξ ὧν φησὶ σὺ ποτὲ μὲν μικτῶς πάντα, ποτὲ δὲ χωρὶς ἕκαστον μίξας ἐν φιάλῃ, μετὰ ὄξους, ἢ οἴνου. ἢ ὕδατος, πολλάκις δὲ καὶ μετὰ γάλακτος πῖνε.

Ἢν δέ σ᾽ ὁδοῖ πλανέοντα. ἐὰν δὲ συμβῇ σε ὁδοιποροῦντα πληγὴν ἀναδέξασθαι, τότε νικαῦτα σὺ ὁ πληγεὶς λαβὼν τὰς παρατυγχανούσας ῥίζας, ὁποίας δήποτε, διαμάσσω. καὶ τὸν μὲν χυλὸν ἔκβαλλε. τὰ δὲ μασηθέντα βότανα ἐπιτίθει, καὶ οὕτω θεραπευθήσῃ καὶ φεύξῃ τὴν ὀδύνην. κατασπέρχει μὲν οὖν, ἀντὶ τοῦ κατεπείγῃ τῇ ὀδύνῃ καὶ κατατονῇ. μαστάζειν δὲ, ἀντὶ τοῦ μάσταζον. ὅ ἐστι μάσσω τοῖς σιαγόσιν. ὄφρα δύην, ἀντὶ τοῦ ὅπως τὴν ὀδύνην καὶ τὴν βλάβην τὴν κατεπείγουσαν ἐκφύγῃς. Ναὶ μὴν καὶ σικύην. τὴν χαλ-

Ἢν δέ σ᾽ ὁδοῖ πλανέοντα τὰ ἐννεμέεσιν ἀνύδροις
Νύγματα τὰ σπέρχει βεβαρημένον, αὐτίκα ῥίζας
Ἢ ποίας ἢ σπέρμα παρ᾽ ἀτραπιτοῖσι χλοάζον,
Μαστάζειν γένυεσσιν. ἀμελγόμενος δ᾽ ἀπὸ χυλὸν,
Τύμμασιν ἡμίβροτ᾽ ἐμβάλλοις ἄχλυ ματαιάζοντος.
Ὄφρα δύην ὀλοοῦ καὶ πότμον θηρὸς ἀλύξῃς.
Ναὶ μὴν καὶ σικύην χαλκήρεα λοιγέϊ τύψει,
Προσμάξας, ἰόντε καὶ ἀθρόον αἷμα κενώσεις.
Ἢ ἐκ κράδης γλαγόεντα χέας ὀπὸν. ἢ ἐ σίδηρον
Καυστηρὴς θαλφθέντα ὑπὸ στέρνοισι καμίνου.
Ἄλλοτε φορβάδος αἰγὸς ἐνὶ πλείον δέρος οἴνης
Χραισμήσει τημοῦτος, ἐπὴν σφυρὸν ἢ χέρα κόψῃ,
Ἀσκοῦ ἔσω βαρύθοντα μέσον διὰ πῆχυν ἐρείσας,
Ἢ σφυρόν. ἀσκοῦ δέ τοι δὲ περὶ βουβῶνας ἑλίξαι.
Εἰσόκεν οἱ μένος οἴνου ἀπὸ χροὸς ἄλγος ἐρύξῃ.
Δή ποτε καὶ βδέλλας κορέσεις ἐπὶ τύμμασι βόσκων.
Ἢ ἀπὸ κρομμυόφιν στάζειν ὀπὸν, ἄλλοτε δ᾽ οἴνης
Μίγδην ἐν πυράθοισι χέας τρύγα φυρήσασθαι.
Ἢ ὄξους, νεαλεῖ δὲ πάντῃ περὶ τύψιν ἑλίξαις.

κλὴν ἢ σιδηρᾶν σικύαν λέγει. μεθ᾽ ἧς σικυάζουσιν οἱ ἰατροί. καὶ ἐκσύρουσι δι᾽ αὐτῆς τὸ πληχθὲν αἷμα. καὶ ἐνταῦθα οὖν σικυάσαι κελεύει, ἵνα ἐκσύρῃς τὸν ἰόν. Ἢ ἐκ ῥάδικος. ἢ τὸν τῆς συκῆς φησὶ γαλακτώδη ὀπὸν ἔμβαλλε τῷ τύμματι. Ἢ ἐ σίδηρον. ἢ σίδηρον φησὶ πυρακτωθέντα ἐντὸς τοῦ πυρὸς, ἔμβαλε δηλαδὴ τῇ τύψει. στέρνα δὲ πυρὸς εἶπε μεταφορικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μέσον. στέρνα γὰρ κυρίως ἐπὶ ζώου μόνου εἴρηται. σημειῶσαι δὲ ὅτι θηλυκῶς εἶπε τὴν σίδηρον. Ἄλλοτε φορβάδος. ἐν αἰγείῳ φησὶν ἀσκῷ οἴνου ὄντι πεπληρωμένῳ, δεῖ ἀποδῆσαι ἔσωθεν τὸ πληγὲν μέρος. Φορβὰς δὲ, λέγεται μὲν καὶ τὸ φορβάδιον. λέγεται δὲ καὶ πάντα τὰ βοσκόμενα. ἀπὸ τοῦ βορὰ ἡ τροφὴ, βορβάς. καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς φ, φορβάς. Ἀσκοδέτης. τὸν αἴγειον φησὶν ἀσκὸν τὸν οἰνηρὸν πεπισσωμένον. τῷ δηχθέντι μέρει τοῦ σώματος ἀνατεμὼν ἐπίβαλλε. ἑλίττων καὶ δεσμεύων ἰσχυρῶς. γράφεται δὲ τὸ ἑλίξεις καὶ ἑλίσσεις. βουβῶνας δὲ κυρίως μὲν τῶν μηρῶν λέγουσι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς καὶ τῶν χειρῶν βουβῶνας εἶπε. λέγει δὲ τὰς μασχάλας. Δή ποτε. καὶ βδέλλας φησὶν ἐπίβαλλε τῷ τύμματι, ἵνα τὸ βλαβὲν αἷμα ἑλκύσωσιν. Ἄλλοτε. τὰ ἀποπατήματα φησὶ τῶν αἰγῶν εἰς τρύγα οἴνου ἢ ὄξους ἐμβαλὼν, καὶ μεμιγμένως ταράξας, ἔτι νεαρᾶς οὔσης τῆς πέχου, τουτέστι τῆς πυράθου, περίξ τοῦ δήγματος ἔλιασε. δηλαδὴ χρίε. ἕως ἐστὶ νεαρὸν τὸ ἀποπάτημα τῆς αἰγός. δεῖ γὰρ αὐτὸ νεαρὸν ὑπάρχον λαβεῖν καὶ μῖξαι μετὰ τῆς τρυγός. ἢ αὐτὸ τὸ μίγμα νεαρὸν ὑπάρχον χρῖσαι. πύραθος μὲν οὖν, ἀφόδευσις, ἀποπάτημα. κόπρος τῆς αἰγός. πύραθος γὰρ κυρίως ἡ τῆς αἰγὸς κόπρος. καὶ πέχος δὲ, τὸ αὐτὸ σημαίνει. νεαλεῖ δὲ, τουτέστι νεαρῷ. τύψιν δὲ, τὸ τύμμα. φυρήσασθαι δὲ, τὸ ταράξαι. Ἀλέξανδρος δὲ, ἐν τῷ περὶ θηριακῶν κελεύει, τὰ τῶν αἰγῶν ἀποπατήματα αὐτ᾽ εὔυγρα ἢ, αὐτ᾽ ἐξηρὰ, μετὰ τρυγὸς ὄξους ἢ οἴνου αὐτὰ κατασκευάζοντας ἐπιτιθέναι τοῖς τύμμασιν. ὁ δὲ σκοπὸς ἀναθεράπας, οὗτός ἐστι. καὶ σικυάσαι αἱμακένωσιν. καὶ τῆς συκῆς τοῦ δένδρου τὸν γαλακτώδη ὀπὸν εἰς τὴν πληγὴν ἔμβαλε. καὶ σιδήρῳ καῦσον. καὶ ἐν ἀσκῷ οἴνου ἔχοντι τὸ πεπληγμένον ἔμβαλε μέρος. καὶ αὐτῷ δὴ τῷ ἀσκῷ περιέλιξον τὸ τύμμα. καὶ κρομμύου ὀπὸν στάξον. καὶ οἴνου καὶ ὄξους τρύγα νεαρῷ ἀποπατήματι αἰγὸς μίξας, καὶ μεμιγμένως ταράξας, ἐπίθες. ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ἐάν τις οἶνον ζεούσῃ ἀσβέστῳ ἐπιχύσας καὶ ταράξας, ἐπιθῇ τῷ τύμματι, θεραπεύσει τὸν πληγέντα.

Ὄφρα δὲ καὶ πάσῃσιν ἀλεξητήριον ἄκος
Τευξάμενος πεπίθοιο, τό τοι μέγ᾽ ἀκήριον ἔσται.
Ἦμος ὅτε θρόνα πάντα μιῇ ὑπὸ χειρὶ ταράξας,
Ἐν μὲν ἀριστολόχεια καὶ ἴρεος ἐν δέ τε νάρδου
Ῥίζαι· χαλβανίδες τε σὺν αὐαλέῃσι πυρέθροις
Εἶεν, δαύκειόν τε, πανάλθεος ἐν δὲ βρυώνης,
Σὺν δέ τε ῥίζια χαῦνα νεωρυχέος γλυκυσίδης,
Κάρφεά τ᾽ ἐλλεβόρου μελανόχροος, ἄμμιγα δ᾽ ἀφρὸς
Νίτρου, σὺν δὲ κύμινα χέας, βλαστόν τε κονύζης,
Ἄμμιγα δ᾽ ὑγροτέρης σταφίδος λέπος· ἶσα δὲ δάφνης
Σπερμεῖα, κυτισόν τε, κατακνήθειν τε χαμηλήν.

Ἴπτειον λεξχῆνα· καὶ ἐν κυκλάμινον ἀγείρας.
Ἐν καὶ μήκωνος νεαρῆς ὀπὸν, ἀμφὶ καὶ ἄγνου
Σπέρματα, βάλσαμόν τε καὶ ἐν κινάμοιο βάλοιαθαι.
Σὺν καὶ σφονδύλειον, ἁλός τε ἐμ πληθέα κύμβην.
Ἄμμιγα καὶ τάμισον καὶ καρκίνον. ἄλλοτε μὲν ἢ
Γ τωκός. ὅθεν ποταμοῖσι πολυστέοι ὀνομάζων.
Καὶ τὰ μὲν ἐν στύπει προβαλὼν πολυχανδέος ὅλμου,
Νάξου λαϊνέοισιν ἐπιπλήσσων ὑπέροισιν
Αἶψα δὲ ἐπιπαῦ ἀλέοισι χέας ἀπαρινέα χυλόν,
Ἄμμιγα συμφύρσαιο. κατάρτιζοιο δὲ κύκλους
Δραχμαίους. πλάστιγγι διακριδὸν ἄχθος ἐρύξας.
Οἴνης δὲ ἐνδοιῇσι χαδεῖν κοτύλῃσι ταράξας,
Καί κεν ὁμηρείοιο καὶ εἰσέτι Νικάνδροιο,
Μνῆστιν ἔχοις. τὸν ἔθρεψε κλάρου νιφόεσσα πολίχνη.

Τέλος.

Νικάνδρου θηρια-
κῶν.

*

ΝΙΚΑ'ΝΔΡΟΥ ἈΛΕΞΙΦΑ'ΡΜΑΚΑ.

Εἰ καὶ μὴ σύγκληρα κατ' Ἀσίδα τείχεα δῆμοι
Τύρσεσιν ἐστήσαντο, πίων ἀπεδέγμεθα βλάστας,
Πρωταγόρη· δολιχὸς δὲ διάπροθι χῶρος ἐέργει,
Ρεῖά κέ τοι ποπέεσσιν ἀλέξια φαρμακόεσσαις,
Αὐδήσαιμ' ἅ τε φῶτας ἐνὶ χριμφθέντα δαμάζει.
Ἤ γὰρ δὴ σὺ μὲν ἄγχι πολυστροίβοιο θαλάσσης
Ἄρκτον ὑπ' ὀμφαλόεσσαν ἐνάσσαο, ἧχί τε Ῥείης
Λοβρίνης θαλάμαι τε καὶ ὀργαστήριον Ἄττεω.
Αὐτὰρ ἐγὼ τόθι παῖδες ἐϋζήλοιο Κρεούσης
Πιστάτην ἐδάσαντο γεωμορίην ἠπείρου.
Ἑζόμενοι τριπόδεσσι παρὰ Κλαρίοις Ἑκάτοιο.
Ἀλλ' ἤτοι χολόεν μὲν ἴδε στομίοισι δυσαλθὲς
Γνώθεις ἀκόνιτον. ὃ δὴ ῥ' Ἀχερωίδες ὄχθαι
Φύουσιν. τόθι χάσμα δυσέκδρομοι Εὐβουλῆος.
Ἄστυ τε Πριόλαο καταστρεφθέντα δέδουπεν.
Τοῖο δὲ πάντα χαλινὰ καὶ οὐρανόεσσαν ὑπήνην,
Οὖλά θ' ὑποστύφει χολόεν ποτόν. ἀμφὶ δὲ πρώτοις
Εἰλύεται στέρνοισι κακὴ ἀλάλυγγι βαρύνον.
Φῶτ' ἐπικαρδιόωντα. δύη δ' ἐπιδάμνεται ἄκρον.
Νειαίρης ἀκλεῖστον ἀειρόμενον στόμα γαστρός.
Τοὔχος τὴν κραδίην ἐπιδόρπιον. οἱ δὲ δοχαίην
Κλείουσι στομάχοιο. πύλη δ' ἐπικέκλιται ἀρχαῖς
Πρῶτα κόλων. ἔνθι πᾶσα βροτῶν ἅλις ἐμφέρεται δαίς.
Αἰεὶ δ' ἐκφαίων νοτέων ὑπολείβεται ἱδρώς.

ε Εἰ καὶ μὴ συνεγγὺς ἔχομεν τοὺς κλήρους τῶν πόλεων ἐπὶ θάλασσαν, ἀλλὰ τὸ σοὶ προσφωνεῖν, οὐκ ἀνοίκειον ἡγοῦμαι. δήμους δὲ τὸ ἄθροισμα λέγει. Τύρσεσιν ἐστήσαντο. τύρσεις τὰς πόλεις οὐ τὰς ἐπάλξεις ἐφ' ὧν κυρίως λέγεται. τὸ δὲ πίων, οὐκ ὀρθῶς κεῖται. σημαίνει γὰρ τὸ πίνων. ὡς καὶ ὅμηρος πίων δεξέσθαι τὸ κρήνων. βούλεται δὲ λέγειν τὸ, ὧν. Ἄρκτον ὑπ' ὀμφαλόεσσαν. ἐπεὶ δοκεῖ ὁ κατὰ τὰς ἄρκτους τόπος ἄβυτος, ὀμφαλόεσσαν εἰρῆσθαί φασι, τὴν τροφώδη. ἐπεὶ ἡ Δημήτηρ ὀμπνία λέγεται ἡ τρόφιμος. ἄλλοι δὲ τὴν κρητικήν. ὀμφαλὸς γὰρ τόπος ἐν κρήτῃ. ὡς καὶ καλλίμαχος. πέσε δαῖμον ἀπ' ὀμφαλός. ἔνθεν ἐκεῖνο, Ὀμφάλιον μετέπειτα πέδον καλέουσι κύδωνες. Καὶ ὀργαστήριον Ἄττεω. ἱστορεῖται ὅτι ποιμὴν ἦν φρὺξ ὁ ἄττης. ποιμαίνων δὲ ἐν ὕμνων τὴν μητέρα τῶν θεῶν, ἐφιλήθη ὑπ' αὐτῆς. καὶ δὴ φαινομένη πολλάκις αὐτὸν τιμῆς ἠξίωσεν. ζεὺς δὲ ἐπὶ τούτῳ δυσανασχετῶν, ἀνεῖλεν αὐτὸν οὐ φανερῶς διὰ τῆς μητρός, ἀλλὰ σῦν ἄγριον ἐπιπέμψας. ἡ δὲ κατορυξαμένη αὐτὸν ἔθαψεν. οἱ δὲ φρύγες κατὰ τὸ ἔαρ θρηνοῦσιν αὐτόν. ὡς πρὸς ἡ ἀπὸ τοῦ ἄλτης, ἄλτεω. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἄττης ἄττεω. ὡς ἀπὸ περισπωμένου ὡς ἑρμῆς ἑρμέω. Πνυθείης ἀκόνιτον. τὸ ἀκόνιτον φασὶν ἐκ τοῦ ἐμέτου τοῦ κερβέρου φανῆναι. ἱστορεῖται γὰρ τὸν κέρβερον ἀναχθέντα, μὴ δυνάσθαι ὑπομεῖναι τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου. ἐξεμέσαι. ἐκ τοῦ ἐμέτου ταύτην γενέσθαι (τὴν βοτάνην. ἔοικε δὲ ἀγρώστιδι.

Ἡ δὲ ταρασσομένη, τὰ μὲν ἔβρασεν ἤλιθα νηδὺς
Γνώματα. πολλὰ δ' ἔνερθεν ὑπὲρ μέσον ὀμφαλὸν ἴζει.

Σιληνοὶ κεραοῖο διωνύσοιο. οὓς ἡμεῖς σατύρους καλοῦμεν, οἱ ἀρχαῖοι σι-

Κράατι δ' ἐν βάρος ἐχθρὸν, ὑπὸ κροτάφοισι δὲ παλμὸς
Πυκνὸς ἐπεμφέρεται. τὰ δὲ, διπλόα δέρκεται ὄσσοις.
Οἷα χαλικραίῃ νύχιος δεδαμασμένος οἴνῃ,
Ὡς δ' ὁπότε γριόεσσαν ὑποθλίψαντες ὀπώρην
Σιληνοὶ κεραοῖο Διωνύσοιο τιθηνοί,
Πρῶτον ἐπαφρίζοντι ποτῷ φρένα θωρηχθέντες
Ὄμμασι δινήθησαν. ἐπὶ σφαλεροῖσι δὲ κώλοις
Νυσαίην ἀνὰ κλιτὺν ὑπέδραμον ἀφραίνοντες,
Ὡς οἵγε σκοτόωσι κακῇ βεβαρηκότες ἄτῃ.
Τὴν μέν τε κλείουσι μυοκτόνον. ἣ γὰρ ἀνιγροὺς
Παμπήδην ὕρακας λιχμήρεας ἠρήμωσεν.
Οἱ δέ τε παρδαλιαγχὲς ἐπεὶ θήρεσσι πελώροις
Πότμον βουπελάται τε καὶ αἰγινομῆες ἔθεντο.
Ἴδης ἐν κνημοῖσι φαλακραίῃς ἐνὶ βήσσῃς
Πολλάκι θηλυφόνον καὶ κάμμορον. ἐν δ' ἀκοναίοις
Θηλείην ἀκόνιτον ἀνέβλαστεν ὀρόγκοις.
Τῷ, καί που τιτάνοιο χερὸς βάρος ἄπτεται ἄλκαρ
Πιμπλαμένης. ὅτε νέκταρ ἐΰξεστον κίρρον ἀφύσσαις
Μεσηδόν. κοτύλη δὲ πέλει καταμέτριος οἴνης.
Σὺν δὲ καὶ ἀβροτόνοιο ταμὼν ἀπὸ καυλέα θάμνου
Καὶ χλοεροῦ πρασίοιο. τὸ δὴ μελίφυλλον ὕδουσι.
Καί τε σὺ ποικήεντος ἀειθαλέος χαμελαίης,
Βλάστην, πηγάνιόν τε πόσοις ἐνὶ βράμμασι σίμβλων.
Σβεννὺς ταῦθ' ἁλόεντα μύδρον γλυκέεσσι πυράγρης.
Ἠὲ σιδηρήεσσαν ἀπὸ τρύγα, τὴν τε καμίνων
Ἔντοσθεν χοάνοιο διεχῇ πυρὸς ἤλασε λιγνύς.
Ἄλλοτε δὲ χρυσοῖο νέον βάρος ἐν πυρὶ θάλψας,
Ἠὲ καὶ ἀργύρεον, θολερῷ ἐνὶ πώματι βάψεις.
Πολλάκι δ' ἡμιδαὲς χειρὸς βάρος αἴνυσο θρίων
Γαῦρα χαμαιπίτυος. τό τοι νύτιδος αὖον ὀρείης.

ληνοὺς, ἀπὸ τοῦ σιλαίνειν ἢ καλῶν. Οἱ παλαιοὶ κέρασιν ἐχρῶντο ἐν τῇ πόσει ἀντὶ τῶν ποτηρίων. ὅθεν καὶ τὸ κεράσαι εἴρηται. ἢ διὰ τὸ στερρωτικὸν τῶν πινόντων, τουτέστι τὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου ἰσχύν. ὁ δὲ διόνυσος καὶ ταυρόκερως.

Οἱ δέ τε παρδαλιαγχές. ἰστέον ὅτι ἡ πάρδαλις αὖ φαγοῦσα τὸ ἀκόνιτον, ἀναιρεῖται. οὐ πρότερον ἐσθίει δὲ αὐτοῦ, εἰ μὴ ἔχει κόπρον πλησίον ἀνθρωπείαν. ταύτῃ γὰρ κέχρηται ἀντιφαρμάκῳ. οἱ οὖν νομεῖς ἐξαρτοῦσι τὴν κόπρον εἰς δένδρον πρὸς τοσοῦτον ὕψος, ὅσον οὐ δύναται ἡ πάρδαλις πηδῶσα φθάσαι. ὁρῶσα οὖν ἡ πάρδαλις τὴν κόπρον, ἅτε δὴ θαρροῦσα ἔχειν τὸ ἀντιφάρμακον, τρώγει τὸ ἀκόνιτον. εἶθ' ὁρμᾷ ἐπὶ τῷ χρήσασθαι τῷ ἀντιφαρμάκῳ, οὐ φθάνει δὲ διὰ τὸ ὕψος, οὕτως ἐφαλλομένη καὶ πηδῶσα λαβεῖν τὸ ἀντιφάρμακον, καὶ μὴ δυναμένη, ἤγουν μὴ καταλαμβάνουσα διὰ τὸ ὕψος, ἀποθνήσκει. καὶ οὕτω φθάνοντες αὐτὴν ἀναιροῦσιν οἱ νομεῖς.

Θρῖα κυρίως τὰ τῆς συκῆς φύλλα. νῦν δὲ τῆς χαμαιπίτυος φησίν, ἣ καὶ ὀνόγυρος καὶ σιδηρῖτις λέγεται καὶ ἰωνία ἀγρία. Καὶ ἐρασίστρατος ἐν τῷ περὶ θανασίμων, χρήσιμον εἶναι λέγει τὸ γυναικεῖον γάλα.

Ἢ ἐ νέον ῥάδικα πολυκνήμοιο κολούσας,
Τέτρασιν ἐν κυάθοισι χαδεῖν μελιηδέος οἴνου.
Ἢ ἔτι μυελόεντα χαλικρότερον ποτὸν ἴσχοις.
Ὄρνιθος στρουθοῖο κατοικάδος· ἰθὺ τὸ χύτρῳ
Γῆα καταθρύπτοισι βιαζομένης πυρὸς αὐτῆς.

Καί τε

Καί τε βοὸς νεαγῶνα περισφαλίδωντος ἀλοιφῇ
Τηξάμενος κορέσαιο ποτῷ, ἔχε νδία νηδύν.
Ναὶ μὴν καὶ βλαστοῖο. τό τ' ἐν σταγόνεσι γάλακτος
Θηλυτέρης πώλοιο χέας ὀπόν. ἄλλοτε νύμφαις.
Εὖτ' αὖ ὑπὲκ φάρυγος χεύῃ ταναεργέα δόρπων.
Πολλάκι δὴ σκίνακος δερηδυνέος. ἢ ἀπὸ νεβροῦ
Πυετίην τμήξαιο. πόροις δ' ἐνὶ νέκταρι φύρσας.
Ἄλλοτε καὶ μορέης ἀπὸ ῥίζια φοινικοέσσης
Ὅλμῳ ἐνὶ στύπει προβαλὼν καὶ ὁμήρεα κόψας
Οἴνῳ ἐνεψηθέντα πόροις καμάτοισι μελίσσης.
Καί κεν ἐπικρατέουσαν ἐπαχθέα νοῦσον ἀλάλκοις
Φωτός. ὁ δ' αὖ σφαλέεσσι πάλιν μετὰ ποσσὶν ὁδεύοι.
Δεύτερα δ' αὖ πλήθοντος ἐπιφράζευ πόσιν ἐχθράν.
Κιρναμένην ὀλοοῦ ψιμμιθίου. ἥτε γάλακτι
Πάντοθεν ἀφρείζοντι, νέῃ εἰδήνατο χροιήν.
Πελλίσιν ἐν γρώνοισιν ὅτ' εἴαρι πῖον ἀμέλξαις.
Τοῦ μὲν, ὑπὲρ γνύας τε καὶ ᾗ ῥυσαίνεται οὖλα
Ἀφρὸς ἐπιστύφων ἐμπλάσσεται. ἀμφὶ δὲ ὁλκὸς
Τέτρηχε γλώσσης νέατος ὑποκάρφεται ἰσθμὸς
Ξηρὰ δ' ἐπιλλίζων ὀλοῇ χελλύσσεται ἄτῃ.
Ἀβλεμὲς, ἡ γὰρ ἐκεῖνο πέλει κάρος. αὐτὰρ ὁ θυμῷ
Ναυτιόεις ἐλοοῖσιν ὑποτρύχει καμάτοισι.
Πολλάκι δ' ἐν φαέεσσιν ἄλην ἑτερόφθεα λεύσσων.
Ἄλλοτε δ' ὑπναλέος ψύχει δέμας. οὐδέ τι γυῖα
Ὡς τὸ πάρος δονέει. καμάτῳ δ' ὑποδάμναται εἴκων
Τῷ καὶ πρημαδίης. ἢ ὀρχάδος εἶαρ ἐλαίης.
Ἢ ἔτι μυρτίνης σχεδίην δὲ πόεσσιν ὀρέξαις.
Ὄφρ' αὖ ὀλισθήνασα χέῃ κακὰ φάρμακα νηδύς.
Ἠὲ σύ γ' οὖθαρ ἔχοντα διοιδέα μαζὸν ἀμέλξας
Ῥεῖα πόροις. φιαρὴν δὲ ποτοῦ ἀπεάλυνε σοχρῆω.
Καὶ σύ δέ γ' ἢ μαλάχης ῥαδάμνους. ἢ φυλλάδα τήξας
Χυλῷ ἐνὶ κλώθοντι, κακηπελέοντα κορέσσαις.
Πολλάκι σήσαμα κόπτε. πόροις δ' ἐν νέκταρι καὶ τά.
Ἠὲ σὺ κληματόεσσαν ἐν ὕδατι πλώεο τέφρην.
Θαλπομένην. τὸ δὲ ῥύμμα νεοπλεκέος καλάθοιο
Κόλποις ἰκμήνειας. ὃ γάρ τ' ἀναδέξεται ἰλύν.
Καί τε κατατριφθέντα μετὰ ῥήεντος ἐλαίου,
Σκληρὰ ἀπὸ περσείης κάρυα κλάδος οἷον ἐρύξει.
Περσεὺς ἥν ποτε χαλκὶ λιπὼν κηφηΐδα γαῖαν,
Αὐχένἀποτμήξας ἁρπηνόσφια μεδούσης.

Διὰ χέλυος. τουτέστι τοῦ στήθους τὴν ἀναφορὰν τῶν ἐρυγμάτων ποιεῖται. καὶ ἱπποκράτης. ἀναχελύσσεται καὶ ἐρυγγάνει θαμινά.

Πρημαδίη καὶ ὀρχὰς εἴδη μυρτίνη, ἐλαῶν ἐστίν, εἴδη εἶαρ δὲ τὸ αἷμα τὸ λίπος. ὡς καὶ καλίμαχος. πολλάκι δὲ καὶ λύχνου πῖον ἔλειξεν εἶαρ.

Κάρυα λέγονται ὅσα ξυλῶδες λέπος ἔχουσιν. οὕτω γοῦν καὶ θεόφραστος τὸ τῆς περσέας ὀστοῦν ὠνόμασεν. Ὅτι ὁ καλλίμαχος ἐν αἰγύπτῳ φησὶ τὸν περσέα μεταφυτεῦσαι τὸ φυτόν. ὁ δὲ νίκανδρος, ἐν μυκήναις.

Ῥεῖα μυκηναίῃσιν ἐνηέξησεν ἀρούρης.
Κηφῆος νέα δῶρα. μύκης ὅθι κάππεσεν ἅρπης.
Ἄκρον ὑπαὶ πρηῶνα μελανθίδος. ἔνθα τε νύμφη
Λαγγεία πόμα κεῖνο διὸς τεκμήρατο παιδί.
Πολλάκι δ' εὐθρύψας ἐν ὀπῇ ἀλέῃσιν ἀκοστῆς,
Γερραίης λιβάνοιο χύσιν περιπηγέα θάμνοις
Καί τε σύ γ' ἢ καρύης ἀποδάκρυον, ἢ ἀπὰ λύμνου.
Ἢ πτελέης. ὅτε πολλὸν ἀεὶ καλλείπεται ὄχοις
Κόμμι. τὸ δὲ χλιόεντι ποτῷ ἐπαρωγέα τῆξον.
Ὄφρα τὰ μὲν πτερύγῃσι. τὰ δ' ἐψητοῖσι δαμασθεὶς,
Ἀλθήσῃ ὑδάτεσσιν ὅτ' ἐκμήνῃ δέμας ἱδρώς.
Καί κεν, ὅ γ' ἄλλοτε δόρπα δεδεγμένος. ἄλλοτε δ' οἴνης,
Πιοτέρης κορέοιτο. καὶ ἀλιέα πότμον ἀλύξαι.
Μὴ μὲν κανθαρίδος σιτηφάγου εὖτ' ἂν ὀδωδὴ,
Κεῖνο ποτὸν δέξαιο χυτῇ ἐναλίγκια πίσσῃ.
Πίσσης γὰρ ῥώθωσιν ἄγει βάρος. ἐν δὲ χαλινοῖς
Οἷά τε δὴ καρφεῖα νέον βεβρωμένα κέδρου.
Αἳ δ' ὅτε μὲν πλαδόωντι ποτῷ ἐπὶ χείλεϊ δηγμὸν
Τεύχουσιν. τότε δ' αὖτε περὶ στόμα νείατα γαστρός.
Ἄλλοτε καὶ μεσάτῃ ἐπιδάκνεται ἄλγεσι νηδύς.
Ἢ κύστις βρωθεῖσα. περιψαύουσι δ' ἀνῖαι
Θώρηκος. τόθι χόνδρος ὑπὲρ κύτος ἕζετο γαστρός.
Αὐτοὶ δ' αὖ χαλόωσ', ἄλλῃ δέ φιν ἤθεα φωτὸς
Ἄψυχος πεδάᾳ. ὁ δ' ἀελπέα δάμναται ἄταις.
Οἷά τε δὴ γύρφα νέον τεθρυμμένα πέσσων,
Ἠέρι ἐμπλάζοντα διαψαίρουσιν ἀέλλαις.
Τῷ δὲ σὺ πολλάκι μὲν γληχὼ ποταμηΐσι νύμφαις.
Ἐμπλήδην κυκεῶνα πόροις ἐν κύμβεσι τεύξας
Νηστείρης δηοῦς μορόεν ποτόν. ᾧ ποτε δηὼ
Λευκανίην ἔβρεξεν ἀνάστυρον ἱπποθόωντος
Θρηΐσσης ἀθύροισιν ὑπαὶ ῥήτρῃσιν ἰάμβης.
Δή ποτε δ' ἢ σιάλοιο καρήατος. ἠὲ καὶ ἀμνοῦ
Ἀμμίγδην σπαράδεσσιν εὐζοάλοιο λίνοιο.
Ἠὲ νέον κορσεῖα ταμὼν κεράεντα χιμαίρης,
Ἠέ τι που χηνὸς μορόεν ποτὸν ἄνυσσο χύτρου.
Ἐς δ' ἔμετον κορέσαιο. τὰ δ' ἀθρόα νειόθι βράσσοις,
Ἐμματέων, ἔτ' ἄπεπτα πύλῃ μεμιασμένα δόρπα.
Πολλάκι δ' ἐν κλυστῆρι νέον γλάγος οἷος ἀμέλξας,
Κλύζε. τὰ δ' ἤλιθα γαστρὸς ἀφόρδια κενώσειας.
Ἄλλοτε ἀναθαίνοντι ποθὲν γάλα πῖον ἀρήξει.

Ἰάμβη δούλη μετανείρας τοῦ ἱπποθόωντος γυναικός. ἥτις τὴν δήμητρα λυπουμένην ἰδοῦσα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς περσεφόνης εἶπέ τινα ἔμμετρα γελοῖα δὴ ἐπὶ τῷ παραμυθήσασθαι. ἐξ ἐκείνης οὖν καὶ τὸ μέτρον ἰαμβεῖον.

ἠὲ σὺ

Ἢ ἐ σύ γ' ἀμπελόεντα γλυκεῖ ἐνὶ καυλέα κόψας.
Χλωρὰ νέον πετάλοισι περιβρίθοντα κολούσας.
Ἢ ἐ μελισσάων καμάτῳ ἐνὶ πῶρα μορύξαις.
Σκορπιόεντα ταμὼν ψαφαρῆς ἐκ ῥίζεα γαίης.
Αἰὲν κεντρήεντα. πόα γε μὲν ὕψι πέθηλεν.
Οἵη περ μολόβουρος. ἔνισχνα δὲ καυλέα βάλλει.
Καὶ δὲ σὺ δραχμάων πισύρων βάρος ἄννυσο γαίης
Παρθενίης. τὴν φυλλὶς ὑπὸ κνημοῖσιν ἀνῆκεν,

Φυλλὶς τὸ καλούμενον στεφάνιον ἐν σαμοθράκῃ. σοφοκλῆς. ἄμβρος δὲ ποταμὸς ἐν αὐτῇ.

Ἰμβρασίδος γαίης χιονώδεος. ἥν τε κεράστης
Ἀμνὸς χησιάδεσσι νέον σημήνατο νύμφαις.
Κρηκεσίων ἰφόεντος ὑπὸ χοινώδεσιν ὄχθαις
Ἢ καὶ σκραίοισι πόσιν δυσπληθέα ἰλύξαις.
Σὺ δέ τε πηγανόεντας ἐνιθρύψας ὀράμνους.
Ὀργάζων λίπεϊ ῥοδέῳ, θρόνα πολλάκι χεύαις.
Ἠρινέῳ, τό, τε πολλὸν ἐπαλθέα νοῦσον ἔλυξεν.
Ἢν γε μὲν οὐλόμενόν γε ποτὸν κορίοιο δυσαλθὲς

Κόριον τὸ ἄγριον λέγει. ὅπερ πλατύτερα ἔχει φύλλα καὶ δυμηκέστερόν ἐστι. καὶ πολλὰς ἔχειν παραφυάδας. καὶ πολύρριζον, καὶ πολυανθές ἐστι.

Ἀφραδέως δεπάεσσιν ἀπεχθομένοισι πάσηται,
Οἱ μὲν τ' ἀφροσύνῃ ἐμπληγέες οἷά γε μάργοι
Δήμια λαβράζουσι. παραπλῆγες θ' ἅτε βάκχαι,
Ὀξὺ μέλος βοόωσιν ἀτάρμυκτω φρένας οἴστρῳ.
Τῷ μή τ' ἐξ ἑδανοῖο πόροις δέπας ἔμπλεον οἴνης.
Γράμνιον αὐτοκρηές. ὅπως ὑπετύψατο ληνοῦ.
Ἢ νύμφαις τήξαιο βαλὼν ἁλὸς ἔμπλεα κύμβην.
Πολλάκι δ' ὀρταλίχων ἁπαλὴν ὠδῖνα κενώσας,
Ἀφρὸν ἐπεγκεράσαιο, θοοῦ δ' ὑπ' ἀήια κέπφου.
Τῷ γὰρ δὴ ζώηντε σαοῖ καὶ πότμον ἐπισπεῖ.
Εὖτε δόλοις νήχοντα κακοφθόρα τέκνα ἁλιήων
Οἰωνὸν χραίνωσιν. ὁ δ' ἐς χέρας ἔμπεσε παίδων.
Θηρείων ἀφροῖο νέην κλύδα λευκαίνουσαν.
Καί τε σύ γ' ἂν γλεύκην βάψαις ἰόεντα θάλουσαν
Ἥν τε καὶ ἀτμεύειν ἀνέμοις πόρεν ἐννοσίγαιος.
Σὺν πυρί. καὶ γὰρ δὴ τὸ, πνοαῖς συνδάμναται ἐχθραῖς.
Πῦρ μὲν ἀείζωον καὶ ἀχύνετον ἔσβεσεν ὕδωρ
Ἀργέσταις, καὶ ῥῆ μὲν, ἀκοσμήεσσα φιλοργός.
Δεσπόζει νηῶν τε καὶ ἐμφορέων αἰζηῶν.
Ὕλη δ' ἐχθομένοιο πυρὸς κατὰ θεσμὸν ἀκούει.

Δουλεύειν. ὡς καὶ ὁ μῦθος λέγει ἀνέμοις θάλασσα καὶ πῦρ δουλεύει. τοῦτο δὲ καὶ μενεκράτης καὶ ἡράκλειτος λέγουσι. τὸ μὲν πῦρ ἀείζωον καὶ ἀχύνετον ὕδωρ ἔσβεσε τοὺς ἀργέστας.

Ναὶ μὴν, ἀτμενίοντε κεραιόμενον λίπος οἴνη.
Ἢ χιόνι γλυκέος μίσγειν πόσις, ἄλλοτ' ἐρύκει.
Ἢ μὸς ὑπὸ ζάγκλῃσι περιβρίθουσαν ὀπώρην
Ῥυσαλέην ἑδανοῖο καὶ ἐκ ψιθίης ἐλίνοιο

Ψιθίη ἄμπελος ἡ καὶ πραμνία.

Κείροντες θλίβουσιν· ὅτε ῥοιζηδὰ μέλισσαι
Πεμφρηδών σφῆκές τε, καὶ ἐκ βέμβικες ὄρωνται,
Γλεύκος ἄλις δεύωνται ἐπὶ ῥάγεσσι πεσοῦσαι.
Πιοτέρην ὅτε βότρυν ἐσίνατο κακὸς ἀλώπηξ.

Καλίμαχος· κακὰ δ᾽ ἰσαὶ γλώσσῃ.

Καί τε σὺ κωνείου βλαβόεν τεκμαίρεο πῶμα.
Κεῖνο γὰρ ἐγκάρτε καρήατι φοινὸν ἰάπτει.
Νύκτα φέρον σκοτόεσσαν. ἐδίνησεν δὲ καὶ ὄσσε.
Ἴχνεσι δὲ σφαλεροί τε καὶ ἐμπάζοντες ἀγυιαῖς,
Χερσὶν ἐφερπύζουσι. κακὸς δ᾽ ὑπὸ νείατα πνιγμὸς
Ἴσθμια καὶ φάρυγος στεινὴν ἐμφράσσεται οἶμον.
Ἄκρα δέ τοι ψύχει. περὶ δὲ φλέβες ἔνδοθι γυίων
Ῥωμαλέαι στέλλονται. ὁ δ᾽ ἠέρα παῦρον ἀτύζει.
Οἷα κατηβολέων. ψυχὴ δ᾽ ἀϊδωνέα λεύσσει.
Τὸν μὲν ὅτ᾽ ἢ λίπεος κορέοις, ἢ ἀμισγέος οἴνης.
Ὄφρα κεν ἐξερύγησι κακὴν καὶ ἐπώδυνον ἄτην,
Ἠὲ σύ γε κλυστῆρος ἐνεὶς ὁπλίζεο τεῦχος.
Πολλάκι δ᾽ ἢ οἴνης ἀμιγῆ πόσιν. ἢ ἀπὸ δάφνης

Τεμπίδος· ἤτοι θεσσαλικῆς. διὰ τὸ ἐκεῖ πρῶτον εὑρεθῆναι.

Τεμπίδος. ἢ δαύκοιο φέροις ἐκ καυλία κόψας,
Ἣ πρώτη φοίβοιο κατέστεφε δελφίδα χαίτην,
Ἢ πέπερι κνίδης τε μέγα σπερμεῖα λεήνας,
Νείμειας. τό τε νέκταρ ὀπῷ ἐμπλυκεῖ χεαύας.
Δήποτε δ᾽ ἀϊρινέου θυέος μεξηδὸν ὀρέξαις.
Σίλφιά τ᾽ ἐνθρυφθέντα μετ᾽ ἀργήεντος ἐλαίου
Ἐν δὲ μελιζώρου γλυκέος πόσιν. ἐν δὲ γάλακτος
Ἀφριόεν νέμε τεῦχος ὑπὲρ πυρὸς ἠρέμα πίνειν.

Τοξικὸν οὐχὶ τὸ κώνειον ὡς νομίζουσι τινές. ἀλλὰ διὰ τὸ διαχρίεσθαι δι᾽ αὐτοῦ τὰ τοξικὰ βέλη. ἄλλου ὄντος παρὰ τὸ κώνειον.

Καί κεν λοιγήεντι παρὰ σχεδὸν ἄχθος ἀμύνοις
Τοξικῷ, ᾧ τε χέεσσι βαρύνεται ποτῷ ἀνήρ·
Τοῦ καὶ ἔνερθε γλῶσσα παχύνεται. ἀμφὶ δὲ χείλη
Οἰδαλέα βρίθοντα περὶ στομάτεσσι βαρύνει
Ξηρὰ δ᾽ ἀναπτύει. νέοθεν δ᾽ ἐκ ῥήγνυται οὖλα.
Πολλάκι δ᾽ ἐς κραδίην ἐπ᾽ οἴην κάλε. πᾶν δὲ νόημα
Ἔμπληκτον μεμόρηκε. κακῇ ἐσφαλμένον ἄτῃ
Αὐτὰρ ὁ μυκάζει. μανίης ὕπο μυρία φλύζων.
Δηθάκι δ᾽ ἀχθόμενος βοάα ἅτις ἐμπελάδην φὼς

Κώδειαν τὴν κεφαλήν. ὡς ὁ ὅμηρος, ὃ δὲ φὴ κώδειαν ἀναχών.

Ἀμφιβρότην κώδειαν ὑπὸ ξιφέεσσιν ἀμηθείς.
Ἢ ἅτε κερνοφόρος ζάκορος βωμίστρια ῥείης.
Εἰνάδι λαοφόροισιν ἐνιχρίμπτουσα κελεύθοις

Τῇ γὰρ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς ἐτέλουν τὰ μυστήρια τῆς ῥέας.

Μακρὸν ἐπεμβοάα γλώσσῃ θρόον. οἱ δὲ, τρέουσιν.
Ἰδαίης ῥιγηλὸν ὅτ᾽ εἰσαΐωσιν ὑλαγμόν.
Ὣς ὁ νόον λύσσῃ ἐσφαλμένα βρυχανάαται.

Ὠρυηδὸν

Ωρηδόν. λοξαῖς δὲ κόραις ταυρῶδα λεύσσων,
Θήγει λευκὸν ὀδόντα. παραφρίζει δὲ χαλινοῖς.
Τὸν μὲν, καὶ δεσμοῖσι πολυπλέκτοισι πιέξας
Νέκταρι θωρήξαιο. καὶ οὐ χατέοντα κορέσκων.
Ἢ κα βιησάμενος. διὰ δὲ στόμα βρυκὸν ὀχλίζοις.
Ὄφρ' αὖ ὑπεξερύσῃσι δαμαζόμενος χερὶ λώβην
Ἠὲ σὺ βοσκαδίης χηνὸς νέον ὀρταλιχῆα,
Ὕδασιν ἐντήξαιο πυρὸς μεμορημένον αὐγαῖς
Καί τε σὺ μηλείης ῥηχώδεος ἄγρια κάρφη
Οὔρεσιν ἐντρεφθέντα πόροις ἀπὸ σίνεα κόψας.
Ἠέ τι καὶ κλήροισιν ἐπίβολα. Τοῖά περ ὧραι
Εἴρυναι φορέουσιν ἐνὶ ψήματα κούραις
Ἄλλοτε δὲ στρούθεια. τοτὲ βλοσυροῖο κυδώνου.
Κεῖνο φυτὸν κρήτηθεν. ὃ δὴ ῥ' ἐκόμισαν ἄρουραι.
Πολλάκι δὴ σφύρησιν ἅλις ἐνακολλέα κόψας
Ὕδασιν ἐμβρέξαιο. νέην δ' ὁσμήρεα γλήχω,
Σπέρμασι μηλείοισι βάλοις, ἐνομήρεα φύρων.
Καί τε σύγ' ἢ ῥοδέοις θυόεν μαλλοῖσιν ἀφύσσων
Παῦρα λίπος στάξαις ἀνοιγομένοις στομάτεσσιν.
Ἠὲ καὶ ἰρινέοιο. μόγις δέ γε μυρί' ἐπιτλὰς
Ἤμασιν ἐν πολέεσσιν ἀκροσφαλὲς ἴχνος ἰήλαι.
Ἀσφαλέως περ οἰκτρὸν ἔχων ἑτεροπλανὲς ὄμμα.
Τῷ μέν γε ῥ' ἑοῖσι νομάδες χαλκήρεας αἰχμάς.
Οἵ τε περ Εὐφρήταο ῥόον πλέοντες, ἀρούρας
Χραίνουσιν. τὰ δὲ πολλὸν ἀναλθέα τραύματα τεύχει,
Σάρκα μελαινομένην. πικρὸς δ' ὑποσήπεται ὕδρης
Ἰὸς ἐπιπτόμενον δὲ μύδῳ ἐκ ῥήγνυται ἕρφος,
Ἢν δὲ τὸ μηδείης κολχίδος ἐχθόμενον πῦρ
Κεῖνο ποτὸν δέξηται ἐφήμερον. οὗ περὶ χείλη
Δύο μὲν δυσάλυκτος ἰάπτεται ἔνδοθι κνηθμός.
Οἷά τ' ὀπῷ, νιφόεντι κράδης. ἢ ζηχεῖ κνίδη
Χρῶτα μιαινομένοιο. ἢ καὶ ἀτ' ἀφρώδει κόρσῃ
Σκίλλης. ἥ τε κατ' ἄκρα νέην φοινίξατο σάρκα.
Τοῦ καὶ ὑπισχομένοιο περὶ στόμαχον βάρος ἵζει
Πρῶτον ἀρεπτόμενον. μετέπειτα δὲ λοιγίϊ συρμῷ,
Ῥιζόθεν ἑλκωθέντα. κακὸν δ' ἀπὸ ῥύπτει δειρῆς.
Ὡσεί τε κρεάων θολερὸν πλύμα χεύατο δαιτρός.
Σὺ δέ τε καὶ νηδὺς μεμιασμένα λύματα βάζει.
Ἀλλὰ σὺ πολλάκι μὲν χαίτην δρυὸς οὐλάδα κόψας,
Πολλάκι καὶ φηγοῖο ἄροις ἀκύλοισιν ὁμήρει.

Ἄλλο δρῦς. καὶ ἄλλο φηγός. καὶ ἄλλο πρῖνος. τὰ δὲ τρία δρύες καλοῦνται.

E

Ἠὲ σύγε βδήλαιο νέον γλάγος ἔνδοθι πέλλης.
Αὐτὰρ ὁ τῷ κορέοιτο καὶ ἐν στομάτεσσιν ἐρύξαι.
Ἠμὲν πουλυγόνοιο τότε βλαστήματα ῥήξοι.
Ἄλλοτε δὲ ῥίζεα καταψήχεσθαι γάλακτι.
Σὺν δὲ καὶ ἀμπελόεις ἕλικας ἐνθρύπτεο νύμφαις.

Βάτος εἴρηται. διὰ τὸ ἄβατος εἶναι.

Ἴσως καὶ βατόεντα περὶ πτερθεῖα κολούσαις.
Καί τε σὺ γυμνώσειας ἐϋτρεφέος νέα τέρφη.
Καστηνοῦ ἢ τρύοιο ταχυφλοίοιο κάλυμμα.
Νείαιραν τόθι σάρκα περὶ σκύλος αὖον ὀπάζει.
Δισλεπέος καρύοιο. τὸ, κασταναὶς ἔτρεφεν αἶα.
Ῥεῖα δὲ νάρθηκος νεάτην ἐξαίνυσο νηδύν.
Ὅστε προμηθείοιο φιλοζώοιο πέτηλα.
Εὐφήμου τὰ δὲ καρπὸν ἅλις καταβάψεο μύρτον.
Ἢ καί που σιδόεντος ἀποβρέξαιο κάλυμμα.
Κρατέϊ. μίγδην δὲ βαλὼν ἐμπάσσεο μύρτοις.
Ὄφρ' ἂν τῷ στύφοντι ποτῷ, νοῦσον δὲ κεδάσσαις.
Ἰξυόεν δ' εἴ σε μή τι δόλῳ παρὰ χείλεσι πῶμα
Οὐλοφόνον λήσειεν. ὅτῳ ἰκμὰς δ' ἐς ὄδωδε.
Τοῦ μὲν, ὑπὸ γλώσσης νέατος τρηχύνεται ὁλκός.
Νέρθεν ὑποφλεγέθων. τὸ δέ οἱ ἐμπάζεται ἦτορ.
Ἀναστηθεὶς. γλῶσσαν δὲ καταπρίει κυνόδοντι.
Δὴ ῥ' ὅγ' ἐμπλήκτους φρένα δάμναται. ἀμφὶ δὲ δοιῆς
Εἰκῆ που φράσσουσα πόρους τυφλώσατο νηδύς,
Ὑγρῶν τι βρωτῶν τε, καταπνίγουσα δὲ πνεῦμα
Ἐντὸς ὑποβρομέει. ὀλίγον δ' ἐνελίσσεται ὁλκῷ.
Πολλάκι δ' ἐν βροντῆσιν ἀν' ὀμβρήεντος ὀλύμπου
Εἰδόμενος. τοτὲ δ' αὖ τε κακοῖς ῥόχθοισι θαλάσσης.
Οἷος πετραίῃσιν ὑποβρέμεται σπιλάδεσσι.

Στρευγόμενος. ὡς οἱ γλωσσογράφοι κατὰ στράγγα ἀπολλύμενος.

Τῷ καὶ στρευγόμενός περ ἀνήλυθεν ἐκκαμάτοιο,
Πνεῦμα μόλις. πόσιες δὲ παραυτίκα λύμματ' ἔχευαν.
Φαρμακόεις ὤοισιν ἀλίγκια, τοῖά τε βοσκὰς
Ὀρταλὶς αἰχμητοῖσιν ὑπευνηθεῖσα νεοσσοῖς.
Ἄλλοτε μὲν πλήθησι νέον θρομβήια γαστρὸς
Μαρναμένη δύσπεπτον ὑπεκ πόνον ἔκχεε γαίῃ.
Τῷ μέν τ' εὐβρεχέως ἀψινθίου ἄλθος ἀρήξει.
Ἔνστυφον πῶμα κεῖνο νεοθλίπτῳ ὑπὸ γλεύκει.
Καὶ δ' ἀπὸ ῥητίνην τερμινθίδα πολλάκι πεύκης,
Πολλάκι καὶ πίτυος νεαρῆς ἀπὸ δάκρυα τμῆξαι.
Μαρσύου. ἧχί τε φοῖβος ἀπὸ φλόα δύσατο γυίων.
Ἡ δὲ, μόρον πολύπυστον ἀπυιάζουσα κατάγχει,

Οἴη,

Οἴκ, σὺν ἔχος ἀδινὴν ἀναβάλλεται ἠχήν.
Ἄσσα δὴ πολιοῖο μυοκτόνου ἄρσενος αἴθην.
Ἠέ τι καὶ ῥυτῆς πεδανὰς ἀπαμέρσεο βλάστας.
Νάρδον λιμναίου τε χαδὼν ἄπο κάστορος ὄρχιν.
Ἢ ὅγε λευκὸν κνηστῆρι κατατρίψαιο χαράκτρῳ
Σιλφίου ἄλλ, τ' ὀλίζον ἀπομήξας ὀποῖο.
Πολλάκι δ' αὐαλέης γαγγειτάνου, ἠὲ γάλακτος
Πηγνυμένου κορέοιτο ῥεημέλκτῃ ἐνὶ πέλλῃ.
Ἢν δέ τις ἀφροσύνῃ ταύρου μέλαν αἷμα πάσηται,
Σφυδονεδόνι προσδέδον πελδομαζόμενος καμάτοισιν.
Ἦμος πιλνάμενον στέρνοις κρυσταίνεται εἶαρ,
Ῥεῖα. θρομβοῦται δὲ μέσῳ ἐνὶ τεύχεϊ γαστρός.
Φράσσονται δὲ πόροι. τὸ δ', θλίβεται ἔνδοθι πνεῦμα.
Αὐχένος ἐμπλαθέντος. ὁ δ', σπαδόνεσσιν ἀλύων,
Δηθάκις ἐν γαίῃ σπαίρει μεμορυγμένος ἀφρῷ.
Τῷ μὲν τ' ἢ ὀπόεντας ἀποκραδίσειας ἐρινούς.
Ὄξει δ' ἐμπίσαιο. τὸ δ' ἀθρόον ὕδασι μίξας
Συγκεράων νύμφας τε τὸ ἔνστυφον ποτὸν ὄξους.
Ἠὲ καὶ ἐκφλοιοῖο κατεχθέος ἕρματα γαστρός.
Καί τε σὺ πυετίην ὀθόνης πολυωπέϊ κόλπῳ
Φυρσίμον ἠθήσαιο ποτὲ προκός. ἄλλοτε νεβροῦ.
Ἢ ἐρίφου. τότε δ' αὖ σὺ καὶ εὐσκάρθμοιο λαγωοῦ
Αἰνύμενος, μογέοντι φέροις διαλθέα ῥωγήν.
Ἠὲ νίτρου στήσιν ὀδελοῦ πόρε διπλόον ἄχθος.
Εὐτριβέος. κίρνα δὲ ποτῷ ἐνὶ δεύκεϊ βάκχου.
Ἐν καὶ σιλφιόεσσαν ὀποῖό τε μοιρίδα λίτρην.
Καὶ σπέραδος κράμβῃσιν ἅλις μεμορυγμένον ὄξει.
Ἄσσα δὴ ῥάδικα κακοφλοίοιο κονύζης.
Ἢ πέπερι. βλάστας τε κατατρμόξαιο βάτοιο.
Καί κεν πηγνυμένοιο χύσιν διαρέξαι διάσαις.
Ἠὲ διαθρύψας ἐν ἀπέεσιν ἐστήσαν.
Μὴ μὲν ἐπαλγύνουσα πόσις βουπρήστιδος ἐχθρῆς,
Λήσειεν. σὺ δὲ φῶτα δαμαζόμενον πεπύθοιο.
Ἢ δή τοι λίτρῳ μὲν ἐπιχρώζουσα χαλινά
Εἴδεται ἐμβρυχθεῖσα βαρύπνοος. ἀμφὶ δὲ γαστρός
Ἄλγεα δινεύονται περιστομάτεσσιν ὄρωρεν.
Οὖρα δὲ τυφλοῦται. νέατη δ' ὑπὸ κύστις ἐρέχθει.
Πᾶσα δέ οἱ νηδὺς διαπίμπραται. ὡς δ' ὅτε ὕδρωψ
Τυμπανόεις ἀνὰ μέσσον ἀφυσγετὸν ὀμφαλὸν ἵζει.
Ἀμφὶ δέ οἱ γυίοις τετανὸν περιφαίνεται ἔρφος.

Ἀγριώτατον πάντων αἱμάτων ἀριστοτέλης τοῦ ταύρου φησίν. εἶαρ δὲ τὸ αἷμα φησὶ παρὰ τὸ ἐν ἔαρι πλημμυρεῖν. Ἀγλαΐας δὲ ἐαρίτην τὸν αἱματίτην λίθον φησί. Διὰ τὸ ἐρίζειν εἰς ὕψος ἀεὶ τῶν πλησίον φυτῶν. ἔστι δὲ ἐρινεὸς ἡ ἀγρία συκῆ.

Ἡ βούπρηστις ζῶόν ἐστι χερσαῖον ἐμπιπρῶν τὰς βόας ἐπειδὰν δηχθῶσιν ἢ περιχάνωσιν αὐτῷ. ὁ δὲ ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων φησίν. ἐὰν ἵππος περιχάνῃ τὸν λεγόμενον σταφυλῖνον, ἔστι δὲ ζῶον ὅμοιον κανθαρείδι, διαφθείρεται.

Ἡ καί που δαμάλεις. ἐς γάστορας ἄλλοτε μόσχους
Πίμπραται. ὁ ποτὲ θῆρα νομαζόμενοι δατέονται.
Τοὔνεκα τὴν, βούπρηστιν ἐπικλείουσι νομῆες.
Τῷ καὶ σὺ κραδίης τριπετεῖ ἐν νέκταρι μίξαις.
Σύκων αὐανθεῖσαν ἅλις πόσιν ὀμφαλόεσσαν.
Ἤέτι καὶ σφύρῃ μιγάδην τεθλασμένα κόψας.
Ἐν πυρὶ τηξάμενος πυρετῶν ἀλκτήρια νούσων.
Καί κε μελιζώροιο νέον κορέσαιο ποτοῖο.
Ἀνέρα λαιμώσσοντα. ποτὲ γλάγος ἐν γυὶ χεύαις.
Πολλάκι φοίνικος ψαφαρὸν καταμίσγεο καρπόν.
Ἄλλοτε δ' αὐαλέης δὴν ἀχράδος. ἢ ἀπὸ βάκχης.
Ἢ ἀπὸ μυρσίνης. ὅτε μυρτίδας οἰνάδι βάλλων.
Ἢ ὅτε καὶ θηλῆς ἅτε δὴ βρέφος ἐμπελάοιτο
Ἀρτιγόνες. μαστοῦ δὲ ποτὸν μοχηδὸν ἀμέλγοι.
Οἵη τε ξυμένων νεαλὴς ὑπὸ οὔθατι μόσχος
Βραστῆφ' ἀνακρούουσα χύσιν μενοεικέα θηλῆς
Ἄλλοτε ἀπαλέης πόσεος χλιαροῖο κορέσσαις.
Ἐς δ' ἔμετον βιάοιο. καὶ οὐ χατέοντά περ ἔμπης.
Χειρὶ βιαζόμενος ἢ καὶ πτερῷ. ἢ ἀπὸ βύβλου
Στρεπτὴν ἐπιγνάμψαιο κακῶν ἐρυτῆρα φάρυγος.
Ἢν δὲ ἐπιθρομβωθῇ νεαλὲς γάλα τεύχεϊ γαστρὸς
Δή ποτε τὸν δέ τε πνιγμὸς ἀθελζομένοιο δαμάζει,
Τῷ δή τοι τρισσὰς πόσιας πόρε. μέσσα μὲν ὄξευς.
Δοιὰς δὲ γλυκέος. στεγανὴν δ' ὕπο σύρεο νηδύν.
Ἤέτι καὶ λιβύηθε ποτῷ ἐγκνήθεο ῥίζας

Ὁ ὀπὸς συνεστηκὼς ἐστὶν οἷον ὁ λίβανος ἢ ἡ μαστίχη.

Σιλφίου ἄλλοτε τοῦ ὀποῖο. νέμοις δ' ἐν βάμματι τήξας.
Πολλάκι δὲ θρύπτειραν ἐπεγκεράσαιο κονίλην.
Ἠὲ νέον βρυόεντα θύμου στάχυν. ἄλλοτε μυὸς
Βότρυς εὐκνήμοιο μίγα βρεχθέντος ἐν οἴνῃ.
Ἐν καί που ταμίσοιο ποτὸν διαχεύατο θρόμβους.
Καὶ χλοερὰ μίνθης ἀπὸ φυλλάδος ἠὲ μελίσσης.
Ἠὲ τὸ ἐν σύφοντι πετῶ μεμορυγμέναι ὄξευς.

Ἥτις μελισσόφυλλον καλεῖται. δημοφῶν δὲ ἐτυμολογῶν φησὶν οὕτως κεκλῆσθαι. διὰ τὸ, δόρατι τὸν ταύτης ὀπὸν ἴσον εἶναι κατὰ τὴν ἀναίρεσιν. λυσίμαχος δὲ, διότι κνίφους ἐστὶ παρασκευαστικὴ τοῖς προσενεγκαμένοις.

Ἀλλ' ἅτε δὴ φράζοιο δορύκνιον. οὔτε γάλακτι
Ὠπὴ τε βρωσίς τε περὶ στόματ' ἐᾶσιν ἔοικται.
Τῷ δ' ἤδη λυγμοὶ μὲν ἀηθέσσοντες ὁμαρτῇ
Αὐχέν' ἀνακρούουσιν. ὁ δ' ἀχθόμενος στόμα γαστρὸς.
Πολλάκι μὲν δαίτην ἀπερεύγεται αἱματόεσσαν.
Ἄλλοτε νηδύων θολερὴν μυξώδεα χεύει.
Τηνεσμῷ δ' ὦσεί τε δυσέντερος ἀχθόμενος φώς,
Δή ποτε τειρόμενος καμάτοις κάρφεσι δέδουπε.

γυῖα

Οἰκ, σὺν ἐχέος ἀδινὴν ἀναβάλλεται ἠχήν.
Ἄσαι δὴ πολιοῖο μυοκτόνου ἄρσενος αὔθην.
Ἤ τι καὶ ῥυτῆς πεδανὰς ἀπαμέρσεο βλάστας.
Νάρδον λιμναίου τε χαδὼν ἄπο κάστορος ὄρχιν.
Ἢ ὁ δελὸν κνηστῆρι κατατρίψαιο χαράκτρῳ
Σιλφίου ἄλλ, τὸ λιζὸν ἀπομήξας ὀποῖο.
Πολλάκι δ᾽ αὖ ναλέκος ταγγείγάνου, ἠὲ γάλακτος
Πηγνυμένου κορέοιτο ῥεημελέτῃ ἐνὶ πέλλῃ.
Ἢν δέ τις ἀφροσύνῃ ταύρου μέλαν αἷμα πάσηται,
Στρυδεδόνι προδέδουπε δαμαζόμενος καμάτοισιν.
Ἦμος πλαναμένον στέρνοις κρυσταίνεται εἶαρ,
Ῥεῖα. θρομβοῦται δὲ μέσῳ ἐνὶ τεύχεϊ γαστρός.
Φράσσονται δὲ πόροι. τὸ δ᾽ ἤ, θλίβεται ἔνδοθι πνεῦμα.
Αὐχένος ἐμπλασθέντος. ὁ δὲ, σπαδόνεσσιν ἀλύων,
Δηθάκις ἐν γαίῃ σπαίρει μεμορυγμένος ἀφρῷ.
Τῷ μὲν τ᾽ ἢ ὀπὸν ἐντὸς ἀποκραδίσειας ἐρινοῦ.
Ὄξει δ᾽ ἐμπίσαιο. τὸ δ᾽ ἀθρόον ὕδασι μίξας
Συγκεράων νύμφας τε δ᾽ ἔστυφον πυρὸν ὄξους.
Ἠὲ καὶ ἐκ φλοιοῖο κατεχθέος ἕρματα γαστρός.
Καί τε σὺ πυετίην ὀθόνης πολυωπέϊ κόλπῳ
Φυρσίμον ἠθήσαιο ποτὲ προκός. ἄλλοτε νεβροῦ.
Ἢ ἐρίφου. τοτὲ δ᾽ αὖ σὺ καὶ εὐσκαρθμοῖο λαγωοῦ
Αἰνύμενος, μογέοντι φέροις διαλθέα ἀρωγήν.
Ἠὲ μίτρου στήθην ὀβελοῦ πέρι τιπολόον ἄχθος.
Εὐτριβέος. κίρνα δὲ ποτῷ ἐνὶ δεύκεϊ βάκχου.
Ἐν καὶ σιλφιόεσσαν ὀποῖό τε μοιρίδα λίτρην.
Καὶ σπέραδος κράμβης ἅλις μεμορυγμένον ὄξει.
Ἄσαι δὴ ῥάδικα κακοφλοίοιο κονύζης.
Ἢ πέρι. βλαστοὺς τε καταρμόξαιο βάτοιο.
Καί κεν πηγνυμένοιο χύσιν διὰ ῥέξανε δάσσαις.
Ἠὲ διαθρύψας ἐν ἄγεσιν ἐστήκαν.
Μὴ μὲν ἐπαλγύνουσα πόσις βουπρήστιδος ἐχθρῆς,
Λήσειεν. σὺ δὲ φῶτα δαμαζόμενον πεπύθοιο.
Ἢ δ᾽ ἤτοι λίτρῳ μὲν ἐπιχρώζουσα χαλινά
Εἴδεται ἐμβρυχθεῖσα βαρύπνοος. ἀμφὶ δὲ γαστρὸς
Ἄλγεα δινεύονται περὶ στομάτεσσιν ὄρωρεν.
Οὖρα δὲ τυφλοῦται. νεάτη δ᾽ ὑπὸ κύστις ὀρεχθεῖ.
Πᾶσα δέ οἱ νηδὺς διαπίμπραται. ὡς δ᾽ ὅτε ὕδρωψ
Τυμπανόεις ἀνὰ μέσσον ἀφυσγετὸν ὀμφαλὸν ἵζει.
Ἀμφὶ δέ οἱ γυίοις τετανὸν περιφαίνεται ἕρφος.

Ἀγρ. ὥσπερ γὰρ πάντων αἱμάτων ἀριστοτέλης τοῦτο φησιν. εἶαρ δὲ τὸ αἷμα φησὶ παρὰ τὸ ἐν ἔαρι πλημμυρεῖν. Ἀγλαΐας δὲ εἰαρίτην τὸν αἱματίτην λίθον φησί. Διὰ τὸ ἐρίζειν εἰς ὕψος ἀεὶ τῶν πλησίον φυτῶν. ἔστι δὲ ἐρινεὸς ἡ ἀγρία συκῆ.

Ἡ βούπρηστις ζῶόν ἐστι χερσαῖον ἐμπιπρῶν τὰς βόας ἐπειδὰν δηχθῶσιν ἢ περιχάνωσιν αὐτῷ. καὶ ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων φησίν. καὶ ἵππος περιχάνῃ τὸν λεγόμενον σταφυλῖνον, ἔστι δὲ ζῶον ὅμοιον κανθαρείδι, διαφθείρεται.

Ἢ καί που δαμάλεις. ἐργάστορας ἄλλοτε μόσχους
Πίμπραται. ὁππότε θῆρα νομαζόμενοι δατέονται.
Τοὔνεκα τὴν, βούπρηστιν ἐπικλείουσι νομῆες.
Τῶ καὶ ἐνὶ κραδίῃς τριπετεῖ ἐννέκταρι μίξαις.
Σῦκον αὐανθεῖσαν ἅλις ποσὶν ὀμφαλόεσσαν.
Ἤ ἔτι καὶ σφύρῃ μιγάδην τεθλασμένα κόψας.
Ἐν πυελῷ τηξάμενος πυρετῶν ἀλκτήρια νούσων.
Καί κε μελιζώροιο νέον κορέσαιο ποτοῖο.
Ἀνέρα λαιμώσσοντα. τοτὲ γλάγος εἶν ἐνὶ χεύαις.
Πολλάκι φοίνικος ψαφαρὸν καταμίσγεο καρπόν.
Ἄλλοτε δ' αὖ ναλέης δὴν ἀχράδος. ἢ ἀπὸ βάκχης.
Ἢ ἀπὸ μυρσίνης. ὁτὲ μυρτίδας οἰνάδι βάλλων.
Ἢ ὅτε καὶ θηλῆς ἅτε δὴ βρέφος ἐμπελάοιτο
Ἀρτιγόνος. μαστοῦ δὲ ποτὸν μοσχηδὸν ἀμέλγοι.
Οἵη τ' ἐξ ὑμένων νεαλῆς ὑπὸ οὔθατι μόσχος
Βρωτῆρ' ἀνακρούουσα χύσιν μενοεικέα θηλῆς
Ἄλλοτε πιαλέης πόσεος χλιαροῖο κορέσσαις.
Ἐς δ' ἔμετον βιάοιο. καὶ οὐ χατέοντά περ ἔμπης.
Χειρὶ βιαζόμενος ἢ καὶ πτερῷ. ἢ ἀπὸ βύβλου
Στρεπτὴν ἐπιστάμψαιο κακῶν ἐρυτῆρα φάρυγγος.
Ἢν δὲ ἐπιθρομβωθῇ νεαλὲς γάλα τεύχεϊ γαστρὸς
Δήποτε τὸν δ' ἐπέπνιγμος ἀθελγομένοιο δαμάζει,
Τῷ δή τοι τρισσὰς πόσιας πόρε. μέσσα μὲν ὄξευς.
Δοιὰς δὲ γλυκέος. στεγανὴν δ' ὑπὸ σύρεο νηδύν.
Ἤ ἔτι καὶ λιβύηθε ποτῷ ἐνικνήθεο ῥίζας
Σιλφίου ἄλλοτε τοῖο. νέμοις δ' ἐν βάμματι τήξας.
Πολλάκι δὲ θρύπτειραν ἐπεγκεράσαιο κονίλην.
Ἠὲ νέον βρυόεντα θύμου στάχυν. ἄλλοτε μύρτου
Βότρυς εὐκνήμοιο μίγα βρεχθέντος ἐν οἴνῃ.
Ἐν καί που ταμίσοιο ποτὸν διεχεύατο θρόμβους.
Καὶ χλοερῆς μίνθης ἀπὸ φυλλάδος ἠὲ μελίσσης.
Ἠὲ τὰ ἐν σύφοντι τῷ μεμορυγμένα ὄξευς.

Ὁ ὀπὸς συνεστηκώς ἐστὶν οἷον ὀλίβανος ἢ ἡ μαστίχη.

Ἀλλ' ἄγε δὴ φράζοιο δορύκνιον. οὗ τε γάλακτι
Ὠπὴ τε βρωσίς τε περὶ στομάτεσσιν ἔικται.
Τῷ δ' ἤδη λυγμοὶ μὲν ἀηθέσσοντες ὁμαρτῆ
Αὐχένα ἀνακρούουσιν. ὁ δ' αὖ χθόμενος στόμα γαστρὸς.
Πολλάκι μὲν δεῖ τὴν ἀπερεύγεται αἱματόεσσαν.
Ἄλλοτε νηδύων θολερὴν μυξώδεα χεύει.
Τηνεσμῷ δ' ὠσεῖ τε δυσεντερος ἀχθόμενος φὼς,
Δήποτε τειρόμενος καμάτοις καρφῦσι δέδουπε.

Ἥτις μελισσόφυλλον καλεῖται. δημοφῶν δὲ ἐτυμολογῶν φησὶν οὕτως κεκλῆσθαι. διὰ γὰρ, δόρατι τὸν ταύτης ὀπὸν ἴσον εἶναι κατὰ τὴν ἀναίρεσιν. λυσίμαχος δὲ, διότι κνίφους ἐστὶ παρασκευαστικὴ τοῖς προσενεγκαμένοις.

γῦα

Σμώδιγγες στάζουσι κεδαιομένης κακότητος.
Τῷ δὲ σὺ πολλάκι μὲν πεύκης ἀπὸ δάκρυα μόρξας.
Τενθρήνης ἀναμίγδα πόροις ἐν πίσεσιν ἔργοις.
Ἠὲ χαμαιπίτυος βλαστήμονος ἄμμιγα κώνοις.
Φύλλα καθεψήσειας ὅσοις ἐψήσαο πεύκη.
Ἄλλοτε δ' ἀπέραδος κνίδης μυλοεργέϊ μίσγων,
Τερσαίνοις ὀρόβοιο πελήματι. καί ποτε κνίδην
Ἑψαλέην κρίμνοισι παλυνάμενος ψαφαροῖσιν,
Ἐν λίπεϊ χραίνοιο. βορῆς δ' ἀέκοντα κορέσκοις.
Ναὶ μὴν ῥητίνην τε καὶ ἱερὰ ἔργα μελίσσης,
Ῥίζα τε χαλβανόεσσα. καὶ ὠεὰ θιβρὰ χελώνης.
Ἀλθαίνει καὶ γλῶττα συὸς φλιδόωντος ἀλοιφῇ.
Ἀμμίγδην ἁλίοιο καθεψηθέντα χελώνης
Γυίοις ἢ τὰ χελύνῃσι διαπλώει πτερύγεσσιν.
Ἄλλοτε δ' οὐρείης κυτισηνόμου. ἥν τ' ἀκάκητα
Αὐδήεσσαν ἔθηκεν, ἀναύδητόν περ ἐοῦσαν
Ἑρμείης. σαρκὸς γὰρ ἀπονόσφισε χέλυον
Αἰόλον. ἀγκῶνας ἢ δύω παρετείνατο πέζαις.
Καί τε σύ γ' ἢ γρυνῶν λαιδροὺς δαμάσαιο τικῆας.
Ἄμμιγα δ' εἴζας ἢ ῥυπίδας. ἐν δ' ἐπαρκὲς
Θάλπε βαλὼν χύτρῳ σκαμμώνιον. οἷσι κορέσκων
Ἀνέρα, καὶ θανάτοιο πέλας βεβαῶτα, σαώσεις.
Ἢν γε μὲν ἐκ φρυνοῖο θερειομένου ποτὸν ἴσχῃς,
Ἤ ἔτι καὶ κωφοῖο λαχειδέος. ὅς τ' ἐνὶ θάμνοις
Εἰαρινὸς φύεται μορόεις λιχμώμενος ἔρσην
Τῶν ἤτοι θερόεις μὲν ἄγει χλόον ἠύτε θάψον.
Γυῖα δὲ πίμπρησιν. τὸ δέ, συνεχὲς ἀθρόον ἆσθμα
Δύσπνοον ἐκφέρεται. πρὸ δὲ χείλεσι δ' ἐχθρὸν ὄδωδεν.
Ἀλλὰ σὺ τῷ βατράχοιο καθεψέος ἠὲ καὶ ὀπτὴν
Σάρκα πόροις. ὁτὲ πίσσαν ἐν ἡδέϊ μισγόμενος οἴνῃ,
Καί τε σπλῆν ὀλοοῖο κακὸν βάρος ἤρκεσε φρύνης.
Λιμναίης φρύνης πολυηχέος, ἥ τ' ἐπὶ φύκει
Πρῶτον ἀπαγγέλλουσα βιᾶ θυμαρμένον ἔαρ.
Αὐτὰρ ὁ γ' ἄφθογγός τε καὶ ἐν δονάκεσσι θαμίζων,
Πολλάκι μὲν πύξοιο χλόον κατεχεύατο γυίοις.
Ἄλλοτε δ' ὑγραίνει χολόεν στόμα. καί ποτε λυγμοὶ
Ἀνέρα καρδιόωντα θαμινότεροι κλονέουσιν.
Δὴν δὲ κατικμάζων ἄγονον σπόρον ἄλλοτε φωτὸς,
Πολλάκι θηλυτέρης σκεδάων γυίοισι τελέσκει.
Ναὶ μὴν τοῖς ὅτε νέκταρ ἀφυσγετὸν ἐν δεπάεσσιν

Ἐν ἄλλῳ οὕτως. ἀλθαίνει τό τ' ἔνερθε πυρὸς ζαφιλοῖο κεραίης.

Χίοισ. εἰς ἔμετον δὲ καὶ οὐ χατέοντα πελάζεις.
Ἢ ἐ πίθου φλογιῇ θάλψας κύτος αἰὲν ἐναλθῆ
Ἀνέρα θερμάσσαιο. χέαι δέ τε νήχυτον ὕδωρ.

Ξηρῶν δονάκων. Πραξαγόρας φησὶ τὸ χλωρὸν τῶν καλάμων ἐσθιόμενον, ὠφέλιμον ὑπάρχειν τοῖς ὑπὸ φρύνων πεφαρμακευμένοις.

Καί τε καὶ αὖ ξηρῶν δονάκων ἀπὸ εἴζεα κόψας,
Οἴνῳ ἐπικεράσαιο. τὰ δ' ἠρύεν ποτὲ τροφελίμνη
Οἰκέει. τόθι λεπτὰ δ' ἐκ ποσὶν ἑρπετὰ νήχει.
Ἢ φιλοζώοιο κυπειρίδος. ἠὲ κυπείρου.
Αὐτόν τ' ἠνεκέεσσι τρίβοις πανάπαστον ἐδωδῆς
Καὶ πόσιος ξήραινε. κατατρύσαιο δὲ γυῖα.
Ἐχθομένη δέ σε μήτι λιθάργυρος ἀλγινόεσσα
Λήσειεν. τότε γαστρὶ πέσῃ βάρος. ἀμφὶ δὲ μέσσον
Πνεῦμα τ' ἀνειλίσσοντα κατ' ὀμφάλιον βρομέῃσι.
Οἷα περ εἰλειοῖο δυσαλθέος. ὅστε δαμάζει
Ἄνδρας ἀπροσφάτοισιν ἐνὶ πλείστων ὀδύνῃσιν.
Οὐ μὲν τῶν οὔρων ἄνυται ῥύσις. ἀμφὶ δὲ γυῖα
Πίμπραται. αὐτὰρ ἔπου μολίβδῳ εἰδήνατο χροιήν.
Τῶ δ' ὅ τε μὲν σμύρνης ὀδελοῦ πόρε δὶς πλόον ἄχθος.
Ἄλλοτε δ' ὁρμίνοιο νέην χύσιν. ἄλλοτε κόψαις
Οὐρείην ὑπέρεικον. ὅθ' ὑσσώπου ὀροδάμνους·
Πολλάκι δ' ἀγριόεντα κράδην ἀπέραδός τε σελίνου.
Ἴσθμιον. ᾧ θ' ὑπὲρ κοῦρον ἁλίβαπτον Μελικέρτην,
Σισυφίδαι κτερέισαντες ἐπηέξησαν ἀέθλους.
Ἢ σύ γ' ἂν πέπερι ῥυσίμῳ ἐνεμήρεα κόψας.
Οἴνῳ δ' ἐντρίψαιο. κακῆς δ' ἀπερύκεο νούσου.
Κύπρου τ' ἐβλαστεῖα νεανθέα πολλάκι σίδης.
Πρωτόγονον κυτίνοιο πόροις αὐθήμονα καρπόν.

Σμίλην φησὶν Ἀνδρέας περὶ Αἰτωλίαν πληθύνειν. ὥστε τοὺς ἐγκοιμηθέντας αὐτῇ ἀποθνήσκειν. ὁ δὲ Θεόφραστος περὶ μὲν ἀνθρώπων οὐδὲν εἴρηκεν. φησὶ δὲ τὰ κολόφουρα τῶν ζώων, εἰσὶ δὲ βόες. ὄνοι. ἡμίονοι, ὀδμησάμενα ἀποθνήσκειν.

Μὴ μὲν δὴ σμίλον σὺ κακὴν ἐλατηίδα μάρψαις
Οἰταίην. θανάτοιο πολυκλαύτοιο δότειραν.
Ἥν τε καὶ ἐμπλείουσα χαλικροτέρη πόσις οἴνης
Οἵη ἐπαλθήσειε παρὰ χρέος. ἥνικα φωτὸς
Ἴσθμια καὶ φάρυγος στεινὴν ἐμφράσσεται οἶμον.
Καὶ τὰ μὲν οὖν Νίκανδρος ἑῇ ἐγκάτθετο βίβλῳ
Μοχθήεντα μύκητα παρ' ἀνέρι φαρμακόεντα.
Πρὸς δ' ἔτι σοι δίκτυννα τέας ἐχθήρατο κλῶνας.
Ἥρης Ἰμβρασίης μούνης στέφος οὐχ ὑπεδέκτο.
Κάλλεος οὕνεκα Κύπριν ὅτ' εἰς ἔριν ἠρέθισαν
Ἀθάναται. κόσμησεν ἐν ἰδαίοισιν ὄρεσιν.
Τῆς σύ γ' ἀπ' εὐύδροιο νάπης δυσαλθὲς ὄνειαρ
Καρπὸν πορφυρόεντα συναλδέα χειμερίοισιν
Ἠελίου θαλφθέντα βολῇς δοιδυκι λεήνας

χυλὸν

Σμώδιγγες πλάζουσι κεδαιομένης κακότητος.
Τῷ δὲ σὺ πολλάκι μὲν πεύκης ἄπο δάκρυα μόρξας.
Τερμινθίνης ἀναμίγδα πόροις ἐν πίοσιν ἔργοις.
Ἠὲ χαμαιπίτυος βλαστήμονος ἄμμιγα πώνοις.
Φύλλα καθεψήσειας ὅσοις ἐψήσαο πεύκη.
Ἄλλοτε δὲ σπέραδος κνίδης μυλοεργέϊ μίσγων,
Τερσαίνοις ὀρόβοιο πελήματι. καί ποτε κνίδην
Ἐψαλέῃ κείμνοισι παλυνάμενος ψαφαροῖσιν,
Ἐν λίπεϊ χραίνοιο. βορῆς δ' ἀλέκοντα κορέσκοις.
Ναὶ μὴν ῥητίνην τε καὶ ἱερὰ ἔργα μελίσσης,
Ῥίζα τε χαλβανόεσσα. καὶ ὠεὰ θιβρὰ χελώνης.
Ἀλθαίνει καὶ γλύπτα συὸς φλιδόωντος ἀλοιφή.
Ἀμμίγδην ἁλίοιο καθεψηθέντα χελώνης
Γυίοις ἢ τα χέυησι διαπλώει πτερύγεσσιν.
Ἄλλοτε δ' οὐρείης κυτισηνόμου. ἥν τ' ἀνάκητα
Αὐδήεσσαν ἔθηκεν, ἀναυδῆ τόνπερ ἐοῦσαν
Ἑρμείης. σαρκὸς γὰρ ἀπουνόσφισε χέλυον
Αἰόλον. ἀγκῶνας δὲ δύω παρετείνατο πέζαις.
Καί τε σύ γ' ἢ κρίνων λαιδροὺς δαμάσαιο τικῆας.
Ἄμμιγα δ' ἔλξας ἢ ῥυπίδας. ἐν δὲ παρηὶς
Θάλπε βαλὼν χύτρῳ σκαμμώνιον. οἷς κορίσκων
Ἀνέρα, καὶ θανάτοιο πέλας βεβαῶτα, σαώσεις.
Ἢν γε μὲν ἐκ φρύνοιο θερειομένου ποτὸν ἴσχῃ,
Ἤ ἔτι καὶ κωφοῖο λαχειδέος. ὅς τ' ἐνὶ θάμνοις
Εἰαρινὸς φύεται μορόεις λιχμώμενος ἕρσην
Τῶν ἤτοι θερόεις μὲν ἄγει χλόον ἠύτε θάψον.
Γυῖα δὲ πιμπρῆσιν. τὸ δέ, συνεχὲς ἀθρόον ἆσθμα
Δύσπνοον ἐκφέρεται. τὰ δὲ χείλεσι δ' ἐχθρὸν ὄδωδεν.
Ἀλλὰ σὺ τῷ, βατράχοιο καθεψέος ἠὲ τὸ ὀπτὴν
Σάρκα πόροις. ὁτὲ πίασαν ἐν ἡδεϊ μισγομένοις οἴνῃ,
Καί τε σπλῆν' ὀλοοῖο κακὸν βάρος ἤρκεσε φρύνης.
Λημναίης φρύνης πολυηχέος ἥ τ' ἐπὶ φύκει
Γρῶχον ἀπαγγέλλου σαβιὰ θυμάρμενον ἔαρ.
Αὐτὰρ ὁ γ' ἄφθογγός τε καὶ ἐνδυνάκεσσι θαμίζων,
Πολλάκι μὲν πύξοιο χλόον κατεχεύατο γυίοις.
Ἄλλοτε δ' ὑγραίνει χολόεν στόμα. καί ποτε λυγμοὶ
Ἀνέρα καρδιόωντα θαμινότεροι κλονέουσιν.
Δὴν δὲ κατικμάζων ἄγονον σπόρον ἄλλοτε φωτὸς,
Πολλάκι θηλυτέρης σκεδάων γυίοισι τελέσκει.
Ναὶ μὴν τοῖς ὅτε νέκταρ ἀφυσγετὸν ἐνδεπάσαιτο

Ἐν ἄλλῳ οὕτως. ἀλθαίνει θαι
τό τ' ἔνερθε πυρὸς ζαφε-
λοῖς κεράης.

Χεύοις. εἰς ἔμετον δὲ καὶ οὐ χατέοντα πελάζοις.
Ἠὲ πίθου φλογιῇ θάλψας κύτος αἰὲν ἐναλθῆ
Ἀνέρα θερμάσσαιο. χέαι δέ τε νήχυτον ἱδρῶ.

Ξηρῶν δονάκων. Πραξαγόρας φησὶ τὸ χλωρὸν τῶν καλάμων ἐσθιόμενον, ὠφέλιμον ὑπάρχειν τοῖς ὑπὸ φρύνων πεφαρμακευμένοις.

Καί τε καὶ αὖ ξηρῶν δονάκων ἄπο εἴλεα κόψας,
Οἴνῳ ἐπεγκεράσαιο. τὰ δ' ἠρύποτε προφελίμνῳ
Οἰκέει. τόθι λεπτὰ δ' ἐκ ποσὶν ἑρπετὰ νήχει.
Ἠὲ φιλοζώοιο κυπειρειδέος. ἠὲ κυπείρου.
Αὐτὸν τήνεκέεσσι τρίβοις πινάπαισιν ἐδωδῆς
Καὶ πόσιος ξήραινε. κατατρύσαιο δὲ γυῖα.
Ἐχθομένη δέ σε μήτι λιθάργυρος ἀλγινόεσσα
Λήσειεν. τότε γαστρὶ πέσῃ βάρος. ἀμφὶ δὲ μέσσον
Πνεύματα τὸν εἰλίσσοντα κατ' ὀμφάλιον βρομέῃσι.
Οἷα περ εἰλίποιο δυσαλθέος. ὅς τε δαμάζει
Ἄνδρας ἀπροφάτοισιν ἐνὶ πλείστων ὀδύνῃσιν.
Οὐ μὲν τῶν οὔρων ἄνυται ῥύσις. ἀμφὶ δὲ γυῖα
Πίμπραται. αὐτὰρ τὸν μολίβδῳ εἴδηναρ χροιῇ.
Τῷ δ' ὅτε μὲν σμύρνης ὀδελοῦ πόρε διπλόον ἄχθος.
Ἄλλοτε δ' ὁρμίνοιο νέην χύσιν. ἄλλοτε κόψας
Οὐρείην ὑπέρικον. ὅθ' ὑσσώπου ὀροδάμνους.
Πολλάκι δ' ἀγριόεντα κράδην σπέραδός τε σελίνου.
Ἴσθμιον. ᾧ θ' ὑπὸ κοῦρον ἁλίβατον Μελικέρτην,
Σισυφίδαι κτείσαντες ἐπηέξησαν ἀέθλους.
Ἠὲ σύ γ' ἦν πίπειρ ῥυσίμῳ ἐνσμήρνα κόψας.
Οἴνῳ δ' ἐνστίψαιο. κακῆς δ' ἀπερύκεο νούσου.
Κύπρου τεβλαστεῖα νεανθέα πολλάκι σίδης.
Πρωτόγονον κυτίνοιο πόροις αὐθήμονα καρπόν.

Σμίλην φησὶν Ἀνδρέας περὶ Ἀπολλωνίαν πληθύνειν. καὶ τοὺς ἐγκοιμηθέντας αὐτῇ ἀποθνήσκειν. ὁ δὲ Θεόφραστος περὶ μὲν ἀνθρώπων οὐδὲν εἴρηκεν. φησὶ δὲ τὰ κολόφουρα τῶν ζώων, εἰσὶ δὲ βόες. ὄνοι. ἡμίονοι, ὀδμησάμενα ἀποθνήσκειν.

Μὴ μὲν δὴ σμῖλον σὺ κακὴν ἐλατηΐδα μάρψαις
Οἰταίην. θανάτοιο πολυκλαύτοιο δότειραν.
Ἥν τε καὶ ἐμπλείουσα χαλικροτέρη πόσις οἴνης
Οἵη ἐπαλθήσειε παρὰ χέος. λωΐνα φωτὸς
Ἴσθμια καὶ φάρυγος στεινὴν ἐμφράσσεται οἶμον.
Καὶ τὰ μὲν οὖν Νίκανδρος ἑῇ ἐγκάτθετο βίβλῳ
Μοχθήεντα μύκητα παρ' ἀνέρι φαρμακόεντα.
Πρὸς δέ τι σοὶ δίκτυννα τεὰς ἐχθήρατο κλῶνας.
Ἥρης τ' ἰμβρασίης μούνης στέφος οὐχ ὑπεδέκτο.
Κάλλεος οὕνεκα Κύπριν ὅτ' εἰς ἔριν ἠρίθησαν
Ἀθάναται. κόσμησεν ἐν ἰδαίοισιν ὄρεσσιν.
Τῆς σύ γ' ἀπ' ἐνύδροιο νάπης δυσαλθὲς ὄνειαρ
Καρπὸν πορφυρόεντα συναλδέα χειμερίῃσιν
Ἠελίου θαλφθέντα βολῇς δοίδυκι λεήνας

χυλὸν

ἈΛΕΞΙΦΑΡΜΑΚΑ.

Χυλὸν ὑπὲρ λεπτῆς ὀθόνης. ἢ σχοίνιδι, κύρτῃ
Ἐκθλίψαντα πορεῖν κυάθου κοτυληδόνα πλήρη.
Ἢ πλεῖον. πλεῖον γὰρ ὀνήιον. οὐ γὰρ ἀνιγρὸν
Πῶμα βροτοῖς. τότε γάρ τε καὶ ἄρκιον ἧκε πίησθαι.
Καί κ' ἔνθ' ὑμνοπόλοιο καὶ εἰσέτι Νικάνδροιο
Μνῆστιν ἔχοις. θεσμὸν δὲ Διὸς ξενίοιο φυλάσσοις.

Τέλος Νικάνδρου Ἀλεξιφαρμάκων.

Α. Β. Γ. Δ. Τετράδια. Ε δὲ ξιάδιον.

Venetiis apud Aldum. Mense Iulio. M.ID.